VIAŢA PE GEEA

PARTEA I. INTRODUCERE

Începem această lucrare adresată Omului şi mai ales Omului unei noi civilizaţii – oricare dintre voi vor fi aceia – astfel încât, prin cele ce vă vom spune, încercăm să vă ajutăm să alegeţi. Această carte este prima lucrare transmisă de Confederaţia Galactică prin Misiunea România, la începutul noii civilizaţii în care intrăm. Ne adresăm oricărei entităţi, indiferent de forma sau atributul cu care se confundă, indiferent de culoare, rasă, sex, limbă, indiferent de nivelul de conştienţă atins, fiecare urmând să ia de aici ceea ce i se potriveşte, ceea ce rezonează cu el. Vă vom prezenta date atât ale trecutului, cât şi ale viitorului vostru, însă esenţa este reprezentată întotdeauna de prezent, prezentul implicând dinamica, mişcarea continuă pe care o sesizaţi în permanenţă. Neexistând un început sau sfârşit, prin această prezentare ne continuăm misiunea pe care o realizăm de 17 milioane de ani în zona sistemului Phidelya, misiune la care sunteţi martori prin evenimentele petrecute în ultimele 17.000 de ani, în India, Egipt, Teba, Grecia, Insula Paştelui, America de Sud, Galileea, Japonia şi, în prezent, România.

Este paradoxală această situaţie a entităţii umane care are nevoie, în fiecare epocă, de un tratat de iniţiere pentru a putea fi corectate devierile de la Legile Universale, de la sensul firesc al evoluţiei. Vina acestor oscilaţii nu aparţine numai omului, ci este rezultatul confruntării cosmice între cei care au ales ca sens al existenţei răul şi cei care au ales ca sens al existenţei binele. Trebuie să înţelegeţi de la bun început că aparenţele manifestării şi nivelul actual de cunoaştere al realităţii nu permit interpretarea corectă a acestei situaţii, de aceea ea va fi descrisă după ce vom parcurge etapele

necesare înţelegerii aceluiaşi lucru.

Ordinarul, pe care în prezent l-aţi transformat în tradiţie, vă împiedică să vedeţi realitatea, şi de aceea nu putem spune că va fi uşor pentru cei care aleg acest drum, dar de fapt este responsabilitatea fiecăruia de a decide, căci ceea ce azi pare numai un drum, la finalul Apocalipsului va reprezenta singura realitate acceptată de nivelul de vibraţii al planetei Geea. Sensul unei astfel de cărţi este acela de a realiza, pentru început măcar, informaţional, joncţiunea cu civilizaţia care se naşte sub ochii voştri. Ea nu aparţine cuiva, ci Omului, informaţia putând fi creată la nivel particular, dar valabilă la nivel universal. De aceea, aceste rânduri, pentru fiecare dintre voi, pot reprezenta un monolog interior, căci lucrurile ce vi le spunem sunt cele care, de fapt, vă aşteaptă şi pe care fiecare şi le poate spune. Orice informaţie dinamică reală, prezentă, universală, aparţine atât autorului cât şi cititorului, autorul având avantajul de a făcu un pas înainte, iar cititorul – un creator în devenire care are datoria să continue ceea ce-şi va aduce aminte citind această carte, pe propriul său drum, pe propria sa cale, asumându-şi responsabilitatea de a fi liber.

Ceea ce vom căuta în primele etape este spiritualizarea corpului fizic, ca şi a mediului în care vă desfăşuraţi existenţa, prin ridicarea vibraţiilor – mai precis prin revenirea la parametrii corecţi ai manifestării în prezent faţă de care sunteţi în urmă datorită tradiţiei şi a obişnuinţelor. Ceea ce necesită orice schimbare este în primul rând cunoaşterea, deci informaţia şi, ulterior, curajul aplicării sale.

Dacă în ultimele sute de ani s-a accelerat cunoaşterea Planului Fizic, astăzi se poate spune că el este cunoscut, etapa în care ne aflăm reprezentând, prin ridicarea vibraţiilor, revenirea la cunoaşterea elementelor subtile, la autocunoaştere, la folosirea Forţei Mentale. Exacerbarea excitaţiei, a instinctului, prin îndreptarea atenţiei spre exterior – acesta fiind în mare parte cunoscut – la nivel terestru determină formarea de tensiuni care

ameninţă ca Geea să fie distrusă.

Omul fiind o fiinţă spirituală, nevoia sa de cunoaştere şi capacitatea sa de creaţie nu vor fi niciodată satisfăcute de excitaţie şi instinct, de dogme şi limite, de ideologii şi teorii utopice, de ceea ce teoretic este valabil, dar practic este inutil, astfel încât s-a ajuns în această situaţie în care lipsa unui sens constructiv, a unui orizont de cunoaştere, să determine alegerea unui sens opus, deci distructiv. În Univers totul este dinamic, starea de echilibru, deci statică, fiind numai un concept teoretic.

În situaţia actuală, intervenţia noastră apare ca o necesitate, având în vedere situaţia critică creată aici, însă ajutorul nostru vă poate fi util numai în măsura în care acceptaţi colaborarea cu noi. Nu avem dreptul să vă impunem acest lucru – depinde de bunul simţ al fiecăruia să înţeleagă realitatea acestei epoci, a acestui prezent pe care îl tratează inconştient continuând repetarea trecutului. Prezentul nu reprezintă o repetare a trecutului, chiar dacă este o continuare a sa. De altfel, conceptul de timp liniar este tot o noţiune teoretică, orice sistem evoluând în spirală spre stadiul de sferă, fiind punct al continuităţii unei alte spirale.

Cunoaşterea universală, spre deosebire de cea materialistă, implică nivele de conştienţă diferite, pe care fiecare le realizează pe măsura creşterii propriilor vibraţii implicând trăirea la propriu. Este evidentă excluderea definiţiilor, pentru că, iată, cunoaşterea nu are cum să se cunoască, sau, mai sintetic spus, cunoaşterea este trăire, şi automat ceea ce este împotriva trăirii este împotriva cunoaşterii, iar acest lucru poate fi demascat prin consecinţele dramatice la care aţi ajuns în prezent, generalizând ignoranţa ca singura cunoaştere, egoismul ca unica religie, suferinţa ca atribut al existenţei, părăsirea Planului Fizic ca limitare tradiţională a voastră. Oricare ar fi argumentele prin care este susţinut haosul de pe Geea, consecinţele la nivel planetar arată ca evidentă deriva în care vă aflaţi şi al cărei sens este autodistrugerea.

Atunci când afirmaţiile pe care le faceţi sunt

susţinute de argumente pe care consecinţele le infirmă, înseamnă că afirmaţiile sunt false.

V-au trebuit trei mii de ani ca să vă adaptaţi la rău, să credeţi în el şi să-l definiţi ca realitate, dar acum e vremea să vă treziţi, să vă reveniţi, să vă ştergeţi la ochi pentru a putea vedea că tot ceea ce este în jur este o manifestare a Luminii, a lui UNU, a Principiului, şi ceea ce trebuie să facă fiecare este continuarea creaţiei şi nu distrugerea ei.

Adevărul rostit astăzi are, într-adevăr, un impact asupra oricărei entităţi, tocmai de aceea răbdarea este singura cale pentru transformările prezentului, dar nu uitaţi că totul depinde numai de voi, căci prin ceea ce facem noi ne continuăm drumul făcându-ne datoria pe care, la rândul vostru, trebuie să o continuaţi. Nu avem scop, iar acest concept pe care îl folosiţi atât de bine vă poate demonstra prin consecinţe că este împotriva binelui.

Prin această carte ne propunem să vă oferim o nouă dimensiune informaţională caracterizată de triadă. Întreaga informaţie publicată pe Geea se află sub semnul analiticului, al dualităţii, al estetismului, adică mai concret – al senzaţiilor, al stărilor emoţionale, reprezentând o reflectare a unei informaţii exterioare deja manifestate spre dimensiunea mentală, ca efect fiind blocarea capacităţilor mentale la un nivel dual, analitic, de simplă constatare a manifestării, în afara dimensiunii reale a creaţiei. Ceea ce este caracteristic triadei este simultaneitatea, iar ceea ce este caracteristic dualităţii este oponenţa. Limitarea cunoaşterii realităţii la nivel de dualitate a determinat o continuă oscilaţie între două extreme considerate teoretic drept existente, ceea ce are ca rezultat în prezent transformarea omului într-o fiinţă care oscilează la voia întâmplării între două concepte, pe care tot el le-a creat, uitând în prezent că fiecare este creatorul care poate continua această dualitate în propria-i creaţie, prin propria-i putere. Triada necesită, deci, revenirea la lumea mentală, la lumea interioară, la autocunoaştere, căci în situaţia actuală, prin faptul că aţi exteriorizat atât răul cât şi binele, personificându-le, aţi

ajuns în situaţia de a nu vă mai asuma nicio responsabilitate. Răul nu are cum să facă rău, la fel cum binele nu are cum să facă bine, ceea ce este manifestare nu va putea fi vreodată cauza, singurul responsabil pentru propria-i existenţă fiind entitatea însăşi. Cunoaşterea materialistă se află la nivelul simplist, în care se spune că o manifestare este din cauza altei manifestări sau un efect din cauza altui efect, situaţie în care nimeni nu-şi mai asumă nicio responsabilitate. Dar, prin faptul că orice lucru poate fi justificat, nu înseamnă că este şi cunoscut.

Ca o imagine sintetică comparativă între cunoaşterea dual şi cea universală, deci a triadei, fiecare dintre voi poate observa că ştiinţa materialistă foloseşte trei elemente care, în realitate, sunt numai două: primul este afirmaţia, al doilea justificarea, care este tot o afirmaţie, iar în partea de manifestare sunt valabile consecinţele. Înlocuirea cu justificări a argumentelor din triada reală Afirmaţie – Argument – Consecinţe determină, în prezent, lipsa controlului asupra manifestării, menţinerea dualităţii drept realitate şi continuarea unui sens distructiv la modul inconştient, periclitând existenţa planetei şi a altor civilizaţii care au fost nevoite să-şi creeze sisteme de protecţie pentru a se apăra de vibraţiile emise de aici.

Trezeşte-te, omule! Ceea ce vă putem cere este să nu vă mai agăţaţi de tradiţii, tradiţiile reprezentând orgolii ale unor entităţi care, pentru a o duce bine, preferă o carieră împotriva cunoaşterii decât curajul recunoaşterii. Nimeni nu vă contestă decât propriile voastre consecinţe. Aţi umplut planeta de cimitire, de spitale, de instituţii care astăzi se demonstrează a fi împotriva omului. Majoritatea nu au nicio vină, dar de ce vă autocondamnaţi? Trezeşte-te, omule! De fapt acesta este mesajul cărţii, iar pentru cei sceptici care ne judecă e bine să nu uite să se judece. Cartea aparţine prezentului fiind practic un simbol al comunicării, al colaborării pe care începem să o realizăm. Şi, ca la orice început, în primul rând trebuie să ne prezentăm şi, mai ales, să vă dăm câteva sugestii despre stilul pe care-l presupune o astfel de scriere, ca rezultat al

comunicării.

Stilul de carte cu care sunteţi obişnuiţi este acela al unui subiect tratat cu cap şi coadă.

Colaborarea pe care vrem să o refacem în prezent nu are început, la fel cum nu poate avea nici sfârşit, această lucrare continuând şi folosind, în această Epocă în care ne adresăm vouă, parametrii şi realizările atinse de civilizaţia terestră în prezent, la fel cum în scrierile ce aparţin diferitelor religii este folosit limbajul epocilor în care acestea au luat fiinţă. În realitate este vorba de acelaşi sens firesc al evoluţiei universale, valabil dintotdeauna şi pentru totdeauna, pe care fiecare îl poate descoperi în lumea sa interioară şi pentru care e nevoie de cât mai multă credinţă, deci cunoaştere, pentru a-l urma – de fapt, pentru a se urma. Faptul că formalitatea este considerată de majoritatea a oamenilor mai importantă decât conţinutul sau aspectul dinamic al informaţiei, menajează orgoliile, tradiţiile, conceptele celor care şi-au prins mintea să le aibă, aceştia renunţând la bogăţia interioară, la realitatea universală, la legalitate şi bun simţ. În fond, este treaba lor, ceea ce nu înseamnă că, dacă lor egoismul le permite numai o concepţie limitată asupra realităţii, nu ar există oameni dornici să cunoască, dornici să se trezească, măcar în al doisprezecelea ceas să realizeze că se poate, că dincolo de acceptare trebuie să-şi descopere iniţiativa, dincolo de suferinţă – bucuria de a trăi şi a înţelege sensul propriei lor existenţe.

Ne adresăm, deci, celor care n-au încetat să spere, celor care nu s-au resemnat, astfel ca ei, prin cunoaşterea realităţii universale în propria lor recunoaştere, să revină la armonia şi înţelepciunea Christică pe care o are fiecare.

Ceea ce ne propunem este ca, împreună, să putem concretiza o alternativă a societăţii terestre în evoluţia sa, schimbând sensul care, în prezent, este al distrugerii, spre cel universal al evoluţiei, al cunoaşterii, al continuei perfecţionări, al binelui. Aşa cum am spus, binele este un sens – nu un scop, astfel încât realizarea sa înseamnă că se poate şi mai bine, în această înaintare dinamică fiecare

revenind la drepturile sale divine de creator şi nu de creatură, ca să poată ceea ce-i este dat conform planului divin, de fapt ceea ce el însuşi îşi dă în funcţie de ceea ce are nevoie. Ne adresăm fiecăruia în parte, căci indiferent de atributele cu care se confundă, este în realitate acelaşi Fiu al Tatălui, aceeaşi fiinţă divină care trebuie să-şi continue Creaţia liber şi responsabil. Indiferent de ierarhiile create, de scara socială, de mediul de existenţă şi cunoştinţele fiecăruia, acestea le aveţi preluate prin acceptare în urma unor tradiţii cărora le sunteţi beneficiari, indiferent dacă manifestările sau consecinţele acesteia sunt negative sau pozitive. Prin revenirea la sensul real, existenţial, universal, la voi înşivă, de fapt va trebui să renunţaţi la a mai fi muritori, bolnavi sau nefericiţi, să vă mai contestaţi divinitatea exteriorizând-o în culte primitive şi fără nicio raţiune, să vă mai faceţi idoli împărţindu-i în negativi şi pozitivi, astfel încât ceea ce vi se cere este asumarea responsabilităţii totale, atât a răului cât şi a binelui pe care-l trăiţi, pentru că nimeni nu este de vină că fiecare este divin şi că fiecare manifestă numai ceea ce el poate concepe sau înţelege din ceea ce are. Pentru aceste transformări este nevoie de curaj, de îndrăzneală, de a fi drepţi în primul rând cu voi, judecându-vă pentru a vă putea ierta.

Astăzi, în loc să vă judecaţi, vă condamnaţi. Sensul schimbării poate fi dat numai prin cunoaştere, numai prin informaţia reală – şi pe aceasta o are fiecare, însă pentru a o putea folosi trebuie să realizeze un minim efort de bun simţ, continuu şi ritmic, pentru a reveni la parametrii prezentului universal. Practic, este bine să nu dăm definiţii, dar suntem convinşi că fiecare poate să realizeze acest lucru. Vom dedica pe rând câte un capitol alimentaţiei, informaţiei şi sexului, principalele aspecte cu care vă întâlniţi la modul obişnuit, referindu-ne concret la rolul pe care îl au în prezent – nu ca scop, ci ca mijloc, pentru a putea înţelege schimbările care au loc prin creşterea vibraţiilor. Pornim de la lucruri simple, pentru a ajunge la lucruri şi mai simple. Cunoaşterea materialistă

se află în prezent într-o etapă în care totul se blochează, singura şansă de control fiind revenirea la lumea interioară, deci la spirit, ceea ce înseamnă cunoaştere la propriu. Continuarea cunoaşterii necesită revenirea la creaţie, ceea ce este de fapt o schimbare de sens, de la a inventaria exteriorul, la a-l crea. Într-adevăr, poate părea extraordinar, dar nimeni nu are vreun interes să rămână la acest nivel. Poate părea extraordinar când privim la prezent, banal când privim spre viitor, tocmai de aceea importante nu sunt aparenţele, aşa cum important nu este a şti, cât a putea. Vă putem ajuta să reveniţi la capacitatea reală, dar aceasta presupune în primul rând efortul vostru. Ne aflăm aici ca prieteni, ca îndrumători, ca sfătuitori, mai mult pentru a vă confirma decât pentru a vă învăţa, căci cei care sunt trebuie doar să-şi aducă aminte şi de faptul că pot. Astfel, depinde numai de voi ca, ceea ce consideraţi astăzi S.F., să fie şi prezent, palpabil şi real, dar aceasta necesită un efort în parcurgerea acestui drum, fiind valabilă aceeaşi lege:

Rezultatele sunt pe măsura efortului şi a răbdării pe care le dovedeşte fiecare.

Un factor care vă poate ajuta foarte mult este umorul. *Marile lucruri sunt cele de care poţi să şi râzi, căci cel care cunoaşte este liber să facă, într-adevăr, ceea ce doreşte*. Tocmai de aceea nu vom evita umorul, el însuşi fiind un rezultat al cunoaşterii, al înţelegerii, al simplificărilor. Caracteristice cunoaşterii materialiste sunt dogma, complicatul, seriozitatea, având drept consecinţe orgoliul şi o gândire deformată. Rezultatul cunoaşterii reale este sănătatea, perfecţionarea continuă, zâmbetul, nemurirea, libertatea la propriu.

Deci, să ne prezentăm:

Misiunea România este denumită astfel după numele acestei zone şi cuprinde 49 de echipe venite din 19 sisteme, acesta fiind primul val trimis de Confederaţia

Galactică în vederea reintegrării planetei Geea în Univers. Misiunea pe care o continuăm a ajuns astăzi în etapa în care este necesară trezirea omului pentru că, în primul rând, sunteţi pregătiţi pentru aşa ceva, ceea ce în epocile anterioare era mai dificil de realizat.

Noi, cei care realizăm această comunicare, venim din *sistemul Ilerius* – un sistem format din 5 planete, steaua centrală purtând numele *Aldenin 4*. Numele celor 5 planete sunt, în ordine: *Talen*, *Sirina*, *Locana*, *Densy*, *Cory*. Sistemul nostru fiind conectat în întregime, rasele existente pe cele cinci planete sunt în contact unele cu altele, colaborarea realizându-se la nivelul întregului sistem, de aceea ne permitem să vă întrebăm: cum de aţi reuşit ca, aparţinând aceleiaşi civilizaţii, să vă împărţiţi în atâtea grupuri numite popoare, să vă delimitaţi pe suprafaţa planetei zonele care v-ar aparţine, când orice loc în Univers aparţine celui care-l foloseşte, dar e cam incomod şi chiar plictisitor folosirea unui singur loc. De altfel, aceasta demonstrează limitarea cunoaşterii care există pe Geea în prezent, mult mai puternice decât aceasta dovedindu-se conceptele egoiste, naţionaliste, valorile artificiale şi respectarea unor legi care folosesc unei organizări sociale, însă care nu au nicio legătură cu cunoaşterea. Viaţa existentă azi pe Geea este mai mult o organizare a egoismului, a limitelor, decât a entităţii umane. Astfel, apare penibil cum unii dintre voi au acces la orice beneficii ale tehnologiei şi realizărilor prezentului, în timp ce majoritatea sunt privaţi de aceste lucruri.

Dar să revenim la prezentarea pe care am început-o. Noi ne aflăm în zona Geei cam de trei sute de ani în timp terestru, astfel încât putem spune că avem suficiente date pentru a ne adresa vouă adaptându-ne la nivelul de cunoaştere, la conceptele şi structurile mentale cu care v-aţi obişnuit. Pentru a fi mai clari, este vorba de gândire, aceasta fiind o funcţie care face legătura între senzorial şi corpurile subtile, exacerbarea ei fiind o dovadă a neîncrederii, a oscilaţiei, a exteriorizării. Pas cu pas, pe drumul pe care ni-l propunem, trebuie să realizaţi

revenirea la capacităţi mult mai reale de cunoaştere, cum ar fi: intuiţia, telepatia, clarviziunea, care în prezent sunt înlocuite de gândire. Orice formă-gând este o entitate care există şi se manifestă în viaţa voastră, până ce o înlocuiţi cu alta mai constructivă, fiind vorba, de fapt, de procesul de creaţie.

Echipa din Ilerius este reprezentată de aproximativ 10 aparate în Zona Românească şi este constituită din membri aparţinând celor 5 planete din sistem. Ca echipă a sistemului, abordarea acestei zone face parte din misiunea noastră de 100 de ani. Sunt date simple, clare, pe care la prima vedere, conform tradiţiilor cu care v-aţi obişnuit, le puteţi interpreta fie ca speculaţii, fie drept fantastice. Pentru a evita acest lucru, la scrierea acestei cărţi îşi vor da concursul mai multe echipaje venite din sisteme diferite şi fiecare în parte se va prezenta la momentul potrivit. Ne revine, deci, onoarea de a sparge gheaţa, căci numai împreună o putem înlocui cu lumina, cu pacea şi iubirea.

Scopul acestei prezentări este acela de a vă obişnui să realizaţi că faceţi parte dintr-un întreg univers, şi chiar dacă voi rareori mai aveţi timp să priviţi cerul, acesta vă priveşte. Nimeni nu vă condamnă, dar indiferenţa este primul defect la care trebuie să renunţaţi, pentru a putea înţelege. Dacă de mii de ani am fost nevoiţi să ne ascundem pentru a nu face din prezenţa noastră un spectacol de neînţeles, astăzi ne puteţi vedea în permanenţă deasupra voastră, cel puţin în Zona Românească, bineînţeles mai ales noaptea căci, aşa cum se spune, cine are ochi de văzut va vedea şi cine are urechi de auzit va auzi. Vă adresăm deci salutul nostru, pe care deja suntem convinşi că îl cunoaşteţi din revista ELTA, urându-ne succes şi dorindu-vă succes în dorinţa voastră de a ne ajuta să ne facem datoria:

Solteris!

CAPITOLUL I. SOLTERIS

Solteris, prieteni! Acesta este salutul nostru către Geea şi mai ales către voi, civilizaţia Kamor. Vom începe prin a explica aceste cuvinte într-adevăr necunoscute – mai concret, încă nerostite. De altfel, ele aparţin limbajului universal, de aceea adevărata lor rezonanţă este mentală, deci valabilă atât la nivel de cuvânt, cât şi la nivel de imagine. Solteris, într-o traducere mai apropiată de limbajul terestru, înseamnă „Lumină pe Geea!”, sensul său mai complet fiind acela al reconectării planetei Geea la sistemul informaţional universal, ceea ce pentru început înseamnă conectarea sa cu Soarele, steaua Centrală al cărui nume este RA. Această conectare s-a încercat să fie realizată în diferite epoci, prin piramidele egiptene care astăzi aşteaptă încă să fie folosite. Dar să o luăm cu începutul.

În evoluţia oricărui sistem, prima şi ultima fază este aceea a unităţii, a întregului. Din steaua centrală se desprind planetele care, ulterior, după o etapă de evoluţie particulară, revin la a fi coordonate de pe aceasta. Piramidele sunt dispozitive care folosesc la concentrarea unor câmpuri de forţă prin care se poate realiza recepţia şi emisia informaţională. Sunt folosite pe mai multe planete, dintre care şi pe Marte (Vamfim, în limbaj universal), punerea lor în funcţiune putându-se face numai atunci când nivelul de cunoaştere şi vibraţie al civilizaţiei terestre o va permite, altminteri ar apare un şoc care ar duce la autodistrugere. Intrăm aici într-o conjunctură pe care o vom explica mai târziu, referitor la eşuarea acestor încercări de conectare care, însă, nu se datorează omului. Pe scurt, aceasta este semnificaţia cuvântului „Solteris”, conectarea la sistemul informaţional universal depinzând însă de schimbarea de civilizaţie, deci de acest Apocalips.

Probabil că vă întrebaţi la ce vă pot folosi aceste date, dar răspunsul urmează să şi-l dea fiecare. Importantă este cunoaşterea lor, ca o deschidere de cerc care, la momentul potrivit, se va dezvălui de la sine. Nivelul vostru actual de înţelegere al comunicării universale ne opreşte să dăm mai multe explicaţii care, fără o anumită pregătire

mentală, ar părea doar simple teorii, practic inaplicabile. Folosirea forţei mentale, într-o primă etapă, necesită trezirea, căci pentru a porni nu avem cum să o facem de acolo de unde vrem să ajungem, mai ales că adevărata cale şi-o construieşte fiecare în parte, căci oricâte date am transmite, ele nu pot fi folosite fără efortul fiecăruia dintre voi. De aceea, vă solicităm în primul rând răbdare, pentru a putea să reveniţi la cota zero, deci la normalitate, la bun simţ. Solteris!

*

Datoria noastră este ca această carte să nu fie un simplu îndrumător, ci un punct de plecare pe care fiecare dintre voi să-l poată continua, adaptându-l la propria-i cale. Tocmai de aceea ne adresăm în primul rând acelora care au descoperit minunata lume a Jurnalului, a responsabilităţii şi a sincerităţii, a autocunoaşterii la propriu. Această informaţie nu trebuie tratată analitic, moţ à moţ, ci sintetic, fiecare cititor fiind responsabil de sintezele şi interpretările pe care le realizează. De asemenea, este o carte în care factorul important este vibraţia susţinută de această manifestare informaţională, prezentată într-o formulă obişnuită. Deci, nu este o carte pentru cititori, ci pentru viitorii scriitori care se vor decide să pornească pe drumul sincerităţii, al revenirii la legalitate.

Stilul obişnuit de transmitere a informaţiei este, în general, extremist: autorii abordează realitatea fie la modul obiectiv, deci fără o implicare responsabilă, fie la modul sentimental, exteriorizându-şi trăirile la nivelul unor scenarii imaginare, oferind lucrări complete în care eventualii cititori să se afle pe post de beneficiari, de a fi cât de cât mulţumiţi de autor, dacă nu şi de subiectele tratate. Nu acesta este stilul de carte pe care-l propunem, sensul nefiind acela al unei imagini individuale, ci al unei imagini universale în care fiecare să-şi poată descoperi individualitatea. Este în primul rând o carte de iniţiere, de cota zero, în care încercăm să vă atragem atenţia asupra elementelor concrete ale manifestării, pentru a le putea

înţelege şi controla implicit, simultaneitatea elementelor subtile putând fi abordată numai prin înţelegerea lucidă a prezentului, căci – aşa cum se spune – pentru a ajunge sus trebuie să pornim de jos, de fapt să continuăm.

Nu avem cum să ne adresăm unei anumite categorii sociale, chiar dacă societatea terestră este împărţită astfel, de aceea le cerem scuze oamenilor de ştiinţă, sperând că vor deveni şi de conştiinţă, pentru că nu le satisfacem obişnuinţele complicatului, ale unei exprimări abstracte şi cât mai elevate. În situaţia actuală, în care milioane de copii n-au ce mânca şi aproape o treime din populaţia Geei suferă la modul dramatic, lăsăm o astfel de echilibristică pe seama celor obişnuiţi cu ea, sensul limbajului real fiind revenirea la puterea cuvântului, deci la cuvântul mental. De aceea, atragem atenţia: cunoaşterea universală nu este o superştiinţă situată deasupra materialismului, ci este mult mai simplă. Legile Universale ale Principiului sunt extraordinar de banale, chiar dacă efectele lor în zona fizică de manifestare pot fi exprimate în integrale şi numere complexe, care nu reprezintă decât o versiune mai complicată a aceleiaşi realităţi, complicatul trădând în realitate neînţelegerea şi formarea blocajului mental. Să explicăm, deci, această formulare cu care v-aţi mai întâlnit în mesajele noastre. Blocajul mental este consecinţa unor obişnuinţe mentale sau a folosirii în mod tradiţional a unor forme mentale impuse prin educaţie. Aceste forme mentale au fost potrivite în momentul creării lor, însă sunt total depăşite în prezent, folosirea lor în continuare determinând rămânerea în urmă a omului cu câteva zeci de ani faţă de realitatea prezentului. Întreaga evoluţie tehnologică nu are cum să înlocuiască evoluţia entităţilor care, în cea mai mare parte, se află la un nivel primitiv. De aceea, atragem atenţia celor care au ajuns să-şi formeze un orgoliu din dezvoltarea tehnologică ca urmare a materialismului, să nu uite de consecinţe: de faptul că planeta se află într-o situaţie de degradare, de faptul că miliarde de entităţi sunt condamnate la moarte şi la o decădere continuă din clipa în care s-au încarnat, de faptul

că sistemul educaţional prezent îşi dă silinţa să răpească orice urmă de libertate, adaptând entitatea unui sistem depăşit, în loc ca aceia care se află în punctele de decizie să creeze un nou sistem, adaptat realităţii prezente a omului.

Aceste transmisii sunt numai un canal prin care ne facem datoria de a spune lucruri mai apropiate de realitatea voastră. Nu-i judecăm pe cei care nu se judecă, de altfel nu ar avea niciun sens, schimbarea neputând să o realizeze decât fiecare entitate, pentru ea însăşi, atunci când o va decide. Este un paradox că, într-adevăr, nimeni nu este de vină atunci când nu ştie, dar apoi totul depinde de el. Tocmai de aceea, facem apel la cei care nu ştiu să se judece să nu se grăbească, căci important nu este să fii bun, ci să decizi în permanenţă binele în armonie, în legalitate, atât pentru tine cât şi pentru cei cu care colaborezi. De aceea vom folosi un stil contradictoriu, al cărui sens este dinamica, pe de o parte pentru a da informaţii aşa-zis neobişnuite – dar normale pentru cei care se trezesc, iar pe de altă parte spre a da aspecte de aplicare a lor la modul cel mai firesc, cu exemple concrete susţinute de umor, căci umorul este una din cele mai pozitive laturi ale caracterului uman, care îi va ajuta să se trezească şi pe cei ce încă nu s-au trezit, dacă ei vor decide acest lucru…

Niciodată nu este prea târziu şi oricât de mult ar părea că este de făcut acum – nu este decât începutul. Ceea ce este necesar să fie cunoscut este sensul, iar odată înţeles acesta, libertatea aparţine fiecăruia. De aceea, nu ne propunem un scop, ci redescoperirea sensului universal al existenţei. Ne aflăm într-o perioadă de Apocalips, în care fiecare entitate trebuie să demonstreze ceea ce a acumulat într-un ciclu de 26 de mii de ani, practic în prezent evoluţia fiind o continuitate a acestor experienţe, pe care fiecare şi le cunoaşte, trebuind numai să şi le aducă aminte, căci deşi nu trebuie să ajungem nicăieri, pentru a putea merge sunt necesare cât mai multe puncte de reper reale.

Este surprinzător că, într-o epocă cosmică în care aparatele construite pe Geea explorează spaţiul sistemului Phydelia, majoritatea cunosc o realitate care se limitează doar la câţiva kilometri pătraţi din jurul casei lor. Pe această realitate ei îşi construiesc întreaga lor organizare mentală, deci, practic, pe ceva care de la o sută de kilometri depărtare este ca şi cum nici n-ar exista, aceasta fiind într-un fel drama a ceea ce înseamnă punctele de reper exterioare, lucru care a determinat blocajul mental. Acesta este alcătuit din mai multe blocuri de informaţie, deci scenarii, care se manifestă prin obişnuinţă, dar care în realitate pot fi schimbate prin implicarea creatoare a fiecăruia dintre voi. S-a ajuns aici ca o consecinţă a unei organizări statice. Orice proces universal evolutiv este dinamic, totul se mişcă, starea omului fiind aceea de trezire, deci de luciditate, de Fiu al Luminii.

Atunci când nu emiteţi voi lumina, automat lumina nu are de unde să fie. Bineînţeles că acest cuvânt este metaforic, fiind vorba în realitate de imaginaţie, de creaţie, de propria voastră libertate de a decide şi de bucuria de a trăi. V-aţi obişnuit să primiţi din exterior, dar nu aveţi cum să primiţi ceea ce aţi dori pentru că actualul sistem de organizare poate oferi entităţilor numai norme în relaţie cu ceilalţi, urmând ca propriile dorinţe ca şi propria-i datorie numai fiecare să şi le poată face, iar pentru ca acelea să fie reale, este necesară o schimbare de mentalitate, de concepţie asupra existenţei. Ca exemplu, la nivel social este vorba de înlocuirea verbului „a avea” cu verbul „a folosi”. Bogăţia nu este pentru a fi bogaţi, ci pentru a fi sporită. Universalitatea poate fi redescoperită prin depăşirea structurilor mentale fixe, limitate, ceea ce nu se poate face decât creând şi înfăptuind în permanenţă, în armonie şi legalitate…

S-a ajuns astfel ca dinamica mentală să fie înlocuită cu excitaţia, pentru a face faţă stresului acestor structuri-bloc cu care v-aţi obişnuit. Pentru că, oricât ar vrea omul să stea, statica nu există – are loc involuţia sau evoluţia, starea de neutralitate fiind practic imposibilă. Ceea ce

apare drept consecinţă în prezent este confundarea existenţei cu dimensiunea exterioară, lucru care nu este decât o manifestare a acesteia, deci care implicit poate fi controlat. Repetarea la infinit a acestor structuri de blocaj mental a determinat căutarea noului sau a evoluţiei în exterior, deci într-un plan de iluzie, de manifestare, care nu este decât o manifestare a creaţiei şi nicidecum o zonă de iniţiere a evoluţiei. Pentru a se ajunge aici, a fost necesar ca omul să se confunde cu manifestarea sa, deci cu corpul fizic, cu mediul, acesta neavând cum să mai fie controlat, ci numai acceptat. Ceea ce vă propunem este revenirea la normal, la capacitatea firească de a controla manifestarea, implicit continuând creaţia. Una dintre cele mai simple mantre sau realităţi universale este „Sunt ceea ce gândesc”. În prezent gândirea fiind acceptată la un nivel general sau tradiţional, prin vehicularea aceloraşi forme mentale determinate prin tradiţie, moştenite de la o generaţie la alta, aceasta are drept consecinţă exteriorizarea omului şi, implicit, imposibilitatea libertăţii în afara structurilor mentale tradiţionale acceptate la nivel de concept. Dar aspectul esenţial în revenirea la cunoaşterea universală îl reprezintă spiritualizarea, deci interiorizarea, folosirea capacităţii mentale a entităţii, care în mod obişnuit a ajuns să fie doar latentă, deşi, mai sincer spus, într-un fel s-a convenit să se facă abstracţie de ea.

Practic, este o lege nescrisă, pentru că în afară de ceea ce este cunoscut oficial drept real, nu se spune şi ceea ce de fapt înlocuieşte sau blochează această obişnuinţă a concepţiilor. Tocmai de aceea schimbarea necesită răbdare, căci aşa cum au fost necesare eforturi pentru a ajunge în ilegalitate, la fel este necesar efortul fiecăruia de a reveni la legalitate, la raţiune, la bun simţ. Deşi raţiunea este un concept la modă, practica trădează neînţelegerea acestei noţiuni, practica însemnând, de fapt, viaţa fiecăruia, dominată azi de complexe, de emoţii, de limite, de neîncredere, de suferinţă şi dramă. Sunt lucruri pe care le cunoaşteţi, deci, ca o altă Lege, ceea ce cunoşti nu-ţi mai foloseşte, astfel încât pentru a putea merge mai

departe este necesară revenirea la valorile dinamice universale, dar care necesită să sacrifici răul. Astăzi vă putem cere să sacrificaţi suferinţa, umilinţa, conceptele, limitele, pentru a putea înţelege binele. Ceea ce surprinde este faptul că binele, care este atât de firesc ca sens, pe majoritatea a oamenilor îi sperie. Într-adevăr, adaptarea la rău a atras după sine teama de a mai cunoaşte, acea imagine a reţinerii în faţa schimbării, de teamă să nu fie şi mai rău, când în realitate poate fi mai bine. Tocmai de aceea facem primul pas chiar dacă, voi uitând să vă judecaţi, vă dăm un nou motiv de judecată, pentru că suntem convinşi că nimeni dintre voi nu vrea să-şi încarce Karma sau destinul cu participarea indiferentă la autodistrugerea unei civilizaţii, la un holocaust planetar. Dar, aşa cum am mai spus, niciodată nu este prea târziu, iar dacă aceste rânduri ajung în faţa voastră, se datorează faptului că ştim că aceasta este şi dorinţa voastră, ca binele şi lumina să fie din nou posibile şi, într-adevăr, nu numai permanent, ci şi din ce în ce mai reale, mai actuale, mai dinamice. Deci curaj prieteni. Solteris!

* * *

*

Siy:

Aşa cum am spus, ne vom prezenta atunci când comunicăm. Numele meu este Siy, coordonez activitatea în zona centrului Bucureşti. În această zonă acţionează trei echipe extraterestre: două din constelaţia Andromeda şi una din constelaţia Aries (Berbecul).

Ne adresăm vouă, sperând că veţi înţelege necesitatea colaborării în prezent. Nu mai este mult până ce, prin creşterea vibraţiilor, vom ajunge în zona de mijloc a Apocalipsului, care este anul 1997. Pentru ca un oraş cum este Bucureştiul să poată face faţă acestei transformări, este necesară o ridicare a vibraţiilor, deci intrarea în rezonanţă cu vibraţia prezentului. Ca o simplă constatare, cu cât o fiinţă este mai agitată, cu atât este mai depărtată de prezent, tensiunea şi starea de stres care

este resimţită fiind o consecinţă a acestui lucru. Vă atragem atenţia că pe teritoriul acestui oraş vom construi capitala planetei, pe care o vom numi Arkazamy, dar depinde numai de voi să vă îndreptaţi spre acest lucru sau să menţineţi starea de colaps pe care o resimţiţi în prezent. Facem apel la sinceritate şi la bun simţ, căci totul depinde numai de fiecare.

Oameni, treziţi-vă! Nu vă mai lăsaţi hipnotizaţi de iluzii, de ceea ce nu există, reveniţi la existenţa reală, la Legile Armoniei Universale, pentru a vă putea regăsi şi înţelege adevărata valoare a lucrurilor şi a propriilor voastre manifestări. Nu este greu decât atunci când eşti împotrivă. Căutaţi adevărul în interior, manifestarea nu poate decât să vi-l confirme. Situaţia în care vă aflaţi depinde de fiecare gând luminos, de fiecare gest care este un real pas înainte, atât pentru cel care-l emite cât şi pentru cei din jurul său. Tradiţiile se manifestă prin vibraţii joase, lucru care ar trebui să fie evident la nivel de consecinţe. Ne adresăm celor lucizi, care nu se mulţumesc cu justificări, cu a copia sau a accepta, şi care, într-adevăr, mai au bunul simţ de a regăsi calea.

Aglomerările de tipul oraşelor mari sunt cele mai intense surse de vibraţii joase, care ameninţă să fie distruse prin ridicarea treptată a vibraţiilor, dacă nu se va reveni la legalitate, la normal, la legile simple şi clare ale existenţei. Vă spunem acest lucru nu ca să vă speriem sau ca o ameninţare, oricum nu mai este timp de aşa ceva, de impresii, de emoţii, de spectacol, ceea ce este esenţial în prezent fiind faptele. Un om poate spune că a ales binele când faptele sale confirmă acest lucru prin rezultatele, prin efectele pe care le aduc, atât asupra mediului, cât şi asupra celorlalte entităţi. Nu vă amăgiţi singuri. Trăiţi pentru că sunteţi, căci lăsându-vă purtaţi în virtutea unui curent social, cu ochii închişi, acceptând neplăcutul, vibraţiile joase ca pe o realitate, riscaţi la modul inconştient să treceţi pe lângă ceea ce este real în permanenţă, adică voi înşivă.

Informaţia pe care o dăm am pregătit-o prin revista

ELTA, şi apariţia ei sub formă de carte reprezintă un pas înainte, astfel încât, dacă vreţi să ne cunoaşteţi mai bine, începeţi cu numărul 7 al revistei ELTA. Aici avem posibilitatea de a detalia şi de a puncta anumite aspecte ale realităţii universale, în funcţie de necesităţile şi nivelul de înţelegere pe care-l aveţi. Această dihotomie, cauzată de exprimarea în limbajul fizic prin pronumele Noi şi Voi, este un parametru al comunicării, dar nu al realităţii. Suntem la fel ca şi voi, chiar dacă diferiţi ca formă şi manifestare. Treziţi-vă fără să mai ierarhizaţi manifestarea, fără să ne consideraţi mai sus şi pe voi mai jos, acestea fiind numai manifestări. Dacă vreţi să vă regăsiţi, lăsaţi-vă călăuziţi de CHRIST, de divinitatea pe care o reprezintă fiecare, cu care una suntem, căci toţi sunt în UNUL ŞI UNUL este în toţi. Prin ceea ce facem, vă putem ajuta, dar nu putem face în locul vostru. Suntem prezenţi de trei ani de zile pe cerul capitalei Zonei Româneşti, care este Bucureştiul, şi nu ne mai ascundem pentru a vă lipsi de posibilitatea interpretării, justificărilor, îndoielilor, cu care aţi pierde timpul inutil. Timp oricum nu există, deşi teoria este la modă, şi puteţi verifica voi înşivă că suntem aici.

Suntem vizibili mai ales noaptea, navele noastre având formă de stele, ne puteţi deosebi prin luminile şi mişcarea pe care o realizăm atunci când vedem că sunteţi atenţi şi, într-adevăr, sinceri în dorinţa de a colabora. Consecinţele acţiunilor noastre se materializează prin scumpirea produselor alimentare, ca prim exemplu, alimentaţia fiind un parametru care trebuie reglementat pentru a putea fi în rezonanţă cu prezentul; continuând exagerările la acest nivel, riscaţi să munciţi numai pentru mâncare, mâncarea fiind doar un pas într-o transformare, sensul firesc fiind acela de a elimina elementele grosiere şi revenirea la energia cauzală, la care toţi aveţi acces prin respiraţie. Ar fi bine să înţeleagă cei care sunt în posturile de conducere, că o mentalitate tradiţională de redresare a sistemului economic – financiar – social, ca o copiere a diferitelor state ale civilizaţiilor terestre, este inutilă în

Zona Românească. Aceasta este zona din care porneşte o nouă civilizaţie, deci zona cu vibraţia cea mai înaltă, datoria celor care administrează fiind aceea de a fi în concordanţă cu acest drum şi, practic, de a se trezi. Nu căutaţi să pară bine, ci să fie bine, şi aceasta nu se poate fără să înţelegeţi prezentul. Înlocuiţi sistemele educaţionale cu autoeducaţia, daţi celor ce sunt o informaţie utilă şi nu una teoretică, folosiţi ceea ce aveţi ca să vă puteţi îmbogăţi.

Ne facem datoria pentru ca voi să vă faceţi dorinţele, dar atragem atenţia că, prin ceea ce faceţi, nu aveţi dreptul să afectaţi alte planuri, civilizaţii sau regnuri, deci asumaţi-vă responsabilitatea de oameni, de divinităţi, de creatori, pentru a putea redescoperi existenţa. În participarea noastră la acest Apocalips suntem ajutaţi de civilizaţia sumeriană, civilizaţie care se află într-un plan paralel cu civilizaţia Kamor, cea în care vă aflaţi. Cu răbdare, tehnologia creată de ei şi care există în prezent pe Geea va fi repusă în funcţiune, dar pentru aceasta este necesar să aveţi o vibraţie suficient de înaltă ca să-i faceţi faţă. În Zona Românească există trei mari centre sumeriene: în Rarău, în Bucegi şi în zona Orşovei, zone de activitate intensă şi pentru noi.

Menţionăm, de asemenea, că România se află în zona a 3 – a din cele 7 zone în care este împărţită planeta, Rarăul fiind punctul de convergenţă al celor 5 subzone din care este formată aceasta, şi reprezentând Anahata Geei. Tehnologia sumeriană se referă la sisteme întregi de emiţătoare create pe bază de cristale uriaşe, de asemenea la laboratoare, sisteme de amplificare, de emisie şi recepţie a vibraţiilor cosmice. Spre deosebire de tehnologia terestră, care are la bază materia, această tehnologie are la bază vibraţia, legile universale, astfel încât orice aparat se autoreglează şi, implicit, cu cât este mai folosit, cu atât devine mai bun.

Ceea ce este necesar în prezent este o schimbare de polaritate pornind de la nivelul mental, până la nivelul obişnuit al manifestării, astfel încât decăderea să poată fi

înlocuită cu construcţia unei noi civilizaţii. Facem apel, deci, la bun simţ. Orice proces în Univers depinde de decizia celui care se implică în realizarea sa. Omul este primul regn căruia i se poate cere responsabilitatea prin individualizare, celelalte regnuri aflându-se în armonie deoarece sunt coordonate de spirite grup.

În primii 28 de ani de la încarnare, sunteţi protejaţi de Saturn (Lepydon), apoi totul depinde de voi, şi ceea ce sunteţi ajutaţi să construiţi în prima perioadă trebuie să continuaţi apoi în afara acestui ajutor, la modul responsabil, ceea ce se poate constata că nu aţi realizat până în prezent. Lipsa responsabilităţii, a recunoaşterii legilor universale duce, după această perioadă, la decădere, suferinţă, îmbătrânire şi moarte, deci la deteriorarea fără sens a corpului fizic. Prin revenirea la parametrii universali, respectând legea, decăderea este exclusă, totul depinzând numai de ceea ce creează fiecare, astfel încât cei care au ales distrugerea, suferinţa, să se chinuie la modul sadic afectându-i şi pe ceilalţi. Ei vor trebui să renunţe la justificări şi vor fi nevoiţi să recunoască faptul că le place, altfel nu ar avea nicio justificare să continue aşa ceva mai ales în prezent, când pentru OM nu mai există restricţii faţă de cunoaşterea universală, faţă de ceea ce se numeşte metaforic „Deschiderea Lăcaşului Leilor”, mai exact fiind vorba de *revenirea la fluxul informaţional universal prin reconectarea Geei cu Ra*, steaua centrală a sistemului Phydelia, cât şi cu celelalte planete, aceasta fiind etapa de perspectivă, în care vom folosi tehnologia pe care am prezentat-o mai devreme. Pe măsură ce vă veţi implica mai responsabil, vom da date concrete la acest nivel. Practic, în ceea ce facem este vorba de formarea unui nou sistem informaţional, în care informaţia de consum, lipsită de aplicabilitate, să poată fi înlocuită cu aspecte reale, universale. Suntem surprinşi că prin canalele informaţionale pe care le folosiţi (TV, radio, cărţi, presă scrisă etc), informaţia este 90% estetică, iar cea concretă cuprinde tot o dimensiune de efect, punându-l pe cel care

o recepţionează în situaţia de a o accepta fără posibilitatea unei implicări dinamice.

Dacă până în 1982 era valabilă organizarea socială prin instituţii, omul fiind prezent ca o rotiţă în acest ansamblu, prin individualizare fiecare om trebuie să devină o instituţie, deci capabil de a face orice respectând şi folosind Legea. Soluţia acestei probleme de organizare socială depinde numai de OM, de fiecare în parte. Vă cerem, deci, să depăşiţi iluzia dependenţei de instituţii, căci numai trezindu-vă toate acestea vor putea fi regenerate şi, cât de cât, vor putea folosi apropierii de realitatea universală. Ne aflăm aici în faţa unui paradox: totul evoluează, dar nefiind sesizat sau cunoscut acest lucru la nivel instituţional. Lipsa de creativitate, de imaginaţie, de adaptare şi de înţelegere a acestor sisteme de organizare are drept consecinţă îndreptarea spre un colaps general. Realitatea există, nu poate fi oprită de dogme, teorii, fantezii filosofice sau religioase. Fiecare dintre acestea a fost bună la vremea ei, însă încăpăţânarea încremenirii în aceste forme în prezent este inutilă, astfel că este necesar în primul rând ca, prin informaţie reală, dinamică, universală, să puteţi să vă treziţi şi să vă asumaţi responsabilitatea faptelor voastre. Informaţia de consum cu care v-aţi obişnuit vă pune în situaţia de a recepţiona, de a accepta, de a participa doar cu rolul de spectatori ai existenţei, ascunzându-vă după atribute, cariere, concepte sau justificări puerile. Acţiunea Misiunii România simultan cu Deschiderea Lăcaşului Leilor determină, la nivel concret, apariţia unei informaţii din ce în ce mai dinamice, mai concrete, mai reale şi mai aplicabile.

Ce înseamnă schimbarea de polaritate la acest nivel? Este vorba de trecerea de la a accepta, la implicarea dinamică în propria voastră existenţă, descoperindu-vă şi deconspirându-vă de sub povara atâtor forme mentale care nu vă mai folosesc şi cărora le putem spune tradiţii. Niciun concept nu mai poate folosi astăzi omului în etapa de individualizare. Bineînţeles, trecerea de la iluzie la

realitate se face treptat, până ce fiecare se va redescoperi pe el însuşi, responsabil şi firesc. Atunci veţi putea înţelege că ideea de grup, de cantitate, este un fals. Omul este mai presus de imaginea grupului. Dacă în diferite epoci forma de organizare socială a făcut ca entităţile coordonate de spirite-grup să formeze popoare, partide, sindicate, familii, etc., de aici încolo totul depinde numai de fiecare, de regăsirea firească a individualităţii în afara apartenenţei la vreun grup, fiecare redevenind astfel responsabil şi liber la modul absolut, prin cunoaşterea Legii şi continuarea creaţiei. Solteris!

7 – îi 1995, ora 20.00, Saturn Zamor – Sistemul Acaris

Pentru trezire aveţi nevoie de informaţie, dar nu numai de atât. Simultan cu aceasta este nevoie şi de efortul vostru particular, pentru a o putea integra vibraţiei voastre. Informaţia fără practică este la fel de inutilă ca şi cea materialistă. Punerea în practică a informaţiei, deci particularizarea ei, se vede la nivel de vibraţie, aceasta fiind materializarea prin fapte. Tocmai de aceea îi anunţăm pe cei care caută să-şi satisfacă doar curiozitatea de cititori că această carte le conferă, în realitate, responsabilitatea de a decide, de a alege între ceea ce au trăit până în prezent şi sensul evoluţiei universale. Trebuie să înţelegeţi că noi ne facem datoria, însă decizia vă aparţine. Nu este ceva uşor dar, cu răbdare, se poate, şi de ceea ce veţi decide în continuare depinde întreaga voastră existenţă, noi nu facem decât să vă oferim alternativă: deci, de acum încolo se poate spune că aveţi de ales între sensul răului şi cel al binelui. Aşa cum trăiţi astăzi, cunoaşteţi răul şi binele ca puncte teoretice, cu care vă întâlniţi destul de rar, iar atunci nu ştiţi să le folosiţi. Într-adevăr, este o judecată destul de dură, însă nu noi vorbim, ci consecinţele propriilor voastre fapte, ale propriilor voastre creaţii.

Renunţaţi să mai aşteptaţi. Viaţa omului de astăzi este o continuă aşteptare, iar atunci când nu aşteaptă, el este exploatat de instituţii sau îi exploatează pe cei de lângă el. Foarte puţini sunt conştienţi de propria lor existenţă sau îşi asumă, cât de cât, curajul unor schimbări, al experimentării propriilor idei. Dar destul cu critica, deşi se poate spune că nu este decât o reflectare a ceea ce voi manifestaţi la propriu, considerând aceasta ca unică realitate. Ceea ce ne propunem pentru această transmisie este analiza complexelor voastre pornind de la cel mai frustrant, şi anume negarea divinităţii care este fiecare în parte. Astfel, toate religiile au în prezent ca rezultat exteriorizarea Principiului, când de fapt el se află în fiecare manifestare, în fiecare fiinţă. De altfel, religiile sunt interpretări deformate ale Legilor Universale, astfel încât s-a ajuns la situaţia de azi.

Câţi dintre voi ştiu că învăţătura lui Iisus nu a fost şi nu este religie, iar cei care au transformat-o în religie au avut tot interesul ca omul să nu afle adevărul? câţi dintre voi ştiu că textele biblice esenţiale sunt modificate în înţelesurile lor reale, păstrându-se numai metafora, şi adesea sunt incomplete, pentru a nu putea fi desluşit adevăratul înţeles? Într-adevăr, ar fi inutil să căutaţi vinovaţii, căci cei care au ascuns adevărul au făcut-o atât de bine încât l-au uitat şi ei. Ceea ce vă putem cere este numai bun simţ. Pentru a putea înţelege unitatea, trebuie să pornim de la manifestări.

Astfel, v-au fost date trei căi:

1. Triada;
2. Kybalionul (Tablele de smarald);
3. Cele 12 porunci ale lui Moise

Cu toate acestea existenţa, în felul în care este percepută astăzi, are la bază dualitatea, deci niciunul din cele trei drumuri pe care le-aţi putea folosi spre revenirea la cunoaşterea universală, la unitatea Christică din fiecare.

Ceea ce cauzează înţelegerea dual ă a realităţii este exteriorizarea propriei voastre existenţe. Tot ceea ce este în jur este creaţia voastră, şi din moment ce voi le-aţi creat, nu are niciun sens să cunoaşteţi ceea ce aţi creat, ci trebuie să continuaţi creaţia; acesta este sensul real al trezirii. Vă ajutăm, dar voi bazaţi-vă pe voi înşivă. Daţi la o parte tot ceea ce nu aveţi nevoie şi căutaţi să vă regăsiţi. Cu puţină atenţie şi cu curaj ar ieşi la lumină ceea ce faceţi de fapt. Întreaga existenţă a omului se reduce în prezent la acceptarea unei realităţi, a unor tradiţii, a unor dogme, a unor mentalităţi transmise din generaţie în generaţie, coeficientul de originalitate fiind de cel mult 1% din capacitatea reală pe care o aveţi. Implicaţi-vă în propria voastră existenţă ca să vă putem ajuta. Intervenţia noastră fără decizia voastră nu ar duce decât la o acceptare în plus.

Decideţi-vă ce vreţi să faceţi şi veţi fi ajutaţi pe măsura efortului vostru. Dacă puteţi concepe un lucru, el nu are cum să fie mai mare decât voi, deci complexele în faţa sa nu au niciun sens, fiind forme mentale de blocaj inutil (şi vă mai întrebaţi de ce suferiţi!). Răspunsul este tot în voi, nimic nu vă poate face rău decât faptul c-aţi transformat răul în credinţă, iar binele într-un fel de circ. Astfel, majoritatea religiilor sunt compromise prin repetarea unui spectacol grotesc, medieval, fără a aduce rezolvări problemelor omului, iar întreaga ştiinţă materialistă s-a abătut de la sensul ei real, acela de a folosi omului, astfel că nu se poate explica de ce resurse extraordinare sunt folosite în scopuri distructive, în timp ce milioane de oameni nu au acces la normele elementare de civilizaţie. Cum s-ar spune, degeaba cunoşti dacă aceasta se întoarce împotriva ta. Acum câteva mii de ani, societatea terestră nu se confrunta cu problemele din prezent, ceea ce arată clar că această perioadă a reprezentat o involuţie pe fond evolutiv. O cunoaştere teoretică susţinută de egoism şi orgoliu a dat naştere la consecinţe dramatice pentru a-şi justifica rolul de a rezolva probleme pe care tot ea le-a creat, iar mai direct spus,

pentru a nu face nimic.

Prin ridicarea vibraţiilor, astăzi acest fenomen se amplifică. Spitalele, cu credinţa oarbă în ele însele, vor atrage şi mai mulţi bolnavi, la fel cum ideea de boală va îmbolnăvi şi mai mult, iar ideea de muritori va atrage consecinţe pe măsură. În realitate, nu vă acuzăm ca să fiţi de acord cu noi, ci pentru ca să vă treziţi. Cei care până în prezent nu au ştiut, de acum încolo vor putea spune numai că nu vor. Aşteptăm să vă plictisiţi de propriile voastre mofturi, de propria voastră naivitate, pentru că viaţa vă aşteaptă şi, într-adevăr, e păcat că nu vedeţi pădurea din cauza copacilor.

Asumaţi-vă responsabilitatea şi preluaţi iniţiativa în propria voastră existenţă, numai aşa o puteţi transforma spre mai bine. Câtă vreme apelaţi la tradiţii, la instituţii, la exterior, veţi fi în permanenţă beneficiari ai statutului de victime nevinovate care, suntem convinşi, pentru nimeni nu este o plăcere, şi bucuros l-ar înlocui cu propria sa divinitate. Dar mai avem până acolo, să nu ne grăbim deci, şi, pas cu pas, să descoperim ceea ce acoperă realitatea graţie schimbării unghiului de a vedea corect ceea ce e de fapt iluzie. Planul Fizic nu este iluzie, ci manifestare, însă credinţa voastră vizavi de el este iluzorie, datorită ignoranţei şi lipsei de informaţie. Dar, aşa cum am mai spus, să nu ne grăbim, căci răbdarea este maximum de viteză pentru cei ce o trăiesc. Solteris!

Climbdau: Planeta Talen – Sistemul Ilerius

Una din temele care se cere a fi reactualizată este aceea a cauzei şi efectului. Ne vom referi la câteva exemple concrete pornind de la realitatea simplă, şi anume că efectele şi cauzele nu pot să existe în acelaşi plan. Întotdeauna cauza va fi într-un plan superior efectului. Numai prin cunoaşterea cauzei se poate controla şi, implicit, modifica efectul. Oricărei manifestări fizice îi corespunde în plan mental o formă, deci controlul

manifestării se reduce la a controla cauza acesteia, adică la controlul mental. Întreaga ştiinţă materialistă porneşte de la o ipoteză falsă, şi anume aceea de a căuta cauzalitatea în lumea efectelor, ceea ce duce la rezultate eronate, efectele mai subtile fiind confundate cu cauzele. Ceea ce ar trebui să înţeleagă oamenii de ştiinţă, este faptul că tot ceea ce este efect nu va putea fi vreodată cauză, deci ceea ce este fizic este numai manifestare. La ora actuală, ştiinţa reprezintă o înlănţuire a efectelor, cu grade diferite de subtilitate, legate prin conexiuni logice care, în realitate, reprezintă doar justificări şi argumentaţii. De aceea, imaginea teoretică a cunoaşterii este susţinută prin afirmaţii şi confirmată într-o măsură redusă de către practică. Drept consecinţă, la nivel tehnologic randamentul este scăzut, deci sub cel universal de 100%. Aceasta este una din cauzele care face ca boala să fie pusă în seama unor entităţi microscopice care, de fapt, nu au cum să interfereze şi să afecteze pe cineva decât dacă acesta cere mental acest lucru.

Ca prim pas, trebuie să vă obişnuiţi cu ideea că orice lucru nou descoperit în plan de efect nu este o cauză şi nici măcar ceva nou. Fiind un efect, el deja a fost creat de chiar cel care-l analizează, deci de voi înşivă, la modul inconştient. Facem un apel să vedeţi consecinţele cunoaşterii materialiste dincolo de orgoliul şi credinţa în aceasta, şi să vedeţi dacă merită sau nu să o continuaţi. Nimeni nu contestă efortul pe care îl depuneţi, dar dacă el duce la consecinţe dramatice, atunci este inutil, plus că la aceasta se adaugă şi efortul de a le opri, de a rezolva consecinţele propriului efort, şi de aici se formează cercuri închise care aduc majoritatea a entităţilor în situaţia de a se resemna în faţa existenţei fără a o înţelege.

În situaţia actuală, încercăm să salvăm ceea ce se mai poate salva, căci cei care se salvează pot să şi existe. Cunoaşterea, ca prim pas, este lărgirea orizontului. Cum majoritatea a civilizaţiei terestre este concentrată în aglomerări urbane, sfera de acţiune este foarte limitată, creându-se interferenţe între entităţi, imaginea fiindu-vă

limitată numai de construcţii. Imaginaţi-vă că, la zece kilometri de oraş, acestea parcă nici nu ar exista. De la steaua cea mai apropiată de aici, Geea este invizibilă, deci ceea ce consideraţi ca fiind griji şi probleme, practic este inexistent, dar din lipsa punctelor de referinţă le vedeţi ca realităţi unice şi dramatice, ceea ce este o consecinţă a blocajului mental. Omul nu este nicio fiinţă sedentară şi niciuna nomadă, de aceea călătoria, comunicarea, colaborarea sunt factori esenţiali ai existenţei, astfel încât fără prietenie, fără iubire, riscaţi să vă limitaţi la a digera materia şi la a vă plimba în jurul propriei voastre case, când universul aparţine tuturor. Într-adevăr, e nevoie de foarte multă răbdare şi bun simţ, dar de aici plecăm. Dacă v-am vorbi despre aspecte deosebite de viaţa voastră, le-aţi considera ca imposibile sau de neatins, însă pas cu pas putem merge înainte. De aceea, căutăm îmbinarea elementelor prezentului, atât cu cele concrete sau universale, cât şi cu elemente de perspectivă.

Sistemul Phydelia, sau Sistemul Solar, cum îl denumiţi, este alcătuit din 12 planete, fiecare cu numele său cosmic, pe care le vom enumera la timpul potrivit; deci în spatele planetei Pluto mai există încă trei planete: Seron, Kartus, Silia (în această ordine), care nu au fost detectate deoarece au o vibraţie mai înaltă decât ceea ce v-aţi obişnuit ca să concepeţi mental. Au mai existat două planete în acest sistem şi anume Rancia (Phaeton) şi Mollyter. Ambele au fost distruse de cei care le-au locuit, din pricina acumulărilor de vibraţii joase. Prezenţa lor este semnalată astăzi (prima – de roiul de asteroizi dintre Marte şi Jupiter), iar ce a mai rămas din cea de-a doua este satelitul lui Pluto, numit Charon; aceasta a fost dispusă între Neptun şi Pluton. Se pot spune foarte multe despre acestea, dar la vremea potrivită; nu vrem să intrăm în aspecte care, descrise, nu le-aţi înţelege decât senzorial, deci, mai concret, le-aţi interpreta fără să le înţelegeţi.

Sistemul „solar” este un sistem de tipul 3 din cele 7 tipuri de sisteme prezente în această galaxie. Prima şi ultima fază de evoluţie a unui sistem este aceea de

integrare. Iniţial, planetele sunt expulzate din Steaua Centrală, pe acestea pornind să evolueze cei care au o vibraţie mai joasă decât locuitorii stelei centrale, deci cei care nu au evoluat în acelaşi ritm cu fraţii lor. Apoi, în fazele care urmează, se realizează reconectarea cu steaua centrală prin sisteme de captare a energiei universale, cât şi legăturile între planete şi sateliţii lor. În sistemul Phydelia s-a realizat legătura cu ultima dintre cele 12 planete, astfel încât în etapa care urmează se va realiza şi legătura între Geea şi RA, de altfel aceasta fiind etapa actuală.

Aceste legături au existat înainte de intrarea saharienilor în sistem, în prezent fiind necesară refacerea lor. Geea este, astfel, echipată cu sisteme de conectare, însă realizarea acesteia necesită ca civilizaţia terestră să se trezească, să evolueze. Perspectiva implică o ridicare a vibraţiilor, astfel încât trezirea în prezent nu mai este o întâmplare, ci o necesitate, iar cei care vor continua să-şi păstreze mofturile, tradiţiile ignorante din pricina unor orgolii fără justificări, deşi văd consecinţele spre care se îndreaptă, vor fi nevoiţi să părăsească Geea pentru ca la încarnarea următoare să fie pregătiţi de la început să facă faţă unei vibraţii înalte. Va fi din ce în ce mai rău pentru cei care nu vor înţelege şi tot mai bine pentru cei ce se trezesc, aceste aspecte nefiind dictate de cineva, ci fiind simple efecte ale Legilor Universale, astfel încât pe Geea va apărea încă un regn, al îngerilor, sau al Omului, format din cei care vor decide revenirea la armonie, la legalitate, ceilalţi urmând ca, ajutaţi de aceştia, să poată să-şi revină pas cu pas.

În situaţia actuală, acţiunea omului dereglează şi evoluţia Geei, şi pe cea a regnurilor inferioare, la fel cum vibraţiile joase emise de canalele mass-media de aici ajung şi pe alte planete, perturbând alte civilizaţii care se află în situaţia de a se proteja cu ecrane speciale, ceea ce totuşi nu este o soluţie. Evităm să dăm mai multe date, în prezent, despre cum s-a ajuns la această situaţie pe Geea şi pe încă 49 de planete ale galaxiei, în care saharienii şi-

au impus influenţa din pricina imaginii spectaculoase pe care au realizat-o, lucru justificat de obişnuinţa de a interpreta senzorial. În locul aspectelor spectaculoase vom pune accentul pe uşor, acesta reprezentând normalitatea cunoaşterii. Pe cât de rarefiat pare universul, pe atât de fireşti sunt informaţiile pe care le dăm, ele aparţinând omului care se recunoaşte ca fiind Fiul, acel Fiu care este una cu Tatăl, respectând legea, căci Unul este în Toţi şi Toţi sunt în Unul. Solteris!

11 – I – 1995, ora 22.00
Elera: Sistemul Ilerius – Planeta Talen

În continuare vă vom da câteva date referitoare la organizarea acţiunii noastre. Prin refacerea câmpului universal de comunicare între Silia şi RA, poarta de intrare în sistemul Phydelia a fost deschisă. Acest eveniment a avut loc acum 19 milioane de ani. A existat o perioadă în care accesul în interiorul sistemului era blocat de saharieni, dar odată cu refacerea acestei conexiuni s-au deschis şi posibilităţile noastre de a interveni. Orice echipaj care intră în acest sistem este controlat de locuitorii stelei centrale RA. Practic, în prezent există două căi de acces: una în zona periferică şi cea de-a doua în apropierea lui RA, înaintea primei planete. Întreaga acţiune pe care o realizăm, deşi se află sub semnul Confederaţiei Galactice, este organizată de pe steaua centrală, loc care, de altfel, este un fel de primărie a sistemului, deci zona cu vibraţia cea mai înaltă, din care sunt supravegheate civilizaţiile care se află în evoluţie pe cele 12 planete ale sistemului, ele fiind ajutate să păstreze sensul dinamicii universale.

Acţiunea în zona Geei cuprinde trei etape. Prima a fost marcată de aducerea în zona sa a satelitului artificial ŞI, pe care voi îl numiţi LUNA, de pe care vă putem ajuta mult mai uşor. Vom discuta poate altă dată detalii referitoare la acesta. O a doua etapă a reprezentat-o

construirea unui sistem de sateliţi secundari, mai apropiaţi de Geea decât ŞI, deci un sistem de 14 sateliţi geostaţionari coordonaţi de pe un al 15-lea, denumit Gentorem, de asemenea cu orbită geostaţionară, dispus deasupra Zonei Româneşti. Rolul acestor sateliţi este de a transmite vibraţia universală, în acelaşi timp obişnuindu-vă cu ea. Deci, practic, ei au rolul de a regla acest flux astfel încât parametrii civilizaţiei terestre să fie menţinuţi pe linia de plutire până ce omul va deveni responsabil, şi astfel ca potenţialul distructiv pe care l-aţi creat, ca şi vibraţiile joase emise în permanenţă, să nu ducă la dezintegrarea planetei.

Aici suntem ajutaţi de prietenii noştri, sumerienii, şi ar fi bine să nu uitaţi că, deşi aveţi impresia că sunteţi singurii care populează Geea, mai există civilizaţii care evoluează tot aici, singurul motiv pentru care încă nu colaborează cu voi fiind faptul că voi încă nu vreţi. Şi aici este un alt paradox, consecinţă a blocajului mental, în faptul că preferaţi să vă temeţi decât să ne cunoaşteţi sau să colaboraţi. Universul fizic este infinit în timp şi în spaţiu, deci ar fi absurd să negaţi prezenţa noastră, dar, pentru a putea înţelege, încercaţi să realizaţi că suntem ca voi, chiar dacă ne deosebim ca formă sau lucrăm cu o tehnologie mai eficientă; la nivel real, universal, suntem fii ai aceluiaşi Tată, căci Unul este în toţi şi toţi sunt în UNUL.

Cea de-a treia etapă este ceea ce facem de aproape două mii de ani, şi anume restabilirea contactului direct cu voi, pentru a reveni la colaborarea universală, la prietenie, la posibilităţile reale pe care le aveţi. Cu cât vă apropiaţi mai mult de voi înşivă, cu atât putem colabora. Câtă vreme căutaţi în exterior, evitând să cunoaşteţi realitatea, acest lucru va părea ceva privilegiat, deosebit sau fantastic, dar trebuie să înţelegeţi că ceea ce este posibil, este posibil pentru oricine.

Deci, să dăm câteva date referitoare la comunicare. Instrumentele de care aveţi nevoie pentru a vă putea contacta sunt: reglementarea alimentaţiei la parametri din

ce în ce mai apropiaţi de cei universali, până la revenirea la energia cauzală: Prana. De asemenea, Jurnalul, care este egal cu formarea unui sistem informaţional particular, prin care voi înşivă, ajutaţi de prietenii din dimensiunile astrale, să puteţi decodifica vălurile şi perdelele care sunt interpuse între exterior şi interior, până ce vă veţi recunoaşte în propria voastră manifestare şi veţi reuşi să o controlaţi. Al treilea element de bază este sexul, deci unificarea celor două câmpuri energetice Yin – Yang şi formarea unui sistem în armonie, deci neutru, în care pas cu pas să puteţi controla energia cosmică. Acest element însă, fără realizarea în prealabil a celorlalte două, le poate bulversa şi pe acestea. În situaţia actuală, revenirea la parametrii universali poate fi denumită „a doua naştere", în realitate fiind un proces de refacere în care nimic nu este gratuit, efortul fiind efectiv individual, şi prin acesta vă veţi putea recunoaşte ca individualităţi. Sensul evoluţiei universale este acela al normalităţii, metoda folosită fiind simplificarea, mai concret: sinteza. Astfel, este necesară trecerea de la logica analitică, dual㠹 la logica sintetică, bazată pe triadă. Logica analitică aparţine exteriorizării, deci unei oscilaţii între două polarităţi. Logica sintetică necesită, însă, realizarea simultană a trei elemente. Dacă la nivel analitic comunicarea se realizează prin cuvântul rostit sau mental, la nivel sintetic aceasta se realizează prin imagine.

PUTEREA CUVÂNTULUI, pe care ar trebui să v-o recunoaşteţi, o vedeţi pretutindeni în jur. Orice cuvânt este imagine care apoi se materializează la nivel fizic. Deci, situaţia actuală a civilizaţiei terestre vi se datorează, voi fiind cei care puteţi să o refaceţi prin trezire, prin revenirea la puterea cuvântului, implicându-vă responsabil în propriile voastre acţiuni. Ceea ce deja aveţi un poate deveni mai bun dacă voi nu-l perfecţionaţi, iar aceasta se poate numai prin imaginaţie, şi ca rezultat concret este vorba de înfăptuire.

Dorinţa noastră este să ne înţelegeţi şi dincolo de ceea ce comunicăm. Puneţi-vă în situaţia noastră, de

spectatori, de ajutoare, practic, într-un spectacol la care nimeni nu ştie să ceară ajutorul pentru că nu crede că poate să fie ajutat. Vă privim cum vă plimbaţi toată ziua, purtaţi de formele mentale pe care le generaţi, cum vă ucideţi fraţii din regnurile inferioare pentru a-i digera, cum vă luptaţi între voi pentru o bucată de materie în plus, cum pentru a realiza cariere îi exploataţi pe cei de lângă voi, cum atunci când greşiţi daţi vina unii pe ceilalţi. De ce toate acestea când tot ce există este şi al vostru?! Depinde numai de voi să continuaţi creaţia, să cereţi şi să vă daţi, să vă iubiţi pentru a putea iubi, să vă respectaţi pentru a putea respecta Legea, să vă treziţi pentru a putea înţelege.

Nu este greu atunci când ştii ce vrei, însă atunci când nu mai vrei, ai toate şansele să nu fii fericit vreodată. Deci, trezeşte-te, omule! De sute de ani de când ne aflăm aici v-am putut cunoaşte destul de bine pentru a ne permite să vă comunicăm. Adesea ne plimbăm printre voi materializându-ne corpuri asemănătoare cu cele pe care le aveţi, pentru a vă cunoaşte mai bine şi mai direct. Cum s-ar spune, nouă ne convine, după care ne întoarcem la navele noastre sau în bazele pe care le avem aici. Spre deosebire de alte epoci, în prezent nu ne mai ascundem şi navele noastre pot fi privite pretutindeni în Zona Românească, aceasta fiind cea mai concretă dovadă a faptului că suntem aici. Ne adresăm vouă într-un limbaj normal, fără aspecte oculte, neînţelese, pentru că ne adresăm tuturor. Trebuie să o luăm de jos pentru a putea ajunge sus, deci: Curaj, prieteni, Solteris!

20 – I – 1995, ora 19.30

Elera: Civilizaţia Planetei Talen – Sistemul Ilerius

Lucrăm de atâta timp în Zona Bucureştiului, încât nu mă pot abţine să nu facem o comparaţie cu civilizaţia lumii de unde venim, totodată oferindu-vă câteva date despre oraşul care se va construi aici – Capitala planetei Geea:

Arkazamy.

În primul rând, pentru a vă putea face o imagine, în zona Bucureştiului lucrăm trei echipe: două din zona nebuloasei Andromeda şi una din constelaţia Aries, după cum le denumiţi voi aici. În afara acţiunii aşa-zis aeriene, aici sunt amplasate două baze extraterestre pe care le veţi putea sesiza la timpul potrivit, ca şi câteva emiţătoare prin care vibraţiile noastre pot fi simţite aici. Ca o imagine mai clară, zona care cuprinde traseul Piaţa Unirii – Piaţa Romană – Piaţa Aviatorilor până în Băneasa reprezintă zona de maximă energie în acest oraş, care poate fi subliniată ca o zonă de vibraţii înalte, de altfel fiind zona care s-a aflat în centrul transformărilor din 1989 şi, de asemenea, care va rămâne astfel şi pentru cele ce vor urma. Vă vom prezenta şi câteva date despre oraşul Trokonidal, capitala planetei Talen, locul de unde vin. Ca înfăţişare avem o fizionomie asemănătoare, însă ochii ne sunt mult mai mari, mâinile au trei degete, picioarele au patru degete, înălţimea este cam 1.50 m, iar cavitatea bucală e mult mai mică, având forma unui orificiu circular. De asemenea, nu avem păr decât în zona capului, dar şi aici foarte puţin. Entităţile Yin au gene, iar cele Yang nu posedă aşa ceva. Pigmentul pielii noastre este de culoarea abanosului.

Aşadar, prezentarea Templului Fizic ar fi aceea a primei case pe care o avem. Din punct de vedere al îmbrăcăminţii, folosim haine care sunt în perfectă rezonanţă cu noi, şi care se autoreglează în funcţie de ceea ce avem nevoie ca radiaţie din mediul înconjurător. La timpul potrivit, vom discuta mai mult acest aspect. Al treilea corp fizic îl reprezintă casele, la fel ca şi toate instrumentele pe care le folosim, ele reprezentând cel de-al treilea grad de relaţie cu exteriorul.

Ca organizare, oraşul Trokonidal are o zonă centrală în care se adună locuitorii pentru a lua hotărâri importante; de asemenea, aici locuiesc un grup de entităţi venite de pe steaua centrală şi care ne ajută să înţelegem sensul transformărilor universale. Toate sistemele

tehnologice pe care le folosim sunt coordonate mental, având posibilitatea de autoreglaj în funcţie de necesităţi şi, practic, ele autoperfecţionându-se prin folosire, randamentul este de 100%. Navele pe care le folosim sunt coordonate cu ajutorul cristalelor. Ca o imagine mai clară, în centrul fiecărei nave se află un cristal sferic înconjurat de altele de forme diferite, care au diferite roluri şi sunt coordonate prin cristalul principal. Genul de călătorie pe care îl realizăm este diferit de conceptul de deplasare pe care îl asociaţi voi cu cel de călătorie. Într-o formulă mai clară, noi deplasăm spaţiul în timp, faţă de imaginea cu care v-aţi obişnuit, şi anume aceea de a vă deplasa în spaţiu. Probabil că foarte mulţi vă puneţi întrebarea care sunt parametrii fizici la care poate exista o entitate. Răspunsul este foarte simplu: parametrii fizici exteriori nu pot influenţa existenţa unei entităţi, ci ea este cea care-i influenţează.

Existenţa depinde de doi factori care sunt repartizaţi uniform în întregul univers şi anume: energia (Prana) şi ethericul (substanţa subtilă din care provine orice formă fizică). Cel care ştie să folosească aceşti parametri nu depinde de exterior, indiferent pe ce planetă ar călători, putând să-şi continue existenţa. Ceea ce vrem să vă spunem este faptul că posibilităţile sunt deschise fiecăruia dintre voi. Tocmai de aceea este necesar să depăşiţi procesul alimentar şi să dinamizaţi corpurile subtile, atât informaţional, cât şi folosindu-vă de energia erotică. Poate suna paradoxal, dar fiecare dintre voi trebuie să înţeleagă că gura, cavitatea bucală, nu este nici pentru vorbit, nici pentru mâncat, ci efectiv este un organ sexual, în timp ce nasul este zona prin care vă alimentaţi energetic prin respiraţie, astfel că alimentaţia este continuă. Această obişnuinţă, de a folosi un organ sexual pentru comunicare şi pentru a digera mediul, a fost bună la timpul potrivit, dar este total inutilă în prezent, iar pentru a ne putea înţelege din ce în ce mai real, această distorsionare informaţională trebuie să o puteţi înlătura pas cu pas.

Poate o să vi se pară comic, dar în adevărata

comunicare se foloseşte imaginea, astfel încât, pas cu pas, vom ajunge să înlocuim acest gen de informaţie cu imagini, atunci când veţi avea posibilitatea unei tehnologii utile în acest sens. Atunci, cărţile nu vor mai conţine fraze, ci imagini, fiind oarecum asemănătoare cu cărţile pentru copii. Imaginea reprezintă informaţia completă atunci când este însoţită şi de sunet, sunetul fiind o nuanţă a imaginii, aşa cum imaginea este un curcubeu de sunete. Pentru a ajunge aici este nevoie, însă, de dezvoltarea imaginaţiei. Suntem convinşi că fiecare dintre voi, atunci când face o călătorie, deci vede alte lucruri, se simte mai liber, fiind practic vorba de o trezire a corpului mental, care devine dinamic captând imagini noi. Imaginaţia se referă la a crea imagini şi, implicit, la a le manifesta în exterior. Este, de fapt, procedeul care se află la baza materializării. Tot ce este în jurul vostru reprezintă imagine materializată, dar în care puteţi schimba parametrii aşa cum vă place.

Pentru a ajunge aici trebuie să deconspirăm aspectele estetice ale existenţei cu care v-aţi obişnuit, şi anume acelea de a contempla imaginea manifestării, de a vă lega emoţional de ele şi, implicit, de a ceda în faţa lor, când în realitate voi sunteţi cei care le-aţi creat, iar când le veţi redescoperi ca imagini, veţi redescoperi imaginaţia. Entităţile dinamice, cele care schimbă mediul din jurul lor fără să-l accepte, nu mai folosesc gesturi fizice pentru acel proces pe care voi îl denumiţi „muncă”. Prin dinamizarea corpului mental, acest lucru nu va mai fi necesar, ceea ce nu va însemna o lipsă a dinamicii fizice, ci controlul mental asupra corpului fizic transformat în Templu, însă de această dată având întreaga libertate de mişcare fără să-l mai folosiţi la a muta obiecte în spaţiu. Vom ajunge aici, dar cu răbdare…

Deci, să revenim la oraşul Trokonidal. Unul dintre avantajele unui astfel de oraş este posibilitatea sa de deplasare, astfel încât el poate fi asociat cu o colonie mobilă. Cum se deplasează acesta? Tot prin imaginaţie, deci prin folosirea forţei mentale. Un alt aspect: fiecare clădire, fiecare obiect emană un sunet, iar prin sinteza lor

se realizează o simfonie, orice oraş, de fapt, la acest nivel putând fi asociat cu o orgă cosmică.

Vom mai reveni cu date despre acest lucru, dar, aşa cum am mai spus, ceea ce ne interesează este normalitatea, astfel încât această prezentare informativă este firesc să o asociem cu date concrete privind existenţa voastră, căci ceea ce este minunat trebuie înţeles ca posibilitate de trăire, spre care putem parcurge drumul împreună. Solteris!

21 – I – 1995

Tiiy, Isory, Sarim: Civilizaţia Sumeriană – Oraşul Zaledor

În primul rând, trebuie să ne prezentăm. Aparţinem civilizaţiei sumeriene, care a locuit spaţiul în care vă aflaţi astăzi. Civilizaţia Kamor, căreia îi aparţineţi, ne-a găsit aici când şi-a început evoluţia pe Geea. Pas cu pas, am predat ştafeta acestui loc, astfel încât acum 14 mii de ani încă mai colaboram deschis cu voi. Etapele ulterioare au venit ca o necesitate, ca să vă puteţi descurca prin voi înşivă. În prezent, conjunctura de Apocalips ne permite să reluăm contactul, fiind o datorie a noastră să vă transmitem informaţii pe care în curând le veţi putea folosi. Geea, în afară de ceea ce cunoaşteţi, deţine sistemele pe care le-am construit în epoca în care locuiam la propriu această planetă, rolul lor fiind acela al conectării cu informaţia, cu vibraţia universală. Astfel, vă vom ajuta să puneţi în funcţiune această tehnologie pe măsură ce vă veţi trezi. Ca înfăţişare, avem cam 2.50 metri, în rest nu suntem cu nimic diferiţi de voi. Facem parte din echipele care au rămas aici pentru a proteja această tehnologie şi pentru a v-o putea împărtăşi.

Ne vom referi concret la Zona Românească, unde se află ascunse, sub ochii voştri, 7 oraşe sumeriene şi un sistem unitar de comunicare cu Universul. Vom vorbi numai despre trei zone: zona Munţilor Bucegi, cea a

munţilor Rarău şi cea a munţilor Retezat. Oraşul Zaledor se află sub Bucegi, această zonă aşa-zis geografică reprezentând numai o faţetă exterioară care ne protejează. Mai toate vârfurile Bucegilor ascund emiţătoare, punctul central fiind Masivul Caraiman, care joacă rolul de amplificator. În interiorul acestor munţi sunt îngropate aceste elemente de tehnologie bazate pe cristale, posibilitatea de folosire a lor fiind numai mentală. Aceste lucruri vi le dăm acum ca să le ştiţi, dar folosirea lor depinde numai de voi. Punerea în funcţiune a acestora ar aduce ca efect, pe o rază de 630 km, unele câmpuri de vibraţii înalte care ar putea folosi tuturor. Spunem că aceasta ar depinde numai de voi, deoarece în prezent vibraţiile joase sunt dominante la nivelul civilizaţiei terestre, şi declanşarea unui astfel de vulcan de lumină ar duce la înlăturarea acestor zone, deci oraşe întregi ar dispărea. Aceste date le transmitem nu pentru a vă speria, ci pentru a vă indica, de fapt, perspectiva pe care o aveţi lângă voi, şi care vă aşteaptă, aşa cum se spune: fericiţi cei ce vor crede şi fără să vadă…

Canalele de legătură care există sub Bucegi erau folosite de daci; de altfel, prin acestea se refugiau ei, fiind conduşi de un iniţiat care îi ajuta să treacă în dimensiunea noastră, adesea fără să-şi dea seama, lucru care i-a avantajat în numeroase rânduri… Dar trecut nu există; mulţi dintre cei care au mai fost aici s-au întors şi… vă veţi aminti, cu siguranţă, când vă veţi trezi. Aceste porţi între dimensiuni sunt şi astăzi deschise, iar prin colaborare aşteptăm să nu fim singurii beneficiari, ci oricare dintre voi să ne poată vizita. Acţiunea pe care o realizăm este în colaborare cu Misiunea România şi cu emisarii Confederaţiei Galactice, cărora adesea le oferim posibilitatea de a ateriza la bazele noastre, ajutându-i la construirea propriilor puncte stabile. Nimic nu este întâmplător şi nici nu ar avea de ce. Trei genuri de civilizaţii, de misiuni, de datorii se întâlnesc aici în prezent. Când în loc de bariere, între voi vă exista colaborare, porţile Geei se vor deschide întregului Univers,

şi veţi înţelege la propriu colaborarea universală. O lume întreagă vă aşteaptă să vă treziţi pentru a putea merge înainte. Odată pasul realizat, acesta va avea implicaţii asupra întregului sistem Phydelia, una dintre acestea fiind transformarea planetei Jupiter – cum îi spuneţi voi – într-o stea. Declanşăm această etapă, la fel ca şi aducerea a încă doi sateliţi în zona Geei, evenimente care vor urma prin intrarea de-a binelea în epoca Vărsătorului.

Probabil vă veţi întreba cum arată un emiţător; sunt coloane de cristale de circa o mie de metri înălţime şi 70 de metri în diametru, îmbrăcate cu un manşon format din stâncile munţilor. În jurul acestora sunt diferite laboratoare în care se află cei care lucrează pentru voi, ca să fiţi pregătiţi… Apelul pe care vi-l facem este de a reveni la Legile Universale prin metodele simple pe care le aveţi la îndemână, căci revenind la Lege, vă veţi putea recunoaşte ca entităţi divine, stăpâne ale Planului Fizic, libere şi responsabile. Situaţia actuală este paradoxală pentru majoritatea a oamenilor. Prin ridicarea vibraţiilor, punctele tradiţionale de referinţă îşi pierd valabilitatea, iar cele reale sunt neaşteptate, lucru cauzat de mentalitatea la care v-aţi adaptat identificându-vă cu atribute, cu un sistem educaţional valabil cel mult pentru această epocă, dar care şi acesta este depăşit. Lucrurile mari, din moment ce le puteţi înţelege, înseamnă că sunteţi deasupra lor, deci cu răbdare, printr-un efort individual, ele vor reintra în normal. Actul esenţial în această etapă este acela al deciziei voastre. Nu vă mai lăsaţi la voia întâmplării, căci întâmplare nu există, alegeţi o dată pentru totdeauna polaritatea pe care o doriţi (–) sau (+), rău sau bine, urât sau frumos, iar dacă nu veţi oscila, veţi avea parte numai de ceea ce voi înşivă decideţi. Existenţa implică atât datoria cât şi dorinţa, iar cei care-şi caută numai dorinţa uită că singurul drum legal de a o realiza este făcându-ţi datoria, aceasta determinând ca Legea să fie de partea voastră.

Zona Rarăului este locul de maximă vibraţie a Geei în prezent. Aici se simte cel mai puternic influenţa satelitului

de cristal Gentorem; de asemenea, este zona de intersecţie a celor 5 subzone în care este împărţită zona a 3-a a Geei pe hărţile Confederaţiei Galactice şi, de asemenea, zona oraşului sumerian Palmira; tocmai de aceea, aici sunt organizate şi taberele de vară ale ELTEI, tabere care reprezintă iniţierea unui oraş terestru în acest loc, cu acelaşi nume: Palmira. Deocamdată aceste lucruri le puteţi înţelege numai teoretic sau sub semnul extraordinarului, dar revenind la legalitate, realitatea îşi va spune cuvântul pe care îl veţi auzi nu numai în pagini scrise, ci cu propriile voastre simţuri. Cu cât căutaţi mai departe, cu atât mai mult riscaţi să nu ajungeţi nicăieri, dar cu cât vă veţi apropia de voi, veţi putea înţelege şi ce este mai departe. Pentru a putea cunoaşte e suficient că exişti; pentru a vă putea folosi creator, efortul depinde numai de fiecare…

Înţelegem că este dificil când baza materială vă solicită să depuneţi un efort continuu, dar daţi Cezarului ce-i al Cezarului, însă nu şi pe voi înşivă. Legile sunt foarte simple: *Cei care iau vor plăti de zece ori*, *cei care dau vor primi de zece ori*, astfel încât nu resursele vă lipsesc, ci organizarea folosirii lor. Când veţi învăţa să iubiţi, unde contează mai mult să dăruiţi decât să agonisiţi, să faceţi binele decât să alergaţi după el, veţi putea înţelege libertatea. Pare greu, dar este simplu. Dacă fiecare dintre voi s-ar interesa şi de soarta fraţilor săi, făcând acele lucruri pe care le poate face pentru ei, într-adevăr v-aţi putea schimba viaţa. Iubirea are nevoie de curaj, de cunoaştere, de informaţie, de a nu vă mai găsi probleme inutile, căci dând celorlalţi veţi putea primi de la cei care abia aşteaptă să vă ajute. Vom mai reveni cu informaţii la vremea potrivită.

La finele acestui volum vom ataşa harta Zonei Româneşti şi cea a Munţilor Bucegi, cu Zonele unde ne aflăm. Rolul acestora este acela de yantre, de imagini cu care, intrând în rezonanţă mental, vă veţi putea ridica gradul de conştienţă. Găsiţi-vă pe voi înşivă şi atunci nu va mai fi nevoie să ne căutaţi, veţi vedea că suntem aici. Salutul pe care-l folosim este acelaşi cu care v-aţi obişnuit

şi care rezonează cel mai bine cu dinamica prezentului:

Prieteni, *Lumină pe Geea*, Solteris!

27 I 1995, ora 18.25, Marte – Soare

Ulih, Morenid: constelaţia Aries – Sistemul Umanor

Facem parte din echipa venită din constelaţia Aries. Nu este întâmplător faptul că configuraţia Geei are această constelaţie în Ascendent, deci nouă ne revine, într-un fel, sarcina unor lecţii mai pământene, vizând necesitatea revenirii la parametrii universali ai prezentului. Situaţia civilizaţiei a determinat în prezent adaptarea entităţii la o mentalitate de supravieţuire, individul având obligaţia de a fi egoist pentru a putea rezista într-o societate în care Omul, practic, nu contează decât prin atributele sale, ca rotiţă într-un imens mecanism proiectat pentru a-şi face o datorie formală. Astfel, apare ca necesară o adaptare la societate şi, implicit, la normele unei mentalităţi tradiţionale. Este dificil să comunicăm direct câtă vreme priviţi viaţa indirect, prin concepte inoculate în urma unei educaţii materialiste, prin care vă consideraţi una cu materia, câtă vreme consideraţi universul fizic drept absolut, când în realitate este numai o manifestare a universului mental.

Prima Lege din Kybalion reflectă clar acest lucru: „Universul este mental”, fizica fiind numai manifestarea sa de cea mai joasă frecvenţă. Ceea ce vi se cere în prezent este cât mai multă comunicare şi, în primul rând, cu voi înşivă. Metoda pusă la dispoziţie este metoda Jurnalului. Prin Jurnal, fiecare îşi poate deconspira şi depăşi limitele, şi poate înţelege situaţia în care se află. Toate aspectele cu care vă confruntaţi sunt propriile voastre creaţii, deci numai voi le puteţi schimba, înţelege şi reactualiza. Ajutorul din partea noastră nu se poate justifica pentru elemente pe care le cunoaşteţi, cu care lucraţi şi pe care voi înşivă le puteţi îmbunătăţi, astfel încât vom putea

colabora numai cu cei care, controlându-şi manifestarea, reuşesc să-şi deschidă o fereastră la nivel spaţio-temporal, pentru acest lucru. Dar şi aici programul depinde numai de ei, prima etapă a Comunicării fiind cea a scrisului, deci a trezirii particulare.

Ne putem apropia numai de cei care sunt suficienţi de treziţi pentru a ne putea înţelege, deci nu ne căutaţi, noi ne vom apropia atunci când veţi fi pregătiţi. Aceasta necesită un efort individual continuu şi ritmic de ridicare a vibraţiilor, aspect care, mental, se realizează prin scris. Este calea care vă readuce la lumea interioară. Celelalte metode: alimentaţia, yoga, sexul ş.a., vizează o perfecţionare a manifestării de la exterior spre interior, practic scrisul fiind singura metodă realistă în prezent pentru a schimba acest sens, generând lumina din interior spre exterior. Transformarea care se realizează astfel este de la a accepta, la a iniţia, de la a oscila la a decide, implicându-vă practic în propria voastră existenţă. Dacă noi am interveni înainte ca voi să reuşiţi acest lucru, riscăm să nu vă mai regăsiţi, să depindeţi de noi la fel cum astăzi depindeţi de propriile voastre creaţii pe care, deşi nu vă plac, ezitaţi să le schimbaţi. Manifestarea poate fi într-adevăr extraordinară, dar ca un efect al mentalului; numai ca spectacol, aceasta este atât de neînţeles cât şi de necontrolat. În majoritatea proceselor sau activităţilor fizice neexistând implicare, există interferenţe, ceea ce face ca nimeni să nu-şi mai asume vreo responsabilitate; firească este colaborarea, dar nu prin specializare, ci prin unificare cu universalitatea. Majoritatea relaţiilor de colaborare pe care le aplicaţi nu au un sens uman tocmai pentru că sunt rezultatul acestor specializări, ceea ce duce la o înlănţuire de cercuri vicioase în care oricine este dependent de oricine. De exemplu, căldura dintr-o casă depinde de o centrală în care lucrează alte entităţi, la fel lumina, apa şi aşa mai departe. Astfel, aţi creat instituţiile pentru a vă justifica lenea…

Nu este greu să refaceţi acest lucru pentru ca totul să depindă numai de voi, însă aceasta necesită răbdare.

Mişcările care au loc în prezent pe întreaga planetă vizează tocmai acest proces de individualizare. Astfel, state întregi sunt dezmembrate, fiecare comunitate căutându-şi autonomia; de asemenea, în interiorul familiilor apare această tendinţă a individualizării manifestată în general egoist, şi care dă naştere la conflicte între generaţii, astfel încât putem spune că fiecare, până ce nu va face pace cu el însuşi, revenind la Legile Universale, nu va putea înţelege nici ce îl deranjează, nici de ce, practic în asemenea condiţii fiind imposibil să fie luate decizii corecte, sau soluţiile aplicate să fie altceva decât reacţiuni de moment. Majoritatea oamenilor sunt disperaţi în exterior datorită unor concepte şi atribute tradiţionale, cu care, confundându-se, practic se neagă pe ei înşişi. Fabrici întregi de produse alimentare sunt nevoite să producă pentru că omul s-a învăţat să consume. Milioane de oameni acceptă suferinţa numai pentru că în jur există spitale, şi preferă să fie muritori numai pentru că aşa scrie în manualul de biologie. Într-adevăr, este o dimensiune paradoxală, dar aceste lucruri se manifestă numai pentru că voi credeţi în ele mai mult decât în ceea ce vă place, adoptând o atitudine resemnată, umilitoare şi, într-adevăr, comică în faţa propriilor voastre creaţii. Dacă nu învăţaţi să vă jucaţi, să aveţi imaginaţie, redescoperind dinamica mentală, va trebui să acceptaţi consecinţele a ceea ce deja au decis tradiţiile pentru voi. Nu este greu atunci când ştii ce vrei. Orice lucru poate fi schimbat, dacă doriţi într-adevăr acest lucru. Este paradoxal că unei divinităţi, cum este omul, îi place să fie împotriva sa însăşi, să se chinuie demonstrând un sadism iraţional, fără să realizeze că orice posibilitate îi este deschisă dacă, mental, depune eforturi de a înţelege că bariera pe care o vede are şi mânerul de care poate fi ridicată. Astfel încât s-a ajuns ca cei curajoşi să fie denumiţi paranormali, iar cei indiferenţi – normali, adică o normalitate bazată mai mult pe conceptul de majoritate decât pe o înţelegere raţională a existenţei. Şi totuşi, nu vă bazaţi pe acest lucru; o civilizaţie de 6 miliarde de entităţi

se află în minoritate faţă de numărul, practic, infinit de civilizaţii din Univers care respectă Legea.

Civilizaţia Epocii Vărsătorului este Civilizaţia Omului, dar pentru a redeveni oameni trebuie să vă treziţi. Majoritatea oamenilor de pe Geea, la ora actuală, se află în poziţia de a fi un hibrid între regnul animal şi o sumă de concepte teoretice, valabile mai mult pentru tehnologia pe care o folosiţi, decât pentru viaţa voastră. Ceea ce se poate spune despre tehnologia folosită pe Geea în prezent, este că e vorba de o asamblare dibace a efectelor, însă cu un randament scăzut, restul fiind defect, adică sunt elemente care determină distrugerea, culminând chiar prin distrugerea elementelor realizate astfel. S-a ajuns la o situaţie de blocaj în organizare, astfel încât fabricile trebuie să producă numai ca omul să aibă un salariu, adică este o muncă ce nu mai ţine cont nici de necesităţi, nici de posibilităţile ei de utilizare. Astfel, nu se poate explica cum fraţi de-ai voştri nu au cele mai elementare condiţii, deşi prelucraţi zilnic sute de mii de tone de materiale, destrămând corpul Geei ca un virus care nu mai are astâmpăr. Continuarea creaţiei o puteţi face respectând ceea ce deja este, şi puteţi folosi orice element de care dispuneţi dacă reuşiţi să nu-i deranjaţi armonia.

Prin tehnica folosită în prezent s-a ajuns la situaţia paradoxală ca parametrii Geei să fie distruşi pas cu pas. Misiunea noastră aici are ca obiectiv şi menţinerea acestor parametri la un nivel cât de cât funcţional. Resursele Geei ar fi fost demult consumate dacă, pe măsură ce voi le consumaţi, noi nu am fi continuat materializarea lor. Dar acest joc nu poate dura la infinit, şi facem acest lucru numai ca să nu vă autodistrugeţi. Suntem convinşi că nici unei entităţi venite pe Geea să evolueze nu i-ar conveni ca, în loc să realizeze un progres, ea să se întoarcă în dimensiunile astrale cu karma de a fi participat la distrugerea propriei planete. Depinde numai de voi ca în activitatea voastră să ţineţi cont de acest lucru şi să reveniţi la aspecte de bun simţ, de logică sintetică, de a înţelege înainte de a acţiona, prevăzând consecinţele,

adică unde vă poate duce atât propria voastră acţiune, cât şi implicaţiile asupra celorlalţi. Nu ne-am adresa vouă dacă vibraţiile joase emise de aici nu ar periclita sistemele învecinate. Prin undele radio şi video pe care le interceptăm, oricine le vede observă că aici „a distruge” e ridicat la un înalt nivel, până şi filmele, ca distracţie, fac apologia crimei, a hoţiei, a aceloraşi mentalităţi ale supravieţuirii, în care aparent oriunde ai privi nu prea mai este loc pentru frumos. Va putea fi pace numai atunci când veţi putea înţelege Iubirea ca putere universală în manifestarea altruismului universal, a legalităţii şi a bunului simţ. Ne adresăm fiecăruia dintre voi, nu pentru a-şi asuma o responsabilitate socială, ci individuală. Societatea este formată din indivizi, nu din instituţii, şi cu cât se vor trezi mai mulţi oameni, acest lucru se va putea vedea şi la nivel social, invers fiind practic imposibil. Vă temeţi de noi numai pentru că vă temeţi de voi înşivă. Puterea nu este pentru a domina, ci pentru a construi. Cel care vrea să domine, dovedeşte în realitate că nu se poate descurca singur, astfel încât s-a ajuns la o înţelegere greşită a realităţii la acest nivel. Nimeni nu vă poate domina sau impune, dar e fără sens ca Omul, ca divinitate universală, să joace rolul unei victime nevinovate, căreia i-au fost ascunse bucuria şi lumina existenţei universale. Într-adevăr, orice schimbare necesită un efort. Indiferent de situaţia în care vă aflaţi, nu uitaţi că ea este pe măsura voastră. Nu există imposibil, decât ca justificare. Vă vom da aici o tehnologie ca instrument mental de abordare a oricărei schimbări.

Planeta Geea este supusă la 7 frecvenţe cromatice diferite ca vibraţie, care se află la baza activităţii oricăruia dintre voi, acestea fiind asociate în Astrologie cu orele planetare. Denumirea lor este dată de asemănarea dintre aceste valori de vibraţii şi corpurile cereşti ale Sistemului Phydelia. Astfel încât:

— Culoarea verde, culoarea subtilă a Lunii (ŞI), este în începutul oricărei idei, caracteristica sa fiind creativitatea şi, de asemenea, mobilitatea – aspecte care se

concretizează la nivel mental în oscilaţii, comparaţii, prin acumularea de date pentru a lua o decizie cât mai corectă.

— Următoarea frecvenţă este cea indigo, asemănătoare cu cea a planetei Saturn (Lepydon), moment în care se ia o decizie prin asumarea responsabilităţii, ulterior urmând probele, încercările în realizarea sa.

— Apoi, urmează etapa lui Jupiter, albastru din punct de vedere cromatic, etapă în care se pot observa primele consecinţe şi, în funcţie de justeţea lor, puteţi primi ajutor în ceea ce faceţi.

— Urmează etapa lui Marte (Vamfim), dominată de culoarea roşie, care reprezintă aplicarea dinamică în funcţie de elementele înţelese în etapa lui Jupiter.

— A cincea etapă este cea a Soarelui (RA), în care elementele particulare pot intra în legătură cu elementele universale aflate pe aceeaşi frecvenţă – culoarea dominantă este portocaliul.

— A şasea etapă este cea a lui Venus (Aldomary), culoarea dominantă este galbenul, etapă în care implicaţi elementele realizate în colaborarea cu ceilalţi, putând păstra în realitate numai elementele cu valabilitate universală, care nu deranjează alte sisteme în evoluţia lor.

— Cea de-a şaptea etapă este cea a lui Mercur (Ascarenlir), dominantă este culoarea violet, etapă în care vă putem aduce confirmări la nivel de comunicare şi putem colabora la propriu.

În etapa actuală, la nivelul societăţii terestre este vorba de trecerea de la anul lui Jupiter, la anul lui Marte, deci de la o etapă mai indulgentă, la o implicare mai dinamică, însă, la nivel particular, majoritatea a entităţilor încă nu s-a decis, aflându-se în acea etapă a Lunii (a lui ŞI), dominată de vibraţia verde, deci de a căuta, de a acumula cât mai multe valori: bani, cât mai multe informaţii, dar care, lipsite de un sistem particular de prelucrare a datelor, care este Jurnalul, nu face decât să amplifice o oscilaţie. Pentru cei care au curajul de a decide, bineînţeles că urmează probele, iar cei care nu vor ceda

vor vedea că efortul lor nu este inutil. Această etapă de oscilaţie poate fi depăşită prin pragmatizarea informaţiei, deci pentru a lua o decizie corectă şi într-adevăr responsabilă, este nevoie de experienţă mai mult decât de date teoretice şi, după cum vedeţi, aspectele pe care le solicităm în prezent necesită bun simţ: o alimentaţie cât mai naturală (mai sănătoasă deci), o viaţă erotică mai civilizată, iar la nivel mental, prin metoda Jurnalului se face revenirea la posibilitatea de a lua decizii prin înţelegerea firească a situaţiilor în care vă aflaţi. Cunoaşterea necesită şi cât mai multe puncte de referinţă pentru a putea concepe o scară reală a valorilor, deci vizibilă dincolo de propriul Ego. Rezultatul acestui proces pe care vi l-am descris pe scurt este primul pas în realizarea unei alternative la tradiţia pe care v-aţi obişnuit să o trăiţi şi care, într-adevăr, vă apropie de voi înşivă.

Un alt element pe care vrem să-l amintim se referă la viaţa erotică, care la majoritatea este dominată de instinct şi pasiuni egoiste, astfel fiind dificil de realizat o intrare în legalitate pentru două entităţi aflate în ilegalitate. Dar, într-adevăr, acesta este un element intim care, pe fondul unei alimentaţii denaturate şi al unui mental blocat, încă este dificil să fie înţeles.

V-am spune multe lucruri, dar este inutil înainte ca voi să le puteţi înţelege. Răbdarea şi umorul sunt cele care vă pot susţine sinceritatea. Viteza, ca manifestare a grabei, este înţeleasă ca o reacţiune în faţa distanţei, nu ca un control asupra acesteia. Cel care o înţelege îşi descoperă puterea, cel care aleargă după ea nu face decât să ignore faptul că o are, căci atunci când ai totul şi vrei să acumulezi de parcă n-ai avea nimic, nu faci decât să te înşeli. Pentru a putea înţelege astăzi realitatea este nevoie de o penitenţă simplă – un efort de bun simţ care este Jurnalul. Din moment ce aţi creat limitele, a fost necesar să le şi organizaţi – aceasta este organizarea socială –, dar dacă veţi decide libertatea, organizarea este posibilă numai prin sinteză, deci prin voi înşivă, ceea ce va face ca Jurnalul să devină necesar. Întoarceţi-vă spre voi înşivă,

dacă vreţi să ne vedeţi. SOLTERIS!

Zamor, Troden, Kallyman: Altair

Abordăm perspectiva reală a cunoaşterii. Orice informaţie care vine din exterior, deci implicit de la noi, poate fi înţeleasă numai printr-o reflectare în experienţa particulară. A accepta binele nu este suficient pentru a-l folosi, căci nu pot fi folosite decât lucrurile care sunt înţelese, indiferent de polaritatea lor. Cei care înţeleg răul s-au adaptat la el pentru că el deja este înţeles. Despre lumea universală, despre Legile Cosmice, informaţia pe care o cunoaşteţi o abordaţi ca simplă teorie. Cei care decid să se trezească, e bine să nu uite că teoria trebuie adaptată practicii, şi nu invers. De altfel, fiecare cunoaşte ce înseamnă acest lucru prin experienţa cunoaşterii materialiste, ale cărei consecinţe sunt evidente. Graba, ca şi obişnuinţa de a cunoaşte fără a ţine cont de consecinţe, nu trebuie repetată şi în cazul cunoaşterii reale. Orice entitate se perfecţionează numai prin propria-i experienţă, experienţa celor din jur neoferindu-i decât confirmări. De aceea, atragem atenţia că materialismul este posibil fără responsabilitate, dar cunoaşterea universală necesită responsabilitatea absolută, curajul şi îndrăzneala de a merge înainte. Planul Fizic este asemeni unui laborator în care fiecare are posibilitatea de a experimenta pentru a-şi reaminti legile. Vă putem da metodele, dar simpla lor cunoaştere nu vă poate înlocui experienţa, şi de aceea orice informaţie trebuie verificată, aplicată şi înţeleasă. Ceea ce facem prin această carte este numai o imagine de ansamblu asupra prezentului, dar metodele de aplicabilitate concretă, paşii de început, le găsiţi în revista ELTA, unde aveţi informaţii pentru ceea ce înseamnă în prezent aplicarea pragmatică a informaţiei, vizând revenirea la vibraţia universală.

Colaborarea extraterestră, ca de altfel orice colaborare, este ceva nou pentru majoritatea a oamenilor

obişnuiţi să se zbată singuri sau într-un cerc extrem de limitat, determinat de concepte, tradiţii, obişnuinţe, dintre care poate cea mai neplăcută este să consideraţi că ceea ce vă înconjoară vă este străin sau împotriva voastră, când, de fapt, sunt tot manifestări ale Principiului. Fenomenul care se află la baza tradiţiei este lenea, indiferenţa ce cauzează starea de plictiseală. Prima Lege a cunoaşterii este dinamica – niciun lucru nu are cum să fie valabil la infinit, firescul progresului, al evoluţiei spunându-şi întotdeauna cuvântul. Ceea ce pare extraordinar, prin folosirea lui devine banal, astfel încât nu mai aveţi nevoie de un lucru pe care-l cunoaşteţi. Sensul firesc al cunoaşterii este acela de a depăşi limitele, rezultatul său fiind o continuă eliberare, o permanentă ridicare a vibraţiilor. Neexistând început sau sfârşit, dinamica este însăşi existenţa, neexistând altceva în afara ei. Chiar şi cei care preferă să stea, dacă nu acţionează ei, tot se acţionează asupra lor, şi atunci sunt nevoiţi să reacţioneze. E logic că orice reacţiune este mai mult un gest de teamă decât o rezolvare responsabilă, şi aceasta adesea când deja este prea târziu. Una din consecinţele blocajului mental este izolarea, lipsa colaborării creând ierarhii, ca şi impresia că aceia care nu sunt la fel sunt împotrivă sau duşmani. Nu poate fi greu de înţeles că acel concept materialist de legalitate nu este decât un aspect teoretic. Egalitate sau copiere nu poate exista, şi nici ierarhie. Există doar diferenţe date de nivelul de vibraţii pe care îl are fiecare, ceea ce este, de altfel, o manifestare a individualizării.

Colaborarea din interiorul civilizaţiei terestre este bazată pe asemănări prea mari pentru a exista, fenomenul fiind acela de copiere, ca rezultat al sistemului educaţional. Numai cei care au curajul autoeducaţiei pot cunoaşte, experimenta şi înţelege elemente noi, care nu sunt reflectate de nivelul general, ci din contră, infirmate. Fiecare poate fi extraordinar când se urmează pe sine însuşi, încrederea în propriile-i forţe făcându-l să fie deschis colaborării, pentru că numai cei neîncrezători

lovesc mai întâi şi apoi comunică. Ceea ce trebuie să înţeleagă fiecare este că orice vibraţie joasă emisă asupra exteriorului are şi o reacţiune care se întoarce la sursa care o generează. Este, de altfel, vorba de Legea Karmei, a cauzei şi efectului, cum este scris şi în Biblie: „Cel care scoate sabia, de sabie va pieri”. Nu trebuie să vă surprindă că ne adresăm vouă prin lucruri cunoscute, căci de sute de ani studiem felul în care trăiţi şi posibilitatea de a vă ajuta. Tocmai de aceea este posibilă o astfel de carte. Putem să vă vorbim pentru că vă cunoaştem. Pentru cei care au curiozitatea să ne cunoască, le putem spune că începutul este propria cunoaştere.

A te regăsi înseamnă a-i regăsi şi pe ceilalţi, căci UNUL este în toţi şi toţi sunt în UNUL. Astfel, cel care se urmează nu se va izola de cei din jur, ci din contră, se va apropia de ei, reuşind într-adevăr să colaboreze. Cunoaşterea este posibilă numai prin IUBIRE, ce este în afara ei nu este cunoscut încă. Adesea ne vine greu să concepem cum puteţi fără IUBIRE, adică fără PUTERE. Numai cel care este mai puternic poate face ceva pentru cei din jurul său, iar cel care face pentru ceilalţi devine, într-adevăr, mai puternic.

Puteţi greşi, şi sunt fireşti greşelile numai atunci când nu înţelegeţi. Dar nu vă grăbiţi să eliminaţi o greşeală înainte de înţelegerea ei, pentru că atunci ea se va repeta chiar împotriva voinţei voastre, până ce o veţi înţelege, soluţia în orice problemă fiind aceea a răbdării. Singura performanţă care se cere omului este răbdarea, continuitatea şi ritmicitatea efortului de a merge înainte. Răbdarea vă oferă nu numai realizări, ci şi posibilitatea de a vă bucura de ele – cum s-ar spune, cel care este hipnotizat de linia orizontului nu mai vede pe unde merge şi atunci va fi nevoit să se întoarcă. Întotdeauna aveţi înainte această linie, dar pe măsură ce vă îndreptaţi spre ea, ea se depărtează, şi dacă urmăriţi să o ajungeţi nu o veţi ajunge niciodată, totuşi nu uitaţi că sub picioarele voastre se află realizări care, cândva, nu se vedeau decât la orizont. De aceea se poate spune că lucrul pe care-l

cunoşti nu te mai interesează, pentru că îl depăşeşti. Sensul firesc al cunoaşterii îl intuieşte fiecare, însă pentru a putea trăi la propriu este necesară revenirea la parametrii universali, deci la maximum de randament, la legalitate, la firescul nemuririi, al puterii, al luminii. Nu alergaţi după lumină, ci generaţi-o, identificaţi-vă cu ea, deci cu voi înşivă şi, într-adevăr, vă veţi recunoaşte ca FII ai Luminii.

Ca să fie bine, e suficient să generaţi binele, a-l căuta înseamnă să uitaţi că el este în puterea voastră şi nu undeva în afară. Lumina, Binele, Armonia nu sunt un privilegiu la care civilizaţia terestră nu ar avea acces, ci sunt inaccesibile numai pentru cine este împotriva binelui blocându-l, amplificând răul chiar inconştient… Cel care face bine, îl poate amplifica fără prea mult efort, astfel încât, pe măsura continuităţii realizate prin ritmicitate în efortul pe care-l depuneţi, se realizează şi un al treilea element, şi anume amplificarea, căci aşa cum se spune, cel care dă va primi de zece ori, iar cel care ia va plăti de zece ori. Degeaba vrei un lucru dacă nu poţi să dai, căci pentru cel care nu poate să dea, singura soluţie este egoismul, adică să ia, ceea ce-l va face să plătească, astfel încât Iubirea nu se poate fără Putere, căci este Una cu ea. Cei care amplifică răul, o fac pentru că se tem, iar cei care amplifică binele – pentru că ştiu să iubească.

Voi cunoaşteţi răul, dar în loc să vă plictisiţi de el, aţi ajuns să vă supuneţi lui. A cunoaşte Legea înseamnă a fi liber. Totul se poate schimba în Tot pentru cei ce au răbdare să schimbe totul, iar pentru cei care nu doresc binele – măcar să-şi asume responsabilitatea răului. E dreptul lor, căci fiecare poate alege, iar cel care ştie să aleagă poate regăsi credinţa în el însuşi. Numai prin practică, prin experienţă, puteţi avea încredere în voi, de aceea informaţia o dăm numai la nivel de principiu, pe care fiecare îşi poate ţese elementele date de experienţa sa particulară. Tocmai de aceea nu ne permitem să spunem ce să faceţi, ci cum să faceţi, în funcţie de propriile voastre decizii. Prin materialism s-au generalizat

experienţele particulare, frustrând entitatea de posibilitatea originalităţii. Astfel, ca experienţă la nivel alimentar, sensul este de a reveni la energia cauzală, de a nu mai folosi materia.

O primă etapă este aceea a alimentaţiei naturale de gradul I, cea de-a doua – alimentaţia lichidă, de gradul II, ultima fiind cea reală, a energiei universale, captată prin respiraţie. Odată eliminate aspectele inutile, rămâne ceea ce este util. De aceea, cunoaşterea nu înseamnă să vi se dea, ci să daţi la o parte ceea ce nu este necesar, revenind la elemente din ce în ce mai simple, mai sintetice, fenomen pe care, de altfel, îl realizaţi în tehnologie, prin ridicarea calităţii, dar acelaşi lucru îl puteţi face şi pentru voi.

O informaţie particularizată duce la lipsa libertăţii celui care o foloseşte. Nu vă putem spune dacă să mâncaţi brânză cu ceapă sau ceapă cu brânză, ci primul pas este alimentaţia naturală, combinaţiile fiind infinite la acest nivel, căci din zece elemente se pot face, luate câte trei, combinări de zece luate câte trei, ceea ce înseamnă 60 de preparate, combinaţii care depind numai de imaginaţia şi responsabilitatea fiecăruia. Astfel, ceea ce la nivel de cuvânt pare sec, la nivel de manifestare este o infinitate de imagini. Pas cu pas, alimentaţia va fi înlocuită cu imagini, sunete, culoare, parfum, într-adevăr cu mult mai plăcute, pentru că nu vi se cere o penitenţă, ci să scăpaţi de o penitenţă.

Pentru a cunoaşte binele, trebuie să sacrificaţi răul cu care v-aţi obişnuit, deci trebuie să ne înţelegeţi că nu suntem împotriva tradiţiilor, ci a consecinţelor dramatice pe care le determină în prezent repetarea lor inutilă. Nu poţi pune nimic în loc, până ce nu eliberezi un loc. E foarte clar acel principiu în care se spune că două lucruri nu pot ocupa în acelaşi timp un acelaşi spaţiu. De aceea, înaintarea vă solicită curajul de a sacrifica un lucru bun pentru un altul şi mai bun. SOLTERIS!

4 – îi 1995, ora 19.05 LUNA

Libbosix şi Ulih: Echipa din Aries

Abordăm unul dintre punctele cheie care trebuie înţelese în prezent, şi anume acela al relaţiei dintre baza materială şi baza spirituală. Într-o societate materialistă, baza materială este cea care are prioritate, dar ceea ce trebuie înţeles este faptul că orice element material este materializarea unui scenariu mental, astfel încât bogăţia reală este cea spirituală, cea materială fiind numai manifestarea acesteia. Astăzi ne aflăm în faţa paradoxului că, într-o societate aflată în ilegalitate, întregul sistem de relaţii financiare şi de colaborare se pretează la adaptări pentru a ocoli legea, ceea ce nu este o rezolvare. O datorie amânată nu înseamnă că este şi achitată, de aceea se poate spune că ignoranţa este comodă pentru cei care fac abstracţie de consecinţe, deşi asta nu înseamnă că nu vor ajunge la ele. Cel care dă va primi de zece ori, cel care ia va plăti de zece ori, astfel încât celor care nu au posibilitatea de a nu da, nu le rămâne decât să ia. Fiecare entitate are această posibilitate la nivelul său pentru că a da înseamnă a înfăptui; dacă faptele voastre îi avantajează pe ceilalţi, atunci într-adevăr sunteţi avantajaţi, dacă nu, dimpotrivă.

O dovadă a nerecunoaşterii acestei legi este cantitatea imensă de resurse stocate la nivel de civilizaţie şi care nu este folosită acolo unde este necesară. Ca o afirmaţie, şi nu lipsită de argumente, cel care blochează valori într-un sistem dinamic cum este cel al relaţiilor sociale, de fapt se teme că va pierde şi într-adevăr aşa va fi, pentru că el se blochează, dar cei care folosesc sunt cei care se eliberează de o bogăţie, astfel putând deveni şi mai bogaţi. Ca o imagine sintetică, noţiunile universale sunt cunoscute de toate entităţile, însă numai la nivel teoretic, static deci, în lipsa creaţiei, fiind necesară adaptarea, un proces care întotdeauna se va afla sub cota zero a prezentului. Astfel, Omul a devenit din creator un beneficiar, un cetăţean onorabil într-o societate tradiţională, dar practic inexistent la nivel real, universal.

Cea mai înşelătoare conjunctură este cea a extremei binelui, căci aceia care au mai mult decât au nevoie se pierd pe ei înşişi, şi implicit pierd sensul resurselor dobândite, care la propriu nu reprezintă depozite, ci elemente ale unor scenarii deja create. Tocmai de aceea este bine ca, atunci când vă propuneţi un lucru, să-l priviţi şi în perspectivă, pentru că orice scop nu este decât un pas al unui sens, iar cel care se află pe drumul său poate vedea încotro merge fără să se oprească la fiecare pas. V-aţi obişnuit să mergeţi numai atunci când vă împinge ceva, fie în rău, fie în bine, deci putem trage concluzia că majoritatea a oamenilor ar dori să stea, numai că n-au ce-i face. Cum zic materialiştii, „aşa-i viaţa”; sau „aşa a vrut Dumnezeu” – cum zic preoţii, dar cum vreţi voi de ce nu se poate? Pentru ca într-adevăr să se poată, este necesară revenirea la parametrii universali. Metodele sunt simple, practica însă este complexă.

Să reluăm, deci, această temă a alimentaţiei. În prezent, procesul alimentar este un proces social canalizat spre a asimila mediul. În cadrul relaţiilor comerciale, industria alimentară, agricultura, culturile de plante ş.a. reprezintă factorul dominant. Orice aliment, pentru a ajunge pe masă sau în frigiderul cuiva, parcurge un traseu de la sursă până la cel ce şi-a proiectat să-l consume. La nivel subtil, de vibraţii, în structura alimentului respectiv este înregistrat un întreg film al existenţei sale. Deci influenţa sa asupra corpului mental este exact ca şi a unor casete video sau a unei dischete de calculator, producând interferenţe. Astfel, în afara procesului fizic care este un efect la nivel mental, are loc un permanent bruiaj, o permanentă suprapunere de imagini, lucru care determină aşa-numita stare de anestezie, deci de ignoranţă. La acest aspect se adaugă un întreg cod de forme mentale acceptate prin tradiţie drept valabile, reale, iar la nivel erotic, prin actul ejaculării şi al orgasmului, are loc devitalizarea. Aceste trei elemente sintetizate redau starea de conştienţă a omului în prezent, limitată practic numai la nivelul senzorial, instinctiv. Tocmai de aceea, când se

înţelege necesitatea trezirii, trebuie să se lucreze la perfecţionarea acestor trei elemente: alimentaţie, informaţie, sex. Cum fiecare dintre voi întâlniţi cu uşurinţă aceste procese, vă puteţi da seama că, practic, în permanenţă aveţi de lucru cu voi înşivă, filonul central al acestei transformări fiind reprezentat de Jurnal. Asumaţi-vă responsabilitatea propriei voastre existenţe. Cei care caută responsabilităţi în exterior o fac inutil deoarece, chiar dacă câştigi milioane sau construieşti oraşe, la ce bun, dacă apoi părăseşti Planul Fizic?

Legea este dură numai pentru că este impersonală. Nimeni şi nimic nu se poate sustrage Legii. Entitatea poate folosi legile, dar nu le poate modifica. Astfel, consecinţele la care a ajuns în prezent civilizaţia terestră sunt rezultatul nefolosirii, deci al nerecunoaşterii Legilor Universale, şi nu al unei fatalităţi predestinate. Cel care continuă creaţia e liber să folosească legea cum doreşte, dar cel care vrea să stea e împotriva legii, căci totul este dinamic.

Pentru a evita imaginea dogmatică, tip şablon, a cunoaşterii, cu care v-aţi obişnuit, redescoperiţi bucuria jocului, a imaginaţiei, a intuiţiei, şi nu repetaţi inutil o experienţă, indiferent în ce domeniu, pentru că a repeta se finalizează prin a depinde de ceea ce cereţi. Această imagine este foarte clară la nivel alimentar. În absenţa structurii sociale obişnuite, practic nimeni dintre beneficiari nu este capabil să se descurce. Procesul care are loc în prezent este acela al individualizării, deci invers celui care a dat naştere instituţiilor, acelui proces de uniformizare a societăţii. Astfel, prin ridicarea vibraţiilor, instituţiile vor dispărea, lucru care de altfel se manifestă şi în prezent, rolul lor practic în organizarea societăţii fiind din ce în ce mai redus, iar posibilitatea de control asupra omului prin intermediul lor devenind, practic, imposibilă. Instituţia este numai o imagine mentală în scenariile mentale pe care le-aţi preluat despre existenţă, dar odată ce acestea se vor consuma, vor rămâne pe Geea numai cei care pot continua creaţia, pot concepe şi simţi pulsul dinamic al existenţei, deci aceia treziţi sau aleşi, cei care

au viaţa în ei şi o manifestă în exterior. Mulţi poate se vor întreba ce vor face fără alimentaţie, care practic, fiind o preocupare de bază în prezent, ocupă majoritatea timpului. Dacă doriţi, o puteţi menţine, puteţi face expoziţii din ea, dar nu o mai introduceţi în Templu. Ce sens are atâta muncă dacă tot ajunge la toaletă? Mai bine – dacă vă place atât de mult acest joc – după ce o preparaţi, o puteţi arunca direct acolo, fără efortul inutil de a o digera. Într-adevăr, sună neobişnuit, dar pare mai simplu. Pentru a depăşi însă acest proces, el trebuie înţeles. La nivel de principiu, lucrurile sunt simple. La nivel de practică, este nevoie de cât mai multă experienţă pentru a putea înţelege. Bucătăria este, practic, un laborator în care voi faceţi experienţe asupra voastră în această relaţie cu mediul. Este evident că repetarea unei experienţe nu aduce nimic nou.

La nivelul alimentaţiei denaturate, nu pot fi consumate mai mult de 3 – 5 feluri de produse, practic de materie carbonizată, deci minerală. Se poate spune că a mânca denaturat este ca şi cum nu ai mânca nimic. La nivelul alimentaţiei naturale, combinaţiile sunt în jur de 10 elemente la o masă, deci, practic, încă se mai poate vorbi de o alimentaţie, structura acestora fiind naturală, deci vie, mult mai aproape de vibraţia voastră.

Al doilea grad de alimentaţie naturală este cea mixată, lichidă, deci combinaţiile pot fi mult mai complexe, practic vibraţia lichidă apropiindu-se de voi şi mai mult, căci orice proces în corpul fizic este lichid, iar ceea ce nu devine lichid se elimină. Deci, la acest nivel, creşte gradul de vitalitate şi, într-adevăr, se poate vorbi de hrănire, în timp ce ultimul grad – cel al energiei, al Pranei – pe care, de altfel îl realizaţi cu toţii prin respiraţie, reprezintă adevărata alimentaţie, fiind vorba de aspecte care stau la baza tuturor alimentelor manifestate fizic, deci a vieţii, la propriu. Pentru a nu avea impresia că renunţaţi cu totul la mâncare sau la energie, putem spune că, prin revenirea la o alimentaţie corectă sau tot mai apropiată de normal, începeţi să vă hrăniţi şi într-adevăr să trăiţi…

Nu este greu, şi aşa ar putea fi doar pentru cei care nu ştiu să se joace, care nu au curajul de a experimenta şi sinceritatea de a înţelege. Revenirea la o alimentaţie din ce în ce mai reală reprezintă, în fapt, şi rezolvarea problemei alimentaţiei la nivelul societăţii terestre, neînţelegerea acestui proces ducând la consecinţe dramatice pe care le trataţi drept fireşti: milioane de oameni părăsesc dimensiunea fizică din pricină că nu au ce mânca, prin suferinţă, devitalizare şi deteriorarea corpului fizic la nivel general. Cu cât veţi mânca mai puţin, cu atât veţi înţelege mai mult. Cunoaşterea materialistă nu este pentru OM, ci pentru tehnologie. A vă adapta unor elemente de mecanică în viaţă înseamnă destul de puţin, şi chiar împotriva vieţii.

Această informaţie aparţine Omului, şi fericiţi sunt cei care o vor înţelege şi o vor folosi. Noi ne facem doar datoria de a vă aduce aminte ceea ce deja aveţi. Celor care dau totul, le putem numai aduce aminte ceea ce au, dar evită să folosească. Ceea ce ne surprinde însă, este de ce organismele internaţionale pe care le-am contactat nu au făcut publică această informaţie. Nu ne aflăm nici în premieră, nici împotriva ei. Am oferit marilor instituţii ale civilizaţiei terestre atât date de tehnologie, cât şi idei sau soluţii referitoare la progresul Omului. Ceea ce facem prin această carte este abordarea acestor aspecte şi în sens invers, adică de la om spre societate. Atunci când cele două căi se vor întâlni cu a treia – cea de-a treia fiind calea fiecăruia dintre voi – colaborarea se va putea realiza la propriu, căci indiferent de cale, fiecare depinde de el însuşi, de eforturile sale, de deciziile sale, de capacitatea sa de a înţelege. SOLTERIS!

8 – îi 1995, ora 21.45
SIY: steaua RA

Referitor la alimentaţie, acest proces poate fi depăşit numai simultan cu o realizare a controlului mental şi a

energiei erotice, de aceea nu ne adresăm vouă pentru ca să aplicaţi în totalitate sau imediat ceea ce scriem în această carte. Ceea ce vă putem cere este să reveniţi la legalitate, la sensul universal al existenţei, iar cel care face acest gest va putea înţelege că tot ce este în jur îi este prieten. Pentru cei care nu respectă legea, exteriorul este duşman, dar cei care revin la legalitate realizează armonia şi apartenenţa la întregul Univers. Creşterea vibraţiilor vă poate ajuta ca, prin simpla voastră decizie, printr-un efort particular de bun simţ, să puteţi înţelege în această perioadă a Apocalipsului ceea ce nu a fost înţeles în mii de ani, şi anume realitatea interioară, realitatea mentală a existenţei. Este nevoie, însă, de răbdare şi curaj. Nu uitaţi că nu sunteţi singuri, că în preajma voastră se află prieteni din dimensiunea astrală care aşteaptă decizia voastră pentru a vă putea ajuta, căci fără aceasta nimeni nu poate interveni. Într-adevăr, fiecare are liberul arbitru, puterea de a decide, dar acest lucru este inutil fără a cunoaşte realitatea: degeaba poţi decide dacă nu ai suficiente puncte de referinţă pentru a avea certitudinea unei realizări la acest nivel. Majoritatea a oamenilor, drept consecinţă a blocajului mental, lucrează numai cu un număr foarte redus de manifestări, acestea fiind, practic, singurele care se concretizează într-o experienţă care să servească drept bază unei decizii. Din pricina vibraţiilor joase, obişnuinţa pare dinamică, dar în realitate este numai obişnuinţă.

Exteriorul nu poate genera nimic, nici bine, nici rău. A fi în permanenţă pe poziţie de apărare înseamnă a genera un rău, pentru ca apoi să te sperii de el şi, culmea ironiei, apoi să nu-l recunoşti. Deci este un joc lipsit de logică, de bun simţ, şi aşa s-a ajuns la acest paradox al justificărilor, al confuziilor. Nu există nimic în afara a ceea ce creaţi sau generaţi fiecare la nivelul său, deci aşa cum v-aţi adaptat la rău, puteţi să creaţi binele şi, implicit, să-l puteţi înţelege, căci binele depinde numai de voi. SOLTERIS!

SIY:
15 – îi 1995, ora 18.00, Soare

Să continuăm, aşadar. Imaginea evoluţiei, a dinamicii universale, este dată de acel simbol YinYang sau al armoniei pe care, cu siguranţă, îl recunoaşte fiecare dintre voi. Aceasta ilustrează foarte clar situaţia actuală, căci practic, sensul civilizaţiei terestre se reflectă ca fiind al involuţiei, în prezent voi aflându-vă pe faţa închisă a medaliei, având răul ca sens şi binele ca punct de referinţă. Prin revenirea la parametrii universali ai prezentului, are loc o schimbare de sens, deci o schimbare de polaritate. Aceasta este imaginea în ansamblu, care poate fi regăsită însă în tot ceea ce faceţi. Majoritatea oamenilor, căutând să stagneze, automat coboară, pentru că Universul evoluează, deci se poate menţine pe loc faţă de locul unde se află, dar tot mai în urma prezentului, astfel încât se poate spune că nu omul o ia la vale, ci universul merge înainte.

Acest aspect fiind accelerat de perioada Apocalipsului, el determină transformarea din starea statică care se încearcă a fi menţinută, dar care nu va mai putea exista nici măcar ca punct de referinţă. Deci, cei care se vor agăţa în continuare de tradiţii vor fi excluşi din Planul Fizic datorită vibraţiilor prea joase. Este un proces natural, firesc, care nu este coordonat de cineva, ci la propriu este o manifestare a evoluţiei. Putem spune că e mai bine să cunoşti o realitate, chiar dramatică, pentru a putea decide, decât să o menajăm sau să o ascundem în spatele aparenţelor. Acest simbol îl puteţi regăsi în orice etapă în care vă aflaţi. De fapt, a vă cunoaşte prezentul înseamnă a decide sensul şi a înţelege punctul de referinţă.

Astfel, ca un exemplu simplu, cei care folosesc alimentaţia denaturată au ca punct de referinţă pe cei care părăsesc Planul Fizic şi, culmea, ei au acelaşi sens şi după ce ies de sub protecţia lui Saturn. Cei care folosesc

alimentaţia naturală înţelegând sensul, au ca punct de referinţă pe cei care mănâncă denaturat, dar – la propriu – alimentaţia naturală nu este pentru a fi transformată într-o nouă tradiţie, ci pentru a fi depăşită, astfel încât se poate spune că cei care, depăşind această etapă, trec la alimentaţia lichidă, deci obţinută prin mixarea produselor naturale, îi au ca punct de referinţă pe cei care folosesc alimentaţia naturală. Se poate spune că orice etapă parcursă, depăşită, devine punct de referinţă pentru etapa imediat următoare. Tocmai de aceea, fiecare nu are cum să facă mai mult decât un pas odată, iar atunci când greşeşte nu poate regresa mai mult de un pas, deci curajul înaintării este firesc, neimplicând riscuri, cu condiţia să nu fie sărite etapele, căci cei care se grăbesc să facă doi paşi deodată vor fi siliţi să decadă tot cu atâţia, sau cine cere mai mult decât are nevoie, va pierde şi ceea ce are.

Alimentaţia face parte dintr-o triadă, şi dacă un pas la acest nivel se poate face şi fără celelalte două elemente (Jurnalul şi controlul erotic), în schimb cel de-al doilea este, practic, imposibil, deci atragem atenţia celor grăbiţi că răbdarea şi sinceritatea faţă de ei înşişi este singurul drum real, şi repetăm că numai cei care-şi asumă responsabilitatea cunoaşterii pot să şi aplice, să experimenteze, altminteri… este treaba lor. În condiţii obişnuite, fiecare etapă durează şapte ani, dar în această conjunctură de Apocalips este vorba de cel puţin 17 luni, această dinamică depinzând de fiecare şi, mai ales, de controlul mental care se poate realiza numai prin Jurnal. Astfel, parcurgerea primei etape de către cât mai multe entităţi va determina acel aspect al separării oilor de capre, la naşterea unei noi civilizaţii oamenii arătând la fel, însă cu alt nivel de conştienţă, de vibraţii, şi în afara consecinţelor considerate în prezent dramatice. Aşa trebuie înţeleasă schimbarea de civilizaţie, parcurgerea primei etape sau cea de-a doua naştere reprezentând trecerea de la a depinde de exterior sau de orice altă entitate, la firescul control asupra exteriorului şi la bunul simţ al colaborării universale. Aceasta este zona de graniţă

între două lumi, între două civilizaţii, şi pe care o pot trece numai cei care, prin faptele şi trezirea lor, vor demonstra că se poate…

În concepţiile majorităţii oamenilor, în prezent această zonă nu se vede datorită blocajului mental. Cei care se trezesc se vor apropia din ce în ce mai mult de ea, probele fiind însă pe măsura efortului şi a implicării în procesul evoluţiei universale. Pentru că aceia care azi îşi învinge greutăţile vor putea înţelege, în timp ce aceia care se complac într-un bine iluzoriu nu pot înţelege lumina din cauza beneficiilor tradiţiei, şi ei chiar neagă existenţa ei. Tocmai de aceea se poate vorbi de o situaţie paradoxală, în care cei care fac binele au probe pe măsura lor, iar cei care preferă succesul rapid sunt amăgiţi pe măsura grabei lor. Deci, ceea ce vă cerem este răbdare şi curaj, şi nu uitaţi că aceia care nu văd realitatea, cei blocaţi la nivel mental, sunt în lumea lor, ei nu sunt aici. Şi tocmai lumea pe care o cred ei reală – formată din naţionalism, dogme etc. – îi împiedică să vadă realitatea. Universul este mental. În funcţie de ceea ce poţi înţelege, poţi merge mai departe. Căci ceea ce este în interior este şi în afară. De aceea, soluţia în prezent nu este de a schimba în exterior, ci de a schimba în interior, şi atunci exteriorul se va schimba de la sine. De altfel, orice încercare de schimbare în exterior, prin revoluţii, războaie, reforme, nu a dus la niciun rezultat tocmai din pricina faptului că individul a rămas la acelaşi nivel de conştienţă, la aceeaşi mentalitate, înţelegând un bine, dar fără a-şi schimba conceptele, deci dându-şi prin manifestări egoiste ceea ce oricum îşi dădea mental, mai devreme sau mai târziu. Există situaţia paradoxală că, fără puncte de referinţă, fără elemente ale cunoaşterii universale, binele poate să fie înţeles numai la nivel de instinct. Trezirea implică totul sau nimic, astfel încât se poate spune că, prin Jurnal, cei care-l folosesc obţin 23 ore de conştienţă pe zi şi, pas cu pas, prin acumulări succesive, pot transcende şi atinge noi nivele de conştienţă, de fapt mai aproape de adevărata vibraţie a omului. Astfel, se poate vedea numai prin fapte cât de

treaz este cineva, pentru că sclipirea de luciditate la citirea unui material metafizic sau mai real nu este o rezolvare. Cel care merge înainte poate spune că înţelege ceea ce este sus numai în măsura în care aplică ceea ce este jos. Dar înţelegerea armoniei exclude posibilitatea fanatismului. În cadrul unei etape, atât sensul cât şi punctul de referinţă sunt fireşti, dar decideţi-vă, pentru că acela care nu reuşeşte să-şi aplice sensul ţinând cont şi de punctele de referinţă, înseamnă că s-a oprit.

În realitate, există două puncte de referinţă: unul care a fost depăşit şi unul spre care vă îndreptaţi, aceasta este de fapt imaginea reală a prezentului, care a fost confundată cu o înşiruire în timp liniar între trecut – prezent – viitor, imagine care, pentru cei care şovăie, reprezintă mereu acelaşi lucru, iar pentru cei care merg se constituie într-o realitate clară a evoluţiei universale. Înaintarea poate fi sesizată, deci, prin triadă, triada oferind elementul de dinamică. Cei care au numai puncte de referinţă în urmă, fără a vedea şi înainte, sunt cei care bat pasul pe loc. De altfel, aceasta este o consecinţă a blocajului mental, la nivel sentimental fiind caracterizat de stări estetice, contemplative, din pricina unui punct de referinţă proiectat înainte. Dacă puteţi recunoaşte ceea ce depăşiţi în virtutea inerţiei, în schimb ceea ce proiectaţi depinde numai de decizia voastră, astfel încât cei care astăzi nu se implică la nivel responsabil de iniţiere şi decizie realizează o permanentă oscilaţie între trecut şi prezent, deci având punctele de referinţă numai în trecut, ei se simt incapabili să acţioneze şi în prezent, în lipsa unui punct de referinţă dinamic, înainte. Astfel, se poate spune că numai cel care vede înainte ştie unde se află, cel care priveşte în urmă fiind, practic, în trecut, nu în prezent.

Ca explicaţie mai concretă, realitatea este dinamică, drumul fiecărei entităţi fiind înregistrat în documentul akashic. Prin trezire, fiecare revine la propriul său drum, la firul său akashic, memoria senzorială fiind transferată în vibraţia documentului akashic, astfel încât entitatea poate avea acces, prin intuiţie, la cele mai reale soluţii înţelese,

în funcţie de experienţa sa eternă şi, implicit, le poate folosi în prezent, continuând creaţia şi urmându-şi propriul drum, căci numai cel care revine la propriul său drum poate avea acces la creaţie, pentru că cel care-şi aduce aminte de unde vine ştie încotro să meargă. Tocmai de aceea, cunoaşterea universală necesită revenirea la firul akashic particular, şi nu memorarea de date, căci revenind la voi înşivă puteţi avea acces la orice informaţie în funcţie de necesităţi fără să o memoraţi, pentru că akasha, în realitate, este *memoria universală* în care sunt incluse orice fel de date, şi cu adevărat complete.

Ideea de memorie senzorială dezvoltată de ştiinţa materialistă, deci teoretică, este reală mai mult pentru calculatoare şi nu pentru OM. De altfel, noţiunile sau conceptele fragmentate nu există decât ca interpretare a imaginilor, ceea ce nu reprezintă decât o batjocorire a puterii cuvântului. Într-adevăr, omul este atât de divin încât îşi poate permite şi antidivinitatea, dar totul depinde numai de el. Învăţaţi-vă pe voi înşivă prin aducere aminte. Nimic din ceea ce vă înconjoară nu este întâmplător, dar sensul se află în voi înşivă, chiar dacă manifestările au ajuns să fie justificate prin atribute iluzorii. Familiile sau cei cu care colaboraţi, în realitate nu există în virtutea unor concepte materialiste, ci a unei rezonanţe mentale care vă aparţine. Pentru a afla cine sunteţi, căutaţi să înţelegeţi ceea ce este în jurul vostru. Cu cât vă apropiaţi mai mult de voi, cu atât vedeţi mai departe, şi cu cât alergaţi mai departe, cu atât vă îndepărtaţi. Cel mai dificil se văd lucrurile apropiate, calea fiecăruia de acolo de unde se află. Lucrând cu voi înşivă, puteţi face ca timpul şi spaţiul să se mişte în favoarea voastră – „Cere şi ţi se va da”. Când vreţi să obţineţi un lucru, nu alergaţi după el, ci lăsaţi-l să se apropie de voi. Căci ceea ce aveţi nevoie, deja aveţi. Numai atunci când decideţi să mergeţi, puteţi obţine mai mult, dar asta înseamnă să dai ceea ce ai pentru a face loc lucrurilor de care ai nevoie. Astfel, se poate spune că numai cel care dă primeşte, iar cel care acumulează va trebui să păzească tot ce a acumulat, şi oricât îl va păzi, va

pierde ceea ce nu are nevoie, pentru că în asemenea situaţii legile i se arată omului luându-i lucrurile de care se leagă, pentru ca el să înţeleagă necesitatea, prezentul şi, implicit, pentru a continua. Astfel, ceea ce nu aveţi nevoie vă este greu accesibil, iar ceea ce vă este necesar, deja aveţi. Folosind ceea ce deja aveţi, puteţi înainta, probele sau obstacolele fiind cele care vă pot oferi certitudinea înaintării, astfel încât, la propriu, revenind la legalitate puteţi folosi legile; deci, *trezeşte-te*, *omule*!

O imagine dinamică a evoluţiei este cea a sfero-sferei, prin care este reprezentată calea dimensiunii mentale şi care necesită la propriu înţelegerea dinamică a înaintării. A depăşi înseamnă a înţelege; de asemenea, a decide înseamnă a înţelege, iar a înţelege înseamnă a merge. Revenind de la imaginea sferei la sfero-sferă, se revine la acelaşi firesc al unităţii dată de simultaneitatea triadei, când fiecare se recunoaşte în verbul cosmic „Eu sunt”. În religiile aşa-zise creştine, deşi se foloseşte triada la nivel de ritual, în realitate toţi cei care joacă acest joc manifestă dualitatea, deci se poate spune că nimeni nu este credincios, indiferent unde s-ar afla în ierarhia acestei instituţii. Prin ceea ce facem, revigorăm date pe care teoretic le cunoaşteţi, dar pe care, la nivel de trăire, de practică, le negaţi prin faptele voastre. Tocmai de aceea, numai cei care se vor înţelege se vor putea ierta: deci putem da acest nou simbol al realităţii universale care substituie simbolul dualităţii Yin – Yang cu cel al triadei: *Sfero-sfera – orice punct de pe o sferă e o sferă şi orice sferă e un punct al unei sfere*.

Solteris!

Zaldor – Sistem Pranasa Sentol – Sistem Ilerius
22 – îi 1995, ora 19.00, Venus

Unul dintre factorii esenţiali ai existenţei în Planul Fizic este organizarea. Această noţiune trebuie reluată în prezent pentru a o aduce la adevărata sa valoare ca factor

esenţial al sintezei dinamicii interioare. Tema pe care o vom aborda se referă la controlul manifestării prin organizarea ei. În acest caz, considerăm că este foarte clar pentru fiecare că tendinţa generală în ceea ce facem este aceea a simplificării. A simplifica reprezintă înlocuirea cantităţii cu calitatea, şi la nivel de comunicare, revenirea de la logoreea tradiţională la puterea cuvântului, iar la nivel de comportament general, înlocuirea oscilaţiei cu siguranţa, încrederea, credinţa.

Organizarea reală necesită accesul la lumea interioară, la unitate, deci revenirea la creaţie, lucrurile deja create trebuind organizate la un nivel de maxim randament şi minim efort, astfel încât controlul dinamic asupra lor să poată permite crearea de noi lucruri, de noi elemente fireşti înaintării, cunoaşterea realizată prin deschiderea de noi orizonturi. Nimeni nu poate să aibă (deci să controleze) mai mult, iar lipsa acestui control – care este, de fapt, o consecinţă a înţelegerii realităţii – face dificil accesul la o informaţie nouă, utilă şi dinamică. În lipsa acestuia riscăm ca ceea ce transmitem să fie tratat teoretic, din pricina faptului că lipsa organizării nu poate permite accesul înainte de organizarea pasului la care vă aflaţi. Aşa cum am mai spus, ne adresăm entităţii pentru că cei care-şi pot organiza propria lor existenţă, pot înţelege ordinea şi armonia pretutindeni în jurul lor.

În prezent, organizarea entităţii se confundă cu cea socială, ceea ce, practic, demonstrează lipsa iniţiativei şi a individualizării. O altă confirmare la acest nivel este dată de faptul că, prin tradiţie, sunteţi obişnuiţi cu un ciclu diurn, deci susţinut de radiaţia Stelei centrale RA. În astrologie veţi putea descoperi că, de fapt, casele susţinute de această vibraţie sunt casele sociale, deci casele accesibile manifestării în exterior, adică exteriorizării, în timp ce casele intime, care la nivel concret reprezintă perioada de întuneric, sunt, practic, în întuneric, necunoscute, majoritatea entităţilor relaxându-se în această perioadă… În procesul trezirii este esenţială cunoaşterea acestei vibraţii în care fiecare are

posibilitatea individualizării, a introspecţiei şi, ca metodă concretă, este cea a Jurnalului. A te trezi în prezent înseamnă a trăi 24 de ore din 24, deşi asta nu înseamnă că relaxarea va fi exclusă, dar numai prin cunoaşterea unei jumătăţi de univers la care aveţi acces folosind doar perioada diurnă, practic este imposibil de înţeles unitatea şi posibilităţile reale, concrete de control al manifestării.

Se poate spune că organizarea reală este pe măsura cunoaşterii, astfel încât, cu cât adunaţi mai multe elemente într-unul singur, cu atât vă puteţi apropia de logica sintetică, de imaginaţie, de lumea mentală. Cel care cunoaşte unitatea unei astfel de manifestări nu poate fi surprins de diversitate. Cel care se risipeşte în diversitate, nu o va putea înţelege. Aceasta este diferenţa dintre cunoaşterea reală, universală şi cea cu care v-aţi obişnuit – de a inventaria manifestarea. Continuarea creaţiei îl face pe cel care înţelege acest proces normal al existenţei să fie în permanenţă treaz, iar la nivel de manifestare, în loc să alerge după lucruri, să-şi folosească timpul în a decide ceea ce vine spre el, întâlnindu-se numai cu ceea ce a creat. Faptul de a pune fizicul înaintea mentalului face imposibilă înţelegerea sa, căci folosirea capacităţii mentale determină controlul asupra manifestării fizice, un aspect esenţial în a putea realiza noţiunea de schimbare. Când schimbările sunt consecinţele unor scenarii mentale create anterior, ele pot fi controlate şi, implicit, continuate. Astfel, poate exista o certitudine a progresului în sensul pe care îl alegeţi. Reveniţi la voi înşivă pentru a putea controla manifestarea, căci atunci când controlezi ceea ce ai, înseamnă că poţi folosi acel lucru spre a putea merge înainte, în timp ce, alergând după mai mult, riscaţi să pierdeţi şi ceea ce aveţi.

Organizarea manifestării trebuie înţeleasă ca joc cu parametrii timp şi spaţiu, ceea ce vă oferă posibilitatea de a experimenta, de a vă îmbogăţi, de a exploata din dimensiunea pe care o trăiţi şi, implicit, de a înţelege. Structurarea unui program prin dependenţă faţă de programul instituţiilor şi prin concepte tradiţional

acceptate determină formarea de structuri bloc la nivel mental, deci este oprit accesul la imaginaţie, la creaţie, la iubire, lucru care este accentuat printr-o exagerare a excitaţiei în detrimentul libertăţii, al trăirii fireşti în armonie şi legalitate. Realizarea progresului, de acolo de unde vă aflaţi, se face prin implicare, prin iniţiative, dar nu schimbând exteriorul sau pe ceilalţi, ci relaţia voastră cu acesta într-un sens din ce în ce mai dinamic şi mai constructiv. Acceptarea determină plictiseala care, ulterior, conduce la acumulare de tensiuni ce se descarcă prin distrugere asupra mediului. Alimentaţia va putea fi depăşită atunci când o veţi putea înlocui cu imaginaţia.

În permanenţă puteţi modifica parametrii experienţelor pe care le realizaţi, dar aceasta înseamnă un efort mental de bun simţ, de a nu mai confunda cunoaşterea unei experienţe prin repetarea ei cu termenul „aşa e viaţa”, ci de a realiza că posibilităţile sunt infinite, ceea ce depinde de efortul pe care îl depuneţi. Pentru că a rămâne agăţaţi în nişte structuri tradiţionale la nivel mental, în timp ce întregul Univers se revigorează prin creşterea vibraţiilor, în această perioadă de Apocalips, vă va cere mult mai mult efort decât schimbarea. Astfel s-a ajuns la un paradox, că majoritatea oamenilor muncesc pentru a mânca şi mănâncă pentru a munci, deci un cerc vicios lipsit de orice perspectivă, o structură perfect blocată de care se face abstracţie prin elemente ale unui orgoliu bazat pe atribute teoretice, lipsite de valoare la nivel pragmatic. Cunoaşterea materialistă vine ca o justificare în sprijinul acestor structuri de blocaj, determinând o ipocrizie perfectă împotriva cunoaşterii reale, astfel încât ştiinţa materialistă reprezintă o metodă de „cum să faci ca să nu cunoşti, ca să nu te recunoşti”. Paradoxal, cam toate resursele civilizaţiei terestre sprijină încă această metodă de ilegalitate oficială şi care este susţinută prin consecinţe tot mai distructive, atât pentru Geea cât şi pentru celelalte regnuri aflate în evoluţie pe ea. A continua pe acest drum înseamnă a ajunge mai jos decât regnurile inferioare şi, implicit, a determina

autodistrugerea. În prezent nu mai este suficientă dorinţa de bine fără a cunoaşte ce înseamnă binele, pentru că un bine trecut este rău în raport cu prezentul, şi a-l menţine, adică a căuta realizarea sa, înseamnă de fapt acea stare de inconştienţă, de a fi victima nevinovată, de a face rău crezând că faci bine şi, apoi, de resemnare în faţa unor consecinţe negative şi, practic, de neînţelegere a acestui fapt, ceea ce, în final, determină o resemnare prin care accesul la cunoaştere este blocat.

Dacă pe parcursul evoluţiei, în diferite epoci, alimentaţia este necesară ca procedeu de cucerire a Planului Fizic, în prezent ea este depăşită prin intrarea într-o etapă în care se cere revenirea la starea de conştienţă universală pe care o poate dobândi fiecare prin revenirea la el însuşi. Fără a cunoaşte binele, nu ai cum să-l aplici numai pe baza unei ştafete transmise din generaţie în generaţie sau legându-vă de elemente ale trecutului. Ceea ce a fost, este deja consumat, nu mai are cum să fie valabil şi în prezent, deci veţi face binele numai corectându-vă consecinţele şi revenind la parametrii prezentului universal. De altfel, este absurdă această imagine iraţională, de a vrea să faci binele şi să iasă rău. Practic, asta nu are nicio logică, deci concluzia care se desprinde este acea necunoaştere a binelui sau a ceea ce înseamnă acesta ca sens al evoluţiei în prezent, pentru că justificările nu sunt suficiente pentru a putea merge înainte. Organizarea face parte din regulile jocului, iar pentru a putea juca, singurul instrument pe care-l aveţi la dispoziţie este Jurnalul – numai astfel se poate ajunge la acea fineţe a înţelegerii, care este dată de elementele subtile metaforice aflate la baza evenimentelor fizice. Nimeni nu poate învăţa din cărţi, ci numai din proprie experienţă, astfel încât ceea ce facem este numai la nivel de confirmare. Vă putem confirma ceea ce poate că nu îndrăzniţi să vă spuneţi, pentru ca voi să puteţi continua. Puteţi înţelege mai mult numai prin experimentare, numai prin practică, altminteri se poate înţelege orice, dar la nivelul actual al majorităţi, poate reprezenta doar o teorie.

Transformarea cunoaşterii în trăire prin recunoaştere vă oferă credinţa de a continua, de a o folosi în sensul decis de voi înşivă.

Pentru a înţelege mai clar ideea de control al manifestării este necesară înţelegerea materiei ca undă, şi nu în dualitatea undă-corpuscul, care este acceptată în prezent de ştiinţa materialistă. „Materia este o undă care, prin coborârea vibraţiilor la nivelul fizic, poate apare sub formă de corpusculi”. Pentru a putea înţelege şi controla, trebuie să reveniţi la lumea interioară, orice corp material fiind manifestarea unei imagini în plan mental. Regăsirea acestei legături între imaginaţie şi manifestare este unul din paşii în care vă puteţi recunoaşte ca divinităţi, Creatori, ca entităţi universale. Este interesant cum prima formă de energie care a unificat această dualitate la nivel de concept asupra materiei, deci corpuscul şi undă, este lumina. Lăsaţi-vă călăuziţi de Lumină, şi atunci veţi redeveni Fii ai Luminii, descoperind că voi înşivă sunteţi Lumina, prin sinceritatea cu care vă urmaţi drumul.

SOLTERIS, prieteni!

Troden, Elera, Seri, Climbdau – Sistem Ilerius 26 – îi 1995, ora 19.00

Ne aflăm în situaţia în care singura diferenţiere între entităţi se face prin faptele acestora. Putem spune că, la nivelul necesităţii prezente a omului, nu există lucruri necunoscute, cât lucruri nefăcute. Poate colaborarea cu noi ar părea ceva nou, însă nu este decât continuitatea firească mai puţin oficializată până în prezent, dar valabilă, practic, dintotdeauna şi pentru totdeauna. Căci oricât de mare ar fi egoismul unor entităţi care au ascuns acest lucru, ceea ce există nu poate fi blocat permanent. Astfel, prin ceea ce dezvăluim, în realitate aducem aminte omului de OM, de propriul său drum. Astăzi acestui drum dându-i-se diferite forme, diferite interpretări, s-au fundamentat concepte care, aparent, ar diferenţia religiile, filosofiile,

culturile existente la popoarele civilizaţiei terestre. Diferenţele fiind însă formale, sunt atât de nesemnificative încât, practic, nu există. Civilizaţia terestră cuprinde atât entităţi din civilizaţia sumeriană rămase în urma evoluţiei Planului Divin, cât şi entităţi care au format civilizaţia Atlantă şi care, pe parcursul existenţei, s-au diferenţiat în mai multe rase, cât şi entităţi ale civilizaţiei Kamor, care au venit ulterior. Important nu este atât acest arbore genealogic, cât şi prin ceea ce este fiecare în realitate.

Astăzi sunteţi împărţiţi în naţiuni, după limbă, zonă geografică, culoare, după aşa-zisa rasă, însă realitatea le cuprinde pe toate. Majoritatea dintre voi, pe parcursul a milioane de ani, aţi trecut prin experienţe diferite, având diferite forme, culori, folosind diferite limbi, astfel încât, dacă nivelul de conştiinţă v-ar permite vizualizarea documentului akashic, aţi înţelege că întreaga gamă de concepte pentru care luptaţi şi depuneţi atâtea eforturi, în realitate nu există. În prezent, cine are dreptate o poate dovedi numai prin faptele sale, diferenţierile la nivel de formă fiind, practic, inutile. Faptul că această carte, ca şi celelalte care o vor urma, apare aici, în Zona Românească, nu este decât o manifestare a structurii energetice a Geei, care în diferite etape ale evoluţiei, în funcţie de înţelegerea civilizaţiei terestre, a amplificat anumite vibraţii în rezonanţă cu etapele universale de evoluţie. În această epocă, zona considerată astfel acoperă şi suprafaţa Ţării Româneşti, dar şi părţi din vecinătatea acesteia, cea mai mare parte însă fiind pe teritoriul României, de aceea a fost denumită Zona Românească. Aşa cum am amintit, o zonă asemănătoare a constituit-o Galileea acum 2000 de ani, Teba acum 4.000 de ani, Egiptul acum 6.000 de ani ş.a.m.d. Deci, renunţaţi la atribute.

Ceea ce se înţelege astăzi prin naţiune este o remanenţă a unei organizări bazate pe spiritul-grup, în care un astfel de spirit tutela o anumită grupare de entităţi. Prin individualizare, această noţiune dispare, omul având posibilitatea responsabilităţii şi a libertăţii absolute, şi implicit a folosirii experienţei acumulate în diverse epoci

sub tutela anumitor spirite-grup sau individuale. Dar ceea ce diferenţiază regnul uman de celelalte regnuri este liberul arbitru, puterea de a decide, de a alege, pe care o aveţi dintotdeauna. Este dificil să iei decizii fără a avea datele reale pentru un astfel de act, tocmai de aceea, în prezent, este necesară cât mai multă informaţie, dar mai concretă, şi cât mai multă experienţă, ceea ce necesită răbdare. Mersul înainte este atât o aplicare a înţelegerii, cât şi un merit al experimentării, astfel încât revenirea la cunoaşterea reală vă cere să vă bazaţi pe experienţa voastră, pentru ca ceea ce comunicăm noi să poată fi continuat de fiecare de acolo de unde se află, orice salt în evoluţie fiind o cauză a oscilaţiilor şi, implicit, a confuziilor, orice nerăbdare fiind inutilă. Nu este greu pentru cei care înţeleg simplitatea acestei realităţi. Mentalitatea cu care v-aţi obişnuit, poate în mii de ani, este adaptată la stări de conflict, la idei de scop, majoritatea gesturilor pe care le putem observa la voi fiind susţinute de teamă, de emoţii, de oscilaţii. Rareori vă puteţi întâlni cu voi înşivă, şi aceasta poate mai mult atunci când, epuizând soluţiile conştiente la diferite probleme, vă aplecaţi urechea şi la ceea ce spune Christul din voi, la ceea ce vă spune intuiţia. A asculta acest glas lăuntric înseamnă a vă urma drumul, căci nu aveţi cum să greşiţi dacă nu este necesar, la fel cum nu puteţi merge mai departe înainte de a înţelege unde vă aflaţi.

Redimensionarea valorilor universale se face pe baza datelor simple care, în primul rând, implică revenirea parametrilor fizici ai manifestării voastre, aceasta fiind, de fapt, singura posibilitate de acces la elemente subtile şi la o înţelegere dinamică a existenţei. Astfel, într-o stare de suferinţă, de stres, de tensiune, sau chiar de hipnoză a binelui (şi poate că aceasta este cea mai imprevizibilă păcăleală), pentru foarte mulţi înţelegerea este dificilă. Tocmai de aceea se impune redresarea acestor parametri prin metode simple şi universal valabile la nivelul civilizaţiei terestre, indiferent de concepte, de atribute, de religii sau ideologii. Aşa este refacerea alimentaţiei, a

sexului, a modalităţilor de a folosi informaţia, a capacităţilor reale care vă aparţin, proces după care fiecare va avea suficiente date pentru a-şi urma propriul său drum. Dar, alegând tradiţia, alegeţi ignorarea acestora.

A organiza realitatea în ideologii, filosofii, religii, făcând abstracţie de ordinea universală, de armonie, înseamnă a fi împotriva ei. În prezent, trezirea sau cea de-a doua naştere se poate realiza mult mai uşor în grup, dar depinde numai de voi şi nu de grup. Grupul poate oferi aici parametrii de echilibru, acele puncte de referinţă dinamice şi acele confirmări ale normalului, dar atât, căci mai departe depinde de efortul şi curajul fiecăruia. Putem spune că, la nivelul activităţii reale, universale, civilizaţia terestră trebuie să revină dintr-un somn lung, de la statutul de pensionar al omului în prezent, căci aşa apare el cu toată agitaţia pe care o realizează pentru a se apuca într-adevăr de lucru, de fapt de a continua ceea ce a întrerupt acum câteva mii de ani pentru a experimenta materialismul, ignoranţa, inconştienţa. Dar perseverarea pe acest drum ar duce inevitabil la o anomalie în sensul universal al evoluţiei şi, de fapt, la o repetare inutilă a unei experienţe deja acumulate prin acest declin al societăţii terestre în prezent.

Epoca în care se intră este Epoca Omului, care se naşte prin revenirea la Legile Universale, depăşind limitările determinate de forma şi coordonarea Planului Fizic, folosind Forţa Mentală, deci Puterea Absolută. Evoluţia în sine nu reprezintă un scop, căci acesta se confundă cu trăirea, şi mai întâi este necesară revenirea la firescul trăirii în prezent. Pentru a ne face înţeleşi este nevoie de depăşirea blocajelor mentale, pentru că ceea ce percep majoritatea oamenilor este simpla manifestare, fără o continuitate, alimentată de credinţa în forme, deci de proiectarea superficială şi insuficientă pentru entităţi care au miliarde de ani de experienţă când, de fapt, nu există un început, ci doar o posibilitate de a calcula, pentru a se recunoaşte în ceea ce fac. Astăzi nimicul a fost oficializat

făcându-se abstracţie de tot, dar ce rost are să vă condamnaţi ascunzându-vă după deget, de fapt de voi înşivă?

Epoca Omului aduce lecţia IUBIRII, a Legii Universale, aceasta fiind singura cale de folosire a capacităţilor mentale în legalitate, fără a le întoarce împotriva altora şi, de fapt, împotriva propriei fiinţe. Căci acesta este unul din paradoxurile divinităţii, ca pentru o clipă de victorie, individul să dea cu piciorul eternităţii. Este ceea ce se întâmplă cu cei care se încăpăţânează în a fi fideli tradiţiei, dar niciodată lor înşişi. Fiecare entitate are totul, deci nu are ce să acumuleze, dar pentru a putea folosi trebuie să dea celor din jurul său, astfel încât sistemul pe care îl reprezintă să se deblocheze prin cedare de energie, de vibraţie, de informaţie, lăsând loc pentru a putea cunoaşte şi, implicit, pentru a putea folosi noi aspecte.

În procesul dinamic al evoluţiei, orice experienţă este bună până ce este înlocuită cu alta şi mai bună, dar această înlocuire necesită efort, curaj, sacrificiul de a renunţa la ceva bun pentru ceva şi mai bun, în acest proces al înaintării probele sau obstacolele apărând ca necesare pentru înţelegerea acestor paşi. Se poate spune că perfecţiunea este un sens, la fel şi fericirea, puterea. Nicio noţiune nu există la nivel static, dinamica fiind dată de firescul trăirii, astfel încât efortul care apare necesar este de bun simţ. Existenţa este continuă, este eternă, dar şi dinamică. Ceea ce este static e împotriva ei, şi bineînţeles că nimic nu este static, deci, aparent, chiar şi cei care persistă într-o stare de repaus, în realitate coboară pentru că nu au cum să o menţină. De altfel, este ceea ce face ca orice ideologie să devină utopică şi orice metodă să fie depăşită dacă nu sunteţi treji în permanenţă. Nu au cum să existe jumătăţi de măsură, căci cei treziţi nu au cum să mai adoarmă, iar cei care lucrează cu ei înşişi pot observa că rezolvarea oricărei probleme, la nivelul continuităţii face necesară o alta, şi aşa mai departe la infinit, neexistând scop sau limite.

Entităţile cele mai apropiate de realitatea universală sunt copiii. Aceştia folosesc mult mai puţin funcţia mentală a gândirii dezvoltate de materialism, realizând minunatul trăirii prin încredere deplină în ei înşişi. La ei puteţi vedea şi simplitatea de a decide, şi ceea ce înseamnă intuiţia, spontaneitatea, joaca, libertatea, într-adevăr, mai puţin responsabilă din punct de vedere oficial, dar mai reală din punct de vedere universal, căci responsabilităţile bazate pe formă, pe ideologii sau concepte sunt la fel de false ca şi acestea, responsabilitatea reală fiind conştientizată prin recunoaşterea legii şi a propriului vostru drum, ea fiind de fapt o consecinţă a cunoaşterii de sine. Dar, pe măsură ce vă veţi cunoaşte, veţi vedea că nici la acest nivel nu poate exista o limită. Se poate spune că, cu cât cunoşti mai mult, cu atât perspectiva este mai vastă, dar niciodată nu este limitată sau statică. Fiecare dintre voi a trecut prin acest stadiu al copilăriei, care nu trebuie confundat cu imaginea unei dimensiuni mai mici a corpului fizic, ci ar trebui asociat cu o capacitate mentală mai liberă, mai curată, mai legală. De aceea, revenirea la lege necesită această deconspirare a vălurilor şi perdelelor, deschiderea lacătelor după care v-aţi ascuns, pentru a putea merge înainte.

Una din legile de care vă loviţi în permanenţă este cea a polarităţii, deci a sexului, în realitate nefiind vorba de instinct sau de excitaţie, acestea fiind consecinţe fireşti ale manifestării, ci de posibilitatea reală de a folosi energia. Sexul reprezintă energia spirituală, nivelul de cunoaştere al fiecăruia, de înţelegere a realităţii, depinzând de folosirea corectă a acestei energii. Manifestările la acest capitol, în ansamblu, trădează necunoaşterea lui. Sexul poate fi privit în legalitate numai prin Legea Iubirii, astfel încât suntem convinşi că fiecare poate înţelege că un astfel de act înseamnă a da şi nu a lua, a oferi şi nu a vâna, a construi şi nu a ceda în faţa senzaţiilor. Mentalitatea cu care este abordat acest act în prezent îl transformă, dintr-o posibilitate reală de eliberare, de armonie, într-o imagine a posesiunii egoiste,

a dependenţei, cât şi într-o formalitate socială. Pas cu pas, vom detalia aceste aspecte la vremea lor, căci dacă nu te recunoşti, practic este imposibil să-l recunoşti pe cel de lângă tine.

SOLTERIS!

Elera – Planeta Talen – Sistem Ilerius
10 – îi 1995, ora 20.40, Venus

Înţelegerea puterii universale, a Legii Iubirii, ce se află deasupra celorlalte Legi, regăsindu-se în fiecare, este rezultat al revenirii la conştienţa reală, universală, ca entităţi, ca divinităţi, ca fiinţe fără început sau sfârşit. Folosirea noţiunilor cosmice se poate realiza numai prin trezire, numai prin cunoaştere. Astăzi cunoaşteţi totul, dar formal, formalul confundându-se cu un gest de blasfemie, de încălcare a Legii prin neînţelegerea ei. Actul responsabil al comunicării necesită credinţa în Puterea Cuvântului, căci ceea ce este folosit fără a fi cunoscut este tot atât de nefolositor pe cât este de distructiv. Noţiunile cosmice, universale, nu pot fi amestecate cu cele formale, senzoriale, care nu sunt decât manifestări ale acestora. S-a ajuns aici datorită confundării Planului Fizic cu Realitatea Absolută. Anumite noţiuni, mai ales cele referitoare la Spirit, la realitatea interioară, nu se exprimă la nivel fizic decât prin fapte, înţelegerea lor sau trăirea lor reală fiind la nivel interior, la nivel intim. Folosirea ritualurilor, ca şi exprimarea lor fizică prin cavitatea bucală, a determinat un fenomen de coborâre a vibraţiilor care, folosindu-se asemenea noţiuni la nivelul manifestării, altminteri decât prin fapte, a cauzat punerea lor într-o lumină teoretică, adesea asociată moftului, stărilor contemplative şi unei dorinţe nejustificate de datorie, fără asumarea unei responsabilităţi reale în acest sens.

Pentru cuvintele mari, singura posibilitate de a le rosti sunt faptele, altminteri se ajunge la o stare de blocaj în care, dacă ceea ce-i faptă nu reprezintă o manifestare a

cuvântului mental, acesta fiind folosit doar prin cavitatea bucală, atunci singura bază pentru înţelegere rămâne instinctul, excitaţia, deci o exacerbare a senzorialului. Transformarea acestora în cauze determină, implicit, negarea inconştientă a elementelor subtile ale existenţei. Aşa cum am mai spus, limbajul universal este telepaticul, având la bază imaginea. Deci, indiferent de formele articulate pe care le folosiţi la nivel de vorbire, oricine poate înţelege comunicarea reală, imaginea. Primul gest pentru a folosi o imagine la nivel de comunicare este posibilitatea atentă a trăirii în prezent, practic a identificării cu aceasta, ceea ce necesită o purificare interioară şi o claritate mentală deplină. Ceea ce nu este înţeles, pentru a fi înţeles necesită o permanentă ridicare a vibraţiilor, astfel încât înaintea rezolvării unei probleme, ca şi după ce aceasta a fost înţeleasă, se realizează o transformare la nivel de vibraţie.

Gândirea este un instrument care, dacă este folosit constructiv, determină crearea unei noi vibraţii. Odată realizat un astfel de lucru, ulterior, pentru a-l rezolva, gândirea nu se mai justifică, pentru că deja aveţi vibraţia rezolvării. Se poate spune că gândirea, ca instrument al cunoaşterii, poate fi constructivă numai prin trăirea concretă în prezent. Acest lucru, practic, nu există, la majoritatea oamenilor sfera mentală fiind blocată cu probleme, cu evenimente neînţelese şi care oferă un spaţiu redus atenţiei pentru prezent. Tocmai de aceea, un lucru nedepăşit sau neînţeles face imposibil progresul. Răbdarea şi înţelegerea, pas cu pas, a situaţiei în care vă aflaţi, pot deschide noi orizonturi. Drumul cunoaşterii este reprezentat, însă, de o datorie a cunoaşterii la baza căreia se află dorinţa, deci actul deciziei. De altfel, ceea ce confirmă o dorinţă la nivel de decizie este asumarea responsabilă a datoriei şi efortul depus în acest sens. Orice informaţie poate fi folosită numai după ce este înţeleasă, ceea ce are ca rezultat folosirea sa inconştientă prin integrarea sa în vibraţia particulară.

Ridicarea vibraţiilor este o consecinţă firească a

cunoaşterii, deci a înţelegerii. Cu cât entitatea umană îşi va pune mai multe întrebări privitoare la realitatea universală, la sine, cu atât, rezolvându-le pas cu pas, realizează o ridicare a vibraţiilor care deschide noi orizonturi de întrebări şi răspunsuri, deschizându-se astfel perspectiva infinită a cunoaşterii. Dar fiecare rezultat atins trebuie dăruit mai departe. Astfel, puteţi făcu un pas înaintea celor din jurul vostru, dar numai cu atât. Al doilea nu ar face decât să declanşeze starea de izolare, de neînţelegere şi, implicit, prin lipsa colaborării, de inaplicabilitate. Deci, asumarea cunoaşterii la nivel de datorie implică atât necesitatea efortului şi a probelor, cât şi posibilitatea de a dărui mai departe. Prin folosirea unui grad mai subtil de alimentaţie vă asumaţi, de fapt, actul cunoaşterii care nu se poate realiza pe un fond tradiţional, într-o stare de anestezie şi de intoxicare alimentară. De aceea va trebui să decideţi dacă vreţi mai mult să mâncaţi sau să vă treziţi, altminteri ceea ce facem poate să rămână teorie, deci imposibil de continuat.

Unul dintre factorii care condiţionează transmisia informaţiei este gradul său de practicare. Fiecare trebuie să realizeze asta, căci citind aceste rânduri are posibilitatea de a decide, prin gestul său deschizând o cale atât pentru el, cât şi pentru cei care-l înconjoară. Una din tehnicile cunoaşterii este exploatarea rezultatelor atinse. Astfel, prin alimentaţie naturală, vitalitatea creşte de zece ori faţă de nivelul tradiţional, iar prin cea lichidă de o sută de ori, însă acest proces poate fi susţinut numai prin controlul mental, deci prin folosirea Jurnalului, astfel încât celui care va putea da de zece ori mai mult, i se va da de zece ori mai mult, probele şi lecţiile pe care trebuie să şi le însuşească fiind pe măsura sa. Pentru cei care vor trece la gradul II, de asemenea, această frecvenţă va creşte de o sută de ori. Tocmai de aceea, atragem atenţia că gestul deciziei la acest nivel atrage o altă dinamică a existenţei, care poate fi înţeleasă şi controlată numai prin folosirea Jurnalului. O altă tehnică este aceea a înaintării pas cu pas, deci fără a sări etapele. Dacă alimentaţia naturală

determină o stare de plăcere, de vibraţie mai înaltă, nefolosirea acesteia şi perceperea ei numai la nivel de beneficiu determină o stare de plictiseală care, ulterior, va duce la revenirea la tradiţie, şi la fel este şi la gradele următoare. Schimbarea la acest nivel cauzează o ridicare a gradului de conştienţă şi, implicit, oferă noi perspective. De aceea, nu confundaţi aceste aspecte cu punctele de referinţă tradiţionale pe care le aveţi la nivelul cunoaşterii alimentare. Omul ca entitate, ca divinitate, nu trăieşte pentru a mânca, ci pentru a evolua, deci se poate spune că schimbarea gradului de alimentaţie este o consecinţă a evoluţiei, a ridicării gradului de conştienţă, şi nu invers. Procesul invers este necesar la primul pas şi poate fi declanşat odată cu folosirea Jurnalului. O alimentaţie cu vibraţii înalte permite redeschiderea căii de evoluţie, dar nu înseamnă evoluţie, ci este numai o bază pe care se poate crea prin folosirea Jurnalului şi prin implicarea în propria voastră existenţă, altminteri nefiind decât un hobby, chiar o imagine spectaculoasă pentru ceilalţi, iar la nivel de realizare fiind numai o încercare. Practic, ridicarea parametrilor la acest nivel necesită un nivel de lucru pe măsură. Ea atrage dezvoltarea imaginaţiei şi, implicit, a iniţiativei. Dacă nu vă asumaţi să lucraţi la nivelul pe care voi înşivă îl solicitaţi, nu aveţi cum să-l realizaţi. A cunoaşte un lucru înseamnă a-l folosi, iar folosind puteţi cunoaşte mai departe. Într-adevăr, este un proces dinamic şi diferit de stilul obişnuit de viaţă în care, datorită stării de anestezie obţinută printr-o alimentaţie denaturată, sensul nu este de a lucra, ci de a sta, generând practic lenea, indiferenţa, ignoranţa.

Cunoaşterea materialistă a dus numai la jumătăţi de rezultate, lucruri care se pot vedea prin consecinţe, tocmai datorită acestui fapt. Nu se pot face descoperiri când vă gândiţi la mâncare, când alergaţi după excitaţii din ce în ce mai intense. Singurul lucru care se poate face la acest nivel este memorarea de date, lucru surprinzător în procesul de învăţământ, în care s-a ajuns la un paradox prin tehnologia calculatoarelor, acestea fiind superioare

omului în acest proces al memoriei, încât acest concurs (cine memorează mai mult?), pe care l-aţi confundat cu cunoaşterea, deja este pierdut în faţa tehnologiei pe care tot voi aţi realizat-o. În realitate, acest rezultat neagă întregul sistem de învăţământ şi îl arată ca depăşit atât din punctul de vedere al metodei, cât şi al prezentului, plasându-l într-o dimensiune teoretică şi inutilă. Pentru că e inutil să memorezi date când orice calculator are o capacitate mult mai ridicată, încât metoda ar fi aceea a folosirii acestor date, lucru care nu se realizează, cel puţin în Zona Românească. Astfel, s-a ajuns ca materialismul să fie împotriva materiei şi chiar împotriva bazei materialismului, deci împotriva lui însuşi, antrenând în acest proces al decăderii milioane de entităţi nevinovate, cărora nu le-a mai rămas decât speranţa, dar şi aceasta în ceva care nu mai există.

Cei la fel ca voi nu pot face nimic să vă salveze, căci nu o pot face nici pentru ei, astfel că aceia care puteţi sunteţi voi înşivă. Asumaţi-vă ceea ce aveţi şi recunoaşteţi-vă în ceea ce faceţi. Nu daţi cioara din mână pentru vrabia de pe gard, şi atunci veţi vedea că ţineţi în mână ceea ce vă poate duce oriunde, dacă într-adevăr vreţi să mergeţi. Pentru că în permanenţă sunteţi solicitaţi de conjuncturi, de atribute sociale, probabil că vă puneţi întrebarea când să mai fie timp şi pentru cunoaştere. Prin redresarea alimentaţiei şi prin control erotic, puteţi avea energia necesară ca să lucraţi, dar aceasta înseamnă să exploataţi. Daţi Cezarului ce-i al Cezarului şi, cu răbdare şi curaj, veţi descoperi că vă puteţi da şi vouă, ca şi celor din jurul vostru. Faptul că sunteţi încă prinşi în structuri tradiţionale vă cere un efort pentru a le schimba. Astfel, într-o primă etapă evoluţia înseamnă efort şi răbdare pentru a putea realiza o întoarcere cu 180 de grade fără să vă răsturnaţi sau să-i deranjaţi pe ceilalţi, ci din contră, ajutându-i şi pe ei. Cum s-ar spune, cu cât mai multă răbdare, cu atât mai bine, răbdarea determinând acea tensiune creatoare, aducând acele aspecte de probă pe care voi înşivă vi le daţi şi din care cei atenţi pot vedea

soluţiile. Nu există problemă fără soluţie, ci doar probleme neînţelese sau necunoscute. Pentru că este imposibil să realizezi binele fără să ştii ce înseamnă de fapt, care este sensul său. Este imposibil să realizezi sănătatea consumând kilograme de toxine zilnic, sau să fii fericit înainte de a te recunoaşte. Răbdarea vă oferă posibilitatea de a înţelege situaţii pe care le trăiţi la nivel real, soluţiile apărând ca evidente şi de bun simţ la nivelul aplicării lor.

Oricâte legi ar fi votate, ele nu pot funcţiona împotriva legilor universale. Nu vă grăbiţi pentru că nu avem unde ajunge. Ceea ce vă putem cere este să vă întoarceţi la existenţă, la voi înşivă, de fapt. Regnurile inferioare vouă – mineral, vegetal, animal – se află într-o perfectă armonie. Omul este cel care, prin evoluţia sa, poate ajuta şi aceste regnuri să evolueze, însă s-a ajuns astăzi la un proces de distrugere a lor. Suprafeţe imense se folosesc pentru culturi de cereale, pentru ca omul să aibă ce să digere, şi milioane de animale sunt sacrificate în acelaşi scop. După întreaga activitate a civilizaţiei terestre, ajungem la concluzia că voi consideraţi alimentaţia mai presus decât raţiunea, iar ştiinţa materialistă are aceeaşi bază, deci practic duce spre elemente de consum şi nicidecum spre progres, spre cunoaşterea universală. Este de neînţeles cum, printr-o asemenea dezvoltare tehnologică, nu poate fi asigurat tuturor oamenilor de pe Geea un nivel de existenţă civilizat. Deşi se folosesc resurse enorme, rezultatul este distructiv.

Menţinerea stării de compromis faţă de Legile Universale va necesita un consum tot mai mare de materie pentru a o susţine, deci o accelerare a proceselor distructive, astfel încât s-ar putea ajunge la paradoxul efortului inutil, adică la o ridicare a efortului în loc de o creştere a randamentului. Tehnologia pe care o aveţi, folosită într-un sens real, ar putea fi extraordinară, dar în sens tradiţional oferă numai o stare de claustrare, şi se poate ajunge chiar ca efortul de a o întreţine să fie mai mare decât randamentul ei, ceea ce ar arăta clar acest lucru. Nu căutaţi să aveţi mult, ci să folosiţi ceea ce aveţi,

pentru că cei care au mult, neştiind să folosească, îl pierd. Nu contează dacă ai mult sau puţin la nivel de manifestare, pentru că oricum ai totul, ci contează ceea ce faci. Astfel, scara reală a valorilor, bogăţia, este pe măsura cunoaşterii, a dinamicii, a iniţiativei.

Ce se întâmplă pe Geea în prezent, este faptul că resurse imense se află la îndemâna celor cu vibraţii joase, deci obişnuiţi cu o mentalitate tradiţională, ceea ce determină un întreg haos economic, financiar, social. Nu poţi avea milioane decât dacă ai idei pe măsura unor astfel de resurse, dar dacă singura bază este cea a tradiţiei, nu se poate ajunge decât la un blocaj al resurselor, ceea ce determină o situaţie de sporire a sărăciei pe un fond de ignoranţă şi debusolare. Cei care aleg Legea, dorind să-şi parcurgă drumul lor, vor putea înţelege acest lucru. Câtă vreme trăieşti numai pentru a mânca sau pentru o satisfacţie de instinct, baza materială care este necesară elimină tocmai posibilitatea de a progresa, şi apare acel paradox al faptului că resurse imense staţionează la entităţi care nu au imaginaţia necesară pentru a le folosi, dar au suficient egoism pentru a le păstra. Acest lucru face ca altora la fel ca ei să le lipsească acea minimă necesitate, care este depozitată sau blocată de forma mentală a celui care o posedă. Pentru că, dacă nu aveţi un scenariu în care să folosiţi resursele pe care vi le cereţi, degeaba o faceţi. Astfel, cei care au bani se află în pericol, necunoscând nici ce este banul, nici folosirea sa, deci depărtându-se din ce în ce mai mult de sensul real al cunoaşterii. De aici s-a ajuns la o imagine eronată, de umilinţă sau sărăcie, ridicată în slăvi de anumite religii, cum că aceasta ar fi credinţa. În realitate, este o distrugere a materiei prin materialism, deci neînţelegerea sa la adevărata-i valoare – de condensare a unor vibraţii subtile, separarea de fapt a unor forme mentale – şi astfel s-a ajuns la o dezorganizare totală. Pentru că nu ai cum să posezi ceea ce nu ai decât încălcând Legea. Mai concret, nu poţi poseda ceea ce nu poţi concepe, şi implicit nu poţi folosi, decât prin încălcarea Legii, sau, mai concret, prin

hoţie.

De aici, practic, a apărut o întreagă filosofie a efemerităţii omului şi a bazei materiale, din pricină că omul, nefiind trezit, nu şi-a spiritualizat corpul fizic, şi nici baza sa materială nu este susţinută de forme mentale pe măsura ei. Căci chiar dacă sunteţi furaţi, prin legea rezonanţei ceea ce aveţi un se poate pierde, şi puteţi regăsi totul între scenariile voastre şi exterior. Astfel, cel care are milioane prin necesitatea lor le poate investi fără grijă, pentru că ele vor lucra în favoarea sa. Depinde de voi să lucraţi, să faceţi ca formele mentale pe care le creaţi să lucreze în favoarea voastră, pentru ca voi să puteţi continua creaţia şi, implicit, să redescoperiţi firul, sensul evoluţiei universale. Solteris!

Zemed, Citos, Baldemir, Constelaţia Andromeda, Sistemul Remod, Planeta Piblot Ora 2.15, Portocaliu

Aşa cum v-aţi obişnuit, ne-am prezentat cu aceleaşi date normale, aceleaşi nume ale noastre alături de cele ale zonei de unde venim. Practic, tema pe care ne-o propunem este cea a individualizării, a regăsirii unicităţii, deci a revenirii la divinitatea care este fiecare în parte. Colaborarea universală solicită acest lucru pentru a putea fi realizată. Pentru că ea se poate realiza numai între entităţi care se pot contura printr-un nivel particular de vibraţie. Lipsa individualizării la societatea terestră, sau, mai concret spus, remanenţele legăturii cu Spiritul-Grup, face imposibil faptul de a ne putea adresa fiecăruia dintre voi înşivă înainte de a vă individualiza, deci de a vă trezi. Nivelul de conştienţă atins de media societăţii terestre este atât de comun încât, practic, nu vă deosebiţi între voi, şi chiar dacă la nivel formal deosebirile sunt infinite, la nivelul cunoaşterii, al înţelegerii realităţii, nota dominantă este cea a exacerbării percepţiei senzoriale în detrimentul celei subtile.

Fiecare dintre voi are un nume, la fel cum noi ne

prezentăm cu numele noastre. Înainte să vă reamintiţi cine sunteţi, nu aveţi cum să vă treziţi. Oricine ar fi întrebat astăzi cum îl cheamă, răspunde fie printr-o poreclă, fie cu aşa-zisul nume trecut în buletin sau în certificatul de naştere, fie prin atribute astrologice, de către cei interesaţi de astrologie, bineînţeles. Dar fără a-ţi cunoaşte numele real este practic imposibilă a doua naştere. Calea de acces spre voi înşivă, deci implicit spre a vă aduce aminte cum vă cheamă, implică anumite etape, din care primul pas va fi să vă întrebaţi acest lucru. Îşi vor putea aduce aminte numai cei care într-adevăr doresc acest lucru. Odată ce vă veţi reaminti, veţi intra pe firul vostru akashic, deci implicit vă veţi reface propriul drum.

Acest lucru nu este posibil decât printr-o ridicare treptată a vibraţiilor, paşii fiind aceia ai alimentaţiei, Jurnalului, controlului erotic, căci numai cei curaţi se pot întâlni cu ei înşişi, descoperind că sunt aceiaşi. Fiecare entitate are un nume unic şi numai reamintindu-şi-l poate să-şi asume responsabilitatea propriei existenţe. Sunt lucruri simple, dar care nu pot fi tratate simplist. Universul nu este o aglomerare de grupuri, colaborarea putându-se realiza numai pentru cei particulari, însuşi termenul de dialog definind două logosuri, deci două vibraţii diferite. Poate că noţiunea de vibraţie pare mai deosebită, dar – ca o imagine clară – vibraţia la nivel fizic înseamnă fapte. Deci vibraţia fiecăruia se conturează prin această acumulare care nu are început sau sfârşit, la fel ca şi existenţa.

Cei care nu ştiu cine sunt, cel mai adesea continuă un drum care nu e al lor. Deci, în loc să-şi repare greşelile făcute în trecut şi să-şi continue realizările, ei pun accent pe elementele unei cariere sociale pe care societatea deja a creat-o pentru ei, deşi fiecare are propria-i carieră, şi am putea spune că performanţa cea mai reală care vi se cere astăzi este să vă regăsiţi propriul drum. Situaţiile cu care vă întâlniţi vă oferă posibilitatea acestui lucru. Nimic nu este întâmplător şi, de la momentul revenirii în Planul Fizic, în care precizia este matematică, intră în funcţiune

liberul arbitru prin care vă puteţi apropia sau depărta de voi, dar pentru a şti ce faceţi trebuie să vă reamintiţi cine sunteţi, căci numai când fiecare îşi va putea recunoaşte identitatea universală, va putea într-adevăr să înţeleagă o colaborare ca manifestare a prieteniei şi nu a dependenţei. Ceea ce a făcut ca societatea terestră să ajungă în situaţia de azi este tocmai această lipsă a individualităţii, dar ceea ce vă cerem nu este acceptarea unei învăţături sau a unei înţelegeri venite din exterior, ci reîntoarcerea la voi înşivă.

Două sisteme pot colabora numai dacă realizează emisia continuă, deci, la nivelul entităţii umane, continuarea creaţiei prin imaginaţie, iniţiativă, bun simţ. Copierea unor structuri deja create nu face decât să justifice un grup compact al tuturor tradiţiilor, ignoranţei şi al unei inerţii sociale. În această situaţie, ne adresăm tuturor ca unuia singur căci, la nivelul de ansamblu, v-aţi limitat la o conştienţă colectivă, la o mentalitate comună, făcând abstracţie de drumul sau de destinul vostru. Epoca la care se trece prin această perioadă de Apocalips solicită fiecăruia să-şi refacă propria vibraţie, să devină treaz, conştient şi responsabil. Metoda încarnării a fost posibilă în faza ei de iniţiere numai prin uitare, factor la care a contribuit şi procesul alimentar, ca şi lipsa unui sistem informaţional, tocmai pentru ca atenţia să fie îndreptată spre exterior, şi de aici să fie acceptat Planul Fizic ca posibilitate de evoluţie, de perfecţionare. Putem spune că acest lucru a fost realizat, iar în prezent este necesară refacerea drumului îndărăt şi transformarea Planului Fizic într-un Plan Spiritual, ceea ce se poate face numai prin spiritualizare şi o pot face numai cei care se află aici aducându-şi aminte.

În paginile anterioare am dat mai multe elemente prin care poate deveni posibilă trezirea, deci revenirea la voi înşivă, dar aceasta o poate face numai fiecare în parte pentru că, chiar dacă metodele sunt aceleaşi, fiecare revine la un alt drum, de data aceasta al său. De aceea, vă atragem atenţia să nu ne mai priviţi ca pe o comunitate care se adresează altei comunităţi. Ne rostim numele nu

pentru a ne face publicitate, ci ca şi voi să vă aduceţi aminte că existaţi, şi n-ar fi rău deloc ca din atribute, din anonimi, să reveniţi la individualitatea cosmică, altminteri oricâte date am da, voi le puteţi folosi fără a şti dacă corespund sau nu drumului vostru. Realitatea o poate înţelege fiecare, dar dintr-un unghi particular. Cu cât veţi înţelege mai mult, cu atât îi veţi putea ajuta şi pe cei din jurul vostru.

Devansăm această etapă ca să nu vă speriaţi atunci când o veţi atinge, ci să o puteţi înţelege. Ne putem adresa întregii civilizaţii oferind o alternativă a existenţei, de data aceasta reală, dar continuitatea aparţine fiecăruia. Cel care se poate regăsi pe el însuşi, îi poate recunoaşte pe ceilalţi. Nu fiţi egoişti, amintiţi-vă că sunteţi înconjuraţi de un număr infinit de civilizaţii, că regnurile inferioare depind de evoluţia voastră, că, deşi ne ignoraţi, vibraţiile emise de aici au pus în alertă atâtea planete, surprinse cum este posibil aşa ceva – o asemenea dereglare de la sensul universal. Alegeţi binele sau răul, frumosul sau urâtul, realitatea sau iluzia, dar nu vă limitaţi la ceea ce au ales alţii pentru voi, adică la preluarea unor ştafete tradiţionale de supunere, de umilinţă, de sclavie în faţa manifestării, deci fără a o recunoaşte ca ceea ce este de fapt: propria voastră creaţie. Într-adevăr, incredibilul este mai adevărat decât aparenţele. Atragem atenţia celor care altă treabă n-au decât să cerceteze materia, că a existat o etapă în evoluţia Universului în care au participat la crearea ei…

Numai cei mari se pot pune în situaţii mici. Numai cei care pot crea se pot juca şi de-a supunerea în faţa propriei lor creaţii. Dar suntem convinşi că fiecare poate reveni la raţiune, la bunul simţ, poate redescoperi inefabilul, armonia, minunatul existenţei, se poate întoarce acasă, adică la el însuşi, în acelaşi timp în toţi şi în toate, căci cei care există de la Unul vin şi cu Unul sunt. Dar fiecare lucru la vremea sa, căci fiecare poate decide, decizia fiind actul care nu depinde de vreme, ci numai de voi. Solteris, prieteni!

Mederikama – Civilizaţia Sumeriană – oraşul Palmira

27 – IV – 95, ora 11.30

Ne aflăm la poalele Retezatului, în apropierea unuia din cele trei oraşe sumeriene de pe teritoriul Zonei Româneşti. Poate de multe ori aţi fost surprinşi de astfel de date care, în realitate, sunt ceva mai vechi şi mai eterne decât obişnuinţa materialistă pe care v-aţi fundamentat trăirea. Într-adevăr, suntem aici nu pentru a vă interfera sau a vă speria, ci pentru ca, la rândul vostru, să realizaţi unde vă aflaţi. Să se termine odată cu acea oscilaţie, cu acel handicap – inexistent de fapt – al unei izolări cosmice, al unei singurătăţi formale, preluată prin acceptare, continuată prin teamă şi menţinută de ignoranţă. Adesea, cuvintele sunt prea mici în faţa trăirii care, dincolo de ceea ce putem formula, arată verbul care formulează, cuvântul care materializează, ceea ce deja a fost creat. Adevărata creaţie se realizează în plan spiritual, apoi în plan material, ceea ce este în fizic este o continuare a creaţiei, adică materializarea. Pentru acest proces trebuie să reveniţi la voi înşivă, să recunoaşteţi ceea ce deja aţi creat, pentru a şti cum să continuaţi.

Prin revenirea la parametrii cosmici, calităţile latente, dar atât de normale, care, practic, s-au păstrat intacte, vă vor arăta calea pe care responsabilitatea este cea a libertăţii, aşa cum o puteţi înţelege. Nu există limite, ci lucruri pe care voi le-aţi limitat pentru a vă pune la încercare răbdarea în vederea deconspirării lor, în sensul pe care voi înşivă l-aţi ales. Realitatea universală vă solicită să fiţi întregi, armonia putând fi regăsită numai prin dinamica realizată între cele două polarităţi Yin-Yang, feminin-masculin, El şi Ea. „Atunci când doi vor redeveni unul, iată OMul” – Fiul Omului fiind Leul, divinitatea, acea anagramă a cuvintelor el şi ea: „Leea”, cuvânt de rezonanţă sanskrită, şi aici nu e vorba atât de filologie, cât

de faptul că limbajul sanskrit a fost preluat de la noi, fiind o continuare a limbajului sumerian, limbaj care este folosit şi astăzi în unul dintre codurile Confederaţiei Galactice. Această realitate a întregului, atât de complexă încât pare dificil de înţeles, dar în acelaşi timp aparţinând Omului, aşteaptă să se dezvăluie pentru cei care au răbdarea recunoaşterii, a trezirii, pentru cei care au puterea ca, dincolo de a dori, să manifeste propria creaţie recunoscându-se întregi, pentru ca spaţiul şi timpul să redevină întregi.

Vom vorbi despre fenomenul rezonanţei. Este un fenomen paradoxal prin simplitatea şi, în acelaşi timp, prin complexitatea trăirii sale, referindu-se la lumea mentală, la realitatea interioară, dincolo de aparenţe, dar manifestându-se normal, aşa cum trebuie să fie. Orice entitate, când revine în Planul Fizic, îşi alege o anumită conjunctură, ca şi o anumită grupare de entităţi cu care să lucreze, potrivit rezonanţei sale karmice. Drama acestui fapt este dată de ignoranţă, de faptul că aceia care ar trebui să se recunoască şi să-l poată recunoaşte pe cel care revine, oferindu-i un sprijin real, sunt la fel de inconştienţi ca atunci când au venit pe Geea, blocaţi între acumulări formale şi chiar mai departe de realitate decât noii veniţi. În acest proces educaţional totul porneşte de la o bază falsă, a interferenţei, a senzorialităţii, a instinctului, cauzează o depărtare de la firul karmic al entităţii, deci se creează false rezonanţe printr-un sistem de decizii impuse, element care generează un permanent bruiaj al lucidităţii, conservând sinceritatea în umbra unor elemente emoţionale cauzate de blocaje iluzorii, ceea ce determină o continuă oscilaţie între iluzie şi realitate, punându-i în mod paradoxal pe cei care şovăie în faţa lor înşişi. Întotdeauna vă întâlniţi cu voi înşivă, indiferent de situaţie. Prin Legea Rezonanţei, îi întâlniţi pe cei cu care v-aţi mai întâlnit, lucraţi împreună cu cei cu care aţi mai lucrat, sensul real fiind oferit de continuitate, căci nu are cum să existe început sau sfârşit, Dar pe un fond de indiferenţă, de ilegalitate, în care continuitatea a fost înlocuită cu un

egoism social, rezonanţa este o reacţiune la nivel de instinct, iubirea este confundată cu un vulcan sentimental, iar pacea aşteaptă să fie regăsită.

În afara haosului informaţional se adaugă vibraţiile joase pe care le acumulaţi în aură prin consumarea alimentelor obţinute din distrugerea altor entităţi, odată cu care aţi preluat şi trăirile acestora de suferinţă, de durere, de teamă în faţa celor care le-au sacrificat. Această situaţie, în care milioane de animale sunt sacrificate pentru dorinţa omului de a mânca, este o crimă cosmică, deşi cei care o perpetuează ar trebui să aibă bunul simţ de a nu distruge ceea ce nu pot construi. Căci a distruge mai mult decât poţi construi este o manifestare a neputinţei. Interferenţa elementelor subtile, pe un fond de blocaj mental, a condus la nivel de efect la o exagerare a violenţei, atât în manifestare, cât şi la nivel de gândire, de trăire la propriu.

V-aţi obişnuit mai mult să vă căutaţi duşmani decât să aveţi încredere în prieteni. Suspiciunea, oscilaţia, lipsa sincerităţii, necunoaşterea sau, mai corect spus, nerecunoaşterea, au făcut ca relaţiile umane, relaţiile de colaborare, să se transforme într-un complex al neîncrederii, al temerii, al formalismului, fiecare îmbogăţind acest complex când este vorba de colaborare, astfel încât colaborarea – în prezent – pare o povară de care v-aţi obişnuit să fugiţi. Şi aşa există destule vibraţii joase, dar să te mai încarci şi cu ale altora! Negativismul, la nivel mental, a determinat un fenomen de antirezonanţă, astfel încât ceea ce apare ca logic şi firesc poate fi privit numai cu suspiciune. Pentru a permite acestei Legi să se deconspire, trebuie să vă curăţaţi mentalul de acest zid pe care l-aţi pus între voi şi ceilalţi, un zid de apărare, o redută în sălbăticia junglei pe care aţi creat-o, considerând că învinge cel mai puternic. Puternic nu este cel care se luptă, ci cel care poate iubi, căci Iubirea este singura putere din Univers, celelalte aspecte fiind numai deformări cauzate de oscilaţii la nivel astral, deci sentimentale. Realitatea unică, Absolută, este mentală, atât la nivel

sentimental, cât şi fizic. Oricine poate alege una dintre cele două polarităţi: dragostea sau ura, prietenia sau izolarea, oscilaţia sau încrederea, dar totul depinde numai de voi. Fericirea nu este o

Lege în afara armoniei, ci este o manifestare a legalităţii, căci au acces la ea numai cei care nu o confundă cu o stare, ci realizează în continuitatea colaborării firescul manifestării Legii, existenţa neputând avea scop. Nici tristeţea, nici bucuria nu reprezintă un scop, sensul fiind continuitatea.

În orice situaţie, ceea ce vi se solicită de fapt este controlul mental, firescul de a nu confunda trăirile astrale cu soluţii ale înfăptuirii. Nimic nu trebuie ignorat, poate doar ignoranţa. Rezonanţa mentală este atât de subtilă, iar la nivel de manifestare este atât de banală, încât o puteţi percepe numai voi înşivă, fiind liniştiţi. Interferenţele, dorinţele egoiste, vibraţiile joase, infestează ceea ce este atât de normal. Astfel, această dimensiune a întregirii, cel mai adesea este ca nuca-n perete, fiind doar o manifestare a egoismului, a dorinţei de posesiune, şi cel mai adesea apropie două jumătăţi care se blochează una pe cealaltă, în loc să se întregească, făcând şi mai dificilă înţelegerea acestei dimensiuni.

Dar nimic nu este întâmplător, şi nici nu ar avea de ce. Cei care au decis să meargă înainte, vor putea avea, la un moment dat, confirmarea reîntâlnirii, a regăsirii, în care ştiind cine sunt, să redescopere o prietenă sau un prieten, un cunoscut de milioane de ani, care, prin răbdarea legalităţii, şi-a recunoscut destinul în care, conform planului divin, niciunul dintre voi nu a pornit să-şi realizeze misiunea singur, ci împreună cu cei la fel ca el, continuând acelaşi drum al datoriei realizate prin dorinţă, al minunatei continuităţi, al implicării prin recunoaştere şi bun simţ. Nu este greu, dar depinde de fiecare. În această conjunctură de Apocalips, în care consecinţele au ajuns să conteste întreaga civilizaţie terestră, în care milioane de nevinovaţi sunt condamnaţi încă de la revenirea pe Geea să fie victimele unui materialism transformat în unică

religie, ceea ce vi se cere este să nu uitaţi. Cei dintre voi care aveţi privilegiul să citiţi aceste rânduri, nu vă uitaţi fraţii, căci vă ajutăm pentru ca, la rândul vostru, să ajutaţi, şi numai cel care poate ajuta, poate fi ajutat.

Deci să continuăm... Legea Rezonanţei poate fi sesizată cu răbdare, folosindu-vă propria intuiţie, căci a vă întâlni cu voi înşivă nu se referă la ceea ce aţi făcut ieri sau alaltăieri, ci la atâtea cercuri deschise în milioane de ani, în aceeaşi realitate eternă a existenţei, în care nu se poate vorbi de înapoi sau înainte, de aproape sau departe, de mare sau mic, ci chiar de voi, cei care vorbiţi prin voi înşivă, prin faptele voastre, a căror continuitate vă cere să continuaţi.

Astfel, în prezent, dimensiunea erotică este posibilă numai prin spiritualizarea ei. Lăsaţi ca mentalul să o ia înaintea sentimentelor şi a atracţiilor senzoriale, pentru ca acestea să redevină ceea ce sunt de fapt, şi anume confirmări. Sexul reprezintă energie, puterea cea mai mare (deşi la acest nivel nu poate exista o ierarhie), energia creatoare care se manifestă în întregul Univers, şi anume Energia Kundalini. În situaţia actuală nu puteţi avea acces la ea decât prin trezire. Aţi descoperit energia electrică şi, în prezent, undele emise de canalele mass-media propagă la ani lumină ignoranţa şi debusolarea, vibraţiile joase ale temerii şi ale distrugerii. Aţi descoperit energia atomică şi în istoria voastră există Hiroshima şi Nagasaki. Şi energia cosmică, energia Kundalini poate fi redescoperită şi, de fapt, folosită, dar numai prin iubire, prin recunoaştere, revenire, trezire. Fructul oprit nu este oprit de Lege, ci de ignoranţă, de teamă, de complexe, de însingurare, de acea sălbăticie realizată adesea fără nicio vină a copilului cosmic care este Omul, şi care s-a trezit într-o lume pe care alţii i-au explicat-o fără să-i lase răbdarea să şi-o poată explica.

Acesta este jocul Mayei, al iluziei, în care divinitatea este cea care trebuie să-şi amintească, trebuie să deconspire, să se recunoască, să-şi poată demonstra că poate pentru a face ceea ce este posibil să continue.

Nimeni nu a ascuns realitatea, dar toţi au ignorat-o. Reveniţi la lumea interioară şi veţi înţelege, dincolo de manifestare, cauza manifestării, perfecţionarea şi minunatul acesteia, inefabilul şi realitatea sincerităţii. Astfel, ceea ce facem noi astăzi este deja făcut, vă aşteaptă pentru a nu mai aştepta, pentru a vă confirma. Dinamica evoluţiei prin realitatea existenţei exclude interferenţele, căci ceea ce facem nu este o copiere, că aşa cum continuăm noi, să o faceţi, la rândul vostru, şi voi. Vă dăm numai datele de revenire la normal, pentru ca, la rândul vostru, să puteţi continua în funcţie de ceea ce veţi decide şi, la rândul vostru, să puteţi merge înainte. Niciun sistem nu poate rezolva problemele unui alt sistem decât anihilându-l, negându-i autonomia, deci încălcând Legea. Dar ceea ce se poate la nivel de colaborare, are nevoie de reciprocitate. Putem interveni numai dacă ni se cere, iar a şti să ceri înseamnă a şti ce vrei, înseamnă să fii pe drumul tău, înseamnă să fii tu însuţi. Astfel, aceste date vă oferă în primul rând această posibilitate, această alternativă la obişnuinţa ignoranţei, pentru a vă oferi posibilitatea deciziei.

În nicio situaţie copierea nu este o metodă, iar binele este un sens şi nu un parametru absolut. Deconspirându-ne, nu înseamnă că vă arătăm sau că vă ispitim că… „ce bine e la noi!” Realitatea poate fi înţeleasă numai de cei care percep armonia, căci cu cât înţelegi mai mult, cu atât situaţiile cu care te întâlneşti sunt mai complexe. Ne facem datoria, acest lucru fiind posibil datorită celor lucizi care au cerut-o pentru voi, pe care-i ajutăm pentru ca, la rândul lor, să poată ajuta. Complexitatea poate fi recunoscută în simplitate, căci este suficient ca ceva să se mişte pentru a demonstra că mişcarea există. Este suficient, dar nu îndeajuns. Astfel, nimeni nu vă poate impune când voi înşivă v-aţi impus. Respectaţi-vă scepticismul şi, de fapt, nu atât pe acesta, cât pe voi înşivă, pentru că niciun proces de schimbare nu se produce instantaneu, iar ceea ce aţi făcut, tot voi puteţi reface, şi într-adevăr nu este nicio grabă. A te grăbi sub tentaţia ispitelor, a tensiunilor, a

temerii, a stresului că a venit Apocalipsul şi că „ce ne facem?”, înseamnă o oscilaţie fără sens. Dovediţi-vă copii, dar acei copii care, chiar dacă au uitat de Tatăl, chiar dacă de mii de ani ignoră Legea, totuşi se pot trezi, pot reface şi pot transforma acest calvar în ceea ce ei doresc să fie, cu acelaşi zâmbet minunat al bucuriei cosmice, al deciziei, al puterii universale, al iubirii. Nu vă speriaţi de voi, nu vă puneţi cenuşă în cap, căci ceea ce vă cerem este ceea ce voi înşivă aţi cerut în acea speranţă cosmică a aşteptării care, dincolo de haosul produs aici, străbate Etherul Universului prin acea chemare de ajutor a celor care nu au cedat. Învăţaţi să vă respectaţi, să vedeţi consecinţele înfăptuirilor voastre, să vă puteţi recunoaşte şi, implicit, să puteţi alege, să puteţi decide întotdeauna calea voastră, propriul drum.

A merge nu înseamnă a alerga, ci de fapt este acea poezie eternă a mersului, a misiunii, a înaintării, a divinităţii trecând prin diferite sisteme, diferite planete, diferite civilizaţii şi epoci, acel copil cosmic care nu şi-a uitat Tatăl şi s-a recunoscut în EL, acel copil care este fiecare dintre voi şi care, întâlnindu-se cu el însuşi, se va strânge în braţe, va ofta poate liniştit în acea uşurare firească a regăsirii, a redescoperirii, a minunatului fapt de-a nu se vedea singur, ci ca fiinţă a întregului Univers, urmând un drum pe care cuvântul său este al celui care Este.

Astfel că, aprindeţi-vă liniştiţi o ţigară (mă rog, cei care sunteţi fumători), ştergeţi-vă ochii de lacrimi, mângâiaţi florile din jurul vostru şi bucuraţi-vă. Bucuraţi-vă că sunteţi, că existaţi, că niciodată nu este prea târziu, iar mersul vostru, faceţi-l să fie aşa după cum vă e voia, cu multă lumină, cu multă înţelegere, cu multă muzică, cu acel parfum al culorii ce se regăseşte în curcubeul armoniei, şi atunci într-adevăr veţi înţelege verbul care sintetizează realitatea existenţei, fără a defini ceea ce poate defini orice, şi anume „eu sunt”.

Mângâiaţi-vă şi aveţi răbdare cu voi, refaceţi-vă pas cu pas, căci aceeaşi Lumină care încununează orizonturile

ce se deschid în faţa întregii civilizaţii porneşte din voi. Noi nu facem decât să vă aducem aminte – e acea bătaie prietenească pe umăr: „Trezeşte-te, prietene!” şi chiar dacă ai suferit, renunţă la suferinţă pentru ca cei din jurul tău să nu mai sufere... Redeveniţi aceia care sunteţi, reveniţi la armonia unei demnităţi universale, la minunatul pe care voi înşivă vi l-aţi dat, continuând creaţia şi limpezindu-vă drumul.

Suntem aici alături de Echipa ELTA, alături de voi şi de noi, de fapt, căci una suntem. Să vă întoarceţi acasă, în lumea interioară, nu este greu, căci sunteţi deja acolo. Trebuie numai să vreţi şi, pas cu pas, veţi putea reface pentru a putea continua. De aici, din zona sumeriană a Retezatului, vă dorim succes şi ne bucurăm că în această epopee, care continuă de milioane de ani, viaţa pe Geea continuă şi întotdeauna va continua, dar de noi depinde să nu uităm că această planetă, care în prezent este leagănul a 9 civilizaţii, doreşte ceea ce suntem convinşi că şi voi vă doriţi, ca fiii ei să nu se mai teamă, să nu-şi mai ignore prietenii din Univers, să se regăsească, continuând înfăptuirea, căci poezia este ceea ce, la nivel de manifestare, poate fi dinamic, iar ceea ce este poetic, la nivel de manifestare este ceea ce, subtil, este blocat.

Deci iubiţi-vă, mângâiaţi-vă, aveţi răbdare cu voi, ascultaţi-vă vocea – acea voce Christică ce fiecăruia îi arată cum să continue ceea ce continuă. Curaj, deci, prieteni, Solteris! Şi ca un motto: nu vă ascundeţi unii de ceilalţi, fiţi sinceri cu ceilalţi, căci – de fapt – cu voi sunteţi. Lucrurile mari nu se vorbesc pentru că nu se ascund, însă pot fi confirmate cu răbdare şi înţelegere, fără a speria, ci dăruind acel inefabil al prieteniei, al încrederii, al răbdării şi înţelepciunii cosmice, al minunatului puterii universale, al firescului libertăţii pe care o oferă Credinţa, în minunatul salut al Fiilor Luminii, al Păcii şi Iubirii: Solteris!

16 – V – 1995, ora 2.30

Sentol – Sistemul Ilerius

Mederikama, Troden, Siy – zona sumeriană Palmira

Solteris! Această comunicare are rolul de a preciza schimbarea de vibraţii din această perioadă de mijloc a Apocalipsului, care se face simţită cu nouă luni înainte de intrarea în anul Soarelui, Anul Luminii, Anul lui Ra, denumit astfel datorită frecvenţei subtile generate de steaua centrală a Sistemului Phydelia.

Ciclul comunicărilor realizate până în prezent urmează să apară ca prima parte a volumului I al ciclului de cărţi *Viaţa pe Geea*. Pentru a evita impactul informaţional şi, totodată, pentru stabilizarea vibraţiei care, de această dată, se află în rezonanţă cu transformările universale, decidem apariţia sa în cadrul ELTEI-universitate ca material de uz intern, momentul apariţiei fiind Rarău V.

Acest material urmează să fie multiplicat în prima fază în 700 de exemplare, la care vor avea acces cei care, prin vibraţia lor, vor alege drept vacanţă de vară Zona Rarăului. Ne adresăm în primul rând eltiştilor, cu rugămintea să nu-i sperie pe cei din jurul lor când aceste date vor ajunge la ei. Este necesară folosirea acestei metode, originale sau neobişnuite în algoritmul de apariţie a informaţiei, tocmai pentru a evita un impact informaţional, căci aceste rânduri vă înfăţişează nu numai o realitate a prezentului, ci ne deconspirăm în faţa voastră, având încredere în cei care se îndreaptă spre propria lor credinţă. Ceea ce solicităm este, aşa cum v-aţi obişnuit, răbdarea şi înţelegerea. De asemenea, această prezentare a informaţiei nu trebuie să surprindă cititorul care va constata că, citind o carte, o primă parte a sa a fost deja tipărită sau folosită ca material de uz intern în cadrul ELTEI, căci nu este vorba de a face o diferenţiere între cei care s-au trezit şi cei care urmează să se trezească, mai ales că privilegiul nu înseamnă beneficiu, iar cei care

profită îşi asumă consecinţele acestui lucru.

În situaţia actuală în care, prin creşterea vibraţiilor, are loc o amplificare a consecinţelor, situaţia va deveni din ce în ce mai dramatică pentru cei care au ales răul sau nimic, iar pentru cei care au ales binele, de asemenea, are loc o amplificare în sens pozitiv. Nimeni nu vă poate alege, decât voi înşivă, dar pentru aceasta trebuie să vă puteţi recunoaşte astfel. Datoria noastră este de a vă ajuta să mergeţi, dar pentru acest lucru vă cerem, la rândul vostru, să ajutaţi. Căci poate fi ajutat numai cel care poate ajuta. Aceasta este dinamica actuală, în care răbdarea, pentru cei care o au, se identifică cu acţiunea, ritmul fiind dat de propria voastră imagine asupra existenţei. Nu căutaţi să fiţi conformi cu ceea ce se conformează, căci realitatea înseamnă eternul prezent, iar evoluţia înseamnă originalitate determinată de necesitate şi bun simţ. Deci, vă dorim succes şi nu uitaţi, căci a şti vă face datori cu a folosi, iar a folosi – cu a da mai departe.

Acest fascicol al primului volum va apărea în 700 de exemplare, primul volum va apărea mai apoi în 7.000, iar deja cu următoarele va exista o expansiune de zece ori faţă de precedenta apariţie. Acesta este fondul dinamic, aceasta este perspectiva, acesta este mersul înainte, în care continuitatea realizată prin firesc marchează de la sine trecerea de la o etapă la alta, de la o vibraţie la alta la nivel universal, printr-o amplificare de zece ori. Ascultaţi-vă pe voi şi vă veţi descoperi drept unici, dar la fel de responsabili faţă de întregul univers. Solteris!

PARTEA A II-A
PRINCIPIUL UNIC
(Unitatea în diversitate) Siy, Sentol, Mederikama

Deja intrăm într-o nouă vibraţie, în care este depăşită faza critică de aparentă confruntare între vibraţiile joase şi cele înalte, căci de aici înainte cele înalte sunt dominante

şi imposibil de penetrat de cele joase. Într-adevăr, este începutul unei noi epoci prin continuitatea firească a datoriei şi dorinţei realizate faţă de noi înşine, fiecare în particular, şi în acelaşi timp toţi împreună. Dacă până acum realitatea putea fi privită fragmentar din pricina haosului, a dezorganizării, astăzi se regăseşte mult mai evident ceea ce până nu demult era ascuns, şi anume: manifestarea unităţii în diversitate. De asemenea, se trece la un nou ritm de lucru, în care accentul este pus pe ridicarea randamentului, a calităţii, căci vor putea face faţă numai cei ce se vor perfecţiona continuu. Această perioadă reprezintă o trecere dinamică de la obişnuinţa de a lucra într-un ritm al manifestării dat de repetare, tradiţie, mofturi adesea particulare, la un ritm firesc al continuităţii creaţiei. Realitatea va putea fi înţeleasă de cei dinamici, de cei luminoşi, de cei treziţi, fiind necesară o permanentă folosire a imaginaţiei, o continuă ridicare a calităţii. Până acum neam adresat civilizaţiei terestre ţinând cont de faptul că prezenţa noastră aici ar putea reprezenta fie un şoc, fie ceva neînţeles. Creşterea vibraţiilor, însă, nu ne mai permite să vă protejăm prin aspecte de comunicare cuprinzând elemente mai de ansamblu, mai generale, ci ne cere să ne adresăm concret, direct, căci cei care au urechi de auzit, vor auzi, iar cei care nu au ales încă, înseamnă că au ales alţii pentru ei.

Din această perioadă, departajarea este clară între cei care evoluează şi cei care au rămas la a involua. Nimeni nu poate desface ceea ce numai Omul a putut face, deci facă-se voia fiecăruia, căci consecinţele nu vor întârzia să se manifeste. Ridicarea vibraţiilor determină o trecere mult mai dinamică, la nivelele de manifestare, a elementelor create la nivel de scenariu, lăsând mai puţin timp pentru contemplaţie, oscilaţie sau stări sentimentale, indiferent de natura lor negativă sau pozitivă. Căci veţi fi din ce în ce mai mult solicitaţi, până ce vă veţi trezi.

A trecut vremea teoriilor, a oscilaţiilor, a suspiciunii şi neîncrederii. Faptele voastre sunt singurele care vă pot judeca, nu cunoaşterea, nu informaţia pe care o percepeţi,

ci numai faptele, iar la nivel de întreg, vibraţiile pe care le emiteţi. Nu uitaţi că sunteţi cei care sunteţi, iar binele nu poate exista decât creându-l şi apoi aplicându-l. În tot ceea ce faceţi, încercaţi să aplicaţi unitatea, orice manifestare abordaţi-o unitar, cu cap şi coadă. Înaintarea este guvernată de aceeaşi lege a continuităţii, prin ritmicitate, numai că de această dată ritmicitatea se bazează pe elemente unitare. Ceea ce la o vibraţie mai joasă poate fi fragmentat în semietaţie, se unifică în semietaţie mai întregi, ridicarea vibraţiilor determinând o ridicare a ritmului. Aceasta determină, drept consecinţă la nivelele de manifestare, sinteza, unificarea în UNUL a ceea ce este disparat. Astfel, ceea ce înainte era grabă, în prezent reprezintă continuitatea normală a răbdării.

De altfel, această comparaţie nu se referă la un nivel temporal, ci la trecerea de la al doilea val de vibraţii al Apocalipsului, la cel de-al treilea. Problemele cu care se confruntă civilizaţia terestră la ora actuală pot fi sintetizate, de fapt, în una singură, şi anume aceea a organizării. Organizarea trebuie înţeleasă la modul dinamic, căci a organiza nu înseamnă a pune în ordine, a programa manifestarea, ci ai ridica randamentul, ceea ce necesită, în primul rând, imaginaţie, inventivitate, mai concret creativitate. Căci dacă nu vă recunoaşteţi creatori, acest rol vine peste voi prin această amplificare şi vor rămâne în faţa sa numai cei care se vor recunoaşte. Căci viaţa, existenţa, nu este dată la nivelul entităţii umane de „a munci”, ci de „a crea”.

Spre deosebire de organizarea tradiţională, organizarea dinamică este aleatorie, solicitându-vă să fiţi permanent treji, pe fază. Astfel, cei care mai presus de imaginaţie pun tradiţia, alimentaţia, lenea şi indiferenţa, se vor trezi în faţa unui vulcan în continuă expansiune, şi adesea ar putea fi prea târziu. Dar să fim optimişti, niciodată nu este prea târziu atunci când ştii ce vrei, căci a şti ce vrei înseamnă a şti ce să faci, altminteri nu-ţi rămâne decât să repeţi. Această unificare a diversităţii prin accelerarea ritmului poate fi realizată numai prin

imaginaţie, astfel încât metoda Jurnalului ca instrument de cunoaştere, de sinteză, de refacere a unei credinţe reale, devine imperios necesară, căci ceea ce se poate face în câteva pagini de scris nu se poate face într-o săptămână de muncă fizică.

De asemenea, este necesară o schimbare a concepţiei asupra timpului, de altfel timpul fiind o măsură a dinamicii interioare între formele mentale şi manifestarea fizică. Timp nu înseamnă nici 24 de ore, niciun an; atragem atenţia aici că majoritatea activităţilor sociale se bazează pe această ciclicitate, fie a mişcării de rotaţie, fie a celei de revoluţie a Geei. Este un sistem de referinţă închis care, pas cu pas, îşi pierde valabilitatea prin înlocuirea sa cu puncte de referinţă mai reale, mai universale. Dacă un lucru este bun sau nu, asta se poate vedea în necesitatea sa. Nu mai mâncaţi atunci când nu simţiţi nevoia, nu vă mai relaxaţi atunci când nu simţiţi nevoia, mai precis, nu mai faceţi lucruri numai pentru că v-aţi obişnuit să le faceţi sau pentru că au mai fost făcute. La vremea respectivă ele aveau vibraţia corespunzătoare, dar în prezent şi-au pierdut-o, necesitatea fiind mult mai dinamică şi mai aproape de realitatea divinităţii pe care o reprezintă fiecare. Aceste date nu reprezintă interdicţii, ci o metodă dinamică de a face faţă realităţii. Exploataţi, atât pentru voi, cât şi pentru ceilalţi; folosiţi pentru a fi folositori, jucaţi-vă pentru a nu deveni jucării, căci orice jucător poate redeveni un zeu, dar o jucărie nu are cum, pentru că nu există. Prin acest impuls dat de un nou val de vibraţii, foarte mulţi dintre voi îşi vor descoperi calităţile latente, care se vor declanşa de la sine. Va dispare din ce în ce necesitatea de a vă relaxa sau de a mânca. Totul este să observaţi acest lucru şi să-l puteţi folosi, căci ceea ce ar putea părea teorie sau filosofie, inedit sau spectaculos, în realitate nu este decât o confirmare a prezentului. Normalitatea, astăzi, exclude tradiţiile, iar tradiţia nu este un termen care să definească o manifestare, ci este procesul de a repeta, deci de a bate pasul pe loc. Prin ridicarea vibraţiilor vor avea loc transformări şi la nivel

biologic uman; prin amplificarea elementelor subtile, puterea energetică devine de 10 ori mai mare, iar necesitatea de a vă folosi de mâncare, de 10 ori mai mică. Astfel, acel coeficient de grade de libertate, al sistemului pe care-l reprezintă fiecare, se amplifică. Ceea ce vă cere acest lucru este un minim efort de a vă recunoaşte şi de a redresa parametrii cu care deja v-aţi obişnuit, aducându-i la un standard din ce în ce mai perfect, şi anume: alimentaţia, informaţia şi viaţa erotică. De altfel, viaţa erotică poate fi abordată în prezent mai realist, astfel încât vom continua ceea ce am început în prima parte a acestui volum, mai precis fiind vorba de a folosi cea mai puternică energie din univers: energia sexuală, ceea ce se poate numai înţelegând-o aşa cum este ea în realitate, ca energie spirituală, creatoare. De altfel, tot ce există în plan material a fost creat prin această energie, iar cel care o va redescoperi va putea continua creaţia, căci asta nu înseamnă a crea corpuri fizice pentru cei care vor să se încarneze aici, ci orice, efectiv orice veţi decide voi, astfel încât veţi putea ceea ce deja puteţi, numai că veţi şi folosi prin înţelegere, prin recunoaştere, prin bun simţ. Căci fără un control mental determinat de Jurnal şi de o alimentaţie corectă, acest aspect se rezumă la senzorial, la instinct. Deci este vorba să avem răbdare.

Abordând unitar lucrurile, se va deconspira de la sine înţelesul întregului, realizat prin formarea unui cuplu care implică entitatea întreagă, sexul fiind numai o pârghie cu care se poate ridica, pas cu pas, totul, prin folosirea sa corectă. Acesta este, în realitate, acel punct de sprijin pe care se pot construi sau dărâma universuri. Lăsaţi ca lucrurile să vină la vremea lor, căci folosirea energiei universale necesită nu atât o maturizare biologică, cât mentală, ceea ce nu se poate decât prin a doua naştere, deci prin trezire, prin revenirea la Lege, la lumea interioară, la Unul. Elementul care vă apropie de aceasta în prezent este abordarea manifestării în unitate, căci manifestarea nu este formată din mai multe lucruri, ci din mai multe diversităţi ale lui UNU, care, la rândul ei, fiecare

trebuie tratată astfel. Dispare, deci, conceptul de mare sau de mic, fenomenul de comparaţie, complexele inutile, ca şi orgoliile inutile, căci realitatea nu este un element de impresie, ci un element de scenariu, concretizat la nivel fizic prin înfăptuiri, comparaţiile sau impresiile fiind doar aspecte secundare, care pot fi controlate mental.

Un lucru poate părea mare sau mic, în funcţie de propria viziune, imagine, asupra realităţii, deci este un concept relativ, în timp ce manifestarea unităţii în diversitate este realitatea etern valabilă, dintotdeauna şi pentru totdeauna, indiferent de vălurile şi perdelele sub care a fost ascunsă, de concepte, mentalităţi, ideologii sau filosofii. Fiţi voi înşivă, sunteţi Fii ai Luminii, căci lumina este pretutindeni şi vă atrage atenţia numai ceea ce deja aveţi.

Prin intrarea în Anul lui Marte, dinamica se amplifică, astfel încât nu evitaţi probele, nu abandonaţi ceea ce aţi început, lucrurile începute se termină şi numai continuitatea vă poate oferi realitatea realizării, căci a decide înseamnă a decide sensul, şi nu a oscila între manifestări, după care ar fi mai bună. Nu confundaţi binele cu manifestarea sa, ci reveniţi la sensul său. Deci, să continuăm împreună, dar a continua nu se referă numai la aceste aspecte informaţionale, ci la ceea ce facem şi faceţi zi de zi. Căci noi suntem aici la fel ca şi voi, şi împreună putem da la o parte bariera la care v-aţi obişnuit să aşteptaţi de mii de ani în faţa Universului, şi putem fi siguri că împreună vom reuşi. Suntem aici ca prieteni, dar împrieteniţi-vă cu voi înşivă pentru a ne putea înţelege, iar asta înseamnă a vă aduce aminte. Deci, să continuăm cu îndrăzneală şi curaj. SOLTERIS!

23 V 1995, ora 3.50

Siy, Printia (oraşul sumerian din Bucegi) Troden, Elera, Climbdau (Sistem Ilerius)

Solteris! Unul din elementele existente în prezent

pentru a putea înţelege şi a vă adapta la ridicarea vibraţiilor prin intrarea în al treilea val al Apocalipsului, îl reprezintă ridicarea randamentului. Forţa mentală este cea care asigură randamentul de 100 % şi care poate fi imprimat oricărei manifestări atunci când este rezultatul unei forme mentale create de o entitate trezită şi responsabilă de puterea pe care o are. Practic, nu este greu, dar pentru a ajunge aici, de fapt la dimensiunea normală a existenţei, trebuie parcurs un drum alcătuit din etape şi semietaţie, pe care vi le putem da la nivel de principiu, dar care devin aplicabile numai prin particularizarea lor.

Primul pas în ridicarea randamentului îl reprezintă dezvoltarea atenţiei, a spiritului de observaţie şi a imaginaţiei, ceea ce este posibil numai printr-o alimentaţie netoxică, care să vă poată permite sesizarea acestei subtilităţi informaţionale, şi de asemenea prin folosirea Jurnalului, având drept efect curăţarea corpului mental, înlăturarea blocajelor mentale şi implicit o dinamizare a atenţiei într-un sens constructiv, şi anume de a vedea, dincolo de elementele manifestate, primele etape ale cauzalităţii pe care o puteţi continua prin scris, descoperind dimensiuni din ce în ce mai subtile. Însă pentru aceasta este nevoie de cât mai multă informaţie şi, în primul rând, de sinceritate şi bun simţ.

La această oră la care transmitem, majoritatea entităţilor din această zonă sunt în Planul Astral, relaxându-se liniştite, de parcă nimic nu s-ar întâmpla. Acesta este paradoxul, căci foarte mulţi preferă să se ascundă de Planul Fizic, ceea ce şi face ca ritmul de somn, de relaxare, să fie foarte lung, ca o consecinţă a acestei stări de anestezie, de beţie, cauzată de hipnoza iluziei. Dar să revenim la acest aspect al randamentului. Vom aborda această temă folosind logica sintetică a triadei. Primul element este atenţia sau spiritul de observaţie, cel de-al doilea este imaginaţia, înţeleasă în sensul de inventivitate, creativitate, originalitate, preocuparea de a găsi soluţii mai bune la problemele întâlnite, şi tot aici intră elemente de

strategie, sinteză, tactică, având drept sens o reducere a efortului şi o ridicare a randamentului. A merge înainte necesită o permanentă luciditate şi bucuria de a face atunci ca propriile creaţii (forme mentale) să lucreze din ce în ce mai bine şi în sensul ales de voi. Cel de-al treilea element, şi totodată cel mai important, îl reprezintă „puterea cuvântului”. Aceasta se traduce, în primul rând, prin a nu oscila şi, indiferent de manifestarea exterioară, de a afirma, de a emite mental ceea ce doreşti în realitate, cu convingerea că se va realiza. Este simplu, mult prea simplu, dar pentru a ajunge aici sunt necesare celelalte două etape care sintetizează complicatul în elemente din ce în ce mai simple, mai dinamice, revenind pas cu pas la puterea verbului, la puterea cuvântului.

Pentru a avea încredere în puterea cuvântului vostru, aveţi nevoie de curaj, acesta este ceea ce în termeni obişnuiţi se numeşte încredere în sine; în termeni religioşi: credinţă; în termeni reali: control mental. De altfel, terminologia nu are nicio importanţă, mai importantă fiind aplicarea ei, căci practica este singurul lucru real dintr-o teorie. Aceasta presupune curajul de a crede în ceea ce vă doriţi, de a realiza că ceea ce puteţi concepe este în acelaşi timp şi posibil, realizarea sa fiind pe măsura încrederii în voi înşivă, a dinamicii mentale, a imaginaţiei şi a înfăptuirii, deci a acţiunii. Toate trei dau, de fapt, acel factor de maxim randament şi de realizare într-o acţiune. A fi dinamici la nivel de acţiune, iar la nivel mental anesteziaţi, nu mai ţine în prezent, după cum a acţiona dinamic în virtutea unei strategii bine elaborate a sensului, sau a direcţiei pe care mergeţi, în timp ce la nivel mental oscilaţi între forme mentale pozitive, adică ceea ce vă doriţi, şi posibilitatea de a nu se realiza, la fel nu este suficient. Ceea ce vi se cere şi de fapt voi ar trebui să vă cereţi pentru a vă putea da, este să scăpaţi de oscilaţii. Cel mai adesea, când le emiteţi, o faceţi inconştient, fie cu obişnuinţa unei stări de seriozitate, de aşa-zisă maturitate, fie pentru a-i impresiona pe cei din jur. Numai că impresiile, la fel ca şi seriozitatea, costă. Cizelarea acestor

atitudini este unul din paşii care va asigura o amplificare a realizărilor.

Acest proces de trecere de la obişnuinţa de a acţiona senzorial înaintea mentalului, deci de a crede în ideile voastre numai când le şi puteţi atinge, face mult mai dificilă realizarea lor. Revenirea la Forţa Mentală necesită un proces în care o obişnuinţă trebuie înlocuită cu alta, deci cea a acţiunii senzoriale cu cea a puterii cuvântului. Prin asta nu trebuie înţeles că veţi renunţa la fizic, acesta va deveni şi mai perfect, şi mai minunat, şi într-adevăr nemuritor, etern, un adevărat Templu în care divinitatea pe care o reprezentaţi fiecare poate predica…

Manifestări ca teleportarea, materializarea, telekinezia, sunt posibile numai folosind puterea cuvântului, dar care trebuie redescoperită pas cu pas, prin această muncă a fiecăruia cu el însuşi, prin această cizelare atât de necesară azi, şi care se poate face numai prin scris. Căci a ajunge la simplitatea de a vă concentra asupra unei singure imagini şi a o materializa ca manifestare a propriei creaţii, necesită răbdarea de a da la o parte ceea ce nu aveţi nevoie: kilograme de toxine din corpul fizic, o multitudine de forme mentale cu fond negativ: complexe, concepte limitativ-materialiste şi inutile, proces prin care să puteţi reveni la voi înşivă, la lumina clară a propriei voastre existenţe. Metoda pe care o dăm este aceea a scrisului, tocmai pentru că prin ea se face această trecere şi mai firesc. Pentru cei care caută să atingă capacităţi paranormale, când de fapt le au şi sunt la fel de normale ca şi ei, nu este decât un joc gratuit, inutil, de a alerga după ceea ce deja ai. Deci nu asta trebuie să vă preocupe, cât să daţi la o parte ceea ce vă împiedică să folosiţi ceea ce aveţi şi anume: toxicitatea, neîncrederea, teama, egoismul, orgoliile inutile, mofturile şi câte şi mai câte concepţii inutile pe care le apăraţi cu realism democratic, deşi vedeţi că nu au nimic util în ele, şi chiar sunt împotriva voastră: elemente mentale care nu v-au plăcut niciodată, dar pe care le-aţi preluat prin acceptare şi pe care, de asemenea, căutaţi să le daţi mai departe.

Într-adevăr, aceasta este păcăleala, acesta este joaca iluziei, prin care totuşi se poate merge înainte.

În etapa actuală de regenerare, de revenire la lumea interioară, cunoaşterea apare ca un aspect paradoxal, căci mai mult se poate spune ceea ce nu trebuie făcut, sau ceea ce nu mai este util, dar mai departe decizia este a fiecăruia. Fiecare trebuie să decidă cu ce va înlocui moartea, boala, nefericirea, sărăcia, tristeţea; căci binele, lumina, sunt pretutindeni, implicit în fiecare, dar vă cer curajul de a renunţa la ceea ce este împotriva curajului, la acele lucruri de dragul cărora aţi renunţat la voi înşivă. Trebuie să renunţaţi în favoarea voastră, în loc să alegeţi în favoarea tradiţiilor. Acesta este paradoxul în care a sacrifica înseamnă a sacrifica ceea ce nu ai nevoie pentru ceea ce e nevoie, util şi constructiv. Căci a sacrifica răul nu e rău. Aceasta se poate însă numai pas cu pas, deoarece adaptarea la aşa ceva este foarte puternică. O renunţare bruscă ar cauza un şoc informaţional şi, implicit, o lipsă de siguranţă. Tocmai de aceea, o credinţă rea poate fi înlocuită cu una bună, şi aceasta numai voi o puteţi face treptat, instrumentul de lucru fiind Jurnalul.

Deci, ca un aspect mental esenţial, realizaţi că grijile, problemele, formele mentale negative nu vă folosesc nici în rezolvări, nici în soluţii, nici în viaţa particulară. Este normal să existe tensiuni, probe, îndoieli, dar nu cedaţi în faţa lor şi aveţi curajul de a afirma ceea ce vă doriţi, ceea ce vreţi să se materializeze. Aceste aspecte de control mental, de forme mentale şi aşa mai departe, par atât de subtile încât nu dai doi bani pe ele, ceea ce de altfel este normal într-o stare de blocaj mental şi toxicitate care duce la o inconştienţă serioasă. Deci, treziţi-vă, prieteni, nu este greu, şi poate tocmai aici ar fi cheia: ceea ce vi se pare greu este faptul că nu este greu. V-aţi obişnuit atât de mult cu suferinţa, cu vibraţiile joase, încât pare dificil să scăpaţi de ele, însă se poate, cu răbdare şi înţelegere, treptat, astfel încât credinţa să vă fie bazată pe confirmări, iar confirmările pe fapte, ca manifestări ale deciziilor voastre asumate responsabil în sensul ales de voi înşivă. Realitatea

este sub ochii voştri, însă este atât de normală, de lipsită de spectacol sau de elemente prea excitante, încât ajungeţi să nu o mai vedeţi. Ceea ce iese în evidenţă sunt elemente care amplifică excitaţia, creând adaptări la aşa ceva, şi treceţi pe lângă aspecte mult mai simple fără a le da importanţă, deşi observarea acestora vă poate propulsa înainte şi vă poate da garanţia unei realizări reale prin normalitatea lor. Faptul de a devansa o etapă înaintea timpului, sau de a vă limita între amintiri, vă va face să treceţi pe lângă dinamica prezentului, deci implicit pe lângă factorii care vă pot asigura eficienţa, şi într-adevăr, realizările pe care vi le dau optimismul, încrederea în voi înşivă, sunt ceea ce vă propulsează înainte, pentru că a face un lucru necesită acelaşi efort la nivel de manifestare fizică, indiferent cum îl faci speriat, stresat, sau vesel şi încrezător. Aceasta ca primă constatare, pentru ca pas cu pas, pornind de unde vă aflaţi, să puteţi realiza efectele constructive ale puterii cuvântului în propria voastră existenţă. Deci să continuăm, mergem înainte şi suntem convinşi că deja v-aţi obişnuit cu acest stil de comunicare aparent fragmentat, dar în acelaşi timp continuu, acea relaţie firească între a concepe şi a aplica. De altfel, acest stil poate face ca informaţia să fie asimilată treptat şi înţeleasă pas cu pas, căci o mie de cuvinte reprezintă o imagine, iar puterea cuvântului nu înseamnă frazeologie sau literatură, ci unitate. Curaj, prieteni. Solteris!

31 V 1995

Maderlinik, Kazem, Troden (Sistemul Ilerius) zona sumeriană Retezat

Solteris, prieteni! Ne aflăm în această conjunctură care nu mai are nevoie de definiţii, însăşi dinamica este singura noţiune care i se poate potrivi. Nimic nu este întâmplător şi nici nu ar avea de ce. Ceea ce facem prin aceste comunicări este o reactualizare a trăirii, a realităţii, a prezentului, şi se poate spune că această comunicare face parte din trăire, la fel ca şi cunoaşterea, practic identificându-se în aceeaşi unitate a armoniei universale.

Zona Retezatului este o zonă de confluenţă a vibraţiilor cosmice, un canal de legătură cu dimensiunea sumeriană, un canal care va veni vremea să fie folosit şi de voi. Această aparentă diferenţă Noivoi, VoiNoi, este mai mult o consecinţă a limbajului cu care v-aţi obişnuit, decât o realitate. Practic, noi nu avem cum să ne separăm de voi, la fel cum nimeni nu se poate separa de univers, universalitatea fiind, de fapt, calitatea divină a oricărei entităţi. Deci nu putem vorbi de o separare la nivel real, ci doar la nivel de concepte, de obişnuinţe, de imagini asupra existenţei, de fapt de înţelegere. Prin comunicare realizăm un transfer informaţional, mai precis vibraţional, care ne poate aduce mai aproape de o colaborare la propriu. Ceea ce faceţi, noi vedem, la fel cum vedem modul în care înţelegeţi realitatea. Practic, această abatere de la drumul firesc, universal, al evoluţiei, pe care aţi reuşit să o realizaţi, ne pune în situaţia de a fi mai discreţi, mai atenţi, tocmai pentru a evita un şoc informaţional, cât şi la nivel de manifestare, de a nu da naştere la interpretări gratuite care s-ar putea naşte într-o situaţie de impact. Tocmai de aceea vă spunem aceste lucruri astfel, deşi neam bucura să vi le putem spune şi direct, dar pentru a ajunge aici este nevoie de participarea voastră, astfel încât să putem atinge o vibraţie comună, propice colaborării în sensul real, universal, constructiv.

Există diferenţe, dar acestea nu pot fi absolute, căci fiecare dintre noi are viaţa sa particulară, drumul său, astfel încât datoria pe care neo facem este numai o latură a ceea ce facem. Practic, este un aspect dictat de necesitate, o necesitate pe care adesea suntem uimiţi că nu o înţelegeţi, sau de faptul că acceptaţi situaţia actuală, prin care vibraţiile joase emise în mii de ani riscă să dezintegreze Geea şi întreaga structură a civilizaţiei terestre. Am mai spuse şi o repetăm, nu am avea voie să intervenim dacă tot ce faceţi nu ne-ar afecta direct, iar în această situaţie, o putem face numai prin intermediul unei căi indirecte, cum sunt cărţile, mesajele, comunicările, deci fără a tenta sau impresiona prin elemente care, la

prima vedere, ar fi spectaculoase.

Putem parcurge jumătate din drum prin ridicarea vibraţiilor, însă cealaltă jumătate vă aparţine, deci este o situaţie care ne face egali în responsabilitate şi, în acelaşi timp, la fel de implicaţi în această conjunctură în care vibraţiile joase sunt dominante. Vibraţia joasă sa acumulat în mii de ani, revenirea necesită, deci, răbdare, iar ca prim pas, inversarea sensului emisiei continue pe care o realizaţi, de la vibraţii joase la cele înalte care, implicit, le anihilează pe cele joase deja existente.

Nimeni nu poate fi învinuit cât timp se află într-o stare de inconştienţă, de obişnuinţă şi ignoranţă, dar citind aceste rânduri, fiecare devine responsabil. Tocmai de aceea, această informaţie nu este numai pentru a fi citită, ci trebuie folosită; de altfel, conştientizarea fără folosirea ei declanşează procese subtile ale Legii Karmei, în care sunteţi de-a dreptul responsabili.

Sunt date, sunt elemente al căror rol nu este acela de a vă speria sau ameninţa, ci de a vă prezenta anumite procese subtile ale lanţului realizat între cauză şi efect, pentru a vă putea înţelege propriile defecte. Pentru această etapă vi se cere minimul efort de a înţelege unde vă aflaţi, iar pentru cei care îşi asumă jumătatea lor de drum, noi suntem aici. Poate fi dat orice ajutor, dar în realitate este util numai cel care poate fi primit sau înţeles. Degeaba vrem să vă ajutăm dacă voi nu vreţi, ignorând situaţia în care vă aflaţi şi pasând responsabilitatea în exterior, fie unor organisme politice de guvernare, fie unui Dumnezeu personificat, fără a vă asuma măcar intenţia unei rezolvări a acestei situaţii. Şi totuşi se poate, dar pentru ca noi să ne putem apropia, voi înşivă trebuie să mergeţi, iar a merge nu înseamnă spre ceva, ci înainte, urmându-vă vocea Christică interioară, unde întotdeauna, când ceea ce faceţi este sincer, ea vă ajută să nu încălcaţi Legea, şi chiar să o folosiţi în favoarea voastră, în sensul real al evoluţiei, al progresului, şi toate acestea simplu şi firesc, la nivelul bunului simţ. Orice gest de progres se vede în faptele voastre, tocmai de aceea putem spune că

informaţia reală atrage după sine înfăptuirea, în timp ce cea tradiţională atrage informarea şi imposibilitatea de a controla efectele sau de a avea, cât de cât, o imagine de ansamblu asupra lor. Poate că fiecare comunicare ar trebui să fie o lecţie de morală cosmică adresată civilizaţiei terestre, fiecare dintre voi urmând să se recunoască în binele sau răul pe care îl acceptă sau pe care doreşte să-l schimbe.

Datele noi înseamnă fapte noi, perspective noi, şi nu o memorare sau o cunoaştere teoretică a unor parametri universali. Lăsăm materialismului munca de arhivă a gândirii bazate pe memorare, a cunoaşterii bazate pe repetare, urmând ca înfăptuirea să o aleagă cei dinamici, acei oameni pe care-i interesează mai puţin să ştie mult, cât, la nivelul propriei lor existenţe, să facă să fie mai bine. De altfel, cunoaşterea nu este o carieră, cum a fost ea transformată de instituţiile materialiste, ci se confundă cu practica. Nu se poate vorbi de oameni care să practice cunoaşterea decât în materialism, cunoaşterea reală, universală, fiind o rezultantă a experimentării, a folosirii, a înţelegerii.

Pentru a putea înţelege, deci cunoaşte, este necesară o permanentă libertate mentală care, în prezent, la majoritatea oamenilor este obstrucţionată de concepte, de griji şi de imagini deformate ale realităţii. Pentru a realiza ceea ce este real, este necesar să dăm la o parte ceea ce ascunde realitatea, adică acest lanţ de tradiţii şi obişnuinţe care au determinat drept consecinţă o lene mentală ce a atras structuri de adaptare la situaţii create, evitând responsabilitatea rezolvărilor prin justificări puerile cauzate de reacţiuni senzoriale la aspecte de excitaţie şi instinct. De justificat, se poate justifica orice, dar faptele nu au nevoie de justificări, ci de argumente, de înţelegere, de bun-simţ. În acest haos informaţional, luarea unei decizii este dificilă, tocmai pentru că necesită un efort de sinteză, de simplificare, pentru care aveţi la dispoziţie Jurnalul şi, de asemenea, necesită curajul de a experimenta, atenţia de a observa consecinţele,

responsabilitatea de a lucra cu voi înşivă, astfel încât să puteţi readuce orice experienţă la nivelul ei real, de cunoaştere, de perfecţionare continuă, căci a munci este un sens, nu un scop sau un blocaj, şi înseamnă a lucra cu voi înşivă. Numai voi vă puteţi înţelege pentru a putea continua. Timp nu există decât pentru ceea ce se deteriorează, dar pentru ceea ce se construieşte este nevoie de răbdare. Astfel, calea îi este deschisă fiecăruia, pentru ca fiecare să-şi redescopere propria cale. Nu vă grăbiţi, pentru că veţi depinde de timp, iar timpul nu există decât pentru a depinde de voi. Pentru a putea înţelege, nu oscilaţi, ci experimentaţi. De altfel, oscilaţia o puteţi realiza la nivel mental până ce înţelegeţi, dar nu la nivel de fapte. Căci făcând un lucru, şi apoi făcând altul care îl anihilează pe primul, este imposibil de realizat vreun progres. Nu mai creaţi răul ca să aveţi ce rezolva, ci creaţi binele ca să-l puteţi continua. Nu vă puteţi plictisi decât dacă vă place acest lucru. Creaţivă necesităţi ca o înţelegere a necesităţii. Deci, cam atât pentru seara aceasta. Solteris!

2 VI 1995, ora 2.25, Mercurluna

Kalmeromi, Maderlinik, Zalnir Civilizaţia Sumeriană

Mergem înainte, cu aceeaşi necesitate a comunicării, a prezentării unei soluţii, a unei alternative la stilul actual de existenţă al civilizaţiei terestre, care să poată readuce o notă pozitivă ca sens, şi nu doar ca teorie. Reînnodarea acestui drum necesită soluţii ale prezentului, pentru a face ca ceea ce este posibil, să şi fie. Foarte multe lucruri reale pot fi spuse la modul frumos, extraordinar, fantastic, dar soluţia care rămâne în picioare este aceea a faptelor, a înfăptuirii, a îmbogăţirii în experienţă. Astfel, programul pe care îl realizăm depinde de ceea ce facem împreună. Putem da acele metode sau informaţii care să corespundă cu vibraţia faptelor voastre, deci care să vă ajute să înaintaţi de acolo de unde vă aflaţi, căci acesta este factorul esenţial în prezent. Comunicarea o putem adapta notei dominante la nivel vibraţional pe care o dă civilizaţia

terestră, fiecare urmând să se recunoască în această plajă de vibraţii cu o anumită particularitate care să-i arate cum să continue. Este dificil să răspundem tuturor întrebărilor sau oscilaţiilor voastre, mai ales că voi înşivă aveţi această posibilitate. Sensul este, deci, acela de a da glas consecinţelor, pentru a vă trezi la responsabilitatea reală pe care o aveţi faţă de voi înşivă, pe de o parte, şi faţă de ceea ce se întâmplă pe Geea, pe de altă parte. O altă latură este cea a metodelor care pot fi aplicate pentru rezolvarea unor sectoare ale existenţei voastre, iar cea de-a treia este cea a informaţiilor despre noi, despre lumea care vă aşteaptă, deşi vă aflaţi în ea, dar ignorând-o.

Putem face binele împreună, dar pentru aceasta el trebuie cunoscut, lucru care se poate numai prin fapte. Este o situaţie paradoxală, dar cunoaşterea nu vine din „a şti”, ci din experienţă, şi de aceea, în funcţie de ceea ce faceţi, puteţi cunoaşte anumite elemente, dar tocmai pentru a le folosi. Practic, prin ridicarea vibraţiilor, automat tehnologia vieţii, a jocului cosmic, a legalităţii, devine din ce în ce mai complexă, nu mai complicată, elementul esenţial fiind acela al ridicării randamentului până la maximum, acesta fiind reprezentat de puterea cuvântului. Dacă, până în prezent, drumul între scenariul mental şi etapa sa de manifestare necesită mai multă răbdare, chiar efort am putea spune, acum acest drum se scurtează, aceasta fiind consecinţa ridicării vibraţiilor. Astfel, exteriorul capătă o vibraţie mai înaltă, făcând ca drumul de coborâre a vibraţiilor între scenariul mental şi manifestarea sa să fie mai scurt, această trecere fiind evidentă în accelerarea proceselor, atât a celor sociale, cât şi a celor particulare.

Această etapă a transformării cosmice prinde entitatea umană într-o stare de anestezie datorată alimentaţiei denaturate, într-o stare de ignoranţă cauzată de concepte false asupra existenţei, şi o lipsă a energiei, datorată devitalizării la nivel de sex; deci, într-o situaţie total contradictorie faţă de procesele universale (cosmice) care au loc. În asemenea condiţii, fără aportul vostru în

sensul trezirii, al revenirii la lege, orice încercare de soluţionare a situaţiei globale este sortită eşecului, pentru că problemele cu care vă confruntaţi nu sunt la nivel de efect. Neînţelegerea alimentaţiei cauzează toate bolile, deci implicit înţelegerea ei poate să le rezolve; devitalizarea prin sex cauzează îmbătrânirea şi distrugerea corpului fizic, iar blocajul mental determină imposibilitatea de a acţiona lucid sau cât de cât responsabil faţă de societatea umană, de a realiza că fiecare este parte dintr-un întreg, dintr-o lume la ale cărei probleme numai aportul fiecăruia poate aduce reale rezolvări.

În nicio situaţie nu sunteţi solicitaţi mai mult decât puteţi, deci justificările sunt inutile, iar fără rezolvarea unor aspecte de bază ca alimentaţia, viaţa erotică şi controlul mental, este dificil să vorbim despre aspecte mai complexe, sau o putem face, dar le veţi percepe numai teoretic, ceea ce ar fi inutil.

Faptul că, la nivel de formă, suntem foarte asemănători cu voi, ne permite să participăm din când în când la aspectele sociale, observând mai în detaliu ceea ce se petrece. Acest lucru ne permite să constatăm o permanentă reţinere în faţa existenţei, o permanentă neîncredere cu care suntem întâmpinaţi. Poate că nu vă puteţi explica de ce vă limitaţi, dar măcar ştiţi că o faceţi. Rolul acestor comunicări este acela de a vă ajuta să vă schimbaţi concepţiile pentru că, rămânând la ceea ce deja aveţi, riscaţi să vă treziţi în faţa unei noi lumi fără a o putea concepe, fără puncte de referinţă sau date care să explice ceea ce se întâmplă, ceea ce ar cauza un şoc care ar duce la colapsarea, practic instantanee, a structurilor existente, la declanşarea unui impact care ar transforma Geea într-un teren sterp. A cunoaşte un lucru înseamnă al anticipa, dar atunci când numai îl constaţi, el devine imposibil de controlat sau de schimbat. Cel mult îl poţi muta de colo-colo, dar a muta materia în spaţiu nu mai este ceva care să fie îndeajuns pentru necesităţile omului în prezent. Astfel, o mulţime de entităţi concentrate în instituţii tradiţionale se vor trezi puse în faţa unor situaţii

în care lucrurile în care au crezut se vor dovedi lipsite de logică, deci inutile şi fără a le putea înlocui, iar aceasta ar determina o colapsare şi o dezorientare totală la nivel de înţelegere. Sistemul social, bazat în primul rând pe relaţii comerciale, se va dovedi inutil în a oferi o logică a organizării. Prin perfecţionarea nivelului tehnologic şi prin introducerea unei tehnologii noi mai apropiate de randamentul mental (100%), va dispărea goana după o bază materială, aceste lipsuri putând fi înlocuite numai cu revenirea la cunoaştere, la creaţie, la bun-simţ; altminteri, rămâneţi sortiţi unei plictiseli cosmice care, cu mentalitatea actuală, nu poate însemna decât distrugere. Faptul că atâtea organisme conducătoare la nivel planetar sunt formate tot din entităţi adormite, anesteziate, practic în imposibilitate de a vedea consecinţele deciziilor lor şi implicaţiile unui program social, ca şi în imposibilitatea de a anticipa desfăşurarea unor procese pentru a putea corecta şi îndrepta la timp aceşti parametri, face ca organizarea să fie mai mult formală, practic lipsită de dinamică şi inaplicabilă. Astfel, din pricina birocraţiei, s-a ajuns ca o lege socială, indiferent de natura ei, să fie concepută şi votată în luni de zile, timp în care necesitatea ei deja a expirat, adoptarea ei nefiind decât tot o formalitate. De aici apare ca evident faptul că nu pot conduce decât cei care se află în legalitate, altminteri totul nu este decât o autopăcăleală. Cei care conduc cred, într-adevăr, că ei o fac, la fel cum şi cei care sunt conduşi cred acest lucru, ceea ce-l pune pe fiecare dintre aceştia în situaţia unei credinţe false, a unei autopăcăleli, deci a unei baze de date false care, practic, duce la imposibilitatea de a rezolva ceva. Numai cei care au o vibraţie mai înaltă decât sistemul, îl pot conduce, la fel cum a conduce înseamnă a sluji, a renunţa la aspecte particulare şi a face tot posibilul folosind experienţa şi înţelepciunea acumulate pentru a-i ajuta pe cei care se află la un nivel de vibraţii mai coborât. Astfel, proiectele de legi sociale nu se adoptă prin vot, ci prin cunoaştere, prin experienţă, prin bun-simţ. Câtă vreme calităţi cum sunt creativitatea, imaginaţia,

claritatea mentală, vor lipsi celor care conduc, ei nu vor realiza decât o permanentă păcăleală, de care nici măcar ei nu pot beneficia.

Noi ne aflăm aici, este vremea să vă treziţi, şi atragem atenţia că ignoranţa merge până la un punct, după care urmează distrugerea, iar cei care vor continua să ignore în continuare realitatea, deşi se află în puncte de conducere, îşi asumă responsabilitatea de a antrena milioane de oameni într-o existenţă împotriva lor şi a Legilor Universale. În situaţia actuală, ceea ce vi se poate cere este un minimum de bun-simţ, pentru a termina cu cancanurile şi spectacolele gratuite, cu mofturile şi cu justificările, pentru a realiza că vă aflaţi în plin proces de transformare cosmică, care vă solicită să fiţi responsabili, căci o transformare la nivel de civilizaţie este totală. Nimeni nu mai poate spune că este puternic sau slab în funcţie de situaţia sa pe scara socială, sau de armele pe care le deţine, toate acestea, prin ridicarea vibraţiilor, devenind jucării inutile, chiar de neconceput ca aspecte care să domine. Redimensionaţivă propria voastră existenţă, ceea ce înseamnă să puneţi sinceritatea mai presus de orgoliu, bunul simţ deasupra egoismului, iar pe voi recunoaşteţivă ca fraţi, Fii ai aceluiaşi Principiu, reveniţi la armonia unităţii universale. Aceste date nu sunt nici ameninţări, nici acuzaţii, căci cei care au ochi de văzut vor vedea, şi cei care au urechi de auzit vor auzi. Puneţi-vă pe voi deasupra lenei, orgoliului, ignoranţei, şi în această zi în care se sărbătoreşte înălţarea, decodificaţi acest termen din metafora sa şi realizaţi că înălţare înseamnă ridicarea vibraţiilor, ceea ce poate face fiecare numai prin Christul din el, iar la nivel mental, a realiza o vibraţie mai înaltă vă va permite să controlaţi ceea ce este Jos, deci propriile voastre manifestări. Eliberaţi-vă şi înălţaţivă deasupra a ceea ce depăşiţi, de fapt aceasta este dimensiunea întreagă a mersului. Noi vă dorim succes, de aici din Zona Retezatului şi, cum s-ar spune, mergem înainte. Solteris!

10 VI 1995

Sentol, Sy, Troden Sistem Ilerius

Solteris! Nu este nevoie de cuvinte pentru a comunica, ci de fapte. Faptele le poate înţelege oricine, dar cuvintele numai cei care doresc acest lucru. Depăşind starea de emoţie, se realizează revenirea la normalitate, la pragmatism, la bunul simţ. Întreaga tradiţie este bazată pe aspecte emoţionale, de impresie, tributare cunoaşterii senzoriale, astfel încât s-a ajuns la un paradox, că marea majoritatea a oamenilor sau învăţat să definească existenţa prin stările emoţionala – fective. Acestea fiind date de o reflectare senzorială a realităţii, implicit se află sub semnul dualităţii. Să ajuns la acest paradox în care să confundat sensul informaţiei. În locul creaţiei din interior spre exterior, s-a ajuns la preluarea informaţiei din exterior, deci a efectelor creaţiei. Senzorial poţi constata consecinţele a ceea ce creezi tocmai pentru a le putea corecta. Deci, cunoaşterea nu porneşte de la a constata, ci de fapt aici se confirmă. Din pricina ignoranţei, structurile mentale sau adaptat astfel la a reflecta o realitate de blocaj, realitatea dinamică a existenţei fiind puţin cunoscută. Termenul de dinamică se referă la cea mentală, bineînţeles. Această situaţie de fragmentare a dinamicii a devenit o obişnuinţă a trăirii, astfel încât Omul astăzi, când ceva nu-i reuşeşte, se opreşte şi se întristează, iar când îi reuşeşte, se bucură, deci, practic, rămâne la aspecte care sunt la propriu în afara practicii, căci indiferent de stările afective pe care le aveţi, exteriorizarea lor înseamnă o stagnare la nivel de practică, deci o lipsă a dinamicii. Sentimentele, trăirile psihice, ca să le spunem astfel, fac parte din lumea interioară, însă pentru exterior este vorba de fapte. Exteriorizarea acestora prin atitudini contemplative a fost determinată de o lipsă a încrederii în propriile forţe, astfel încât permanenta căutare în exterior nu face decât să amplifice acest cerc vicios al ignorării realităţii universale. Atunci când renunţaţi la egoismul emoţiilor, al grijilor, al sentimentelor, controlându-le mental, puteţi redescoperi trăirea care începe firesc de

acolo de unde se termină oscilaţia, acele aspecte de dualitate, de contemplaţie, efectiv de oscilaţie. Pentru că existenţa nu este compusă din momente pe care le conştientizezi şi altele pe care le ai într-o stare de anestezie, într-o stare de somn, majoritatea sentimentelor fiind de altfel remanenţe ale acestor stări de beţie, am putea spune, datorate unei alimentaţii denaturate, unui blocaj mental şi unei carenţe energetice. Practic, pare să fie limpede de ce există acest haos. Aşa cum confundaţi ceea ce ar fi un sentiment, când în realitate este vorba de efectul, pe corpurile subtile, al unei fripturi, sau o informaţie cu ceea ce de fapt este un efect al acesteia, la fel înjumătăţirea energiei este confundată cu un orgoliu al sexului. Dar aşa a fost să fie; ne aflăm aici încercând să determinăm o alternativă mai bună la drumul pe care voi laţi ales. De ce? Este foarte simplu, pentru a evita un colaps planetar. Nu am avea voie să intervenim dacă aţi fi responsabili sau dacă v-aţi asuma cât de cât o responsabilitate reală, umană, în afara conceptelor şi atributelor tradiţionale care, în situaţia actuală, se confundă cu mofturi. Astăzi, Omul poate rezolva o problemă tehnologică, economică, administrativă, socială, dar în niciun caz umană. Dar cel care se ignoră pe sine, ignoră totul, în timp ce acela care începe să se recunoască, poate avea acces şi la cunoaştere.

La ora actuală problema nu este a sistemului, ci a omului, sistemul social nefiind, de altfel, decât o variantă a acestei epoci, în timp ce Omul ca fiinţă este etern, nemuritor şi responsabil de faptele sale. Ceea ce este în exterior nu există, dar faptele voastre asupra acestuia, da. Nu exteriorul sau sistemul este de vină pentru ceea ce face fiecare în parte. În loc de greve sau de proteste care nu duc nicăieri, mai bine fiecare ar recunoaşte faţă de el însuşi, de fapt, căci astfel îşi poate menaja cu uşurinţă orgoliul, cât este de leneş sau de harnic, cât de mult vrea binele acela care pare să fie din ce în ce mai departe. Căci binele nu este o ameţeală cauzată de o masă copioasă sau de o băutură ameţitoare, sau de un gâdilat, o exagerare a

excitaţiei sexuale, acestea putând fi denumite plăceri, dar numai atât. Plăcutul, ca şi neplăcutul, sunt polarităţi care aparţin percepţiei senzoriale. Cel care nu a ales nimic, oscilează între acestea două. Cel care a ales sensul binelui se va întâlni cu ambele, dar la un nivel constructiv, astfel încât va putea înţelege că aspectele neplăcute nu sunt pentru suferinţă, ci pentru a învăţa, la fel cum aspectele plăcute nu sunt pentru a dormita în virtutea inerţiei lor, ci pentru a le putea continua, deci perfecţiona.

Depăşind aceste confuzii, într-adevăr vă puteţi trezi, şi ceea ce i rămâne celui care nu se sperie şi nici nu ţopăie de bucurie, sunt faptele cu responsabilitatea şi consecinţele lor, date de sensul pe care voi îl alegeţi, iar binele înseamnă sensul constructiv, şi în primul rând în viaţa voastră. Este nevoie de un limbaj mai elevat pentru o ignoranţă mai elevată, şi de un limbaj mai simplu pentru una mai simplă, în realitate fiind vorba de acelaşi lucru, pentru că a ignora nu se referă la materie. Astăzi, fiecare poate percepe mai senzorial sau mai intelectual, prin senzaţii sau prin concepte şi, de fapt, prin ambele la un loc, aspectul dominant fiind încă mai mult al senzaţiei, dimensiunea intelectuală apărând mai mult ca o teorie pentru a justifica senzaţia. Însă atât omul simplu, cât şi intelectualul, ca şi alte atribute cu care v-aţi obişnuit, se află în situaţia de a se ignora pe sine însuşi, de a ignora Legea, realitatea universală, căci oricât ai cunoaşte un plan exterior, este imposibil să foloseşti ceva fără înţelegerea Legilor care guvernează această manifestare dinspre Lumea Mentală spre Planul Fizic, rămânând la stadiul de a constata, de a transfera materia tot în materie, de a muta obiecte de colo-colo, de a face depozite de lucruri care ar putea fi folosite numai pentru a le avea, de a spune „da” unor obişnuinţe ale comodităţii, ignorând realitatea dinamică a existenţei. Nimeni nu vă poate ajuta decât voi înşivă. Alternativă pe care o prezentăm nu este decât o datorie pe care neo facem, dar care vă poate folosi când vă decideţi să o folosiţi.

Treziţi-vă! A devenit, poate, o tradiţie pentru

societatea terestră ca în conjuncturile de transformări cosmice să fie cu mintea în altă parte, destul de puţin pe fază sau în situaţia de a înţelege ce se întâmplă. Culmea ironiei, acum 2000 de ani v-aţi crucificat şi contestat învăţătorii, pentru ca astăzi să aveţi atâtea religii care reprezentau lecţii cosmice ce trebuiau folosite. Astfel, Legea Karmei, realitatea credinţei, a cunoaşterii deci, au deveni spectacole de ignoranţă mascate de simboluri şi metafore, de alegorii şi dogme, când în realitate sunt Legi ale vieţii, ce pot fi surprinse în orice manifestare, pentru cine are ochi de văzut şi urechi de auzit, de fapt, propriile-i fapte. Planul Fizic este un laborator un plan al experimentării, orice experienţă poate fi făcută şi, în acelaşi timp (folosim acest cuvânt mai mult ca expresie, căci timp oricum nu există), pot fi constatate efectele sale şi implicit corectate. Resemnarea în faţa unor consecinţe vine din lipsa informaţiei, tocmai de aceea omul este o victimă nevinovată până ce îi apare soluţia, dar apoi devine responsabil vinovat.

Foarte mulţi probabil că interpretează sau caută să nege, culmea, ceea ce ei înşişi caută, poate, de mii de ani, atunci când întâlnesc ce căutau.

Orgoliul şi teamă nu fac casă bună cu evoluţia, ci din contra, ele fac parte din acele forme mentale care vă împiedică să vă întoarceţi acasă, la Tatăl din voi înşivă de fapt. Dar cine le-a creat, dacă nu tot voi? V-aţi obişnuit să vă supuneţi propriilor creaţii, cedând în schimb curajul de a continua creaţia. A devenit ciudat, într-un fel, să ceri unei fiinţe să fie ea însăşi atunci când este, dar preferă să ignore acest lucru, să se ascundă după atribute, după concepte, după diplome şi depozite de materie, alergând dintr-un loc în altul, doar-doar o reuşi să se păcălească pe ea însăşi, de fapt.

Această joacă dea babaoarba nu are cum să ţină la infinit, căci orice copil la un moment dat se maturizează şi mai schimbă jocul; de altfel, entităţile din etapa copilăriei se plictisesc mult mai uşor de un joc şi, culmea, când devin mai mature, mai formate la nivel fizic, de fapt ar face

milioane de ani acelaşi lucru, zicând că aşa e viaţa. Milioane de ani ar merge într-un loc care se cheamă serviciu, ar mânca, s-ar înmulţi şi tot aşa. Într-adevăr, decât deloc, e bine, dar se poate şi mai bine. Am vrea să vă dăm foarte multe date referitoare la existenţă, la realitatea universală, dar pentru aceasta trebuie mai întâi să vă formaţi urechile care să ne poată auzi şi ochii care să ne poată vedea, să daţi la o parte acele văluri şi perdele care vă ascund de voi înşivă, dar cu răbdare, căci numai cei care sunt nehotărâţi se grăbesc. Cei care au decis au răbdarea eternităţii şi dinamica faptelor, şi atunci ei pot fi numiţi Fii ai Luminii, căci una cu aceasta sunt. Milioane de oameni se află în situaţia de a vrea şi de a nu avea cum, de aceea atragem atenţia celor în mâinile cărora vor ajunge aceste rânduri, că ele sunt pentru a fi date mai departe, căci informaţia aparţine tuturor şi ar fi imposibil să ai acces la ceea ce alţii nu ar avea. Nu uitaţi că, mai puternici decât orice, voi sunteţi. Cele mai puternice arme sunt mai jos decât voi, din moment ce voi le-aţi creat, şi vă veţi recâştiga puterile atunci când veţi înlătura ceea ce vă împiedică să le folosiţi, dar cu răbdare şi înţelegere, căci aşa cum se spune nu mai este mult până departe, aceasta însemnând o permanentă ridicare a vibraţiilor, care vă va propulsa spre o dimensiune din ce în ce mai reală a cunoaşterii, a existenţei, a evoluţiei. Solteris!

11 VII 1995, ora 1.30, Violet Sentol, Troden, Elera

Solteris! În aceeaşi tematică a individualizării ne propunem să analizăm ceea ce înseamnă acest termen la nivel de practică, el traducându-se prin unicitate. Fiecare dintre voi poate percepe o diferenţă între el şi ceea ce-l înconjoară, dar la nivelul actual al societăţii terestre, ea este concretizată destul de puţin în fapte. Fiecare se simte unic, posedă nişte atribute mai mult sau mai puţin unice, nişte nume despre care se poate spune acelaşi lucru, însă lipsa individualizării se observă în fapte.

Majoritatea entităţilor, trecând printr-un sistem educaţional, ajung să se confunde cu acesta, practic

apărând ulterior ca beneficiari, canalizaţi pe căi deja cunoscute, tributari unor cariere oficializate dar, practic, lipsite de originalitate. În mod normal, fiecare tinde spre ceea ce se numeşte individualizare, dar parametrii atinşi denotă o personalitate care are la bază mai mult atributele şi elementele formale, decât faptele. Fiecare este şi poate deveni individual sau unic prin faptele sale, acestea reprezentând practica, neavând atribute, termeni de comparaţie, mare sau mic, fiecare gest aparţinând, în realitate, celui care-l face. Pentru a avea o imagine mai simplă, este vorba de comportamentul fiecăruia; în general, comportamentul fiind format prin educaţie, el continuă toate carenţele sistemului educaţional, la fel cum cealaltă variantă este a celor care contestă sistemul, în sensul de a refuza o adaptare, dar care, la rândul lor, îşi modelează tot un comportament direcţionat la nivel de sistem, chiar dacă împotriva acestuia.

Situaţia este de aparentă dualitate; soluţia este a sintezei, a trezirii, a revenirii la unicitate, aceasta însemnând responsabilitatea fiecărui gest, a fiecărei fapte şi a propriului drum. Nu este greu, dar aveţi nevoie de răbdare pentru a vă putea întoarce la voi înşivă, pas cu pas. Unicitatea nu înseamnă extravaganţă, spectacol, aspecte anormale, ci poate fi regăsită în firesc. Publicitatea este pentru cei publici, unicitatea pentru cei unici. Numai cei care realizează această etapă a individualizării pot percepe şi realitatea colaborării, care exclude interferenţa în sensul de copiere şi readuce firescul libertăţii la nivel comportamental, pentru că rolul colaborării dintre două entităţi nu este de copiere, acceptare, cedare sau compromisuri, ci este dată de dinamica fiecăruia. Aceasta implică imaginaţie, creativitate, originalitate, căci colaborarea nu trebuie înţeleasă în sensul de dependenţă, ci de îmbogăţire, de împrietenire, de bun-simţ.

De asemenea, unicitatea vă răpeşte posibilitatea orgoliului, a comparaţiilor, a acelor aspecte de „cine este mai tare, câştigă”. Fiecare fiinţă având acces la lumea mentală, la realitatea absolută, la puterea universală, deci

la Iubire, depinde numai de ea cum le foloseşte, însă fiecare are un drum unic, şi atunci când şi-l regăseşte se poate comporta în armonie cu acesta, deci cu sine, această etapă putând fi numită „a doua naştere”. Orice deviere de la propriul drum se confundă cu oscilaţiile, iar orice regăsire cu cunoaşterea, deci cu credinţa, cu încrederea în voi înşivă. Unicitatea poate fi refăcută numai cu răbdare, cu curaj, căci fiecare este un Fiu al aceluiaşi TATĂ, este o întrupare a Principiului Unic, având, la rândul său, posibilitatea de a urma un drum Unic.

Fiecare are în comportamentul său gesturi de împrumut, care aparţin fie prietenilor, fie celor mai apropiaţi, iar la scară mai mare oraşului, ţării, planetei, aceasta prezentând încă o situaţie de dualitate, în care fiecare îşi realizează unicitatea, dar într-o alternanţă cu manifestările unui anumit spiritgrup. Astfel, sunt create multe interferenţe care opresc accesul spre lumea interioară. Bineînţeles, îndepărtarea lor se poate face pas cu pas, fiind foarte clar că nu înseamnă un spectacol. De altfel, limitările nu există la nivel fizic, ci la nivel de forme mentale, iar dându-le la o parte la nivel de cauză, ele dispar automat şi la nivel de efect, oferindu-vă libertatea pe care vo oferiţi voi înşivă, indiferent de condiţiile de mediu, de obişnuinţele cotidiene, întotdeauna putând respecta Legea şi coordona propriii parametri la nivel de comportament.

Respectând Legile Universale, puteţi fi voi înşivă în orice situaţie şi, implicit, nu depindeţi de exterior. Orice manifestare exterioară este din lumea interioară, iar atunci când o creaţi responsabili şi treji puteţi, într-adevăr, să vă recunoaşteţi unicitatea. Prin individualizare, reveniţi la capacitatea de a lua decizii care, într-adevăr, să vă reprezinte la nivel de fapte, nu ca atribute ale unui sistem social, ci în sensul clar al continuării creaţiei, în acelaşi timp putând realiza normalitatea colaborării cu oricine din Univers, indiferent de atributele sau de comportamentul acestuia. Actul deciziei necesită înţelegere şi, în acelaşi timp, confirmări. Confirmările vi le poate da cineva mai

înţelept la fel cum, la rândul său, el le primeşte de la alţii mai înţelepţi, şi tot aşa, aceasta fiind imaginea colaborării la nivelul aparentei ierarhii spirituale care este doar la nivel de vibraţii, câtă vreme diferenţele sunt, de fapt, la nivel de formă, şi mai puţin de înţelegere a realităţii; însă ceea ce se realizează astăzi este doar transmiterea unei ştafete, a unei tradiţii, de la o generaţie la alta, dar fără a fi conectaţi la dinamica prezentului universal.

Conjunctura de Apocalips face necesară această reconectare, de fapt a fiecăruia cu el însuşi, cu propriul drum, cu propriul prezent, astfel încât să-şi poată continua calea. Singura întrecere reală este cea cu voi înşivă, sensul fiind acela al perfecţionării continue. Cel care este pe propriul drum şi-l poate crea mai departe lucrând cu el însuşi, prin acea ordine firească în care mentalul este înaintea manifestării fizice, sau cauza este înaintea efectului, cuvântul este înaintea faptei. Orice gest care vă diferenţiază de ceilalţi are nevoie de curaj, iar ca manifestare a curajului el se îndreaptă spre voi, asumându-vă responsabilitatea deciziei şi atenţia asupra consecinţelor. Curajul de a experimenta, de a încerca ceea ce vi se pare nou, depinde numai de voi. Nu alergaţi după ceea ce deja aveţi, ci reveniţi la normalitatea înfăptuirii. Nimeni nu vă poate spune ce să faceţi, ci vă poate confirma numai propriile voastre decizii.

Pot decide numai cei care sunt dinamici, căutând un sens la nivel de manifestare din ce în ce mai util, mai bun, mai constructiv, atât în ceea ce i priveşte pe ei, cât şi în ceea ce priveşte toate sistemele cu care sunt în relaţie de colaborare. Astfel, soluţiile cele mai bune, dovada unui progres real, sunt cele care dinamizează întregul ansamblu, obţinând un progres atât individual, cât şi pentru toţi cei din jur. Aceasta este realitatea fraternităţii universale, sau acel verset biblic: „Iubeşte-ţi aproapele ca pe tine însuţi”. Un lucru bun, odată făcut, poate însemna un progres pentru fiecare. Lumea este formată din indivizi, schimbarea ei depinzând de schimbările pe care le realizează fiecare la nivel de comportament. Prin gesturile

voastre puteţi contribui la schimbarea care se poate identifica cu dinamica existenţei. Aveţi încredere în voi, căutaţi să realizaţi că fiecare depinde numai de el însuşi, dar în acelaşi timp îi poate influenţa pe toţi ceilalţi prin faptele sale. Redescoperiţi-vă sensul, şi atunci veţi uita de limitele scopurilor. În ceea ce faceţi, căutaţi ca soluţiile pe care le aplicaţi să fie constructive la nivel de ansamblu, deci în armonie cu întregul Univers, ceea ce se poate numai revenind la Lege, la cunoaştere, la credinţă. Numai aşa puteţi redeveni voi înşivă, puteţi realiza bucuria jocului, a existenţei, printr-o responsabilitate normală şi cu cât mai multă răbdare şi bun-simţ. Solteris!

25 VII 1995

Ora 3.00, Violet

Solteris! Continuăm seria comunicărilor din zona Retezatului, cu aceeaşi dorinţă sinceră de a ne face datoria. Practic, este încă o transmisie în direct adresată Omului, adresată unei civilizaţii care se află în pragul unei noi deveniri ce va rezulta prin depăşirea etapei de metamorfoză pe care o reprezintă Apocalipsul.

Nu este greu pentru cei care respectă Legea sau măcar încearcă acest lucru. Realitatea trăirii nu implică jumătăţi de măsură, nu implică oscilaţii, teorii sau mofturi. Ceea ce facem oferind adevărul gratuit este dat de o situaţie de necesitate, în care neînţelegerea acestor transformări va adus în pragul autodistrugerii. Oricât de mult ar fi, nu este decât începutul, căci voi vă aflaţi întotdeauna la început. Voi sunteţi cei care trebuie să vă coordonaţi existenţa revenind la acel tron de aur pe care staţi de mii de ani, ignorându-vă, lăsând ca senzorialul să-şi facă de cap, când în realitate voi sunteţi capul, voi sunteţi Alfa şi Omega, voi sunteţi cei care sunteţi, şi aceasta fiecare în parte. Cei care vor citi aceste rânduri, sperăm că vor înţelege înainte de a ne acuza de blasfemie sau de prea mult curaj că ceea ce i opreşte să-şi asume responsabilitatea propriilor trăiri este lenea, orgoliul,

indiferenţa, limite acumulate în mii de ani, dar de care se poate scăpa într-o secundă, prin actul deciziei şi prin faptele care urmează, pentru a vă putea reface vibraţiile. Vibraţia este cea care caracterizează o entitate, fiind o reflectare a faptelor sale, a gândurilor şi a sentimentelor. Voi vă alegeţi prin ceea ce aţi ales. Ridicarea vibraţiilor va determina transformări din ce în ce mai dinamice, în care cei ce au vibraţii înalte vor putea fi pe fază, adică vor înţelege ceea ce se întâmplă şi implicit vor folosi, rămânând ca ceilalţi să facă acest pas într-o încarnare următoare.

Astăzi, ne aflăm în situaţia în care aspectele reale, pe care v-aţi obişnuit să le priviţi ca pe un hobby sau un moft, trebuie să-şi spună cuvântul pentru ca voi să nu mai uitaţi să-l spuneţi. Omul obişnuit nu-şi doreşte răul, dar îl aplică necunoscând binele, astfel încât, printre atâtea încercări, probe, modalităţi ale cunoaşterii, mai apărem şi noi, în al doisprezecelea ceas, oferind o alternativă la îndemâna oricui, dar care vă solicită întreaga responsabilitate. Este ultimul tren sau ultima şansă care poate fi oferită la nivel de civilizaţie, iar cei care se vor agăţa de raza de lumină care porneşte de aici, din Zona Românească, vor putea înţelege că nu este în zadar, că lumea nu este a altcuiva decât a oamenilor şi că poate fi numai după chipul şi asemănarea lor, numai după voia şi hotărârea lor. Nimeni nu vă poate salva în locul vostru. Nu vă mai limitaţi în justificări inutile, căci ceea ce nu pare, nu înseamnă că nu este. Nu vă lăsaţi orbiţi atunci când simţiţi binele, nu vă lăsaţi apăsaţi în faţa lucrurilor ce nu vă plac. Nimic nu vă poate murdări sau ridica decât voi înşivă, căci totul depinde de voi. A vă da astăzi responsabilitatea care vă aparţine de fapt, asta se poate numai pas cu pas, de aceea ne aflăm şi noi aici, tocmai pentru a supraveghea această revenire, această trecere la o nouă epocă, dar nu într-un sens persuasiv sau ierarhic ci, după cum veţi decide voi, putem interveni sau modela un program în care jumătate din drum depinde de comportamentul vostru, de decizia voastră, de bunul simţ şi de hotărârea pe care le dovediţi

în faptele voastre. Ceea ce faceţi voi e la fel de important ca şi ceea ce facem noi. Nu există mare sau mic, mult sau puţin, căci ceea ce există este sensul, dinamica, firescul progresului, al evoluţiei.

În această primă perioadă putem structura primele etape ale unui program de colaborare, urmând ca, pas cu pas, să vă implicaţi, noi urmând să vă ajutăm numai după cum o veţi cere voi, pentru că, la rândul nostru, avem existenţa noastră, evoluţia noastră, iar ceea ce facem aici este o datorie sacră de a nu permite autodistrugerea unei planete. Nu vă mai limitaţi în cercuri strânse, şi ne adresăm mai ales locuitorilor Zonei Româneşti. Reveniţi la valorile universale, căci ale voastre sunt şi nimeni nu vi le poate lua. În locul unei agitaţii inutile în plan material, folosiţi materia pentru a regăsi spiritul, în sensul ridicării gradului de conştienţă. Nimeni nu vă poate oferi ceea ce voi înşivă v-aţi răpit. Vreţi să intraţi în Europa în loc să vă îndreptaţi spre lumea voastră interioară, dar cei care se regăsesc nu au nevoie de drepturi sau aprobări: ei ştiu că se află pretutindeni, că pot face orice, oriunde, oricând. Însă mai avem până acolo, se luăm deci cu răbdare, pas cu pas, căci la fiecare pas pe care noi îl facem, şi voi trebuie să faceţi unul, altminteri vă veţi îndepărta.

Seria comunicărilor care urmează le vom realiza din Rarău, centrul energetic actual la Geei, zona de graniţă între două lumi, între două civilizaţii, un fel de linie întâi pe care fiecare se poate întâlni cu el însuşi, între ceea ce este şi ceea ce este dorinţa sa să fie prin înfiinţarea deciziilor sale. Ca structură a informaţiei pe care o dăm, urmează o alternanţă dinamică între datele transmise de Confederaţia Galactică şi Civilizaţia Sumeriană, cel de-al treilea canal fiind Planul Astral. Vom folosi un stil mai direct, fără prezentări personale, pentru a nu ne transforma inutil în idoli, căci informaţia nu aparţine cuiva, ci tuturor; noi ne facem numai datoria de a rosti ceea ce este, pentru ca voi să vă aduceţi aminte de ceea ce deja ştiţi.

Iar dacă voi vă îndoiţi sau vă permiteţi acea

seriozitate a scepticismului care are la bază orgoliul şi nu dorinţa de cunoaştere, nu uitaţi de generaţiile care se află alături de voi, şi care chiar dacă nu au maturitatea cu care v-aţi obişnuit, aparţin totuşi altei civilizaţii. Dacă vreţi să păstraţi tradiţia, faceţio pentru voi, dar lăsaţi i pe cei care au un alt program să şi-l continue. Copiii astăzi îşi salvează părinţii, dar bineînţeles, pe cei care vor să fie salvaţi. Ascultaţii pe cei care sunt pregătiţi la fel ca şi voi, însă mai puţin păcăliţi. Astăzi se poate vorbi de situaţia paradoxală în care aceia care şi-au asumat răspunderea de a avea grijă de un copil, pot să fie salvaţi de acesta, dacă vor avea bunul simţ să-l asculte. Culmea ironiei este că, dintr-un milion patru sute de mii de entităţi lucide din Zona Românească, aproape un milion aparţin generaţiilor care se află sub protecţia lui Saturn, deci sub 28 de ani, al doilea val fiind al unei generaţii care astăzi are cam 10 ani. Am putea spune că toţi copiii de pe întreaga planetă, adică entităţile care s-au încarnat în urmă cu cel mult 10 ani, sunt sâmburele noii civilizaţii, dar existenţa lor şi posibilitatea de a continua împreună depinde de responsabilitatea pe care vo asumaţi, şi mai ales de către cei care se află în posturile de decizie, prin care pot influenţa alţi fraţi de-ai lor.

Facem un apel la bun simţ, în al doisprezecelea ceas, ca aceia care au ales răul să nu-l mai generalizeze, iar dacă nu vor să schimbe nimic, cel puţin să respecte generaţia prin care se va naşte o nouă lume, a tuturor de fapt, dar la care fiecare va participa atunci când va decide: fie acum, la formarea ei, fie după ce vom da o tură prin Astral, din pricina încăpăţânării şi a orgoliului... Prezentarea sinceră a situaţiei nu este pentru a speria pe cineva, ci pentru a putea fi înţeleasă necesitatea unei decizii, a revenirii la posibilitatea de control asupra propriei voastre existenţe. Căci noi avem datoria de a vă sugera, dar voi aveţi puterea de a şi face. Curaj, prieteni, şi până în Rarău, Solteris!

31 VII 1995, ora 23.05 PALMIRA RARĂU ELTA

Solteris! Ne aflăm în Rarău, zona de maximă importanţă în prezent pentru civilizaţia terestră. Important, dar nu spectaculos. Deci, să continuăm: este aceeaşi situaţie care necesită să oferim o alternativă la elementele cu care v-aţi obişnuit, împotriva oricărei realităţi, astfel încât putem denumi situaţia existentă în prezent pe Geea, ultima frontieră, sau ultimul pas din Apocalipsul de trecere de la o etapă la alta a civilizaţiei terestre. Câteva luni ne mai despart de intrarea lui Uranus în Vărsător, moment care va marca pentru totdeauna intrarea într-o nouă etapă de evoluţie, pentru întreg sistemul Phydelia, dar şi pentru sistemele învecinate, de altfel aceste impulsuri ale dinamicii manifestându-se din ce în ce mai pregnant pentru întreaga galaxie, pentru ceea ce materialiştii numesc Univers. Ne referim la intrarea lui Uranus în Vărsător nu ca punct de referinţă universal, ci terestru. Practic, această stare în care vă complaceţi necesită rezolvări pe care le aveţi la îndemână, de aceea, ceea ce facem este un ultim apel la bun simţ, la zâmbet, la lumina care este în voi, şi de care trebuie să vă aduceţi aminte.

Astăzi trebuie şi mai ales trebuie chiar dacă v-aţi complăcut într-o situaţie de înţelegere a realităţii pornind de la senzorial şi marcând un egoism care astăzi a ajuns să vă suplinească că vă puteţi întoarce în acea lume de lumină din care aţi pornit, pentru ca şi ceea ce este în jurul vostru să redevină lumină, să redevină după chipul şi asemănarea voastră, cum de altfel este tot ceea ce vedeţi în jur. Aici poate vă vine greu să credeţi, dar aşa este Planul Fizic, creaţia voastră a tuturor, iar ceea ce avem de făcut în prezent este să trecem la a folosi ceea ce am creat pentru a putea crea mai departe. Destul cu confuzia, cu întunericul, cu obişnuinţa, cu tristeţea, suferinţa, nefericirea şi alte atâtea pe care vi le-aţi asumat atribuindu-le vieţii. Viaţa nu are cum să fie definită, iar toate aceste manifestări pe care le-am amintit reprezintă decizii ale voastre pe care le-aţi preluat la modul inconştient, determinând o situaţie paradoxală pentru

orice divinitate, care vă priveşte, şi anume aceea de a vă contesta propria divinitate.

Într-adevăr, ca fiinţe absolute, ca Fii ai Luminii, aveţi dreptul să faceţi orice, efectiv orice, de voi depinde însă dacă veţi alege binele sau ceea ce, la propriu, au ales alţii pentru voi. Nu este greu decât pentru cei care se luptă, dar este simplu pentru cei care vor să trăiască. A vă asuma în continuare drama unui sens distructiv, nu este o soluţie; cum s-ar spune, încăpăţânarea merge numai până unde vă duce capul, deci este o situaţie în care nimeni nu vă poate impune sau spune ce să faceţi. Ceea ce vi se cere este o minimă responsabilitate, în care dacă vă place răul, nu aveţi decât să-l faceţi, dar nul generalizaţi. Să ajuns astăzi la o manie a spectacolului, şi mai ales a unui spectacol distructiv, fără nicio noimă, îndepărtându-vă tot mai mult de Planul Divin, deci implicit de sensul real al evoluţiei. Este aşa cum vreţi să fie, pentru că voi sunteţi cei care sunteţi.

Este o situaţie paradoxală a omului, indiferent de zona de pe planetă unde se află, tributar fiind unei mentalităţi materialiste, muncind pentru a mânca şi mâncând pentru a munci, făcând amor pentru a se excita, cunoscând forma şi uitând de esenţă, şi totuşi, cu tot acest rechizitoriu, se poate, mai există această şansă ca omul să-şi aducă aminte de Christul din el, de divinitatea care este, reîntorcându-se la el însuşi, la Tatăl, la Unul, căci unul este în toţi şi din unul pornesc toate. Aceasta este obişnuinţa aşteptării, în care datorită absolutizării manifestării fizice aşteptaţi ca tot ea să vă poată da un răspuns, şi mai ales cei care se află în punctele de decizie. Pentru omul obişnuit pare bine ceea ce decide societatea, deşi fiecare poate constata, prin propriile-i consecinţe, cât de departe se află de ceea ce el însuşi visa să trăiască.

Aici facem o paranteză pentru a vă aduce aminte că visul este mult mai real decât ceea ce vedeţi în jurul vostru, iar ceea ce trăiţi denumind realitate este numai un plan secundar în evoluţia universală, reprezentând punctul de referinţă şi zona de maximă dinamică, fiind ultimul plan

creat, de altminteri. Aduceţi-vă aminte de voi, reveniţi la Legile Universale care se manifestă în fiecare atom. Într-adevăr, ştim că nu vă este uşor şi nici nu ar avea cum, dar de putut se poate pentru cei care n-au încetat să creadă în valorile simple şi sincere ale existenţei, în ei înşişi, de fapt pentru cei care nu au renunţat la speranţa de a se naşte a doua oară. Suntem pretutindeni, la fel ca şi voi, numai egoismul vă împiedică să vă vedeţi aripile. Practic, s-a ajuns la această situaţie paradoxală de a nu mai vedea pădurea din cauza copacilor, cerul din cauza stelelor, pe voi înşivă din cauza buletinelor, a atributelor sociale, a atâtor aşa-zişi deştepţi care au considerat că-şi pot asuma responsabilitatea evoluţiei unei întregi societăţi, fără a cunoaşte însă normele fireşti ale Legii.

Situaţia de astăzi este reflectarea aceluiaşi simbol biblic în care se spune că, pe vremea lui Irod, toţi pruncii din Betleem au fost ucişi pentru a nu apărea un nou rege, dar acest simbol vizează o trecere între două epoci, între două civilizaţii, şi de această dată întreaga planetă se află în aceeaşi situaţie, de a nu mai deosebi realitatea de metaforă, iluzia de elementele cauzale, ceea ce este, de ceea ce reflectă ceea ce este. Prezenţa noastră aici nu este de dragul unui spectacol, şi vedem cum prea puţin vă interesează dacă existăm sau dacă facem ceva. Cei care, prin Legea Corespondenţei, se apropie de noi, sunt generaţiile încarnate după 1982, deci care în prezent au cel mult 14 ani de plan fizic pe Geea în această perioadă, 1982 reprezentând, de fapt, începutul perioadei de Apocalips. Aceste generaţii reprezintă sâmburele unei noi civilizaţii, dar dezvoltarea lor depinde de cei lucizi, care îşi dau seama de responsabilitatea pe care o au şi pe care adesea o declamă cu gravă maturitate că ceea ce fac, fac pentru cei care iau ales ca părinţi, acesta fiind un paradox al jocului cosmic. Departe de noi intenţia de a vă jigni latura afectivă, sentimentele cu care v-aţi obişnuit, dar în al doisprezecelea ceas, dacă nu pentru voi, măcar pentru ei, treziţi-vă! Daţi la o parte minciuna şi egoismul, laşitatea şi justificările, şi reveniţi la lege, la simplitatea şi firescul

existenţei. Viaţa este mult mai extraordinară decât S.F. urile cu care v-aţi obişnuit, şi mai ales mult mai paşnică pentru cei care iau prins sensul. Nu aşteptaţi ca lumina să vă recunoască, ci recunoaşteţivă, căci ce veţi mai putea înţelege atunci când vă veţi vedea fără să vă puteţi mulţumi? Trezirea se face pas cu pas, cu răbdare şi cu înţelegere, şi mai ales suntem conştienţi de situaţia voastră în care, după mii de ani de anestezie, de inconştienţă pentru a vă putea forma un vehicul fizic, trebuie să reveniţi la normal.

Recunoaşteţivă ca Fii ai Luminii, altminteri strălucirea Universului din jurul vostru vă va orbi. Problema nu este la nivel de manifestare, ci ea constă în neînţelegerea manifestării, astfel că singurele soluţii viabile în prezent sunt cele care vin din lumea interioară, deci din voi înşivă. Învăţaţi să vă ascultaţi pentru a şti să vă urmaţi. Redescoperiţi bucuria jocului dinamic, căci scopuri sau limite nu există, iar cei care-i vor recunoaşte sensul, se vor recunoaşte eterni. Oscilaţiile provin din impresii, iar impresiile din planul senzorial. Nu vă mai identificaţi cu ceea ce depinde de voi, ci căutaţi să perfecţionaţi. Informaţia există, ceea ce aveţi de făcut este să vă permiteţi accesul la ea. Deschiderea Lăcaşurilor Leului, cum se spune metaforic în prezent, reprezintă o etapă de individualizare în care fiecare revine la posibilităţile sale divine, absolute, trezindu-se într-o situaţie a unei responsabilităţi care, dacă nu aţi anticipao, var copleşi. Există cei care pot schimba exteriorul, dar cei care-l acceptă trebuie să-şi aducă aminte de ei înşişi, de verbul dinamic pe care-l foloseau înaintea aşteptării, de credinţa în ei înşişi, pe care au împrăştiato în atâtea forme exterioare, diferenţele considerându-le esenţiale numai cei care au ignorat esenţa.

Facem, deci, acest apel în deschiderea ciclului de comunicări din Rarău (Palmira, pe numele real) rugându-ne pentru voi, pentru ca atunci când veţi uita să uitaţi, să vă aduceţi aminte. Rugăciunea, aici, nu trebuie înţeleasă în sensul religios, ci aşa cum este în realitate, şi anume ca

folosire a Forţei mentale. În permanenţă vă rugaţi, dar de ce o faceţi împotriva voastră, de ce vă doriţi răul când de voi depinde binele, lumina, bunul simţ?! Nu este o contradicţie, căci s-a ajuns la situaţia paradoxală că, la nivel de afirmaţie, toată lumea vrea binele, dar la nivel de înfăptuire, a uitat să-l manifeste, să-l realizeze, a uitat care este sensul, şi mai ales ceea ce poate cauza continuitatea în ritmicitatea sa. Căci, când ceea ce este ritmic devine şi continuu, atunci este uitat sau ignorat. Aşa s-a realizat, practic, această adaptare a omului în prezent la lucruri împotriva sa, în care, de la cele mai elementare gesturi, de la aşi denatura alimentele, şi până la bomba atomică, să obişnuit să creeze împotriva sa.

Dar aşa a fost să fie sau, cum s-ar spune, niciodată nu-i prea târziu. Greşelile pot fi reparate prin recunoaştere, dar pentru a le putea recunoaşte, aveţi nevoie de puncte de referinţă dinamice, reale, universale de altfel, este ceea ce vrem să prezentăm sub acest termen de alternativă. Dacă această posibilitate de schimbare nu ar fi pe măsura voastră, atunci ar fi împotriva voastră, deci ceea ce vă putem spune este că se poate, că fiecare poate reveni la el însuşi, înţelegând că propriul său drum îi aparţine. Este un proces care necesită răbdare, necesită înlocuirea educaţiei cu autoeducaţia, dar nu este greu, căci timp nu există, şi ceea ce nu există este bine să nu vă limiteze.

Nu uitaţi, căci nu aţi fost uitaţi. Revenim la această situaţie paradoxală de fragmentare în două lumi, practic distincte, care are loc astăzi pe Geea. Pe de-o parte, entităţile aflate în legalitate care cuprind cele trei regnuri inferioare: mineral, vegetal şi animal şi pe cei treziţi, lucizi, luminoşi, alături de care se află, chiar inconştient, aceste generaţii încarnate după 1982, iar pe de altă parte, ceilalţi, cei care încă mai preferă tradiţiile, mofturile, indiferenţa propriei lor divinităţi. Nimeni nu poate decide în locul vostru, datoria pe care neo facem fiind aceea de a vă ajuta să decideţi şi puteţi vedea chiar voi cât de dificil sunt înţelese punctele de referinţă, de fapt normale, firești

ale binelui, într-o lume dominată de haos, de teamă, de necredinţă. Poate dacă v-am vorbi despre existenţa în alte dimensiuni sau pe alte planete, am părea mai interesanţi decât acest rechizitoriu pe care-l facem civilizaţiei terestre, dar acestea vă aşteaptă, avem tot timpul să le aducem în imaginea voastră atunci când voi veţi decide ce puteţi vedea. Timp nu există decât pentru cei care stau, căci pentru cei care merg, viaţa reprezintă o permanentă mişcare, o permanentă dinamică, care deschide noi şi noi orizonturi ale propriei voastre identităţi, pe drumul pe care laţi decis şi care vă aparţine de milioane şi milioane de ani. Reveniţi la el, reveniţi la voi, şi atunci veţi înţelege, căci pot înţelege numai cei care se înţeleg.

Realitatea nu este ascunsă de cei care nu se ascund, spectacolul fiind împotriva normalului. Aţi înlocuit controlul manifestării cu spectacolul acesteia şi aici aţi găsit pauza sau, mai corect spus, căderea. Dar după orice vale vine un deal; este mai greu să urci decât să cobori, dar din fundul văii unde ai mai putea coborî? Noi vă urăm curaj şi succes, şi, din Palmira oraşul clădit în lumină, să continuăm cu Pace şi Iubire. Solteris!

PALMIRA, ORAŞUL DE LUMINĂ

Solteris, prieteni! Ne adresăm vouă din această zonă binecuvântată, situată între cer şi pământ, la limita dintre dimensiunea sumeriană şi cea terestră, cu care sunteţi obişnuiţi. Palmira este capitala civilizaţiei sumeriene, la fel cum Arkazamy va deveni capitala civilizaţiei Kamor, căreia îi aparţineţi. Sunt date simple, extraordinare prin firescul lor, vizând aceeaşi realitate din ce în ce mai reală, mai apropiată pentru cei deja angajaţi pe drumul trezirii. În această zonă sunt amplasate trei baze sumeriene, zone de unde vă putem supraveghea, şi care conţin atât hangare pentru navele noastre, cât şi laboratoare în care putem analiza probe referitoare la situaţia terestră actuală.

Realitatea comunicării implică acea sinceritate de a

lăsa cuvintele să cuvinte, imaginile şi vibraţia care le include pe toate să se concretizeze în aceste rânduri pe care le scriem împreună pentru milioane de oameni nevinovaţi, prizonieri într-un lagăr instituţionalizat, care a transformat existenţa într-o penitenţă a necredinţei. Ceea ce se poate cere omului astăzi este un minim efort de credinţă, care vă conduce spre posibilităţile reale de a continua creaţia. Credinţă are fiecare, numai că, cel mai adesea, o credinţă împotriva sa, încorsetată în dogme, concepte şi false responsabilităţi, manifestându-se printr-o seriozitate a blocajului mental, tributară unui sens împotriva oricărui sens. Milioane de oameni sunt prinşi într-un joc în care cărţile deja au fost făcute, şi le mai rămâne cutia goală a Pandorei, de care se mai agaţă cu greu speranţa. Dar să fim, totuşi, optimişti. Datoria pe care vo faceţi şi aici ne referim la cei lucizi va reuşi ca, prin firescul calităţii date de sinceritate, să determine această revenire, această reîntoarcere la Tatăl, pentru milioane de fraţi de-ai voştri prinşi în situaţii paradoxale, între cercuri vicioase, împotriva propriei lor divinităţi. Şi totuşi se mai poate, mai există această şansă în care, raportat la o alternativă viabilă, reală, universală, fiecare îşi poate asculta lumina interioară, pe măsura înţelegerii luminii din jur. Nu este greu decât pentru că v-aţi dezobişnuit să acordaţi realitate acestor lucruri. De aceea, se poate remarca faptul că informaţii aveţi destule, dar ceea ce vă poate împinge înainte este numai practica, drumul pe care veţi merge fiind coordonat prin experienţele deja cunoscute.

Aceste pagini reprezintă acele impulsuri civilizatoare, ca răspuns al S.O. Sului primit de pe Geea. Pot fi considerate un semnal ca o picătură în marea de forme mentale cu care v-aţi obişnuit, şi care, din locul unde cade, va determina o undă care va cuprinde toată planeta. Dacă acest centru se numeşte Rarău sau Palmira, are mai puţină importanţă, fiecare putând intra pe acest fir odată ce află de prezenţa noastră aici. Impulsul pe care îl dăm este ca un catalizator al unor situaţii pe care deja le trăiţi, fără a vi

le putea explica, astfel având posibilitatea elucidării şi depistării soluţiilor care vă sunt necesare. Soluţii există la orice problemă, dar numai pentru cel care cunoaşte Legea, soluţiile care sunt date în prezent fiind de fapt datorate ignoranţei, mai mult o prelungire a unui orgoliu al sistemului tradiţional care caută să fie menţinut de entităţi pentru aspecte de beneficiu material, şi condamnă la întuneric milioane de entităţi nevinovate, în sensul de naive, care au preluat prin acceptare, prin copiere, elemente împotriva valorilor existenţei universale. Dacă ar fi prea greu, v-am înţelege, însă efortul pe care îl aveţi de făcut e mult mai simplu decât adaptarea la suferinţa pe care o trăiţi şi la această situaţie de haos mondial care bate la uşă… Apocalipsul nu este sfârşitul lumii, ci al unei lumi măcinate de ignoranţă, de meschinărie, de interese particulare, care în faţa realităţii universale practic nu există.

Imaginativă Geea privită din Cosmos: un punct undeva în zarea unui sistem planetar, o zonă unde se zbat miliarde de fraţi, de prieteni, atât de hipnotizaţi de obişnuinţele lor, încât ceea ce este aici e practic inexistent. Această confuzie este dată de neînţelegerea percepţiei senzoriale, practic de o confuzie între un bine al senzaţiei şi un bine al perfecţiunii, al continuităţii, al existenţei. Vom reveni cu o descriere a acestei citadele care este Palmira. Deci, cu răbdare, să mergem înainte. Solteris!

Să continuăm, deci, în aceeaşi vibraţie a Palmirei. Este dificil să vă prezentăm elemente pe care voi trebuie să le luaţi ca atare, fără o posibilitate concretă de verificare, şi mai mult, care nu se potrivesc cu stilul de viaţă cu care v-aţi obişnuit. Într-adevăr, este dificil dar nu imposibil, acolo unde credinţa are mai mare valoare decât percepţia senzorială, sau pentru cei care au uitat şi au decis ca măcar de data aceasta să nu mai uite… Într-o societate în care muzica a devenit un fel de produs comercial, dansul un fel de sport, creaţia un mod de a profita, valorile universale ale armoniei pot fi înţelese numai de cei curajoşi, de cei care nu şi-au încetat

căutarea, de cei care nu şi-au pierdut speranţa, de cei care nu au uitat că există. Dar să o luăm pas cu pas, cu răbdare, pentru că avem nevoie de ea mai ales astăzi când, prin ridicarea vibraţiilor, atâta se caută să se profite, oferindu-se o prezentare cât mai extraordinară, cât mai spectaculoasă, a lumilor spirituale şi a altor civilizaţii. Nu că ar fi imposibil, dar realitatea include acea taină, acea vrajă a trăirii în care aspectele subtile, elementele extraordinare sunt foarte fireşti şi pe înţelesul celor care nu au uitat de puterea reală a iubirii. Renunţaţi la puterea conflictului pentru a redescoperi adevărata putere a unităţii.

Să revenim, deci, la această descriere în care, pas cu pas, vom da noi elemente, pe măsură ce şi voi le veţi cere, în sensul posibilităţii de folosire a lor, la nivelul bunului simţ. Cu ce ar putea semăna o astfel de descriere, mai degrabă copiii vo pot spune, cei care mai au încă acces la lumea basmului, la acele aspecte atât de minunate, dar pe care materialismul le-a considerat poezii sau elemente în afara cunoaşterii. Legătura cu oraşul sumerian Palmira se realizează la modul fizic pe sub munţii Rarău, dar implică o vibraţie mai înaltă pentru a depista această poartă. Sunt lucruri cunoscute de cei care îşi continuă o misiune, o datorie de a reda oamenilor posibilităţile lor reale, prin revenirea la colaborarea universală. Accesul nu este la nivelul dorinţelor, ci numai la nivelul datoriei.

Pentru a realiza un fir al continuităţii, aceste legături au fost menţinute atât în civilizaţia din Theba, Egipt, din Imperiul Incaş, iar în Zona Românească, dinainte de cucerirea teritoriului de către Imperiul Roman. De altfel, o parte din populaţiile care trăiau în acea vreme în aceste ţinuturi aveau cunoştinţă de existenţa noastră. Acum două mii de ani exista în aceste locuri o ierarhizare a entităţilor, în care, la fel ca şi în Egiptul Antic, exista o castă a preoţilor lui Zamolxes, având la origini entităţi provenite din împreunarea reprezentanţilor civilizaţiei terestre cu cei ai civilizaţiei sumeriene. Acest aspect, de altfel, nu se referea la o ierarhie reală, cât la anumite posibilităţi de

manifestare şi de acces la elementele construite de noi în zonă, şi prin care, la vremea potrivită, se va relua contactul cu universul. Căutaţi să fiţi voi înşivă, căci marile adevăruri se pot da numai celor care sunt, şi nici atunci gratuit. Revenind, deci, în prezent, cei care au în documentul lor Akashic aceste lucruri le vor recunoaşte, şi le vor putea aduce aminte, ştiind cum să le continue, pe când ceilalţi riscă să le interpreteze la nivel speculativ, dar aceasta este treaba lor, efectiv treaba lor.

Să încercăm, deci, să intrăm într-o lume a unei alte realităţi, din care singurele informaţii pe care le aveţi sunt la nivel de basm, de legende, ascunse sub metafore, alegorii, simboluri, aspecte neînţelese astăzi datorită obişnuinţei de a percepe realitatea analogic, numai prin prisma elementelor senzoriale. De aceea, datele pe care vi le putem da se referă numai la zona de contact, de limită între două civilizaţii, şi sunt pe înţelesul vostru, deci potrivit cu posibilităţile de informare pe care le aveţi şi care, deocamdată, se limitează la senzorial. Este o lume care vă aşteaptă, căci nu ne aflăm aici pentru a ne ascunde de voi, dar pentru aceasta trebuie să puteţi da la o parte ceea ce vă întunecă vederea, adică să porniţi de unde vă aflaţi fără a vă lăsa ispitiţi, căci etapele nu au cum să fie sărite, dacă vreţi să şi puteţi folosi ceea ce ştiţi. Poate că acum var fi greu să credeţi într-o altă lume, în descrierea unui oraş format din construcţii imaculate, de un alb strălucitor, înconjurând temple binecuvântate ale păcii şi iubirii, ale armoniei şi luminii, într-o lume în care Legile Universale sunt cunoscute şi respectate, o lume a fiinţei care este una cu Tatăl. Sunt aspecte care necesită o anumită sensibilitate, o claritate mentală deosebită, iar la nivelul trăirilor sufleteşti, o recunoaştere prin înţelegere. Într-adevăr, lumea interioară pare departe pentru că vă aflaţi în ea, este un paradox al cunoaşterii, al recunoaşterii în care, în loc de a căuta existenţa în exterior, veţi descoperi că sunteţi, şi la propriu, cei care sunteţi. Dar să avem răbdare căci, aşa cum spune un proverb, răbdarea este mama înţelepciunii, şi am putea adăuga că răbdarea

este măsura posibilului, a normalităţii trăirii, dincolo de tendinţa evadării, a ispitei, a unei alergături după mai bine; este o măsură a datoriei faţă de voi înşivă, în primul rând, şi faţă de întregul Univers.

De altfel, însuşi acest cuvânt, „Univers”, este acel termen al realităţii absolute în manifestare, tradus prin unitate în diversitate. Aţi putea spune că ocolim să intrăm mai direct în anumite elemente care, prin subtilitatea lor, ar rămâne neînţelese şi la îndemâna unei curiozităţi inutile, departe de pragmatismul şi de posibilităţile lor de a fi folosite. Da, într-adevăr, aşa este, pentru că situaţia civilizaţiei terestre actuale trebuie abordată cu fineţe, cu răbdare şi cu aceeaşi strategie a răbdării, pentru ca, pe un fond avid de informaţie, ea să nu se manifeste la nivel de impact informaţional, şi deci la nivel de ispită. Este ultimul ţărm, ultima şansă care poate fi oferită omului, punându-ne în situaţia unei blasfemii a cărei singură clauză este situaţia critică de pe Geea, căci omului nu trebuie să i se dea adevărul gratuit, ci numai elemente pe care, la rândul său, să le continue prin propriul efort pentru a le putea folosi. Sunt destule entităţi care au ales calea spectacolului, expunându-se opiniei publice ca mari învăţători sau iniţiaţi, şi care din momentul realizării acestui gest au pierdut contactul real, devenind tributari speculaţiilor, unei exacerbări a egoismului, inconştienţi de situaţia în care s-au pus, fiind gata să sacrifice o civilizaţie, milioane de oameni, pentru un moft al amorului propriu, pentru a fi adulaţi sau gâdilaţi de aripile unei publicităţi inutile. În situaţia actuală, realitatea nu este pentru a atrage, nu este ceva care să excite sau să impresioneze, ci din contra, drumul celor care au decis să se recunoască este presărat cu probe, cu tensiuni pe care le vor învinge numai învingându-se, numai învingându-şi egoismul, ispitele şi propriile lor inerţii. Iar aceia care vor decide acest drum, să nu uite la fiecare pas pe care-l fac înainte de fraţii lor, căci cândva au fost la fel cu aceştia, în aceeaşi situaţie a fiilor risipitori, care au împrăştiat averea Tatălui în loc să o sporească prin continuarea creaţiei în propria

lor recunoaştere.

Într-adevăr, este ultimul ţărm, de aceea el este accesibil tuturor, dar aceia care îl vor atinge trebuie să meargă mai departe prin ei înşişi, ajutorul pe care-l pot primi fiind numai pe măsura eforturilor pe care le depun. Se va crea astfel o ierarhizare a societăţii terestre, în funcţie de nivelul de vibraţie al entităţilor, în care fiecare, urmând o cale particulară, va avea acces prin el însuşi la ceea ce are nevoie. Astfel de cărţi, cum este aceasta pe care o scriem acum, se referă la nivelul de cotă zero al societăţii, fiind vorba de acea situaţie de a salva ceea ce se mai poate salva, dar care este posibilă tot numai prin decizia fiecăruia, dacă vrea să se salveze sau nu. Nimeni nu vă poate obliga, însă Legea nu poate fi păcălită decât cel mult temporar, şi atunci cu consecinţele respective. Fiecare poate decide dacă vrea să continue o viaţă la nivel de instinct, în care este mai importantă o farfurie de mâncare decât libertatea continuării creaţiei, a evoluţiei la propriu.

Trezeşte-te, Omule, Fiu al Luminii, căci exişti într-o lume a vieţii fără de moarte, a tinereţii fără bătrâneţe, a unui etern început care nu cunoaşte sfârşitul, pentru că nu există! Aşa cum am mai spuse, cantonaţi fiind în aceeaşi hipnoză cotidiană, uitaţi că sunteţi o minoritate pe o planetă a Universului, şi că o confuzie la nivel de înţelegere a realităţii nu poate dura la infinit.

Şi aici, mai ales pentru cei care se află în situaţii ierarhice, aşa-zis supreme, de a guverna state, oraşe, popoare, facem un apel la bun-simţ: nu vă lăsaţi îmbătaţi de propriile orgolii, de o măreţie a formei, căci în sistemul actual de organizare la nivel terestru, milioane de nevinovaţi depind de voi, de deciziile pe care le luaţi. Încetaţi cu această condamnare dezinvoltă la moarte, distrugere, la o ipocrizie a realităţii, la făţărnicia formei. Reveniţi la Lege şi permiteţi şi celor nevinovaţi accesul la învăţăturile reale. Căci cunoaşterea reală nu este a formei, ci a folosirii ei. O entitate nu este mare prin funcţie, ci prin vibraţia ei. Aţi înlocuit măreţia funcţionalităţii, a practicii

vieţii, cu cea a rangurilor. Acest apel nu este pentru a fi împotriva voastră, căci oricum, prin ridicarea vibraţiilor, sistemul tradiţional se desfiinţează de la sine, ci este un apel la a fi pe fază pentru ca, în aceste momentecheie, în care se decide soarta unei civilizaţii, să puteţi decide corect. De astfel, nu este vorba de cineva anume, ci de fiecare în parte, şi aici ne întâlnim cu acest paradox: cu cât cineva este mai sus pe scara unei ierarhii sociale şi are o carieră mai profitabilă, cu atât mai mari sunt ispitele de a se lăsa păcălit de un bine trecător, de a uita de sensul real al binelui. Apelul pe care îl facem nu este adresat atributelor cu care v-aţi obişnuit, ci conştiinţei cosmice, forţei Christice care este în fiecare, şi suntem convinşi că oricine, indiferent de egoul pe care şi la format în urma atâtor acumulări de forme mentale ale formei, indiferent de cariera pe care se sprijină, de funcţia pe care o are, va putea să se aşeze liniştit pe un fotoliu, să închidă ochii şi să zâmbească vocii interioare din el, care-i va spune: Niciodată, omule, nu este prea târziu, renunţă la acest orgoliu şi vei fi liber, renunţă la ignoranţă şi vei redescoperi poezia existenţei, iar atunci când nu-ţi va mai fi teamă că-ţi pierzi beneficiile, vei redescoperi bogăţia realităţii întregi care îţi aparţine!

Drumul este acela al răbdării, al unei răbdări care, prin evitarea impactului informaţional, va permite fiecăruia să meargă, atunci când va renunţa la egoismul de a ajunge. Legea nu are cum să ţină cont de elemente ca forme, orgolii şi mofturi, căci vorbeşte prin cei care sunt, către ceea ce este, pentru ca aceia care au deviat de la un sens real al evoluţiei să-l poată regăsi. Acest stil de adresare nu este pentru a jigni sau a acuza, căci realizăm foarte clar că tot ce se întâmplă cu majoritatea oamenilor este din pricina uitării, însă niciodată nu este prea târziu să revii, sau să reînvii pentru cei care vor decide să se nască a doua oară. Iar pe cei care nu pot renunţa la orgoliu sau, mai concret spus, care nu vor, pe ei nimeni nu-i poate forţa, dar chiar dacă şi le-ar menţine mii de ani, la un moment dat se vor plictisi şi va veni o zi în care îşi vor

redescoperi propria origine, propria lor lumină. Până atunci, nu uitaţi că milioane de nevinovaţi pot reveni la viaţă în funcţie de valoarea pe care o daţi acesteia. Şi pentru a nu rămâne în această adresare aparentă, pe linia unei ierarhii practic inexistente, ne dorim tuturor succes, şi să continuăm în Pace şi Iubire. Solteris!

PALMIRA, 7 VIII 1995, ora 4.07, Violet

Solteris! Să continuăm, deci, seria comunicărilor din această zonă a Palmirei, în aceeaşi datorie a sincerităţii, a posibilităţilor reale date de pragmatismul evoluţiei, de utilitatea cunoaşterii prin recunoaştere, în sensul de a putea continua creaţia. Suntem aceiaşi prieteni cu care v-aţi obişnuit, puşi în situaţia de a continua acest periplu, acest drum la cota zero, la graniţa dintre două civilizaţii. Situaţia actuală necesită, mai ales pentru cei care se trezesc, o înţelegere a armoniei, a echilibrului dinamic la nivel de manifestare, care implică acea tehnologie în care aspectele de vibraţii înalte, subtile deci, să poată fi concretizate printr-o înfăptuire dinamică, altruistă, necesitând cât mai multă colaborare în sensul universal al existenţei. Tocmai de aceea, aici ne întâlnim cu acest fenomen în care, cu cât veţi deveni mai puternici, practic mai treziţi, cu atât veţi avea mai mult de lucru. La nivel de manifestare, dinamica mentală pe care o realizaţi pe drumul vostru vă va oferi probe, situaţii din ce în ce mai complexe, care să vă ajute în sensul perfecţionării continue. Tocmai de aceea, atragem atenţia că puterea nu este pentru a obţine beneficii. De altfel, binele fiind un sens, şi verbul cosmic „a putea” solicită o permanentă descoperire, în firescul evoluţiei, spre a vă depăşi limitele pas cu pas. Dinamica jocului vă oferă această posibilitate, de a sesiza că orice limită depăşită vă descoperă altele, şi orice orizont atins, orice ţintă atinsă vă îndreaptă spre o alta.

Relativismul care aparţine manifestării este guvernat

de Legile Universale, care sunt eterne, neavând un început şi un sfârşit, la fel ca şi voi. De aceea, cunoaşterea lor vă oferă posibilitatea de control asupra manifestării, asupra elementelor fizice pe care le puteţi materializa după chipul şi asemănarea formelor mentale create de voi. Aici trebuie înţeleasă noţiunea de formă mentală, care implică complexitatea întregului său, cum s-ar spune, totul sau nimic. Practic, o formă mentală se poate manifesta numai atunci când nu vă mai gândiţi la ea, deci după ce îi daţi câmp liber de acţiune, în sensul de a o considera utilă, pozitivă, legală. Revenirea la puterea cuvântului vă pune în faţa responsabilităţii propriei creaţii. Ceea ce gândeşti, aceea se manifestă, numai dacă vrei acest lucru. Puterea cuvântului reprezentată de Forţa mentală oferă fiecărei fiinţe dreptul la libertatea universală, la aşi urma propriul drum, lucru pe care nicio revoluţie, niciun război, nicio reformă socială nu o poate face, pentru că numai entitatea îşi poate hotărî parametrii în care vrea să se manifeste, dacă vrea să-i perfecţioneze sau nu. Nu mai căutaţi în exterior, nu are cum să vă dea nimeni ceea ce aveţi nevoie, ci numai voi înşivă, prin simplul gest de a cere mental. Cereţi şi-ţi vei da, bateţi şi-ţi vei deschide, caută şi te vei regăsi, acestea sunt formulările reale ale aforismelor biblice. Realizaţi că tot ce puteţi percepe este creaţia voastră. Nimic nu vă este potrivnic, totul vă este prieten, cu acea prietenie normală a recunoaşterii în toţi şi în toate. Revenirea la creaţie, la puterea cuvântului, nu este dificilă, necesitând însă eforturi de bun-simţ. Pentru a putea folosi forţa mentală, aveţi nevoie de sănătate, ceea ce implică o alimentaţie corespunzătoare parametrilor Templului Fizic, din ce în ce mai subtilă, până ce veţi conştientiza autonomia sistemului vostru. Aveţi nevoie şi de o viaţă intimă armonioasă, respectând legile sexului, şi de un echilibru psihic realizat prin controlul mental cu ajutorul Jurnalului, o împlinire care nu trebuie să vă îndepărteze de elementele dinamice la nivel afectiv. Realizăm că, oricât de mult am face, nu este decât începutul, complexitatea lucrului cu elementele subtile necesitând răbdarea şi

aplicarea unor metode diferite de obişnuinţele senzoriale. Asemenea aspecte pot fi formate prin autoeducaţie, pas cu pas, fără a sări etape, şi ele vă oferă premiza continuităţii unui drum în care niciun pas nu este întâmplător.

Imaginativă pe cineva care, atunci când merge, în loc să mute un picior după celălalt, ar vrea să-l mute pe acelaşi pe care tocmai la mutat, zicându-şi că ar putea merge mai repede: vă daţi seama că întreg procesul s-ar bloca. Tocmai de aceea, avem nevoie de răbdare, pentru a putea da importanţă fiecărui lucru şi, în acelaşi timp, pentru al folosi. Cheia succesului este măsura răbdării şi sincerităţii voastre. Astfel, a merge înainte înseamnă bunul simţ de a nu vă pune limite, de a nu evita greşelile, ele fiind fireşti, dar asta nu înseamnă a le repeta. Folosiţi greşelile în favoarea voastră, în sensul de a învăţa, de a experimenta, şi ţineţi minte că orice experiment are rost numai dacă este înţeles, ceea ce vă oferă posibilitatea de a nu mai repeta experienţa şi de a vă îmbogăţi cu altele.

Aceasta este dinamica reală a evoluţiei, care nu vă lasă timp pentru a vă plictisi, astfel încât în tot ceea ce faceţi puteţi crea aspecte mai bune în raport cu consecinţele la care ajungeţi prin înfăptuire, în sensul real al progresului universal. De aceea, atitudinea omului treaz este aceea a creatorului care experimentează propria-i creaţie, continuând-o. Realitatea progresului este ca, indiferent ce faceţi, chiar în timp ce faceţi, să observaţi acele elemente care ar putea să ridice vibraţiile unei manifestări în sensul calitativ. Solteris!

10 VIII 1995, ora 3.04, Verde

Solteris! Alegem ca temă dualitatea care determină oscilaţiile în comportamentul marii majorităţi a oamenilor, şi anume între instinct şi credinţă. Instinctul aparţine corpului fizic, deci senzorialului, în timp ce credinţa se manifestă fizic, dar provine din aspectele subtile ale existenţei, realizând legătura cu planurile cauzale. În situaţia actuală, baza care determină acţiunile oamenilor

încă adormiţi o reprezintă instinctul, la care este asociată o mentalitate tradiţională preluată din generaţie în generaţie, fără prea mari schimbări. Instinctul îl are fiecare, fără niciun fel de efort, iar mentalitatea se formează ulterior prin copierea celor din jur, printr-un sistem educaţional oficializat, prin aspecte în care factorii imaginaţiei, creativităţii, iniţiativei, sunt practic inexistenţi. Acestea sunt calităţi pe care şi le poate dezvolta numai entitatea, printr-un efort particular, prin autoeducaţie. Civilizaţia în care intrăm se va baza foarte mult pe autoeducaţie, cunoaşterea reală necesitând efortul participării în procesul său. Instituţiile de învăţământ tradiţionale răspândesc o informaţie care vizează fie aspectele tehnologice, fie nivele mai mult teoretice ale conştiinţei, create printr-o adaptare la forme abstracte, dar depărtate de esenţă.

Drama intelectualului de astăzi este aceea de a opera cu teorii, cu forme mentale adaptate în sensul reflectării unei informaţii senzoriale, căutând definirea vieţii prin formule rigide, şi întotdeauna incomplete şi inutilizabile la nivel de practică. Modul în care s-a dezvoltat ştiinţa actuală, pornind de la observarea efectelor şi continuând cu emiterea unor teorii cât mai aproape de explicarea lor, se bazează numai pe informaţii receptate senzorial şi pe o încercare de abstractizare a lor, rezultatul fiind o cunoaştere a jumătăţilor de măsură, în care precizia nu este niciodată de sută la sută. Dar aşa a fost să fie, rămâne ca voi să decideţi dacă aşa se mai poate continua. Faptul că o astfel de cunoaştere va depărtat de esenţă se poate vedea în consecinţa paradoxală că şi oamenii de ştiinţă duc o existenţă bazată pe instinct, mai mult decât pe cunoaşterea oficială, care a fost transformată în carieră, omul devenind un fel de calculator biologic, care poate memora orice, poate calcula orice, dar nu poate folosi nimic, căci fragmentarea societăţii terestre în aşa-zişi specialişti, adică entităţi limitate la anumite domenii ale existenţei, a creat un sistem de interdependenţă în relaţiile umane, în care orgoliul nu a ezitat să-şi spună cuvântul, ca

şi interesele particulare, în sensul de ai exploata la nivel material, financiar, pe cei care nu ar şti ce ştiu specialiştii; de aici dependenţa, teama, nesiguranţa şi, într-un cuvânt, necredinţa. Lipsa individualizării a condus la formarea unei specializări a ignoranţei, determinând confundarea Omului cu un atribut, cu o carieră, şi la confundarea societăţii cu o grupare de străini singuratici, temători, dominaţi de o stare de stres, de neîncredere, privind la cei din jurul lor ca la potenţiali duşmani, întotdeauna gata să se apere sau gata să se repeadă atunci când văd ceva profitabil. Iată manifestări ale instinctului care au întunecat intelectul, corpurile subtile, cu forme mentale cum ar fi orgoliul, egoismul, teama (mai ales teama, care este motorul principal al activităţii umane pe Geea la ora actuală), stări care au atras o multitudine de complexe, de reţineri, de limite, ca şi acele brave calităţi ale materialismului: formalismul, ipocrizia, laşitatea, lenea, indiferenţa, toate având la bază o stare de anestezie datorată alimentaţiei. Medicina a ajuns un capitol al comerţului în care medicul nu mai are niciun interes să-şi însănătoşească pacientul, căci nu ar mai avea salariu. Aşa-zisa producţie este îndreptată spre a profita, nu spre binele real al omului. Religiile caută să capteze cât mai mulţi adepţi, care să prefere un spectacol naiv şi pueril, mai ales în această epocă a valorilor simple şi fireşti ale existenţei, a funcţionalităţii dinamice a credinţei.

Într-adevăr, s-a ajuns la o limită, şi mai jos decât atât, practic, nu se poate, fiinţa umană trezindu-se în postura fiului risipitor într-un deşert al necredinţei, sacrificat pe altarul ignoranţei, al materialismului, uitând de Legile Universale, de identitatea sa cosmică, confundându-se cu o haină fizică de care a uitat să aibă grijă, deteriorând-o din momentul în care iese de sub protecţia lui Saturn, deci după 28 de ani, când în realitate ar trebui să-şi spiritualizeze corpul, readucându-l, după chipul şi asemănarea sa, la firescul sănătăţii perfecte, al nemuririi, al puterii la propriu. În asemenea parametri evoluţia fiind practic imposibilă, cercurile vicioase create de ignoranţă,

dorinţa de a profita de pe urma altora, palida bucurie a unui moment de victorie într-o vale a plângerii, iau făcut pe majoritatea oamenilor să uite de ei înşişi, de credinţa în bine, în lumină, în adevărul absolut al realităţii universale.

Şi totuşi se mai poate, căci dincolo de protocoale, de mofturile formalismelor, de dogme şi de concepte inutile, mai există acele fiinţe de lumină care aşteaptă să se mai nască a doua oară, aşteaptă a doua venire a lor la ele însele. Limitele cunoaşterii fiind date de instinct, de o adaptare în care, practic, tributul plătit legii datorită unei alimentaţii denaturate, unui sex instinctiv şi unei mentalităţi formate prin preluarea informaţiei din exterior, acest lucru face imposibilă înţelegerea unor idei mai subtile, a unor elemente mai reale ale existenţei, de unde ar începe adevărata cunoaştere. Corpul mental poate fi trezit numai prin purificarea corpului fizic şi prin folosirea corectă a energiei erotice, toate acestea în paralel cu autoeducaţia. În prezent s-a ajuns la o credinţă bazată pe senzorial şi pe manifestări instinctive, ducând la consecinţe distructive, în locul unei credinţe prin care corpul fizic să fie spiritualizat, iar manifestările la nivel de instinct să poată fi înlocuite cu elemente de acţiune, dinamice, provenind dintr-o înţelegere a realităţii şi nu dintr-o reflectare a ei, căci voi percepeţi acum realitatea ca şi cum, văzând umbre pe un perete, aţi putea vedea şi ceea ce le determină, deci forma luminoasă a lucrurilor, ceea ce este imposibil înainte de a da o la parte, de a dărâma acest zid al ignoranţei, orgoliului, egoismului, care să vă permită accesul la lumină; dar numai din forme şi contururi nu poate fi înţeleasă esenţa. Norocul este în faptul că pe aceasta o aveţi în voi, deci vă puteţi recunoaşte cu uşurinţă atunci când veţi decide acest lucru.

În etapa actuală, fenomenul care se petrece la nivel uman se numeşte individualizare. Individualizarea este un proces deosebit de complex, în care se revine la capacităţile latente ce vă aparţin ca fiinţe divine, şi care au devenit latente pe măsură ce v-aţi abătut de la firul evoluţiei, însă ele nu sau pierdut, aşteptând să vă aduceţi

aminte de ele. De asemenea, este vorba de a intra pe firul Akashic, deci pe drumul vostru care este unic, de fapt, pentru fiecare. Instituţiile vor dispărea, pas cu pas, solicitându-vă sensul de a redescoperi universalitatea cunoaşterii. O fiinţă universală este un bun învăţător, un bun preot, un bun medic, un om care ştie să folosească tehnologia epocii sale, care este deschis în sensul colaborării cu oricine din univers, şi care are datoria de a continua creaţia, revenind la puterea pe care o are dintotdeauna şi pentru totdeauna. Căutaţi şi perfecţionaţivă în tot ce aveţi la îndemână, nimic nu este întâmplător şi orice progres făcut la nivelul unei manifestări înseamnă un pas înainte la nivel de ansamblu al manifestării, căci atunci când veţi reveni la voi înşivă, veţi putea înţelege că lumea depinde de fiecare, efectiv de fiecare, acesta fiind, de altfel, un fenomen de adaptare pentru a vă folosi puterea tocmai ca să nu se întoarcă împotriva voastră. Tocmai de aceea ne adresăm şi celor mai entuziaşti sau mai grăbiţi să interpreteze, spunându-le să nu se grăbească, căci timp oricum nu există, iar salturile în evoluţie sunt împotriva legii.

Formativă credinţa prin cunoaştere, nu prin exacerbarea instinctului, a excitaţiei, a spectacolului. Prin calea cunoaşterii de sine veţi redescoperi cunoaşterea reală care vă va îndemna, prin formarea credinţei în valorile universale, să puteţi continua creaţia revenind la verbul universal al existenţei, EU SUNT, ce aparţine celui care se recunoaşte în toţi şi în toate, astfel încât acea întrebare celebră, „a fi sau a nu fi”, îşi găseşte răspunsul prin cei care au revenit la Tatăl şi, într-adevăr, şi-au adus aminte că ei sunt. Solteris!

11 VIII 1995

Ora 2.14, Portocaliu PALMIRA

Solteris! Tema pe care începem să o abordăm este aceea a alimentaţiei, ca factor esenţial în deschiderea căilor de acces către elementele subtile, către capacităţile

latente de care aveţi nevoie pentru a putea continua creaţia, pentru a vă putea recunoaşte şi a reveni la o credinţă constructivă, de bun-simţ. Alimentaţia este o manifestare a unei relaţii dintre două sisteme, atât în cazul omului, cât şi al animalelor, de fapt între ceea ce introducem în corpul fizic şi acesta ca sistem autonom. În procesul de formare a corpului fizic şi pentru ca entităţile să poată accepta o astfel de închisoare pentru a putea continua creaţia Planului Fizic, a fost necesară folosirea unui anestezic, administrarea sa făcându-se pe cale bucală, pentru a realiza o impurificare a Templului astfel încât să poată rămâne în el corpul astral. Prin această metodă sa blocat accesul la capacităţile spirituale, tocmai pentru ca omul să înveţe folosirea unui corp fizic. Practic, este o operaţie care durează de mii de ani, iar în faza actuală se poate spune că ea a reuşit, deci ceea ce aveţi de făcut este revenirea la capacităţile divine pe care le aveţi prin eliminarea treptată a acestui anestezic, aceasta în paralel cu elucidarea, deci trezirea corpului mental şi a posibilităţii dinamice de control asupra energiei erotice. Alimentaţia trebuie privită ca făcând parte dintr-o triadă în care niciunul din factori nu este mai puţin important, ei fiind interdependenţi şi, în realitate, fiind manifestarea unităţii în plan fizic.

Deci ne adresăm, referitor la alimentaţie, în sensul de a nu o privi separat de celelalte două elemente ale triadei, pentru că s-a produs o confuzie care a determinat formarea a tot felul de secte, de mofturi ale egoismului celor interesaţi să pară mai interesanţi, punându-se în postura de vegetarieni, macrobioticieni sau alte atribute de acest gen, cu tentă spirituală. Realitatea este mult mai simplă, pentru că omul nu trăieşte pentru a mânca sau pentru a renunţa la mâncare, fiind foarte clar că mai întâi este vorba de a realiza ce înseamnă alimentaţia, de unde provine şi care ar fi parametrii săi de evoluţie ca proces, în sensul de relaţie a corpului fizic cu mediul.

Au fost emise destule teorii realizate prin studiul efectelor, printr-o analiză a substanţei şi prin împărţirea ei

în diferite categorii de compuşi, organici şi anorganici, atribuindu-se unora rol nutritiv şi altora rol distructiv. Practic, să pornit de la ideea falsă că materia ar alimenta corpul fizic numai prin simplul fapt că au fost observate nişte procese în interiorul acestuia şi care se spune că ar fi datorate digestiei, în realitate fiind vorba de procese care oricum au loc, de substanţe care oricum sunt materializate la nivel subconştient şi fără să fie absorbite din mediu. Deci, este bine să renunţăm la aceste justificări materialiste în care cauza ar fi la nivel de efect, şi să înţelegem, într-adevăr, gestul alimentar.

De la bun început, ceea ce trebuie înţeles este faptul că Templul Fizic este un sistem autonom intrând în relaţie cu sistemele universale prin preluare şi cedare de energie în stare cauzală, fiind vorba de acel termen sanscrit, PRANA. Procesele de relaţie fiind continue, putem spune că acest lucru se realizează prin respiraţie, energia astfel obţinută străbătând pe rând fiecare Chakră a sistemului energetic, pornind din zona sexului, deci a Muladharei, particulele absorbite astfel fiind ulterior materializate în substanţe nutritive, care hrănesc corpul fizic, deci fără necesitatea de a mai apela la substanţe din exterior, şi realizând acea autonomie firească. De altfel, putem face o analogie între regnul vegetal şi cel uman care ocupă aceeaşi poziţie, în acelaşi curent cosmic vertical. Practic, plantele nu au nevoie, pentru a se întreţine, decât de Prana, deci de aer, cum a fost denumit în sistemul tradiţional. De altfel, aerul conţine particule de Prana, de energie, incluzând-o fără a se identifica cu aceasta, iar factorul energetic, care este ethericul în forma sa condensată, este orice lichid.

Un alt element care trebuie înţeles este acela al relaţiei între regnuri, în care, ca şi în fizică, se poate spune că orice sistem superior organizat este alcătuit din subsisteme cu un grad mai mic de organizare, sistemul de relaţie fiind acela de a prelua de la sisteme cu un grad mai mic de organizare produsele lor transformându-le în produse superior organizate. În cazul fiinţei umane, corpul

fizic este foarte asemănător cu al animalelor, deci a consuma carne este ca şi cum ai consuma ceva asemănător cu ceea ce eşti. Au existat epoci în care un astfel de mod de alimentaţie era folosit tocmai pentru un grad de anestezie şi mai mare, dar în prezent îl putem defini ca un mod de alimentaţie criminal, sau ca o aşa-numită antropofagie modernă. În situaţia actuală, a ieşirii din starea de anestezie, apelăm la semietaţie care, în final, să vă conducă pe firul real al legii. Folosirea regnului vegetal în alimentaţie este o clauză spre a putea realiza o regenerare energetică şi o purificare a corpului fizic, pentru ca entitatea să fie aptă să se trezească, dar este numai un primpas în revenirea la legalitate a relaţiei alimentare, care înseamnă a consuma produsele create de regnul imediat inferior, deci laptele, ouăle şi mierea, acestea fiind cele 3 produse care vă oferă un statut mai apropiat de lege, dar bineînţeles, prin folosirea lor în stare naturală.

Aceste alimente conţin, însă, elemente de organizare cu Carbonul în rolul dominant, în timp ce trecerea la o nouă civilizaţie este marcată de noi structuri care se vor dezvolta în corpul fizic pe bază de Azot, deci de alcaloizi. Astfel, plante precum coca, cafeaua, tutunul, au fost aduse din sistemul planetar cel mai apropiat de Geea şi adaptate la structurile biologice terestre pentru ca materia primă a acestor transformări care au loc la nivel de Apocalips să poată exista deja. Partea interesantă este că ele nu pot fi folosite pe un fond tradiţional de alimentaţie, fiind necesară o adaptare la acestea pe măsură ce vor fi înlocuite, pas cu pas, structurile tradiţionale ale alimentaţiei. În realitate, nu au cum să existe jumătăţi de măsură sau un paralelism între cele două etape, folosirea unor astfel de substanţe în paralel cu alimentaţia tradiţională determinând efecte secundare care se pare că dau destul de mult de furcă medicinii, care să obişnuit să justifice cauzele tot prin efecte. Probabil că vă întrebaţi de ce ne-aţi crede sau cum de nu se cunosc astfel de lucruri. Situaţia este de aşa natură, încât este necesară o astfel de

intervenţie, care implică şi metoda comunicării directe, deşi sunt adevăruri, realităţi la care omul ar fi trebuit să ajungă prin forţele proprii, dar Apocalipsul va prins din urmă fără să cunoaşteţi aceste lecţii, şi încă, total nepregătiţi în faţa transformărilor care au loc.

Colaborarea pe care o realizăm este un mod de a ne face datoria, dar, în acelaşi timp, şi de a stabili o relaţie firească, căci ceea ce se cunoaşte la nivelul ştiinţei materialiste a fost obţinut sau realizat nu atât prin observaţie, cât paralel cu aceasta, prin elemente de comunicare, conştiente sau nu, potrivit însă cu misiunea entităţilor care le-au adus. Este cunoscut faptul că marii savanţi nu au avut anumite realizări continuând cu o tradiţie predată din generaţie în generaţie, ci din contră, contestând întreaga imagine a ştiinţei din epoca lor. Acesta este procesul dinamic al evoluţiei, care nu cunoaşte jumătăţi de măsură, dar într-adevăr poate corecta societatea umană îndreptând-o pe calea unui progres real.

De aceea, trebuie să înţelegeţi că transformările la care asistaţi nu sunt ceva nou, ci mai amplificate graţie trecerii de la o civilizaţie la alta, şi nu de la o epocă la alta, treceri care au fost destule timp de 26 de mii de ani. Aceasta este cea mai lungă perioadă de transformare în această ciclicitate, trecerea de la o epocă la alta făcându-se prin apocalipsuri de câte 3 ani, în timp ce în prezent durata Apocalipsului este de 36 de ani, deci practic de 12 ori mai mare, transformările fiind amplificate în aceeaşi măsură. Deci în acest an, 1995, suntem în al 13 lea an al Apocalipsului care a început în 1982 şi, pe măsură ce ne apropiem de jumătatea acestuia, deciziile pe care le luaţi trebuie să fie din ce în ce mai clare, căci dacă primii 14 ani au reprezentat acea perioadă a apocalipsului „negru”, în care tradiţia mai avea dreptate, acum se intră într-o perioadă de 7 ani, în zona de la mijlocul Apocalipsului, moment al alegerii oilor de capre, cum se mai spune metaforic, după care vor urma încă 14 ani de reconstruire a civilizaţiei, în sensul evoluţiei conform Planului Divin. Deci este un moment de decizie în care cel mai real ajutor

pe care vil putem da este acela al posibilităţii de a decide, ceea ce justifică la propriu prezentarea unei astfel de alternative, esenţială pentru a avea parametrii care să vă poată argumenta hotărârile.

Probabil că mulţi dintre voi sunteţi surprinşi de această contestare totală a tradiţiei, dar care nu este pentru a fi împotriva ei, ci pentru a vedea calea reală care poate fi urmată de cei care vor avea puterea deciziei, asumându-şi responsabilitatea propriei lor existenţe. Deci am putea spune că, dacă până acum nu aveaţi de ales, de-acum cei care vor continua sensul distructiv vor trebui să-şi asume responsabilitatea acestuia fără justificări puerile, că aşa ar fi viaţa sau prin alte minuni ale acceptării tradiţionale. Nimeni nu poate impune ceva nimănui, dar faptul că mai mult de jumătate din populaţia terestră doreşte binele, doreşte să evolueze, nu are cum sau de ce să fie oprit de cei care încă nu vor să participe la aceste lucruri, pentru că nimeni nu vă poate interzice nimic, nici măcar răul, dar nu aveţi dreptul să afectaţi alte sisteme prin rău, şi cu atât mai puţin să-l generalizaţi, când în realitate el nu este decât un punct de referinţă pentru majoritatea civilizaţiilor din galaxie.

Să revenim, deci, la alimentaţie ca factor esenţial în cadrul acestor transformări. În cadrul ELTEIU – universitate puteţi găsi aceste 3 grade de alimentaţie, care se desfăşoară pe rând, ca semietaţie ale acestui proces de revenire la parametrii cosmici. Alimentaţia de gradul întâi este cea formată din produse naturale, neprelucrate prin coacere, fierbere şi alte manifestări de acest gen.

Putem spune că s-a ajuns la o piromanie distructivă în care un bun cetăţean trebuie să fie şi un bun fochist, jucându-se împotriva jocului. Trecerea la acest grad de alimentaţie vă oferă posibilitatea de refacere a ţesuturilor, de refacere energetică, o parte din energia pe care o consumaţi în digestie fiind îndreptată acum spre elementele dinamice ale vieţii, ale înfăptuirii, facilitând pas cu pas şi revenirea corpurilor subtile care, practic, sunt atrofiate de aceste substanţe grosiere (atrofiate nu în

sensul de afectare, cât imposibil de conştientizat sau de folosit la modul normal, constructiv, civilizat). Ceea ce se cunoaşte despre aceste aspecte subtile ale existenţei este privit doar prin prisma paranormalului, a extraordinarului, deci, practic, ca aspecte care sunt mai mult spectaculoase, decât parametrii normali ai existenţei. Este vorba de aceeaşi inerţie prezentă atunci când să descoperi America (deşi este impropriu spus „descoperită", ci mai bine zis atinsă, căci oricum exista) şi viaţa întregii civilizaţii să transformat. De altfel, acolo au fost găsite plantaţiile de tutun, de coca, care aparţin, ca posibilitate de folosire la modul dinamic şi constructiv, abia prezentului.

Alimentaţia de gradul întâi vă oferă, deci, o vitalitate de 10 ori mai mare decât cea denaturată, mai puţin timp consumat cu prepararea, mai puţine resurse în sensul firesc, căci calitatea domină cantitatea şi determină dispariţia suferinţei, a bolilor, a manifestărilor patologice de orice natură. Acesta este, de altfel, stadiul de alimentaţie al marii majorităţi a reprezentanţilor regnului animal. Şi în cadrul acestui regn întâlnim, practic, o triadă: animalele carnivore, aflate pe o treaptă inferioară de evoluţie, cele care au o alimentaţie mixtă, deci sunt în zona de trecere, şi cele erbivore sau vegetariene care se află pe o treaptă ierarhică superioară. Produsele care ar aparţine regnului uman, în sensul de a le putea folosi în alimentaţie, sunt cele ale animalelor erbivore, ele având acea vibraţie paşnică a existenţei. Spre deosebire de alimentele vegetale care mai conţin etheric şi materie fizică, produsele animaliere conţin şi elemente astrale, de aceea produsele animalelor erbivore care sunt mai paşnice, mai cuminţi, au o vibraţie mai înaltă, deci sunt mai potrivite regnului uman.

Vom detalia mai mult relaţia omanimal într-un capitol ulterior, acesta fiind un aspect care, cu toată biologia, genetica şi materialismul de astăzi, practic este necunoscut şi, de asemenea, ignorat, şi atunci veţi realiza că actul de a consuma carne este similar cu a vă ucide prietenii, fraţii, răpindu-vă tot atâtea posibilităţi de

colaborare şi de folosire a acestora în sensul de ai putea ajuta în evoluţia lor, dar şi de a le da un sens real, în care relaţia să vă avantajeze în aceeaşi măsură. Există situaţii similare pe alte planete, în care regnurile inferioare sunt ajutate să evolueze prin folosirea lor în scenariile mentale create de civilizaţiile acestor zone, în sensul determinării unor activităţi care să nu le restrângă libertatea, dar ţinând cont că ele sunt coordonate de spiritegrup şi ca aceste entităţi să poată fi ajutate în această coordonare evolutivă. Acea legendă a zeiţei pădurilor, Artemis, de care ascultă toate animalele, nu prezintă decât o latură a posibilităţilor umane. Le veţi putea descoperi că prietene atunci când nu le veţi mai ucide, când nu le veţi mai vedea ca pe ceva străin şi rău, şi atunci, la rândul lor, ele vă vor putea respecta şi asculta. Dar, cu o mentalitate în care le-aţi transformat în carne de tun, mai precis în producţie de carne, în fabrici de conserve, în haine de lux, vă poate veni greu să credeţi că ar exista şi o altfel de realitate, deşi, practic, ea există dintotdeauna. Animalele nu au memorie, în sensul de a ţine minte toate distrugerile pe care le cauzează omul, aceasta este treaba lui, ca să le repare, şi atunci când el va reveni la lege, va descoperi că are prieteni nu numai în cer şi în planurile subtile, ci şi lângă el. Dar prietenia nu o poate învăţa sau realiza decât prin trezire sau revenire la conştiinţa cosmică, la posibilităţile reale de manifestare a calităţilor divine pe care le are. Vom reveni cu date referitoare la aceste regnuri, a căror realitate minunată aţi ignorato mii de ani, ele fiind entităţi care, pentru evoluţia societăţii umane, au acceptat să fie sacrificate în perioada formării corpului fizic, dar aceste sacrificii, la fel ca şi tabieturile, tradiţiile cu care v-aţi obişnuit, nu mai au niciun sens în prezent.

Al doilea grad de alimentaţie este alimentaţia lichidă, obţinută din aceleaşi produse naturale mixate, trecute prin mixer, folosirea acestui instrument determinând o fragmentare a hranei până la stadiul molecular, ceea ce facilitează o asimilare a ei mult mai rapidă în contact cu suprafaţa intestinului, prin mărirea suprafeţei de contact,

aspect care face cantitatea de hrană să fie şi mai redusă, cavitatea stomacală reluându-şi rolul iniţial de parte superioară a intestinului subţire, la nivel de ansamblu având loc modificări cu care nu are rost să vă prindeţi mintea, fiind un proces care se reglează de la sine, fără a fi necesară analiza materialistă. Ca să dăm alte câteva date, transformările care au loc de această dată vizează şi sistemul endocrin, cel care face legătura între corpul astral şi corpul fizic, de la acest stadiu putând începe să vă regăsiţi capacităţile subtile fireşti şi, practic, fără niciun efort. Aceasta este mai mult o descriere a efectelor, dar factorul aflat la baza acestor procese este vibraţia.

Alimentaţia făcând parte dintr-o triadă, necesită, pentru realizarea ei, şi folosirea simultană a celorlalte două elemente, energia erotică şi controlul mental. Alimentaţia este pe primul loc al triadei tocmai pentru că o schimbare la acest nivel vă scoate din mentalitatea tradiţională de a trăi numai pentru a mânca, şi aici, prin depăşirea unei convenienţe, apare la nivel mental, deci de înţelegere a realităţii, deschiderea unor noi orizonturi, urmând ca, pas cu pas, să vă puteţi regăsi şi să redescoperiţi cu răbdare realitatea cosmică a monadei, a celor două corpuri pe care le aveţi de fapt şi care pot exista numai împreună, formând un întreg. Deci în alimentaţia de gradul doi apare şi un fenomen de apropiere de Legile Universale, în care cei mai avansaţi, mai obişnuiţi cu acest grad, vor putea sesiza că dispare acel eveniment al mesei, fapta rămânând doar la nivelul simplului gest de a sorbi din când în când câte o gură de lichid, în timp ce puteţi face orice altceva. La acest nivel, alimentaţia se apropie de procesele cosmice legale, în care factorul de manifestare aparţine continuităţii date de o ritmicitate subtilă, în care putem spune că vibraţia unui gest este cu atât mai înaltă, cu cât se descoperă continuitatea în valori mai infinitezimale, deci cu oscilaţii mereu mai mici, mai multe cu aceeaşi lungime de undă, şi pas cu pas, prin înţelegerea acestor lucruri, se va putea ajunge la al treilea grad de alimentaţie care este

alimentaţia cauzală, deci cea realizată, pur şi simplu, prin respiraţie, pe care oricum o aveţi, dar care necesită, pentru a o şi conştientiza, să daţi la o parte, pas cu pas, consumul de materie din mediu.

Ceea ce am prezentat în această comunicare reprezintă, în linii mari, programul evoluţiei la acest nivel, care poate fi realizat într-o perioadă de cel puţin 7 ani şi cel mult 21, dar numai în paralel cu celelalte două elemente ale triadei, şi veţi putea constata că firescul, bunul simţ al înfăptuirii, nu vă va permite să o luaţi prea înainte cu un element, neglijându-le pe celelalte. Toate au importanţă în felul lor, neavând cum să existe comparaţii sau ierarhizări, căci reprezintă trei faţete ale aceleiaşi unităţi.

Nu trebuie să vă surprindă că în acest context am intercalat şi date referitoare la regnul animal, căci alimentaţia reprezintă o relaţie cu regnul imediat inferior, la fel cum pentru noi formele mentale pe care le generăm reprezintă un fel de hrană, bineînţeles cu polaritatea sa: cele bune îi atrag pe cei buni, iar cele negative pe cei negativi. De aceea, felul în care gândiţi nu reprezintă numai un proces creativ, ci şi o relaţie cu regnurile aşa-zise superioare, orice fiinţă putând trece de la un regn la altul, pas cu pas. Am vorbit de această relaţie alimentară cu regnul animal pentru a ne putea permite să detaliem, într-o comunicare ulterioară, tipurile de relaţie cu acest regn, care implică la nivel real şi dimensiunea informaţională. De altfel, veţi descoperi că adevărata relaţie între regnuri este informaţională şi nu alimentară, dar aceasta pas cu pas, căci de voi depinde ca, prin trezire, să vă puteţi asuma, alături de responsabilitatea propriei existenţe, care vă revine incontestabil, şi alte veleităţi sau aspecte colaterale care, prin înţelegerea realităţii, vă solicită să ajutaţi regnurile inferioare în evoluţia lor.

Curaj, prieteni! Solteris!

14 VIII 1995 Ora 3.30, Galben PALMIRA

Solteris! Aşa cum am promis, ne vom referi în această comunicare la situaţia regnurilor inferioare. Perioada de Apocalips în care ne aflăm vizează nu numai civilizaţia umană, ci şi celelalte regnuri existente pe Geea, omul având un rol determinant în evoluţia lor. Pactul prin care, în perioada formării corpului fizic al omului, regnul animal a acceptat să contribuie, prin sacrificii, la operaţia de anesteziere a fiinţei umane, practic nu mai există. Aşa cum omul trebuie să-şi spiritualizeze corpul fizic, la fel şi regnul animal trebuie să evolueze. La prima vedere, ar părea paradoxal să mai amintim de acest regn când omul încă nu ştie cine este şi îi vine atât de greu să-şi ia în primire responsabilitatea, de fapt a lui însuşi. Şi totuşi, acest regn există, iar apelul care se face este acela de a înceta sacrificiile gratuite care, astăzi, sunt împotriva voastră şi a legii, a evoluţiei, la propriu.

Fiecare are dreptul să facă tot cei place, atâta timp cât nu deranjează alt sistem, şi aceasta se referă de la firul de iarbă până la situaţia dezastruoasă la care s-a ajuns astăzi la nivel planetar. Nu societatea trebuie schimbată, cât omul, fiecare în parte, şi atunci se va putea vorbi, într-adevăr, de sensul real al evoluţiei, nu ca de un hobby, ci aşa cum este de fapt sensul vieţii. Vorbim de sens, căci nu există scop, iar dacă există, este inutil. Primul pas spre a redefini relaţia cu regnul animal este de a înceta distrugerea sa, şi fiţi fără grijă că nu se vor înmulţi mai mult decât se poate, de altfel nimic nu este întâmplător. Interferenţe între regnuri nu există, ceea ce poate exista este numai colaborarea. Fiecare fiinţă fiind divină, dar în stadii diferite de evoluţie, singura relaţie posibilă este colaborarea, şi aici aveţi multe exemple în istorie, pornind de la cei doi fraţi Romulus şi Remus, care au fost crescuţi de o lupoaică, la Cartea Junglei, Tarzan şi alţi astfel de eroi care, deşi aparent ar fi de ficţiune, pornesc de la o realitate valabilă dintotdeauna şi pentru totdeauna, şi anume aceea a relaţiei între regnul uman şi regnul animal. Ca orice relaţie, se porneşte de la dimensiunea comunicării care, de această dată, nu este nici dresura, nici alintările,

nici vorbele, ci efectiv este vorba de telepatie. Acest nivel al comunicării implică imaginea, deci acea claritate mentală în care imaginile pe care le emiteţi depind de voi. Posibilitatea realizării unei astfel de comunicări necesită dezvoltarea imaginaţiei în sensul firesc de a continua creaţia, de a obţine prin purificare acea posibilitate a vizualizării clare a unei imagini care, astfel, se transmite mai departe. Mesajul fiind înţeles, implicit este şi aplicat.

Există nenumărate exemple, în istorie, pentru relaţia omanimal, deşi timp nu există, pentru a redimensiona un aspect la fel de posibil în prezent, dar care depinde numai de voi, de starea voastră de luciditate şi de bunul simţ de al lua în seamă, pentru că o astfel de relaţie nu implică ceea ce să înţeles astăzi, când pisicile şi câinii au ajuns să fie hrănite cu conserve, spălate, pieptănate sau alte lucruri de acest gen, şi nu implică nici sacrificarea oilor, a porcilor, a vitelor, de dragul unui consum de substanţă. Toate aceste lucruri au avut rolul lor, dar în prezent este vorba de a reveni la normalitate, la respectarea legilor vieţii, căci nu există mare sau mic, şi atunci când veţi fi suficient de curaţi pentru a putea comunica cu noi, veţi putea comunica şi cu reprezentanţii acestui regn, în sensul ales de voi.

Relaţia omanimal se manifestă prin acel respect în care trebuie să înţelegem o lege foarte simplă, şi anume că entităţile cu vibraţii mai joase întotdeauna vor respecta entităţile cu vibraţii mai înalte, atunci când acestea nu le agresează, nu le deranjează, în sensul de a afecta chiar perimetrul vieţii lor, locuinţa, puii ş.a.m.d., deci practic atunci când nu interferează cu ele. Cum se manifestă acest respect, în general, este foarte simplu. Aţi observat, cu siguranţă, că atunci când traversaţi o pădure sau un loc populat de astfel de fiinţe, ele vă evită, şi chiar dacă apucaţi să le vedeţi, ele nu stau să vă contemple sau să vă aştepte. Acest fenomen a fost considerat greşit un gest de teamă, în realitate fiind vorba de această manifestare a diferenţei de vibraţii şi a unei lipse de comunicare din prea multă gândire, în care aceste fiinţe, percepând o vibraţie

haotică la nivel mental, evită să vă întâlnească, mai ales că aveţi acces la forţa mentală, deci implicit ceea ce creaţi are o anumită vibraţie, pe care regnul animal o simte şi căreia i se conformează.

Astăzi sunt deja cunoscute atâtea cazuri în care iniţiaţii din zona Tibetului colaborează cu aceste regnuri în sensul posibilităţilor de comunicare, de prietenie la propriu. Sunt destui oameni care cunosc aceste legi şi care, în loc de a scoate arma să ucidă, ştiu să redea un sens acestei relaţii. Primul gest care vă poate elucida la acest nivel este oprirea sacrificiilor gratuite şi iresponsabile asupra acestui regn. Imposibilitatea relaţiilor cu alte regnuri este dată de această situaţie, de a nu şti cine sunteţi, de a vă complace într-o stare de ilegalitate, ceea ce face să fie imposibilă relaţia cu cei ce se află în legalitate, şi aceasta nu se referă numai la regnurile superioare îngeri, arhangheli sau la alte civilizaţii, ci şi la regnurile inferioare mineral, vegetal, animal care se află în legalitate, ele fiind coordonate de spiritegrup care au datoria de a face aceste întrupări ale lor, pe care voi le numiţi animale, să evolueze conform Planului Divin. Noţiunea de spiritgrup nu este ceva abstract, ci sunt entităţi la fel ca şi voi, dar care în loc de un vehicul uman coordonează milioane de animale din aceeaşi specie sau gen. Spre deosebire de om, aceste fiinţe există în planurile astrale, deci fără a fi încarnate în corpurile fizice ale animalelor. De altfel, animalele au numai corp astral, în afara dublului etheric şi a corpului fizic.

Ceea ce se cere în prezent este refacerea acestor relaţii în sensul că dacă, necunoscându-vă, vă vine greu să înţelegeţi că se poate comunica cu ele, cel puţin nu le mai ucideţi. Folosirea cailor în diferite epoci nu a fost posibilă decât prin prisma acestei comunicări. În epocile primitive ale acestei civilizaţii au existat culte care venerau animalele, chiar le zeificau, tocmai pentru că, spre deosebire de fiinţa umană care abia îşi definitiva un corp fizic după perioada lemuriană, acestea erau perfect adaptate planului fizic, la fel cum sunt şi astăzi prin

coordonarea lor de către spiritegrup. Deci, în prezent, chiar dacă aceste fiinţe nu posedă tehnologie sau cunoaşteri materiale în sensul gândirii care s-a dezvoltat la oameni în cursul ultimelor câteva sute de ani, ele trebuie să fie respectate şi nu distruse.

De altfel, pentru a avea o imagine a evoluţiei, prin spiritualizare fiinţa umană va trece în regnul îngerilor, în timp ce fiinţele care astăzi sunt în regnul animal vor trece la stadiul de evoluţie umană. Această realitate nu trebuie privită doar ca evoluţie a formei, ci trebuie realizat faptul că spiritelegrup care le coordonează sunt fiinţe la fel ca şi voi, şi care urmează să depăşească un anumit stadiu al manifestării pentru a trece într-un regn superior. Această ierarhie aparţine doar formei, dar în realitate numai manifestările divinităţii se schimbă, esenţa fiind în permanenţă aceeaşi. Principiul este în toţi şi în toate, indiferent de formă, de regn, de nivelul de vibraţii la care se manifestă o fiinţă, astfel încât vă puteţi recunoaşte în totul şi mai ales puteţi respecta totul ca pe voi înşivă, căci tot voi sunteţi, sau noi, aceeaşi realitate a unităţii în diversitate şi care numai prin înţelegere poate duce la relaţii fireşti. La nivel real nu există mare sau mic, mult sau puţin, ierarhiile fiind numai deformări materialiste asupra existenţei. Efortul de a percepe acest aspect este de bun-simţ.

Nicio fiinţă nu are dreptul să afecteze o alta în virtutea unei superiorităţi la nivel de manifestare, singura relaţie firească fiind aceea realizată la modul constructiv, prin colaborare, prin firescul puterii universale, deci al Iubirii. Gestul de bun-simţ care se cere este acela de a da în loc de a lua, de a respecta în loc de a distruge. Nu sunt lucruri noi, dar deşi sunt cunoscute, practic sunt nefolosite. Cei care folosesc carnea în alimentaţie doar pentru că o găsesc în magazin, nerealizând că participă la un genocid asupra unui regn care are aceeaşi origine divină ca şi a lor, cei care au ajuns să facă din astfel de relaţii un hobby pentru propria distracţie, sau ca să-şi mai ocupe timpul, neavând un sens firesc al existenţei, riscă să

afecteze un întreg ansamblu de fiinţe aflate în regnuri diferite şi care sunt nevoite să intervină tocmai pentru a vă putea ajuta să reveniţi.

Corpul fizic care, la origine, aparţine regnului animal până ce este spiritualizat, se bazează mai mult pe instinct. De altfel, o bună perioadă de timp societatea terestră a fost coordonată de spiritegrup, având nume de popoare, de triburi, de familii ş.a.m.d. Prin individualizare dispare acest aspect, fiecare având posibilitatea de a fi el însuşi şi, implicit, de a conştientiza relaţia sa cu orice sistem, nu prin atribute şi mentalităţi tradiţionale, ci prin mentalul său, prin Supraeu. Facem, deci, cunoscută această situaţie în care de evoluţia omului, în sensul înţelegerii fenomenelor, a transformărilor care au loc în cadrul Apocalipsului, depinde şi existenţa regnurilor inferioare vibraţiei umane.

Deci, acesta este încă un apel la responsabilitate, la conştiinţa cosmică, pe care fiecare dintre voi o are, de a înceta acest genocid gratuit, pentru că revenirea la sensul real al prezentului, la firescul legalităţii, implică responsabilitatea absolută, prin înţelegerea contextului universal şi a consecinţelor determinate prin tradiţie în mod inconştient şi gratuit. Nu uitaţi că, atunci când vă veţi decide să renunţaţi la aceste acte de distrugere inutilă, totodată făcând şi un pas înainte în propria evoluţie, veţi elibera alte milioane de spirite care coordonează acest regn, permiţându-le evoluţia. Ne facem datoria pentru ca şi voi să vo puteţi face, în primul rând prin propria voastră recunoaştere. Deci, trezeşte-te, Omule! Solteris!

22 VIII 1995, ora O.44

Solteris! Trebuie să continuăm, trebuie să mergem înainte, pentru milioane de oameni, pentru milioane de nevinovaţi care, din pricina ignoranţei şi a necredinţei, sunt condamnaţi să continue o stare fără niciun fel de conştiinţă, o practică fără niciun fel de funcţionalitate, şi aceasta pentru ce? Efectiv, pentru ce fiinţa cea mai

extraordinară de pe Geea a ajuns la un astfel de comportament? Nici în sus, nici în jos, nici la dreapta, nici la stânga, sunt acele oscilaţii în care schimbarea se vrea să fie în bine, dar dacă se poate cu cât mai puţin efort, continuând o stare de a conserva ceea ce este împotriva prezentului. Este un paradox, efectiv un paradox, căci răbdarea nu înseamnă aşteptare, ci este acel efort în care zi de zi, pas cu pas, puteţi să refaceţi drumul până la locul de unde laţi pierdut, tocmai ca să puteţi continua. Această refacere, această revenire la Tatăl, la unitate, la principiu, la voi înşivă de fapt, este acea etapă dinaintea lui „a merge”, în care trebuie să vă vină să credeţi că existaţi. Deci, continuăm seria comunicărilor din această zonă a Palmirei, acelaşi oraş sumerian care se suprapune cu centrul cosmic al Geei.

În lecţia anterioară neam referit la situaţia regnurilor inferioare. Prin adoptarea unei atitudini normale în raport cu acestea vor dispărea ocupaţii ca vânătoarea şi pescuitul, de asemenea abatoarele, industria conservării cărnii şi toate produsele alimentare bazate pe crimă. De aici încolo, fiecare va trebui să-şi asume responsabilitatea fiecărui gest, şi mai ales atunci când deranjează alte sisteme. Relaţiile dintre sisteme, ca manifestare a existenţei, a posibilităţilor de cunoaştere, de elaborare, pot fi redescoperite prin punerea la punct a parametrilor cosmici, deci prin spiritualizarea Templului fizic, pas cu pas urmând, prin procesul de individualizare, revenirea la dimensiunea realităţii, la posibilitatea de a continua creaţia.

Vom discuta de această dată relaţia între sisteme care, pentru a fi în legalitate, trebuie mai întâi să se realizeze între sisteme cunoscute, în sensul real al autocunoaşterii şi, de asemenea, în posibilitatea de continuă corecţie ca manifestare a evoluţiei şi a responsabilităţii fireşti a existenţei. Deci să pornim de unde ne aflăm, nu de unde vrem să ajungem. Acest haos prezent la nivel social este determinat tocmai de această situaţie că nimeni nu ştie cine este, continuând un drum, o

cale care nu-i aparţine şi care constituie o deviere, ca urmare a adaptării la parametrii tradiţiilor, deşi acestea sunt distructive şi, prin consecinţe, arată din ce în ce mai clar că drumul pe care îl urmaţi se înfundă.

Structura socială actuală, bazată pe instituţii, a creat, pe de o parte, o dependenţă a OMului de acestea şi, pe de altă parte, o interdependenţă între ele datorită specializării, deci fragmentării realităţii absolute în manifestare. Această exteriorizare într-o multitudine de elemente, iar apoi interpretarea lor, nu duce decât la amplificarea unei stări de haos în care libertatea, sau cel puţin termenul de autonomie, sunt cunoscute numai teoretic, dar practic sunt încă nerealizate la nivel de trăire. Puteţi realiza aceasta prin propria voastră recunoaştere. Deci, tot ceea ce vedeţi manifestat provine din aceeaşi unitate care, practic, în cărţile sfinte este denumită Tatăl, sau Dumnezeu, sau Principiul. Astfel, se poate înţelege că această diversitate, la nivel fizic, este unitară în plan divin, unde ceea ce este mare este ca şi ceea ce este mic, ceea ce este mult e ca şi ceea ce este puţin, prin aceeaşi realitate a imaginaţiei, reprezentând un cuvânt, deci o imagine. Ne aflăm, într-adevăr, la începutul unei epoci care, în majoritatea cazurilor, este percepută numai prin disfuncţionalitatea metodelor aplicate în alte epoci, fără înlocuirea acestora cu ceva mai bun. Situaţia actuală, în care se realizează trecerea de la o civilizaţie la alta, diferă prin faptul că nu mai poate fi dată o metodă generală, instituţionalizată, mecanică, ci fiecare trebuie să-şi dea metoda, fiecare trebuie să-şi deconspire calea pe baza Legilor Universale, a informaţiei care se manifestă în prezent prin atâtea canale. Însă ceea ce trebuie înţeles este faptul că ea nu funcţionează decât dacă este particularizată, particularizarea făcând parte din procesul de individualizare, iar comunicarea, colaborarea dintre două sisteme fiind în sensul universalizării. Tocmai de aceea, informaţia cu care venim nu este despre ceea ce facem noi sau ce metode aplicăm noi la nivel particular, ci reprezintă soluţii universale adresate societăţii terestre în

sensul deconspirării transformărilor actuale, dar care pot fi înţelese numai prin particularizare. Fiecare are un unghi de vedere asupra realităţii, şi acesta este unghiul din care poate vedea lumina, care se află de fapt pretutindeni.

Ceea ce trebuie să regăsiţi prin voi înşivă este propria imagine asupra realităţii. Nu este greu sau complicat, ci simplu şi complex. Necesită acel efort de bun simţ, de a renunţa la copiere, la stări de aşteptare, de contemplare, de idolatrizare, lipsite de originalitate şi impuse în societate de entităţi care refuză să evolueze sperând că pot bate pasul pe loc conservând de fapt lenea, indiferenţa şi propriile lor interese. Chiar cu toate acestea, sute de milioane de oameni caută o soluţie de mai bine, caută un sens real al existenţei, o bucurie firească, o motivaţie a ceea ce este în propria lor trăire. Definiţii nu au cum să fie date şi nici nu avem dreptul să vă judecăm, nu facem altceva decât să dăm glas consecinţelor prin banalul act de a constata şi în acelaşi timp de a vedea cauza efectelor care au ajuns să vă apese, acoperind ca o ceaţă lumina spiritului vostru, înfundându-vă urechile la auzul acelei voci curate care vorbeşte prin voi, vocea Christului din fiecare. Soluţiile pe care le dăm nu au o natură socială, ci particulară, căci pot fi folosite numai prin particularizare, urmând ca în mod logic, prin schimbarea fiecăruia dintre voi, relaţiile şi viaţa socială să poată deveni mai bune, mai normale, mai fireşti. Nu avem cum să vă criticăm, ci o fac consecinţele, faptele voastre. V-aţi adaptat la rău, dar aţi fi văzut că se poate la fel de simplu şi cu binele, însă pas cu pas, cea mai dificilă etapă fiind de fapt cea a schimbării polarităţii, care este zona cea mai oscilantă în cadrul programului universal de revenire la realitate, punând entităţile într-o situaţie de sensibilitate deosebită atât ca bază pentru folosirea capacităţilor latente prin trezirea lor, cât şi ca posibilitate de înţelegere profundă a realităţii. Revenirea de la gândire la puterea cuvântului este un proces care se poate realiza numai cu ajutorul scrisului, deci al Jurnalului, şi cu cât mai multă răbdare, pentru ca aspectele subtile să se poată manifesta

la modul util, prin elemente normale, fără spectacole gratuite, ci printr-un control mental de bun simţ. Conceptele, atributele care vă limitează sunt lucruri care nu există, deci să renunţaţi la ceea ce nu există, la prima vedere nu ar fi prea dificil, dar practic dificultatea constă în a da la o parte aceste elemente, unul câte unul, astfel încât să puteţi să le înlocuiţi cu ceea ce este, deci cu opusul lor, pas cu pas, într-o anumită ordine, care, de data aceasta, este particulară şi depinde de voi înşivă, de sinceritatea cu care o realizaţi.

Astfel, cu răbdare, limitele pot fi înlocuite cu libertatea, suferinţa cu bucuria, egoismul cu altruismul şi aşa mai departe, acest proces necesitând răbdarea în care fiecare înlocuire să fie verificată şi în practică, astfel încât să aveţi posibilitatea unei permanente corecţii în cadrul acestui circuit cauză-efect, arătându-vă exact paşii care trebuie urmaţi pentru a nu merge prea repede sau prea încet, ci în ritmul vostru care, într-adevăr, este particular. Importantă nu este viteza, ci mişcarea, dinamica, creaţia. Ceea ce nu se mişcă, ceea ce încearcă să vă conserve, nu face decât o încercare împotriva legii, fapt care se poate vedea la nivel social, căci încercarea de a menţine tradiţii fără a le înlocui cu ceva mai bun duce la consecinţe din ce în ce mai dramatice, în care sunt antrenate milioane de entităţi nevinovate, într-un vârtej care vă îndreaptă spre desfiinţarea creaţiei, în loc de continuarea ei într-un sens constructiv.

Puteţi numai dacă vreţi, iar pentru a putea e suficient să vreţi şi, pas cu pas, progresul va deveni din ce în ce mai evident. Important este ca, realizând binele, să nu vă opriţi, căci binele nu este o stare care să conserve realitatea, ci este un sens. Lipsa condiţiilor cu care se confruntă majoritatea populaţiei, cel puţin în Zona Românească, va determina revenirea la parametrii realităţii universale, ai posibilităţilor de creaţie, deci şi ai condiţiilor materiale, astfel încât atunci când acestea vor exista, ele vă vor oferi şi sensul, redobândirea lor pas cu pas punându-vă în situaţia de a fi lucizi, deci implicit de a

le folosi, şi cu cât folosiţi mai mult, cu atât veţi avea mai mult. În acest sens, celui bogat, bogăţia îi va spori, iar cel sărac va deveni şi mai sărac, bogăţia materială fiind o reflectare a bogăţiei spirituale. În societatea terestră, bogăţia fiind privită şi ca o modalitate de a profita, de parveni, de a conserva o stare de lene, determinând o permanentă stare de ilegalitate şi de deranjare a altor sisteme, ar exista impresia că cel care e mai rău ar avea mai mult, dar în realitate cel care înşală, cel care (se) fură, pierde şi ceea ce avea. Astfel, căpătând lucruri care nu-i aparţin în urma efortului său mental, el plăteşte de zece ori toate acestea, sacrificându-şi sănătatea pentru banii cu care să cumpere medicamente, dându-şi libertatea pentru o aşa-zisă deşteptăciune academică, înţelepciunea şi sinceritatea pentru o clipă de plăcere în cadrul actului erotic, devitalizându-se pentru frumuseţea ambalajelor, bătându-şi joc de realitatea procesului alimentar, pe un asemenea fond continuând ritualuri aşa-zis spirituale, lipsite de orice raţiune şi care nu fac decât să alimenteze orgoliul şi carierele unui alt cler, de această dată religios. Se poate, dacă nu sunteţi împotrivă, ca toate acestea să fie înlocuite cu sensul real al binelui, realizat cu încredere, cu răbdare şi cu cât mai mult bun simţ. Evoluţia nu este un scop, ci un sens, de aceea nu au niciun rost fanatismul, seriozitatea, impunerile. Priviţi la copiii din jurul vostru: cu câtă pasiune se joacă, deşi sunt la fel ca şi voi! Păstraţi-vă acest joc şi reveniţi la maturitate, căci aparţine firescului. Prin revenirea la parametrii cosmici ai existenţei scăpaţi de limitarea aparţinând bolilor, morţii, suferinţei, de conceptele de spaţiu şi de timp, realizând acea dimensiune eternă şi posibilităţile de a învăţa, dar de a vă şi distra, de a putea într-adevăr să trăiţi.

Transformările care au loc la nivel de civilizaţie vă implică pe toţi în aceeaşi măsură, de aceea se poate spune (dar numai atunci când toţi oamenii vor deveni lucizi) că OMul s-a trezit sau a înviat, de altfel acesta fiind şi unul din mesajele pe care Iisus, acest minunat învăţător cosmic, a încercat să vă aducă, iar alţii au încercat să-l

obstrucţioneze, să-l oprească, deci acţionând în celălalt sens ceea ce nu poate fi ascuns, pentru că se află în fiecare. Căci oricât ar părea de ciudat, totul se află în voi. Această metodă de a prelua o informaţie din exterior pentru a vă trezi la realitate nu este decât o reflectare a interiorului vostru, care depinde numai de voi. Nu întâmplător întâlniţi această informaţie într-o anumită ordine, potrivit cu vibraţia pe care o aveţi şi cu drumul vostru, fiind de fapt o întâlnire cu voi înşivă, cu posibilităţile pe care vi le aducem. Suntem convinşi că veţi avea curajul să le şi folosiţi.

Relaţiile între sisteme pornesc de la existenţa lor. Într-o masă de generalităţi se pot realiza numai interferenţe, copieri şi suprapuneri, ceea ce duce la o senzaţie de continuă nesiguranţă, la situaţia de a continua o dependenţă şi o lipsă de curaj în faţa originalităţii şi a posibilităţilor dinamice de continuare a creaţiei, deoarece câtă vreme omul nu se află pe drumul său, el se împiedică de tot ceea ce este în jur, privindu-l ca duşman şi piedică în calea propriei lui căutări. Regăsiţi-vă, eliberaţi-vă, treziţi-vă şi atunci veţi constata că nimeni şi nimic nu vă poate împiedica. Recăpătându-vă încrederea în voi înşivă, veţi putea fi deschişi universalităţii, deci oricărei posibilităţi de colaborare, fără ca aceasta să vi se mai pară ca o manifestare a unei ierarhii sau ca o obstrucţie, fără să vi se mai pară ca un element necesar de manifestare a compromisului într-o stare de supravieţuire, sau ca o necesitate de a copia ceea ce nu aveţi nevoie. A face ceea ce nu este necesar înseamnă a contesta Legea Necesităţii punându-vă în imposibilitatea de a vă recunoaşte. A oscila înseamnă a contesta Legea Ritmului. A fi fanatic înseamnă ignorarea monadei, a alternanţei dinamice între două polarităţi, dar dată de propria voastră iniţiativă. A crea inexistentul înseamnă a vă interzice existenţa. De voi depinde ca, dincolo de aparenţe, ceea ce este să se înfiinţeze ca o confirmare reală a propriei voastre creaţii. Datele pe care le transmitem sunt de cota zero, valabile pentru orice entitate, indiferent de specializarea socială

sau spaţio-temporală pe care o are. Suntem convinşi că puteţi intui că, prin revenirea la realitate, multe din obişnuinţele şi activităţile care reprezintă pulsul societăţii terestre vor fi înlocuite cu elemente mai bune, determinând schimbări radicale în toţi şi în toate. Datoria pe care o avem este de a preîntâmpina acest şoc, de al atenua, mai precis, punându-vă în situaţia de a vă putea autopregăti pentru a înţelege epoca şi ceea ce trăiţi de fapt. Oricât de mult v-aţi agăţa de trecut, aceasta nu mai are cum să reprezinte o posibilitate. Mentalitatea de a face în aşa fel încât să reveniţi la un bine care era mai evident în cadrul altor epoci poate fi explicată prin acea intuiţie a faptului că, practic, într-o anumită etapă era mai bine şi că, pentru a fi iarăşi mai bine, trebuie să reveniţi acolo. Dar aceasta nu se referă la o epocă anume, ci la voi înşivă, la Christul din voi, deci reveniţi la voi pentru a putea continua. Orice proces în Planul Fizic porneşte de la superior spre inferior, deci de la vibraţii înalte, de la lumea mentală, spre vibraţii joase, care aparţin manifestării. Vibraţiile înalte nu trebuie înţelese ca bune, şi nici cele joase ca rele, armonia de fapt fiind sensul, ceea ce se poate numai printr-o alternanţă a acestora, printr-un joc care cauzează acel echilibru dinamic inerent evoluţiei.

Urmărind societatea terestră pe parcursul unui ciclu de 26 de mii de ani, format din 4 epoci de câte 6500 de ani, vă putem spune că trecerea de astăzi se face de la o etapă a ciclului cu vibraţia cea mai joasă, aşa numita Epocă de Fier, la cea cu vibraţia cea mai înaltă, Epoca de Aur, dar aceasta nu se face mergând înapoi pe firul atâtor mii de ani, din tradiţie în tradiţie, ci mergând înainte prin spiritualizarea corpului fizic, prin aplicarea acestei informaţii care, de fapt, în voi se află. Atunci, într-adevăr, veţi redeveni astăzi pentru a putea merge într-acolo, spre ceea ce intuiţi că este bine, dar care nu se află în urmă, ci înainte, realizarea sa nefiind în copiere, ci în curajul de a participa la acest proces de metamorfoză, de revenire la o vibraţie mai înaltă, la posibilitatea manifestării divinităţii care sunteţi. Progresul nu este ceva spectaculos, dar dacă

există, e perfect, căci nu vi se cere mult sau puţin, ci să fie pentru că se poate. Solteris!

PALMIRA

24 VIII 1995, ora 1.24, azuriu-roşu

Solteris! Ne apropiem de finalul ciclului de comunicări din această zonă a Oraşului de lumină Palmira. Ceea ce ne propunem să abordăm în această conjunctură este o lecţie adresată celor întregi, celor care nu au uitat de ei înşişi, de faptul că omul, la nivel de manifestare fizică, este format din două corpuri şi numai împreună ele pot alcătui fiinţa umană. Este poate Cuiul lui Pepelea sau una dintre cele mai complexe lecţii ale existenţei şi care, pentru a o putea percepe, necesită foarte multă răbdare şi, în primul rând, se adresează celor care îşi urmează o cale, o misiune, un drum, despre care într-adevăr se poate spune că există.

Întregul, la nivel de manifestare, este perceput printr-o aparentă dualitate. În realitate este vorba de cele două polarităţi ale monadei, sau de cele două feţe ale monedei, împreună alcătuind nu un întreg, ci întregul. Ciclul din care fac parte şi aceste comunicări se numeşte Principiul Unic, deci ceea ce trebuie înţeles este faptul că unic înseamnă Unul. Acest principiu, la nivel de manifestare, apare în diversitate, manifestare în care fiecare se poate recunoaşte prin trezire drept Fiul sau unul dintre fii, fiecare având posibilitatea să înţeleagă acest lucru. Atunci când Tatăl şi Fiul devin Una, se poate spune că Spiritul se manifestă, Spiritul reprezentând voinţa, cea care imprimă un anumit sens evoluţiei fiinţei, deci Fiului, prin Tatăl Principiul cu care una este. Cei care au ajuns aici se pot recunoaşte în tot ceea ce există şi pot realiza această legătură, care există între toţi şi toate, prin faptul că provin din aceeaşi unitate absolută. Tematica întregului este deosebit de complexă tocmai prin simplitatea sa, necesitând perceperea subtilităţii existenţei şi o anumită curăţenie interioară pentru care au fost date deja o serie

de metode, argumentate prin necesitatea firească a prezentului, dată de trecerea de la o civilizaţie la alta, deci de la o vibraţie la alta, în sensul normal al progresului.

Fiecare entitate are acces la creaţie, însă poate să practice dinamica materializării ei numai fiind întreg, adică realizând un echilibru dinamic între cele două polarităţi ale monadei. Nu este greu, însă necesită ca spiritul să iasă din starea de moleşeală, de conservare la care a fost supus în ultimele mii de ani pe Geea, pentru a se putea manifesta în adevăratul sens al cuvântului de a continua creaţia prin credinţă, în legalitate, după cum o poate înţelege el. La nivelul actual al societăţii terestre, cuplul sau această realitate a vieţii realizată împreună, deci în două corpuri, este confundat cu un contract social, cu instinctul sau cu o exagerare a pasiunilor. În realitate, nu există un scop, cât un sens, nefiind vorba nici de a crea familii, nici de o privare de libertate sau de asumarea unei responsabilităţi serioase, ci de însuşi sensul firesc al dinamicii. Între două polarităţi, evoluţia solicită o permanentă stare de dinamică, de contradicţie, din care, prin compararea a doua lucruri, să se manifeste cel care este mai bun. Din imaginea Yang a unei situaţii şi din cea Yin se poate decide într-adevăr monada, deci acea soluţie viabilă atât pentru partea Yin, cât şi pentru cea Yang, prin unitate, valabilă la nivel universal, deci în armonie cu Planul Divin. În decursul a mii de ani, fiecare dintre voi a îmbrăcat şi corpuri Yin şi corpuri Yang, având diverse semne astrologice dominante în tema natală, în sensul dominanţei unei anumite polarităţi. Prin evoluţie, foarte multe entităţi au ajuns în situaţia de androginat, în care cele două polarităţi se află foarte aproape de ponderea egală, ceea ce se numeşte linia de mijloc. Bineînţeles că egalitate nu are cum să existe, dar această apropiere conferă entităţii un echilibru interior şi o posibilitate de înţelegere holistică a realităţii, indiferent de vehiculul fizic care o îmbracă. Sunt acele entităţi care nu se mai confundă cu corpul fizic, ci îl înţeleg ca Templu, în care Spiritul este veşnic viu. Sexul este actul prin care două

entităţi revin la trăirea întreagă, recunoscând Principiul care este în toţi şi în toate, recunoscându-se întregi în diversitate, de aceea putem spune că este cel mai sacru act al manifestării, care poate fi confundat cu starea de rugăciune sau de meditaţie. Sunt aspecte care trebuie privite în afara elementelor senzoriale, prin subtilitatea lor, pentru că OMul face parte oricum din acest plan al unităţii Universale, dar dominanta unei polarităţi, în sensul lipsei alternanţei cu cealaltă polaritate, blochează evoluţia. Este situaţia la care s-a ajuns astăzi prin împărţirea societăţii în femei şi bărbaţi, acestea fiind concepte care definesc forma, dar nu atât de formă este vorba, cât de o mentalitate distructivă care a format două tabere, deşi în realitate este vorba de flancurile diferite ale aceleiaşi unităţi, pentru că această realizare a întregului nu înseamnă realizarea mai multor întreguri, căci fiecare cuplu trebuie să fie întregul, nu un întreg, şi nici nu are cum să existe aşa ceva, căci unitatea este una.

Să luăm, deci, o imagine simplă a manifestării diversităţii. De la etapa de jumătate, deci a existenţei într-un singur corp, prin apropierea de cel cu care se cuplează perfect, se realizează poarta spre înţelegerea puterii universale, deci a Iubirii care nu are adresă sau posesivitate, ci este recunoaşterea unităţii în diversitate, în întregul ei. Astfel, se poate vorbi de mai multe cupluri în sensul individualizării, dar de un singur întreg, căci din Unul pornesc toţi şi toate şi Unul se află în toţi. A realiza acest nivel de conştienţă oferă oricărei fiinţe recunoaşterea în întregul Univers, deci universalitatea. Puteţi înţelege astfel că Iubirea nu poate fi confundată cu una din polarităţi, cu plăcerea sau neplăcerea, ci este puterea universală, forţa care vă poate aduce în situaţia recunoaşterii în toţi şi în toate. Faptul că puteţi contacta/cunoaşte realitatea şi puteţi evolua, într-adevăr, numai împreună, numai întregi fiind, poate fi surprinzător pentru omul de azi, transformat în atribut, confundându-se cu materia. Căci pot avea acces la cunoaştere numai cei care trăiesc monada, altminteri având acces numai la

jumătăţi de adevăruri. De altfel, putem constata cum, în societatea terestră, această evoluţie tehnologică în detrimentul celei spirituale este pe fondul unei mentalităţi patriarhale, rezultatul fiind o stare de violenţă, de neînţelegere a elementelor subtile ale existenţei. Este faţeta pe care entităţile preponderent Yin o pot reda societăţii creând acest echilibru care poate oferi un sens existenţei (de altfel, simbolul spiritului este Yin), acea linişte, pace, armonie, în care voinţa poate dinamiza orice proces, continuând creaţia în firescul jocului cosmic guvernat de aceleaşi legi eterne, valabile dintotdeauna şi pentru totdeauna.

Imaginea contradictorie pe care o oferă astăzi ştiinţa şi religia, aparent în opoziţie, în fond doar contrazicându-se prin separarea lor, interzice orice posibilitate de cunoaştere. Epoca în care se intră va implica, la nivel de manifestare, un maxim tehnologic pe fondul unei continue evoluţii spirituale, deci acea monadă care implică sensul perfecţionării continue. Dar de aceeaşi răbdare este nevoie şi în actul erotic în care, pentru a fi înţeles, trebuie realizat controlul erotic, deci la entităţile dominant Yang controlul ejaculării, iar la cele dominant Yin cel al orgasmului, între cele două jumătăţi fiind generată acea lumină care, pas cu pas, poate fi amplificată. Realitatea sexului este la fel ca şi respiraţia, la fel ca şi alimentaţia, aici nefiind vorba nici de excitaţie, nici de hedonism (de altfel acestea fiind efecte secundare care pot fi controlate), ci de realizarea unităţii. La nivel social, întâlnim aceeaşi situaţie între spiritualitate şi materie, între tehnologie şi credinţă. Yangul dinamizează Yinul, iar Yinul echilibrează Yangul. La nivel intim, femeia ca să spunem astfel este mai aptă sexual decât bărbatul, deci implicit poartă această responsabilitate a sexului, fiind de fapt cea care trebuie să aibă răbdare, să-şi educe partenerul în sensul firesc de aşi putea controla energia. Varianta cealaltă, la modă astăzi, este aceea a exterminării partenerului, căci prin exagerarea excitaţiei, prin realizarea finalităţii actului erotic, se determină devitalizarea şi de aici, pas cu pas, bătrâneţea şi moartea.

Femeia este cea în măsură ca, în locul plăcerii, să înţeleagă răbdarea şi responsabilitatea acestui act, în care sunt conţinute legile vieţii sau ale nemuririi. Astfel, prin înţelegerea acestui act, omul va avea acces la o existenţă de mii de ani în Planul Fizic prin care, pas cu pas, într-adevăr, se va putea vorbi de cunoaştere şi de revenirea la sensul normal şi firesc al evoluţiei. De altfel, imaginaţia, idealurile, aparţin în general generaţiilor tinere, care încă au acces la energia universală, în timp ce entităţile care au atins o anumită maturitate, din pricina devitalizării prin sex, au ajuns la o impotenţă mentală, deci în imposibilitate de a mai înţelege realitatea sau de a o putea controla. Este chiar situaţia în care se află mii de savanţi, de oameni politici, de entităţi aflate în punctele de decizie, de care depind milioane de nevinovaţi, dar care, prin necunoaşterea acestor elemente simple ale existenţei, şi-au interzis accesul la posibilitatea de a fi pe fază, de a înţelege dinamica elementelor şi de a le putea corecta. Aceasta nu reprezintă o excepţie, fiind vorba de o situaţie deja generalizată, ignoranţa asupra acestui domeniu sacru confundându-se astăzi cu erotismul.

De altfel, sexul nu este atât un domeniu, cât o funcţie vitală, la fel ca şi respiraţia, dar care, într-adevăr, implică ambele corpuri, iar cei care nu realizează această realitate putem spune că nu trăiesc, chiar dacă formal sunt prezenţi în Planul Fizic. Trecerea de la supravieţuire la trăire trebuie materializată pas cu pas, cu acea răbdare a divinităţii care şi-a adus aminte că este. Între manifestare şi realitate încă mai există un zid al ignoranţei, al necredinţei, al conceptelor şi interpretărilor, dar pas cu pas el poate fi înlăturat, la fel cum a şi fost construit. Pot fi date anumite metode la acest nivel, dar care devin funcţionale numai prin particularizare, căci putem asocia acest act cu ceea ce face entitatea în primii şapte ani de existenţă în Planul Fizic, deci pas cu pas învaţă mersul şi atâtea elemente fireşti ale vieţii. A învăţa ce înseamnă existenţa împreună necesită aceeaşi răbdare. Este ca şi cum aţi învăţa din nou să trăiţi, şi sunt necesari tot 7 ani

pentru a înţelege acest lucru. Sunt 7 ani care, spre deosebire de cei 7 ani de-acasă, sunt 7 ani de recunoaştere a casei universale, pentru a reînvăţa Iubirea, a recunoaşte realitatea. Prima etapă la care neam referit vizează recunoaşterea manifestării. Cea de-a doua etapă e cea a realităţii în manifestare. Prima corespunde încarnării sau primei naşteri, iar cea de-a doua în ordine firească poate fi realizată numai după a doua naştere, când entitatea este suficient de responsabilă pentru a putea lucra cu energia cosmică direcţionată în sensul firesc al continuării creaţiei… De aceea, acest aspect poate fi înţeles numai în urma unei deconspirări prin a şti cine eşti, printr-o alimentaţie corectă şi prin folosirea Jurnalului. Într-adevăr, chiar şi primii doi termeni în sensul de evoluţie Alimentaţia şi Jurnalul sunt prea puţin cunoscuţi, şi cu atât mai puţin cel de-al treilea element al triadei manifestării sexul poate fi privit într-un mod realist, deci legal. Suntem siguri că intuiţi cât de mult aveţi de lucru cu voi, şi cât de puţin timp aveţi pentru a vă plictisi, şi puteţi fi siguri că revenind la lege vă veţi mira şi voi cum de aţi avut timp să fiţi mofturoşi, să fiţi leneşi, să aşteptaţi, când tot ce este al Tatălui este şi al vostru, însă aceasta cu răbdare şi nu în sensul de critică, căci ne adresăm celor lucizi, care înţeleg dincolo de cuvinte posibilul înfăptuirii.

Paralela pe care am făcut-o între religie şi ştiinţă, privită din acest punct de vedere al monadei reprezintă aceeaşi situaţie, în care partea Yang a luat-o înaintea părţii Yin, astfel încât s-a ajuns la o tehnologie extraordinară, dar fără ca şi conştiinţa omului să se trezească, deci fără a realiza responsabilitatea pe care o are şi sensul în care poate folosi această putere tehnologică în evoluţie altfel decât pentru producţie, pentru alimentaţie şi cât de cât pentru un confort. Astfel s-a ajuns la dezechilibre, la anomalii ale ansamblului societăţii terestre, prin dezvoltarea de lucruri extraordinare, dar pe spinarea unor entităţi care nu au condiţii elementare de bază materială. Milioane de copii mor de foame în fiecare an, şi aici nu este vorba de copii, căci oricum nu există, şi nici de

moarte, căci nici aceasta nu există, ci de această restricţie absurdă, opusă evoluţiei, astfel încât foarte multe entităţi au ajuns să mediteze bine dacă mai are vreun sens să se încarneze pe această planetă, ştiind că situaţia de pe Geea nu oferă condiţii de evoluţie, ci mai degrabă de involuţie. Ceea ce se întâmplă în această epocă prin trecerea de la o civilizaţie la alta, este că foarte multe entităţi, pentru a surprinde acest moment al transformării Judecata de Apoi, cum este numit metaforic, se încarnează tocmai pentru a participa la aceste evenimente, dar este absurd cum în anumite zone ale Geei nu găsesc cele mai elementare condiţii din pricina unei dezorganizări mondiale, în care cei aflaţi în punctele de decizie, fiindu-le lor bine, au uitat că rolul lor acolo este tocmai acela de a face ca tuturor să le fie mai bine, şi nu de aşi apăra cariera sau anumite beneficii în plan material.

Trebuie înlăturată această dihotomie între ştiinţă şi religie, căci numai un om treaz poate folosi corect o tehnologie, la fel cum progresul tehnologic mai poate fi realizat numai prin recunoaşterea elementelor subtile ale realităţii, prin înţelegerea materiei ca formă de condensare a spiritului, ceea ce înseamnă renunţarea la materialism. Odată realizat acest act, pas cu pas va duce la formarea acelei tehnologii cu randament de 100%, care poate fi descoperită sau creată numai prin revenirea la forţa mentală, la forţa Christică din fiecare. Atunci, într-adevăr, veţi putea înţelege, veţi putea realiza că Universul este deschis tuturor, că nu sunteţi izolaţi pe o planetă, ci veţi avea acces la orice, oriunde, oricând.

Cu această comunicare încheiem primul pas din ciclul comunicărilor din Zona Palmirei, în acest an 1995, după datarea terestră (Universul neavând dată...), cu acelaşi apel la luciditate, la bun simţ, la normalitate. Este anul de cumpănă al Apocalipsului, care marchează trecerea în cea de-a doua parte a acestuia. În ciclul de comunicări care urmează vom aborda pe rând domeniile sociale cu care sunteţi obişnuiţi, în ideea de a vă oferi imaginea dinamică a evoluţiei lor şi perspectiva care le

aşteaptă, de asemenea raportat la evoluţia fiinţei umane. Vom trece în revistă, pe rând, toate aceste structuri colos ale societăţii terestre comerţul, industria, agricultura, politica, armata şi aşa mai departe. Este necesar un astfel de rechizitoriu pentru a preîntâmpina un şoc vibraţional pe care, în stare de anestezie, îl puteţi percepe inconştient, fără o posibilitate de a putea controla aceste procese. Ne facem datoria ca şi în al doisprezecelea ceas, cei lucizi care vor citi aceste rânduri să dea dovadă de o minimă responsabilitate, prin înţelegerea situaţiei, pentru a evita un holocaust mondial.

Deci, din această zonă a Palmirei, echipajele sumeriene, echipele Confederaţiei Galactice şi Echipa ELTA din dimensiunea astrală vă urează succes, iar ceea ce putem spune este că „Misiunea România” (ca să configurăm un generic comun) îşi face datoria. Suntem convinşi că tot mai mulţi dintre voi, mai ales cei aflaţi în Zona Românească, vă veţi înţelege responsabilitatea şi, cu răbdare, prin acel minim efort, cu discreţie şi bun simţ, veţi răspândi această informaţie pe întreaga planetă astfel încât, împreună, să putem depăşi această etapă a evoluţiei, pentru ca odată cu intrarea în Epoca Vărsătorului, Fiul OMului să se recunoască a fi una cu Tatăl, continuând creaţia prin credinţă în Templul Absolut al Vieţii Universul. Solteris!

Partea a III-a Ansamblul social

25 VIII 1995, ora 23.22, galben violet

Solteris, prieteni! Profităm de vibraţia Palmirei pentru a deschide cercul acestui capitol, a cărui diversitate suntem siguri ca o bănuiţi. Vom analiza cu răbdare toate aceste megastructuri, în virtutea cărora aparent se mişcă întreaga civilizaţie terestră, structuri a căror proveniență trebuie desluşită pentru a putea fi îmbunătăţită. În decursul a diferite epoci, societatea terestră a cunoscut diferite forme de organizare potrivit cu mentalitatea şi cu gradul de înţelegere a realităţii, structuri care au rol în

coordonarea relaţiilor umane, având la bază sisteme concepute pentru a servi acest joc între iluzie şi realitate, între cauză şi efect. Menţinerea unei astfel de structuri a fost necesară câtă vreme a existat un anumit standard, o anumită mentalitate, în general folosită fără a fi prea mult schimbată în decursul epocilor. În etapa actuală, în care se realizează individualizarea, deci trecerea de la acceptarea unei mentalităţi tradiţionale la folosirea la propriu a Forţei Mentale în sensul normal al continuării creaţiei, existenţa unor astfel de structuri se va dovedi inutilă. Va exista, într-adevăr, o organizare socială, dar fără să impună în niciun fel limite entităţii, ci mai degrabă fiind vorbă de reguli de bun simţ, care să permită o desfăşurare normală a existenţei, lăsând deschise în permanenţă posibilităţile evoluţiei, însă fără a obliga pe cineva să evolueze.

Sistemul care trebuie realizat implică rezolvarea problemei bazei materiale, astfel încât entitatea umană să poată trăi într-adevăr nu ca un sclav al materiei, ci la modul liber, având posibilitatea de a face ceea ce i place şi în sensul pe care-l decide. Un prim pas făcut astfel, care trebuie prezentat, este acest aspect în care omul va depăşi stadiul muncii fizice, aceste produse care-i sunt necesare, orice lucru urmând să fie produs de automate, deci de un ansamblu de calculatoare şi roboţi care vor asigura pentru toată populaţia planetei cele necesare din punct de vedere material. Mai departe însă, evoluţia depinde numai de fiecare. De altfel, prin ridicarea vibraţiilor, foarte multe stări cu care v-aţi obişnuit (lenevia, indolenţa, indiferenţa şi altele asemănătoare) nu vor mai putea exista, căci se va ajunge până acolo încât răutatea se va întoarce instantaneu la cel care a produso, astfel încât un gând de ură sau distrugere va face ca entitatea care la emis să se autoexcludă din Planul Fizic, practic Legile Universale devenind mult mai vizibile prin creşterea vibraţiilor, care au drept efect reducerea timpului între cauză şi efect, până la manifestarea acestuia instantaneu cu cauza. Astfel, capacităţi cum sunt teleportarea, levitaţia, telekinezia vor redeveni accesibile oricărei entităţi, fără ca ea să fie

nevoită să muncească prea mult şi la propriu, practic de aici urmând evoluţia în deplinătatea puterilor divine pe care le are fiecare.

În această etapă de trezire, astfel de lucruri, care astăzi sunt considerate paranormale sau greu de atins, mulţi transformându-le într-un scop, vor deveni banale şi implicit se va putea vedea sensul real al evoluţiei, care nu implică un scop, ci numai decizia fiecăruia, fiecare putând fi Zeul, Creatorul, care în funcţie de ceea ce creează mai departe poate verifica în practică şi, într-adevăr, poate merge înainte. Se va ajunge aici prin creşterea vibraţiilor şi putem vedea că, aşa cum astăzi vorbim despre această trecere între două civilizaţii, în care pas cu pas trebuie să vă redobândiţi credinţa că voi sunteţi creatorii, urmează acea epocă în care veţi putea jongla cu materia, în sensul aceluiaşi joc firesc al dinamicii universale, având posibilităţi mult mai ample şi care, practic, ar fi considerate incredibile astăzi. Ceea ce putem face este să vă oferim date astfel încât această trecere să fie cât mai puţin şocantă şi, într-adevăr, să poată fi înţeleasă, căci trecerea la nivel social, de la un întreg ansamblu de instituţii, la lipsa lor, se poate face numai pas cu pas. Formarea acestui edificiu actual s-a realizat tot într-o perioadă mai lungă, căci instituţiile au apărut una câte una, deşi aveţi impresia că aşa ar fi de când lumea, dar practic ele au apărut într-o succesiune a necesităţii, la fel cum este normal să şi dispară prin revenirea omului la legalitate. Primul act este acela al transformării regimului alimentar, fapt care va atrage după sine dispariţia industriei cărnii, a conservelor, a fermelor care cresc animale pentru carne, de asemenea restrângerea suprafeţelor agricole, mai ales a celor pe care sunt cultivate plante din familia gramineelor, deci cerealele, prin dispariţia pâinii din alimentaţie. Prin revenirea la credinţa firească, prin cea de-a doua naştere, prin revenirea la Tatăl, va dispare Biserica, ca instituţie, rămânând valabilă biserica reală care este Templul fiecărei entităţi, vor dispărea filosofiile.

Prin asigurarea bazei materiale, va dispare şi politica, şi armata, şi alte asemenea cleruri şi suprastructuri care nu-şi au rostul deasupra entităţii umane. Va rămâne în picioare sistemul de învăţământ dar în care, de această dată, informaţia va fi reală şi în permanent nouă, prezentă, astfel încât, deşi se vor păstra parametrii unei astfel de structuri, nu se va mai putea vorbi de o transmitere a unei informaţii de la o generaţie la altă. Fiecare entitate va primi acea iniţiere în sensul real al vieţii, prin care mai departe să se poată descurca singură. Este acea imagine în care, odată ce ai învăţat să înveţi, eşti propriul tău învăţător şi astfel, prin autoeducaţie, poţi avea acces la orice fel de experienţă, de cunoaştere, fiecare având posibilitatea de a fi un învăţător în sensul de a putea împărtăşi din experienţa sa cui io va cere, acestea fiind bazele viitoarelor relaţii în care, fiecare fiind unic, original, orice relaţie de colaborare va fi şi un schimb dinamic de experienţă întotdeauna lipsită de monotonie şi într-o permanentă dinamică. Fiecare având acces la creaţie, se poate înţelege că nu vor mai fi structuri industriale, ci oricine va dori, va putea să-şi materializeze ceea ce are nevoie, iar cei care vor rămâne în urmă la acest nivel vor fi ajutaţi de un ansamblu tehnologic care întotdeauna le va furniza ceea ce au nevoie şi care va fi susţinut de cei mai dinamici, pentru ca omul să nu trăiască o impresie a dependenţei de materie şi să realizeze în ceea ce face întreaga responsabilitate fără o dependenţă de exterior.

Se va ajunge aici, dar cu răbdare şi nu prin aspecte de revoluţii sau violenţe inutile, ci cu ceea ce se întâmplă astăzi: creşterea vibraţiilor care va determina acest drum de la sine. Numai că este bine să fiţi pregătiţi pentru aceste megastructuri, să nu mai aveţi impresia dependenţei de ele, şi nu atât de ele, cât de o mentalitate preluată prin acceptare, care a dus la un astfel de efect. Prin trezire, renunţând la aceste forme mentale care vă formează o credinţă a dependenţei, a temerilor, a influenţelor exterioare, veţi vedea că aceste structuri îşi vor pierde valabilitatea şi că ceea ce vă ţinea în legătură

cu ele nu era altceva decât credinţa voastră. Bineînţeles că nu este vorba de un aspect haotic, ci chiar de normalitatea libertăţii în care, prin trezire, omul va realiza că într-adevăr este liber. Aceasta nu se va face pentru toţi dintr-odată, ci pas cu pas, cu cât cei lucizi, care vor respecta Legea se vor înmulţi, cu atât aceste structuri îşi vor pierde rostul şi vor fi înlocuite de la sine. Cei care vor refuza să se schimbe (şi de fapt nimeni nu-i obligă) şi vor reuşi totuşi să facă faţă trecerii de la o vibraţie la alta, în acest Apocalips, vor avea, bineînţeles, structurile lor de organizare, în care să-şi permită o atitudine statică, din moment ce asta doresc, în locul dinamicii universale. Se va realiza astfel o separare a lumii, astfel încât, prin spiritualizare, pe Geea vor exista două regnuri: regnul uman, al celor care merg mai încet, şi regnul îngerilor, cei care merg în ritmul firesc al dinamicii universale şi realizează responsabilitatea continuării creaţiei.

Dar să revenim la prezent. Vom lua fiecare structură în parte a sistemului social şi relaţiile dintre ele, deconspirând ceea ce a determinat evoluţia lor până în stadiul prezent, ca şi soluţiile de perspectivă, care să poată oferi o imagine mai holistică asupra transformărilor care au loc, astfel încât să aveţi posibilitatea de a fi pe fază, şi mai mult decât atât, de a merge înainte. De altfel, acest gen de informaţie, de prognoză şi de anticipare a evenimentelor, este modul în care ar trebui scrise ziarele şi ar trebui folosite canalele mass-media, astfel încât informaţia prezentă să poată fi utilă în sensul ca omul să se poată implica în anumite evenimente şi să le rezolve astfel. Ceea ce se face astăzi, prin prezentarea unor situaţii deja consumate, nu reprezintă decât tot un handicap prin care singurul rezultat pe care îl conferă, este resemnarea şi o aşa-zisă deşteptăciune care, la nivel de practică în sensul posibilităţilor de implicare, de acţiune, nu are nicio valabilitate, căci numai prezentând o situaţie înaintea manifestării ei, omul poate lua decizii corecte care să-i permită alegerea binelui şi să-şi dea seama de responsabilitatea pe care o are faţă de ceea ce face pentru

a fi într-adevăr mai bine, implicit realizând că de el depinde să aleagă cele mai bune soluţii, atât pentru sine cât şi pentru cei din jurul său. Atunci când în întreaga societate entităţile vor fi cu mentalul înaintea manifestării, va exista şi posibilitatea de permanentă autocorecţie, atât a sistemului particular cât şi a întregului ansamblu social, prin măsurile pe care, de fapt, fiecare le va putea lua în ceea ce-l priveşte. Această este introducerea necesară. Mai departe, pas cu pas, vom analiza fiecare dintre aceste domenii în sensul de a vă putea forma o imagine de perspectivă, de a înţelege transformările care au loc, astfel încât evoluţia să nu dea peste voi asemenea unui val, ci să o recunoaşteţi în propria voastră mişcare, în propria voastră dinamică, prin firescul său.

Solteris!

29 XI 1995, ora 21.00, portocaliu

Zona Retezat Oraşul sumerian la domyr

Solteris! Reluăm scrierea acestei cărţi după aproape o lună de la întrerupere, o perioadă ca element al manifestării, un ciclu ca element al realităţii. Satelitul şi a răsărit cu Ascendentul în Constelaţia Peştilor, iar RA în Constelaţia Balanţei. Sunt puncte de vedere care corespund manifestării terestre, deci valabile aici şi acum. Continuăm acest capitol care vizează direct ansamblul social, iar mai concret, toate manifestările umane de pe suprafaţa Geei. Abordarea acestei tematici o facem în sensul revenirii la ansamblul universal integrarea în Univers. Pornim de la simpla imagine că nimic din ceea ce trăiţi nu ar exista dacă voi nu aţi exista. Pentru a vă putea schimba, trebuie să înţelegeţi existenţa, prin recunoaşterea sa. Tot ceea ce vedeţi pleacă din UNUL, Principiul sau Absolutul, acesta este izvorul vieţii eterne, fără început şi sfârşit. Unul se află în toţi şi toţi se află în Unul, diversitatea infinită a manifestării oferind faţete diferite ale aceleiaşi monede, sau mai real spus, monade (unităţi). Aceasta vă poate confirma că diversitatea nu

înseamnă separare, ci se manifestă în cadrul aceleiaşi unităţi. Orice manifestare a unităţii se numeşte fiinţă sau Fiul. Când Fiul îşi recunoaşte Tatăl, recunoaşte că trăieşte în acesta, se spune că e una cu EL. Iar când devine Una cu El, înseamnă că a revenit cu drepturi depline la statutul de divinitate, de fiinţă cosmică, care prin propria decizie poate continua creaţia. E simplu, pentru a putea trăi trebuie numai să vă recunoaşteţi existenţa în Tatăl. Efortul necesar este cel de a da la o parte ceea ce vă împiedică să vedeţi aceasta, deci blocajele mentale, conceptele şi, de asemeni, gândirea.

Vrem să accentuăm că orice informaţie, indiferent de sursa din care vine, are aceeaşi origine, lumea interioară, fiecare putând avea, în funcţie de vibraţia pe care o are, acces la o informaţie pe măsură. Pentru entitatea umană, mai ales în Zonă Românească, există două surse informaţionale aparent în opoziţie: cea exterioară (tradiţională, senzorială) şi cea metafizică sau subtilă, care vizează înţelegerea realităţii, dar pe care majoritatea dintre voi o preia tot din exterior: din cărţi, reviste, alte canale mass-media etc. Pentru a putea înţelege corespondenţa între ansamblul social şi cel universal, trebuie percepută corespondenţa informaţională, căci ceea ce este sus este ca şi ceea ce este jos, şi în realitate una sunt. Primul gen de informaţie blochează accesul la lumea interioară, pe când cel de-al doilea îl deschide, însă informaţia reală, informaţia vie este cea pe care voi înşivă vo daţi prin faptele voastre. Termenul de informaţie este mai aproape de obişnuinţa analiticului, dar în realitate este vorba de vibraţie, deci de trăire. Încercarea de a transmite o vibraţie prin elemente informaţionale, analitice, din partea celor care au acces la astfel de date, îi obligă pe aceştia să depună efortul prelucrării lor, al particularizării şi al recunoaşterii în propriul sistem, recunoaşterea deschizându-vă calea pragmatismului, a dinamicii şi, pas cu pas, a evoluţiei.

Vibraţia se poate transmite numai în Tăcere, dar pentru a reveni la Tăcerea recunoaşterii în Tatăl, trebuie

parcurs un drum prin care se descoperă Calea reală a libertăţii, a continuării creaţiei şi care, de această dată, este particulară. Realitatea este mult mai simplă decât vă puteţi închipui, însă are cunoaşterea ei, pe care o puteţi face numai pe drumul Conştientului, care vă îndreaptă spre Conştienţă, prin depăşirea elementelor analitice.

Am făcut această paranteză pentru a putea înţelege că ansamblul social aparent alcătuit din elemente diverse, dispersate, în realitate una sunt, faţete diferite ale aceleiaşi realităţi. Manifestările terestre la nivel de ansamblu stau sub semnul corespondenţei lor macrocosmice, a vibraţiei astrologice existente în Sistemul Phydelia. Astfel, armata corespunde influenţei planetei Vamfim (Marte), comerţul lui Mercur, dragostea lui Venus, abundenţa lui Jupiter, şi aşa mai departe. Puţine sunt manifestările în care este continuată creaţia fără a fi preluată influenţa acestor corespondenţe. De altfel, creaţia în Planul Fizic înseamnă materializarea unor noţiuni create în planurile subtile.

Singurul domeniu care se ocupă cu aceasta este evoluţia ştiinţifică şi tehnologică, însă datorită ignorării lumii cauzale, descoperirile au fost făcute prin prelucrarea materiei, deci prin consumarea unor creaţii deja existente, ceea ce înseamnă metode noi dar nu creaţii noi. Pornind doar de la senzorial, se ajunge la consum şi, implicit, la un sens distructiv. Schimbarea de sens care are loc astăzi impune o schimbare a mentalităţii şi, ca o consecinţă firească, a parametrilor manifestării. Este o schimbare care are loc în întregul Univers, toate fiinţele fiind Fii ai aceluiaşi Tată, percepând-o în lumea lor interioară. Mai apropiat, pentru a fi înţeles, este faptul că cei care se recunosc se pot racorda la dinamica întregului Univers, la care sunt oricum acordaţi, însă nerecunoaşterea acestui lucru determină o inerţie a cărei cauză este decizia Omului, căci nimeni nu poate trece peste decizia voastră, nici chiar Dumnezeu. Când Fiul îşi recunoaşte Tatăl, el îşi recunoaşte Spiritul, adică Puterea absolută de decizie.

Unitatea nu are cum să fie exprimată prin limbaj. De

altfel, aceste noţiuni (Tată Fiu Spirit) sunt simboluri, în realitate neexistând ierarhizare între ele, cum ar părea la prima vedere, şi nicio separare. Prin analiză se poate exprima 1 % din realitate, sintetic cam 10 %, dar realitatea este exprimată în întregime în trăire, neexistând definiţii care să cuprindă Absolutul, căci nu ar mai fi Absolut.

Revenind la corespondenţa informaţională putem vorbi, la nivel analitic, de două triade, cu un element comun care este factorul de decizie, deci decizia voastră. Starea care corespunde analiticului o putem denumi semiconcentrare, cu care v-aţi obişnuit deja, şi ea se află la baza materialismului şi a normelor existente pe Geea în prezent. Anestezia care se suprapune acestei trăiri, printr-o alimentaţie denaturată şi o devitalizare erotică, determină o degradare continuă a acesteia, care, în timp, duce la îmbătrânirea şi scoaterea entităţii din Planul Fizic. Este o stare în care gândirea este exacerbată şi decizia este puţin cunoscută, o stare de întuneric, de permanentă căutare a realităţii, de necredinţă.

Primul pas pe care vi l-am propus la nivel informaţional este pasul Jurnalului, pe care-l putem denumi şi semimeditaţie, prin actul scrisului tu putând redescoperi că esenţa manifestării se află în formele mentale pe care le creezi la nivel de scenariu, prin gândire, şi apoi printr-o deblocare mentală folosind imaginaţia, deci imagini cel mai adesea preluate din exterior, dar atunci când le veţi putea face fără să copiaţi exteriorul veţi înţelege procesul creaţiei. Ceea ce se poate remarca în aceste două stări de conştienţă este faptul că mediator este gândirea, prin propria voastră decizie.

Următoarea triadă informaţională care corespunde nongândirii este: Meditaţia Decizia Concentrarea. Primul aspect este recunoaşterea în toţi şi în toate, deci trăirea conştientă a acestei conexiuni universale, ceea ce exclude gândirea care implică conexiuni sau raţionamente analitice. Spre deosebire de aceasta, Concentrarea reprezintă recunoaşterea într-o singură formă a Principiului. Cele două stări corespund dematerializării şi

materializării, trecerea de la una la alta făcându-se prin decizie, în timp ce în cazul primei triade, Semimeditaţie Decizie Semiconcentrare, este folosită ca intermediar gândirea. Sunt noţiuni pe care le veţi putea înţelege mai bine prin particularizare, sensul fiind acela al recunoaşterii existenţei eterne în Tatăl.

Corespondenţa este o lege. Pentru a putea percepe transformările care au loc în prezent vă sunt oferite puncte de referinţă atât depărtate, cât şi apropiate, în sistemul social cu care v-aţi obişnuit în viaţa de zi cu zi, caracterizată printr-o anumită suită de consecinţe. Între toate aceste aspecte există legătura dintotdeauna şi pentru totdeauna prin Tatăl. Tot ce face o fiinţă prin preocuparea sa conştientă, este o continuare a existenţei, pentru ca recunoscând existenţa să se poată continua creaţia având libertatea şi responsabilitatea absolută. De aceea, informaţia trecută prin conştient înseamnă recunoaştere, recunoaşterea constituind premiza practicii, a înfăptuirii, a evoluţiei manifestării. Sunt noţiuni care, cu răbdare, pot fi înţelese; nu este nicio grabă, căci timp nu există decât ca concept al gândirii. Să revenim deci cu picioarele pe Pământ, ceea ce este Sus poate fi recunoscut prin ceea ce este Jos, iar ceea ce este mare prin ceea ce este mic, căci una sunt.

Aşa cum în ansamblul social transformarea unui domeniu le poate influenţa pe toate celelalte, şi la nivel uman transformarea unui om îi poate influenţa pe toţi ceilalţi. Lumea, Universul, depinde de fiecare prin UNUL. Poate vă e greu să credeţi că deciziile voastre pot influenţa astrele, că prin decizia voastră pot fi create galaxii. Dar să nu ne depărtăm prea mult, căci informaţia necesară astăzi vizează revenirea de la un sens al iluziei, al ignoranţei, al distrugerii, la lumea interioară, la sensul binelui. Revenirea poate fi făcută numai de fiecare în parte, prin el însuşi. Nu suntem învăţătorii, ci prietenii voştri, deci numai fiecare sieşi îşi poate fi învăţător. Evoluţia prin Legea Iubirii ne face datori să dăm din adevărurile pe care le putem recunoaşte, având astfel acces la altele, la fel

cum, la rândul vostru, dând puteţi primi. Când dai mai departe ceea ce înţelegi conştient, poţi folosi inconştient şi, implicit, poţi avea acces la alte etape ale recunoaşterii. Până când? Nu există început sau sfârşit, iar această dinamică depinde de fiecare, dar în ritmul său, cu răbdarea sa, ca el să-şi poată extinde valenţele trăirii în unitate cu întregul Univers. Paradoxal este că această unitate oricum există, astfel încât, indiferent de sensul ales în manifestare, fiecare fiinţă este un Fiu al Tatălui.

Ceea ce vă poate ajuta să mergeţi înainte este informaţia care oferă metode concrete aplicabile situaţiei actuale. Pe măsură ce tot mai mulţi dintre voi veţi decide să mergeţi, această schimbare se va vedea la nivel de civilizaţie, în armonie cu Planul Divin. De aceea, comunicarea aparţine prezentului, face parte din trăire, iar programul sau suita acestor lecţii este în ordinea ce porneşte din UNUL. Prin ceea ce facem, nu vă aducem decât confirmări la impulsul evoluţiei pe care o simţiţi fiecare, chiar dacă nu întotdeauna o recunoaşteţi. Vom aborda, deci, ansamblul social în sensul transformărilor umane, particulare, ceea ce nu vizează transformarea directă a megastructurilor, ci a fiecăruia în parte, şi, prin această ridicare a vibraţiilor, la nivel de civilizaţie. Fiecare este dator să-şi facă datoria, dar pentru aceasta trebuie să revină la prezent, scop neexistând, şi ceea ce facem nu este o convertire la o nouă religie, singura religie fiind credinţa. Noi ne îndeplinim numai o datorie care este a fiecăruia şi care, în orice moment de transformare, este prezentată tuturor. A vorbi astăzi despre lumea cauzală e la fel cum, acum o mie de ani, am fi spus că Pământul e rotund, deci e nevoie de răbdare. Ceea ce este poate fi recunoscut prin firescul său, nu are nevoie de formulări pentru a nu se pierde, însă aveţi nevoie de confirmări pentru a nu vă pierde. Sunteţi înconjuraţi de prieteni şi veţi putea înţelege, împrietenindu-vă cu voi, că totul vă este prieten. Astfel, după mii de ani de conflicte, datoria noastră şi a fiecăruia este de a aduce mesajul Păcii eterne prin recunoaşterea în Tatăl, şi e firesc că, după atâtea

împărţiri, blocaje, conflicte, ceea ce ar fi nou prin recunoaşterea sa este Pacea. Sacrificiul este pasul între minciună şi adevăr. Sacrificaţi minciuna pentru a ne putea înţelege, înţelegându-vă pe voi înşivă. Este o noţiune care nu se referă la exterior, ci la depăşirea conflictelor, concretizate prin blocaje mentale, lăsând lumina şi pacea existenţei eterne să vă inunde, regăsind-o în voi şi pretutindeni în jurul vostru. Să mergem înainte în Pace şi Iubire.

Solteris!

7 X 1995, ora 19.25, Violet Arkazamy Capitala planetei Geea

Solteris! Continuăm seria comunicărilor din acest loc binecuvântat, cunoscut în această epocă sub denumirea de Bucureşti. Ne facem datoria pentru ca voi să vă puteţi recunoaşte dorinţa. Oricât de mult ar fi, nu este decât începutul, iar cei care se află la început să nu uite că se află de la început, adică dintotdeauna. În comunicarea anterioară am realizat corespondenţa între ansamblul social şi ansamblul universal. Următorul pas este raportarea la civilizaţiile sistemului Phidelya, şi o vom face sub semnul triunghiului sau al triadei. Triada la care ne referim de această dată este de natură extraterestră şi include civilizaţiile existente pe Venus, Marte (Vamfim) şi Lună (ŞI). Acestea sunt cele mai apropiate de standardul de viaţă terestru, astfel putându-se realiza o comparaţie, şi, mai ales din punct de vedere al manifestării fizice, populaţiile celorlalte planete le vom descrie la vremea lor, existenţa lor realizându-se pe frecvenţe mai dificil de perceput în acest moment.

Pe satelitul artificial şi se află o civilizaţie cunoscută astăzi pământenilor prin cultul Martorilor lui Iehova, Iehova fiind conducătorul unei misiuni pe suprafaţa Geei într-o perioadă de Apocalips, în urmă cu aproape 12 mii de ani, etapă ce a marcat jumătatea acestui ciclu de 26 de mii de ani, ciclu care se încheie astăzi odată cu începutul

mileniului al treilea după datarea terestră. De asemenea, pe şi se află bazele de legătură ale Misiunii România cu steaua centrală Ra, deci este vorba despre o societate mixtă, de altfel Luna fiind adusă în apropierea Geei tocmai în acest scop, de a avea acces mai uşor, şi într-o perioadă în care a fost necesară concretizarea unei vibraţii pentru crearea corpurilor fizice, în acest ciclu. Deci, istoria ei în apropierea voastră începe cu civilizaţia lemuriană, rolul ei intrând în funcţiune pe deplin odată cu sfârşitul perioadei atlante. De asemenea, ŞI este o parte a planetei Rancia, cunoscută în legendele Geei drept Phaeton. Ulterior, ea a fost adaptată misiunii în apropierea Geei. Acest lucru a fost făcut de o populaţie care a venit din Zona Andromedei şi a cărei misiune să finalizat odată cu misiunea lui Iehova.

În prezent cei care, prin evoluţie, au depăşit vibraţia lui ŞI, îşi continuă evoluţia pe sateliţii lui Jupiter, sateliţi ce vor fi transformaţi în planete odată cu transformarea lui Jupiter în al doilea Soare al Sistemului Phydelia. În această misiune, ei au fost ajutaţi de entităţile care au rămas după dezintegrarea planetei Rancia, zonă care a fost afectată de o neînţelegere a realităţii, fapt similar cu ceea ce se întâmplă pe Geea în prezent. Cei care au rămas să aibă grijă de şi s-au retras în interiorul acesteia, formând o civilizaţie ascunsă, la prima vedere, dar care există la fel de bine ca şi voi, având o constituţie asemănătoare. Pe partea nevăzută a lui şi se află o a doua formă de civilizaţie, formată din populaţii de pe Marte, Venus şi Geea, ca şi din reprezentanţi ai Confederaţiei Galactice care sunt în legătură cu satelitul de cristal Gentorem şi cu sistemul de sateliţi care este coordonat de pe acesta.

Sunt date care, la prima vedere, ar fi spectaculoase sau ciudate, dar nu trebuie să vă mire mai mult decât cele de acum o mie de ani, când, prin descoperirea Americii, se primeau ştiri despre acel loc, despre civilizaţia şi posibilităţile de acolo. Dacă veţi face un mic efort de imaginaţie, veţi realiza că, peste 50 de ani, rânduri precum cele pe care le scriem acum vor fi scrise şi citite, răspândite prin canalele mass-media, la fel de uşor şi de

firesc cum vorbiţi astăzi despre fotbal. Datele aşa-zis istorice au rolul de a realiza continuitatea, o punte între ceea ce este şi ceea ce, practic, a fost tangent cu perioada de întuneric pe care aţi străbătuto. De altfel, sunt date care trebuie numai actualizate, în sensul lor enciclopedic şi pentru a oferi o anumită deschidere asupra realităţii. Toată această istorie a civilizaţiilor din ultimii 26 de mii de ani este încă scrisă în documentele rămase din diverse perioade, care se află închise în zone bine determinate pe Geea şi la care veţi putea avea acces numai prin creşterea vibraţiilor… Deci ar fi inutil să repetăm date la care oricum veţi avea acces la vremea potrivită, aşa că nu facem decât să amintim de ele şi să punctăm în prezent pentru a reveni cât de cât la o actualitate de care blocajele mentale v-au izolat. Vom înlocui termenul de ansamblu care vizează, oarecum, un sistem izolat, cu cel de sistem deschis, în care să putem trece de la socialul obişnuit la sociabilitatea universală.

Etapa care a urmat intervenţiei lui Iehova a fost misiunea lui Samiaza, o perioadă despre care se cunoaşte destul de puţin, de altfel ca şi despre perioada egipteană sau despre epoca lui Iisus. Să revenim deci la prezent, căci mersul înainte nu înseamnă o refacere a trecutului, ci o continuare a creaţiei. Ceea ce a fost contează numai pentru cei care vor să devină. Datoria şi dorinţa noastră este ca acele lucruri să nu rămână la stadiul de poveşti frumoase, ci să reprezinte un fir prin care să vă puteţi regăsi continuitatea şi firescul evoluţiei.

Punctele de referinţă universale, singurele prin care puteţi percepe o realitate, trebuie corelate cu cele aşa-zis sociale, deci care au la bază informaţia senzorială. Nu este greu de văzut că realitatea se manifestă senzorial, dar de înţeles, se poate să înţelegeţi numai mental, numai revenind la lumea voastră interioară în care este scrisă istoria atâtor civilizaţii, planete şi sisteme pe care le-aţi străbătut. Fiecare îşi poate aduce aminte, dar numai de ceea ce are nevoie. Limitându-vă, însă, la o respectare a tradiţiei, normal că şi mentalul vă oferă informaţia pe care

o cereţi, de a fi în actualitate cu preţul la carne sau la pâine, sau cu evenimentele politice. Puteţi vedea cât de necesar este efortul vostru pentru ca tot ce vă spunem să fie numai simple confirmări ale unor adevăruri pe care să le puteţi identifica în lumea voastră interioară, şi nu uitaţi că oricât de mult ar fi, e numai începutul, iar la început se află numai decizia.

Revenind la sistemul social terestru, catalizatorul deschiderii sale este informaţia sau ridicarea vibraţiilor, iar cel al dinamicii sale interne este Banul. Faptul că majoritatea oamenilor sunt săraci, vieţuind în condiţii de pauperitate, se datorează vibraţiilor joase pe care le generează, ajungându-se în prezent la paradoxul că banul are o vibraţie mai înaltă decât omul, şi de aceea e atât de greu accesibil unora şi, în mod ciudat, este accesibil celor care profită de el, aceasta fiind, de altfel, una din ciudăţeniile cu care a trebuit să ne obişnuim de când ne aflăm aici, ca să vedem că în societatea terestră totul este cu susul în jos. Dar aşa a fost să fie, niciodată nu este prea târziu, şi doar cei care amână se află întotdeauna în întârziere. Principala marfă a prezentului este informaţia. Cu cât o informaţie este mai prezentă, mai actuală, cu atât ea poate fi folosită mai dinamic, deci vă poate împinge spre vibraţii mai înalte.

Sistemul legislativ actual, în care o lege mai întâi este elaborată şi apoi comunicată, face ca informaţia să poată fi numai acceptată, dar nu şi folosită, factorul de decizie individual fiind într-o situaţie de interferenţă cu factori de decizie exteriori, care condiţionează, limitând entitatea în a-şi urma propriile-i decizii, în a-şi manifesta propria experienţă şi, de asemenea, obstrucţionând-o în misiunea sa. Fiţi liniştiţi, căci nici cei care se află în posturile de decizie nu o duc mai bine, ei înşişi ajungând acolo numai după acceptarea unei păcăleli tradiţionale, în virtutea unui sistem de valori false. Au existat epoci, nu prea departe de cea actuală, în care conducătorii erau entităţi cu vibraţii mai înalte şi care veneau pe Geea special pentru această misiune. Astfel, în planurile astrale,

ei aparţineau unor ierarhii superioare, şi la fel în Planul Fizic aveau misiunea de a conduce, situaţie în care era aplicată Legea corespondenţei. Ceea ce se întâmplă astăzi prin procesul de individualizare, este că fiecare trebuie să devină propriul său învăţător, propriul său judecător, propriul său conducător, redescoperind legea prin aforisme şi experienţe particulare, aplicând-o astfel în propria sa trăire şi manifestare.

Ne vom ocupa, deci, de subsistemele sistemului social care vizează elemente de sinteză ce pot fi uşor percepute mental şi, de asemenea, generalizate, urmând ca fiecare, mai departe, să continue. Sistemul financiar este primul ca importanţă în concepţia cu care v-aţi obişnuit asupra realităţii, apoi urmează cel legislativ şi, mai departe, cel economic, militar, de învăţământ, religios, şi aşa mai departe, enumerarea nefiind decât o repetare a lui Unu în diferite ipostaze ale manifestării. Toate aceste domenii au drept cauză teoria relaţiilor între sisteme, de această dată sistemul fiind fiecare în parte. Pentru a putea intui schimbările care urmează, pornim de la realitatea acestor relaţii, conştientizarea lor prin trezirea omului putând concretiza noi paşi în evoluţia civilizaţiei, a societăţii terestre. De aceea, de voi depinde să puteţi trece de la starea de hipnoză, de continuă contemplare a manifestării, la cea de continuă emisie, deci de continuare a creaţiei; de voi depinde trecerea de la starea de copiere, de educaţie, la cea de originalitate, de autoeducaţie, trecerea de la starea de interferenţă la cea de autonomie, printr-o universalizare a experienţei prin elemente de sinteză şi cât mai multă curiozitate, în sensul de a putea penetra cât mai multe faţete ale manifestării, înţelegându-le în unitate, prin Principiul Unic.

Sunt lucruri pe care nimeni nu vi le poate da, ci numai voi înşivă. Oricâte cărţi aţi citi, oricâte lucruri am spune, numai fiecare se poate trezi, ceea ce facem reprezentând numai un catalizator al proceselor de transformare care au loc în prezent la nivel universal. Informaţia nu poate avea paternitate, căci din Unu

provine, de aceea aceste materiale nici nu vor fi semnate, căci nici nu aparţin cuiva, ci tuturor. Nu faceţi greşeala de a interpreta acest lucru ca pe o lipsă de responsabilitate, căci necesar este să vă recunoaşteţi responsabilitatea. Sunt date, lucruri, pe care fiecare şi le poate spune, căci fiecare de la Tatăl vine şi cu El una este. Aceste comunicări nu sunt date ale cuiva ci ale tuturor, responsabilitatea fiind egală, astfel încât, indiferent de manifestări, de analogii şi personificări, nu uitaţi că în aceste rânduri este vocea voastră, este cuvântul vostru în unitate cu întregul Univers, iar faptul că undeva, cineva, cândva, trebuia, se poate numai prin toţi şi toate, conform Planului Divin. Biblia, în limba ebraică, înseamnă carte, iar acest titlu Viaţa pe Geea* nu înseamnă altceva decât VIAŢA. Vom continua, deci, prin prezentarea subsistemelor sociale, prin corelarea lor cu cele trei planete pe care le-am amintit la începutul acestei comunicări, prin civilizaţiile şi vibraţia existentă în aceste zone.

Solteris!

12 X 1995, ora 2.10, galben Solteris, prieteni!

Primul domeniu din sistemul social pe care îl vom aborda este cel financiar, acesta fiind, se pare, principalul mobil al activităţii umane. Banul este catalizatorul societăţii terestre, astfel încât, pentru obţinerea lui, cel mai adesea sunt încălcate Legile Universale, prima dintre acestea referindu-se la realitatea mentală a Universului, iar înţelegerea care trebuie atinsă în raport cu aceasta vizează tocmai ideea de a folosi şi pentru condiţii forţa mentală, deci nu corpul fizic, pe post de instrument. În situaţia actuală, banul este privit printr-o reacţiune visávis de necesitatea sa, şi nu ca o confirmare a legii necesităţii.

Prin trecerea la o nouă civilizaţie, trebuie percepută această realitate, şi anume că banii sunt o măsură a dinamicii voastre mentale, o măsură a inteligenţei, imaginaţiei, creativităţii şi iniţiativei de care daţi dovadă. Astfel, aveţi acces la această dinamică pe măsura creaţiilor

voastre. Atunci când nu se întâmplă aşa, are loc folosirea distructivă şi stocarea valorilor existente, fiind inerent un blocaj financiar ca o consecinţă a blocajului mental. Sistemul financiar fiind o reflectare a lumii interioare, el depinde numai de voi. Cu cât mai puţini oameni se vor teme de sărăcie, dând voie valorilor să circule, cu atât mai puţini oameni vor fi săraci. Aveţi acces la toată bogăţia, dar în funcţie de necesităţile pe care le creaţi. Astfel, cu siguranţă, cei care au bani mai mulţi decât le trebuie au constatat că nu se pot bucura de ei, ci din contra, sunt stresaţi de acest lucru, fapt normal atâta vreme cât ei înmagazinează valori care nu le aparţin. Neînţelegerea valorii banilor generează ulterior conflicte armate, dezechilibre economice, iar lipsa unei informaţii care să vă îndrepte spre lumea interioară determină un nonsens al existenţei, care face ca sistemele falimentare să fie menţinute tocmai pentru ca omul să nu se poată desprinde de pilotul automat al unor tradiţii sociale, preferând sărăcia şi lucrurile inutile în locul originalităţii şi al dinamicii, atât de necesare în epoca actuală. Tehnologii care deja există nu pot fi folosite pentru că milioane de oameni rămân fără loc de muncă, fără a şti ce altceva să facă cu viaţa lor. Resurse există, şi chiar mai multe decât aveţi nevoie, şi cu toate acestea, se suferă pentru că cei aflaţi în posturile de decizie evită elaborarea unui nou sistem de organizare, în care toate aceste resurse existente să poată fi folosite spre binele tuturor oamenilor. Omul nu trebuie să muncească fizic, ci mental, şi numai să manifeste fizic rezultatele acestei munci de creaţie. Astfel, prin tehnologia şi resursele deja existente se poate asigura baza materială pentru toată planeta, pentru ca Omul să-şi poată continua drumul, să poată merge înainte. Resursele care ar putea fi folosite la nivel uman sunt folosite încă tot pentru menţinerea omului în lanţurile materiei, cauza fiind lipsa unei credinţe bazate pe o informaţie reală, responsabilă, universală.

Să ajuns deja la paradoxul că intenţionat sunt create blocaje materiale, de către entităţi care caută, la rândul

lor, să profite şi să folosească anumite privilegii. Dacă neştiinţa mai poate fi o justificare la starea de victime cu care v-aţi confundat, nu este însă o scuză şi pentru cei care profită de această situaţie în locul elucidării ei, în locul recunoaşterii, al sincerităţii, al bunului simţ, şi acestea sunt în primul rând entităţile aflate în posturile de decizie. Cu cât vă veţi apropia mai mult de voi, veţi realiza posibilitatea materializării, şi atunci întregul ansamblu de manifestări financiare nu-şi va mai avea rostul, putând obţine din substanţa universală, etherul, tot ce aveţi nevoie, folosind forţa mentală. Graba şi agitaţia cu care sunt tratate astăzi resursele financiare este dată de o neîncredere nejustificată, căci tot ce este al Tatălui este şi al vostru, deci implicit orice entitate de pe Geea poate avea acces la toţi banii de pe planetă, numai să aibă suficientă imaginaţie ca să-i poată folosi. Astăzi, imaginaţia este înlocuită cu efortul fizic, ajungându-se la acea mişcare haotică în care omul munceşte pentru a mânca şi mănâncă pentru a munci, având drept rezultat: zero. La fel cum efortul fizic intermediază astăzi materializarea scenariilor create mental, banul apare tot ca intermediar între legea necesităţii şi planul de manifestare.

Legea necesităţii nu acţionează, însă, decât simultan cu celelalte legi, de aici rezultând o anumită situaţie financiară. De altfel, această stare de pauperitate este de preferat până ce omul se va trezi, altfel riscând să folosească banii împotriva sa, alimentându-se cu produse denaturate, folosind medicamente, practicând abuzuri sexuale şi aşa mai departe, care nu duc decât la autodistrugere. Banul nu este decât un catalizator în mişcarea resurselor materiale, el dinamizând vibraţia pe care voi o manifestaţi şi care depinde de nivelul de cunoaştere, deci de credinţă. Astfel, o tradiţie depăşită va fi catalizată într-un sens distructiv, iar o informaţie reală va fi aplicată într-un sens constructiv. Cei care au bani e bine să fie mai atenţi la responsabilitatea pe care o au faţă de cei care sunt mai strâmtoraţi, dar şi faţă de ei înşişi, rezultând că banii au într-adevăr valoare numai dacă acei

care îi folosesc au valoare, lucru care se traduce prin vibraţii înalte. Asigurarea unor comodităţi, atunci când spiritul este leneş, nu face decât să conserve o stare de instinctualitate, de repetare la infinit a unor gesturi, aspect care nu duce nicăieri şi nu continuă nimic.

Banii trebuie să aducă bani, deoarece dinamica trebuie să aducă dinamică, aceasta este realitatea sistemelor deschise, orice om ştiind că poate obţine mai mult folosind ceea ce are şi nu stocând. Să ajuns la stocarea unor valori, din teamă faţă de viaţă, faţă de realitatea ei minunată, dinamică, creându-se ideea greutăţilor şi a haosului, şi atunci normal că el se manifestă, căci ceea ce vă cereţi, aceea vă şi daţi. Nu uitaţi că dinamica există, la fel şi banii, ca manifestare a sa, mai rămâne să existaţi şi voi pentru a înţelege că deja aveţi ceea ce aveţi nevoie. Prin folosirea tehnologiei deja descoperite de ştiinţa existentă pe Geea, mari instituţii vor fi desfiinţate, baza materială urmând să fie asigurată de la sine pentru ca omul să poată folosi manifestarea continuând creaţia, evoluţia şi recunoaşterea, în credinţă. Nu vă bucuraţi dacă aveţi bani, ci dacă aveţi idei, dacă ceea ce aveţi puteţi folosi în sensul unor consecinţe pozitive, atât asupra voastră cât şi a celor din jurul vostru.

Sistemele de învăţământ oferă o informaţie care este, practic, inutilă în ceea ce priveşte viaţa voastră şi posibilităţile materiale. Sistemul actual a determinat un comportament financiar la nivel de adaptare, de acceptare, de profituri şi beneficii în detrimentul altor entităţi. Nu mai uitaţi de voi, căci de la Tatăl veniţi şi cu El una sunteţi, iar aparenţa de a vă păcăli între voi vă păcăleşte, căci pentru un moment de succes abandonaţi bogăţia şi bucuria eternităţii. Astfel, cei care au bani, fiind în afara realităţii, sunt un fel de seifuri ambulante, dar atât de departe de tot, chiar dacă sunt una cu acesta. Statica nu poate există dar mişcarea trebuie să vină din lumea interioară şi nu din stimuli exteriori. Un serviciu poate fi repetat la infinit, nu însă şi viaţa. Dacă vă repetaţi, nu înseamnă că şi lucrurile se repetă, căci ceea ce se repetă, în realitate vă neagă.

Acel dicton, „Repetiţia e mama învăţăturii”, este egal cu blocarea posibilităţilor de a cunoaşte, căci folosirea resurselor necesită responsabilitatea care se poate realiza numai prin înţelegerea realităţii. Nu alergaţi după bani ca şi cum nu i-aţi avea, ci descoperiţii în originalitatea folosirii lor. Veţi alerga până ce veţi înţelege că sunteţi, că aveţi, că puteţi mai departe, că trebuie să folosiţi.

Mai ales în Zona Românească, dar şi în orice altă zonă, redresarea materială va fi posibilă numai prin cea umană. Astfel, cei care vor redescoperi simplitatea Legilor Universale vor vedea că au să şi dea din ceea ce au nevoie, căci este ceva deja realizat, iar celor care au ceea ce nu le este necesar, niciodată nu le va ajunge. Într-adevăr, e vorbă de răbdare şi nu de muncă, de credinţă şi nu de efort, căci totul de voi depinde. Orice casă care se respectă astăzi este şi depozit, şi muzeu, şi seif, căci v-aţi înconjurat de lucruri care stau doar pentru ca voi să puteţi sta printre ele. Dar statica nu există, ci numai lenea şi, eventual, involuţia. Scăpaţi de hipnoza ce vă împiedică să vedeţi nevoile fraţilor voştri, cum sunt cei care vă cer considerându-se săraci, căci e suficient să priviţi în jur pentru a vedea că bogăţia există. Nu resursele lipsesc, ci organizarea lor, folosirea lor, căci Totul este al fiecăruia şi în acelaşi timp al tuturor. În realitate una suntem, şi atunci când veţi înţelege aceasta, relaţiile vor deveni civilizate şi lucrurile vor putea să lucreze sub tutela creativităţii şi imaginaţiei voastre.

Solteris!

27 X 1995, ora 17.41, roşu

Solteris! Continuăm această relatare a unei manifestări considerate realitate, dar care nu este decât preluarea unui egoism instinctiv, de adaptare la mentalităţile existente pe Geea. Să ajuns ca întreaga activitate să fie canalizată spre un câştig material, simbolul său fiind banul. Binele este condiţionat de acesta la fel ca şi răul, într-un cuvânt: Omul! Câtă vreme

motivaţia acţiunilor voastre va fi exterioară, este imposibilă revenirea la normal. Factorul deciziei, pe care încercăm să vă ajutăm să-l percepeţi, vizează o normalitate a lumii interioare, a sincerităţii, dată de vocea Christului din fiecare. Numai sacrificând iluzia puteţi avea acces la lumea interioară, iar a sacrifica iluzia nu se referă la manifestările ei, ci la formele mentale, la conceptele care vă limitează legându-vă de acestea prin impresia unei dependenţe, printr-un sistem fals al valorilor, de unde apare aspectul dramatic al păcălelii pe care o confundaţi cu existenţa. Situaţia omului pe Geea este asemănătoare cu cea a fătului înainte să se nască, căci numai cei născuţi a doua oară pot spune că sunt, dar pentru aceasta trebuie să regăsească lumina din interiorul lor, şi armonia de pretutindeni. Sunt cuvinte frumoase, dar este nevoie de răbdare şi, mai ales, de cât mai multă practică. Tocmai de aceea, soluţiile necesită originalitatea prezentului şi trebuie să fie pe înţelesul tuturor, deci accesibile la propriu. Evoluţia conform Planului Divin implică societatea umană în ansamblul ei, astfel încât intervenţia pe care o finalizăm în mijlocul vostru nu este spectaculoasă prin formă, căutând pe cât posibil să folosim formele existente pentru a merge înainte, pe de o parte pentru că sunt uşor de înţeles, iar pe de alta, având deschise posibilităţile de colaborare cu întregul ansamblu social.

Din aceeaşi necesitate de a vă ţine la curent cu realizările noastre, vizând prezentul dinamic al manifestării, anunţăm organizarea unei societăţi de consultanţă metafizică în cadrul Universităţii ELTA, pentru a vă putea ajuta să decideţi, având acces mult mai rapid şi eficient la date, informaţii prin sistemul Universităţii ELTA. Prin aceasta, vizăm direct contactul social cu orice instituţie sau persoană particulară, oferind o alternativă a existenţei, urmând ca mai departe fiecare să decidă de care parte se află, asumându-şi de această dată întreaga responsabilitate, căci nimeni nu va mai putea spune că nu ştie, ci numai că nu vrea. Consilierii ELTA sunt purtătorii de cuvânt ai realităţii, având menirea de soli. De voi

depinde mai departe, şi nimeni nu poate face mai mult decât să vă ofere o ocazie. Răul ca şi Binele, interpretate senzorial, păcălesc, dar ascultaţi vocea spiritului vostru şi puteţi să fiţi siguri că niciodată nu vă va spune să vă opriţi pentru a beneficia, şi nici să cedaţi. Singura realitate este în continua lipsă de fragmentări, de limite, şi o realizăm în negândire, în plenitudinea trăirii.

Consilierii ELTA vor putea acorda asistenţă socială în orice domeniu, pentru a putea ajuta la reorganizarea acestora în sensul transformărilor actuale, astfel încât să salvăm ceea ce se mai poate salva. De asemenea, e vorba de răspândirea unei informaţii atât de necesare în prezent, şi fără de care întreaga cultură care include ştiinţa, religiile, filosofiile, metafizica este pură teorie, nefăcând decât să menţină omul în aceeaşi situaţie de sclavagism mental, victimă a propriilor concepte, a propriilor gânduri, permanent în afara rezonanţei sale cosmice, a realităţii universale.

În situaţia actuală, în care majoritatea oamenilor sunt victimele specializării, se poate vorbi atât de un handicap mental cauzat de limitarea în mentalităţi, cât şi de o lipsă de experienţă în ceea ce priveşte chiar Planul Fizic, omul fiind pus în situaţia de a acţiona numai într-un anumit domeniu, în celelalte beneficiind de munca altora, astfel încât s-a ajuns la paradoxul că nimeni nu este capabil să se ocupe de el însuşi în întregime, apelând în diferite situaţii la diferiţi specialişti, care au ajuns să facă din asta o modalitate de a profita, o carieră prin care îi exploatează pe alţii, la rândul lor fiind exploataţi în manifestările pe care le-au ignorat. Dar dinamica actuală va scoate omul din starea de beneficiar al unor instituţii şi de sclav al obişnuinţei, punându-l în situaţia responsabilă de aşi coordona manifestarea fizică, şi abia după aceea se va putea vorbi la modul util de elemente subtile, până atunci acestea rămânând teorii frumoase dar încă inaplicabile. Omul, devenind sănătos, ştiind să se ocrotească singur, nu va mai avea nevoie de medici, şi apelând la autoeducaţie nu va mai depinde de un sistem

educaţional, iar înţelepciunea, cunoaşterea şi credinţa sa vor fi pe măsura voinţei sale de a merge înainte.

Comerţul, ca activitate, a degenerat în a profita, deşi rolul său general, ca posibilitate de relaţie umană, viza tocmai cunoaşterea între oameni, bineînţeles cu un mobil simbolic produsele comercializate. Acestea vor fi acum redimensionate de Legea Necesităţii, nu de cea a junglei, astfel încât, cu răbdare şi înţelegere, nimeni nu se va afla în situaţia de a nu-şi putea asigura acea bază materială care i se potriveşte şi care corespunde scenariilor mentale create de el.

Ansamblul social, prin menţinerea unor tradiţii, are drept efect o societate de consum, de cetăţeni, de beneficiari şi condamnaţi, dar în niciun caz de oameni. Omul este prezent ca manifestare, dar adormit spiritual, deci în imposibilitatea de a înţelege ceea ce trăieşte, fiind mereu hăituit de teamă, de necredinţă, într-o mişcare haotică. Veţi deveni ceea ce sunteţi după ce vă veţi naşte a doua oară, veţi descoperi realitatea nemuririi după ce veţi renunţa la credinţa în moarte, şi veţi redobândi firescul puterii după ce veţi abandona complexele şi naivitatea, numai că nimeni nu o poate face în locul vostru, căci dacă ar face-o, naţi înţelege nimic. Întreaga societate se află sub cota zero şi totuşi vrea să aibă acces la panta ascendentă a evoluţiei, făcând abstracţie de cota zero cota înţelepciunii, de bun simţ, a posibilităţilor reale şi dinamice de a merge înainte.

În această situaţie, de haos generalizat, organizat dogmatic, deci neorganizat, am decis înfiinţarea unei societăţi de consultanţă ELTA, care vă oferă încă o posibilitate de a contacta alternativă realităţii dinamice care vă stă la îndemână în prezent. Aceşti oameni vor avea relaţii cu oricine va avea nevoie de un sfat, în dorinţa sa de a reveni la legalitate în toate acţiunile sale. Astfel, această tematică a ansamblului social o abordăm nu numai teoretic, prin a da glas unor consecinţe, ci şi practic, prin înfiinţarea unei societăţi care, vizând factorul de colaborare, va pune la dispoziţia oricărui om un sprijin

care îl va putea ajuta în activităţile sale sociale concrete, prin colaborare, în final rămânând ca acela care va solicita serviciile unui consilier ELTA să decidă. Întâlnirile de consultanţă se vor desfăşura sub forma unor discuţii de bun simţ, vizând latura pragmatică, avantajele folosirii metodelor ELTA, de cota zero şi, de asemenea, a Legilor Universale, consilierul urmând să stabilească, împreună cu cel care-l solicită, o soluţie mai apropiată de realitate, nelimitată de conceptele şi dogmele tradiţionale, înţelegând realitatea simbolică a manifestărilor fizice şi posibilitatea revenirii la jocul universal, conform Planului Divin.

Prin înfiinţarea acestei societăţi, care se va manifesta atunci când veţi citi aceste rânduri, realizăm implicarea concretă în sistemul actual, fără de care informaţia pe care o dăm rămâne o simplă teorie, aspectele extraordinare sunând mai mult a bătaie de joc faţă de condiţiile ordinare în care trăieşte omul obişnuit. De aceea, este nevoie de răbdare şi de cât mai mult bun simţ, căci o informaţie îşi dovedeşte utilitatea numai prin simplitatea şi accesibilitatea ei, vizând situaţii concrete pe care fiecare le întâlneşte concret în existenţa sa.

Asistăm astăzi la un fenomen în care spiritualitatea a fost confundată cu spectacolul, aşteptându-se minuni gratuite, inutile, în care alte entităţi, care au avut acces la trăiri mai subtile, au fost determinate, din lipsă de maturitate, să-şi transforme aceste trăiri într-un circ general, pierzând accesul la posibilitatea de aşi realiza o misiune şi cedând în faţa unor ispite şi emoţii fizice în care, pentru efemeritatea amorului propriu, au dat cu piciorul la milioane de oameni. Să ajuns astfel la un clan al deştepţilor iniţiaţi, fiecare cu legenda lui, cu încarnările povestite „la zi” sau cu origini fantastice, cu apariţii spectaculoase, veniţi din diferite Zone ale Geei în Zona Românească, căutând să predea o învăţătură tocmai în zona de unde porneşte trezirea societăţii terestre, ceea ce este nu numai absurd, dar şi ilogic. Sunt cei care au venit pentru a-i lua cu ei pe cei care încă mai preferă

spectaculozitatea, impresionantul, în locul realităţilor simple şi sacre ale existenţei. Lipsa unei pregătiri în Planul Fizic, în primul rând, în sensul de cultură, de experienţă, de ştiinţă, a făcut ca foarte mulţi din cei care au simţit valul trezirii să interpreteze trăiri mai deosebite prin experienţa lor materialistă, limitată, şi de aici s-a ajuns la un fel de fantasmagorie informaţională, un fel de infantilitate chiar, neţinând cont nici de Legea Universală, nici de realizările şi posibilităţile atinse de societatea terestră în ansamblul ei. Astfel, numai corelarea elementelor subtile sau oculte cu descoperirile cele mai recente, realizate prin tehnologia şi instrumentaţia modernă actuală, nu pot da cât de cât credibilitate unei informaţii prezente, astfel realizându-se secte, fel de fel de grupări cu învăţători şi discipoli, adepţi şi maeştri, uitându-se că toate aceste mentalităţi sunt depăşite. Omul este şi trebuie să devină singurul său învăţător, mai departe orice relaţie fiind realizată ca o manifestare firească a credinţei, a unităţii în diversitate, deci a iubirii.

Iată de ce vom iniţia o acţiune de deconspirare, nu numai a celor care sunt împotriva binelui, dar şi a celor care, în haosul actual, profită ca să ameţească oamenii, la fel ca şi cei cu aureole de învăţături extraordinare, de dragul amorului propriu. Prin ridicarea vibraţiilor se intră într-o epocă a faptelor. Procesul gândirii urmând să fie depăşit la nivel intelectual şi înlocuit cu cel al creaţiei, orice teorie va fi inutilă, ceea ce va ajuta omul să se racordeze la trăirea universală, aceasta fiind propria-i vibraţie, creşterea vibraţiilor putându-se realiza numai prin aplicarea unor metode de bun simţ şi, bineînţeles, prin fapte, indiferent de domeniu. Realitatea manifestării fiind simbolică, aceleaşi legi se ascund sub o infinitate de aspecte, şi rămâne la latitudinea omului să le deconspire în aceste aparenţe ale formei şi, prin îmbogăţirea în experienţă, să se dovedească din ce în ce mai întreg şi mai înţelept, prin propria-i recunoaştere: trebuie, deci se poate!

Particularitatea Zonei Româneşti, în care sistemul

informaţional şi tehnologic este în urma altor zone ale planetei, este un factor în plus de naivitate, ca şi lipsa condiţiilor materiale care vă poate ajuta, totuşi, să vă apropiaţi de spiritualitate, însă blochează anumite procese care ar putea fi înţelese şi folosite într-un mod mai dinamic. Pentru a nu crea o tensiune inutilă, vă putem spune că entităţi care au profitat de ajutorul care li s-a oferit, căutând să-şi menţină egoismul, manifestându-l prin orgoliu, au ajuns să scrie cărţi în care sunt prezentate războaie şi distrugeri, manifestări dramatice ale Apocalipsului, intoxicând cu sugestii negative mii de cititori care, preluând inconştient aceste forme mentale, le emit la rândul lor, inconştienţi de forţa mentală pe care o au, riscând ca acestea să se realizeze la propriu. Singura realitate este pacea trăirii în unitate cu Tatăl, cu întregul Univers, iar în manifestare fiind firească recunoaşterea dinamică a realităţii prin continuarea creaţiei, prin bunul simţ de a respecta Legea şi prin voi înşivă. Să ajuns în situaţia de a confunda extraordinarul cu distrugeri extraordinare, preferându-se o latură distructivă a spectacolului. Alţii, care exagerează cu pozitivismul, cu grandoarea şi fantasticul, uită că, într-adevăr, extraordinarul există, dar singura posibilitate pentru al atinge este prezentul şi permanenta responsabilitate a propriei voastre evoluţii şi a celor din jurul vostru, căci, în realitate, una suntem.

Nu vom da nume, dar nu uitaţi că realitatea prezentă necesită excluderea sugestiilor negative care, prin ridicarea vibraţiilor, riscă să se manifeste la propriu. Este o diferenţă între a atrage atenţia asupra a ceea ce se întâmplă şi asupra a ceea ce s-ar putea întâmpla dacă veţi continua într-o inerţie a manifestării şi veţi afirma cu seninătate viitoarele distrugeri. De asemenea, fiţi atenţi la cei care-şi fac publicitate prezentând aspectele lor particulare la nivel informaţional, care, chiar cu o aură esoterică, nu reprezintă ceva deosebit, cât exagerarea egoismului în elementele subtile, ceea ce este cea mai mare blasfemie, acea entitate ajungând să se definească

prin trăirile şi experienţele sale din vieţile anterioare şi din prezent, în loc de a ţine cont de drama atâtor oameni care au nevoie, în primul rând, de bun simţ. De aceea, informaţia valabilă astăzi exclude sugestiile negative, ca proiecţii în viitor, cei care cred aşa ceva dând dovadă de iraţionalitate, de a nu percepe o realitate foarte simplă şi anume că lumea depinde de fiecare şi în orice clipă, neavând cum să existe scenarii predestinate la nivel de ansamblu, şi cu atât mai puţin în această epocă, în care omul a ieşit de sub influenţa spiritelorgrup, aflându-se în plin proces de individualizare, deci de aşi putea coordona singur existenţa, nicidecum să se întrebe dacă este ales printre aleşi, sau să oscileze inutil.

E bine să ieşiţi din această naivitate, căci informaţia nu are cum să vină dintr-o sursă specializată, nu are cum să fie dogmatică, bătută în cuie sau predestinată, singura informaţie reală fiind cea a prezentului, a adevărului viu care este în toţi şi în toate, mai presus de posibilitatea de a fi gândit sau premeditat. A înlocui prezentul cu o teorie ştiinţifică, religioasă sau metafizică, este o lipsă de bun simţ şi o atitudine neaşteptată de a vă bate joc de propria voastră existenţă. De asemenea, acea atitudine de a urma sau a asculta pe cineva nu este decât o manifestare a necredinţei, pentru că atât timp cât veţi urma pe cineva, tot pe lângă drumul vostru veţi fi. Ne aflăm aici ca prieteni şi e bine să nu uitaţi că prietenia înseamnă libertate, încredere, sinceritate, bun simţ, respect şi armonie. În situaţia actuală, bineînţeles că la primii paşi este nevoie de un minim ajutor, dar şi pe acesta îl puteţi primi numai dacă voi îl cereţi şi în felul în care îl cereţi, deci cu libertatea şi responsabilitatea pe care le aveţi, iar la acest nivel de relaţie ele sunt absolute.

Informaţia reală nu are autor, nu are paternitate, decât cel mult o posibilitate de a înfăţişa o anumită responsabilitate, dar conţinutul informaţional nu trebuie să vizeze Eul sau egoul. De aceea, evitaţi să daţi prea multă importanţă cărţilor în care autorul foloseşte prea mult particula „eu” în sensul egoist, deci referindu-se la eul său,

la trăirile sale particulare. Dacă noi, la începutul acestei lucrări, am dat câteva nume, am făcut-o numai pentru a intra într-o anumită rezonanţă, dar mai departe o anumită informaţie utilă omului nu este limitată în canoanele particularităţilor, ci numai se manifestă prin acestea, dar vine de la Tatăl cu care fiecare una este, căci în realitate El este. Deschidem, deci, un nou orizont, prin trei elemente, deci o triadă care vizează ansamblul social: societatea de consultanţă ELTA, apoi deconspirarea entităţilor aflate în posturile de decizie, care trebuie să decidă o dată pentru totdeauna de partea cui sunt: a unei tradiţii, a carierei, sau de partea binelui fraţilor lor, iar cel de-al treilea element al triadei vizează canalele mass-media. Facem un apel la minima responsabilitate. În locul unei informaţii perimate, de efect, saturată de sugestii negative, se poate vorbi şi frumos omului, putându-se da mai departe această informaţie vie care există în fiecare şi se numeşte sinceritate. Decât un orgoliu al deşteptăciunii care condamnă miliarde de nevinovaţi, este mai firească recunoaşterea, căci primul gest al cunoaşterii este de a recunoaşte ceea ce trebuie cunoscut, şi atunci Christul din voi vă va arăta Calea.

Astăzi, informaţia reală există şi nu are o paternitate, căci este în toţi şi în toate, pretutindeni unde priviţi este adevărul, dar pentru a-l vedea e nevoie de răbdare pentru ca dogmele, concepţiile, gândurile în care v-aţi închistat să fie date la o parte. Cunoaşterea senzorială, analiza, trebuie să-şi reia adevăratul rol fără a mai fi confundată cu realitatea, căci nu cuprinde nici 1/1000.000 din aceasta. Trebuie, deci se poate. Canalele mass-media, ca realizare a epocii actuale, pot ajuta într-adevăr omul în evoluţia sa. Crainicii, reporterii, redactorii şi alte asemenea atribute cu care sunt investite entităţile care lucrează în aceste domenii, e bine să nu uite că sunt învăţătorii a milioane de oameni care-i ascultă, care-i privesc, că au o responsabilitate dincolo de orice imaginaţie, rolul lor nefiind acela de a lua un salariu sau de a apăra nişte interese prezentând o informaţie contemplativă şi inutilă,

ci de a ajuta societatea terestră în ansamblul ei. De aceea, le solicităm colaborarea, altminteri asumându-şi în continuare responsabilitatea haosului, a distrugerii, a ignoranţei şi a limitării umane, o responsabilitate care există indiferent că este sau nu recunoscută.

A merge înainte se poate numai împreună. Această conjunctură care vizează schimbarea la nivel de civilizaţie pune la încercare calităţile fiecăruia şi mai ales curajul, sinceritatea, responsabilitatea de care dă dovadă în mod special, fiind vizate entităţile aflate în posturile de decizie. O lume condusă de entităţi într-un proces continuu de degradare, devitalizare, suferinţe, dogmatizate şi limitate la nivelul cunoaşterii materialiste, este la fel ca şi aceştia: fără vlagă, fără suflare, condamnată de condamnaţi, furată de cei care nu-şi pot recunoaşte bogăţia, limitată de cei care-şi apără teama, complexele, necredinţa. Într-adevăr, nimeni nu are nicio vină, dar de acum încolo aceste lucruri fiind spuse, responsabilitatea nu mai are cum să fie evitată. Căci nu este departe acea epocă în care cei care se vor îmbolnăvi vor fi amendaţi sau chiar băgaţi în închisoare ca infractori faţă de Legile Universale, fiind condamnaţi de justiţia divină, de ei înşişi de fapt. Astăzi nimeni nu condamnă, dar toţi sau autocondamnat, limitându-şi existenţa la o celulă de câţiva kilometri pătraţi din pricina blocajelor mentale, a ignoranţei, preferând sărăcia materialismului în locul bogăţiei Tatălui, deşi fiecare are totul, efectiv totul, căci una suntem. Acesta este paradoxul iluziei, realitatea manifestării unităţii în diversitate, continuitatea evoluţiei eterne fără de început sau sfârşit.

Nu este greu, căci se poate. Fiecare, oriunde ar fi, în orice situaţie ar fi ajuns, se poate reface, poate repara ceea ce a stricat, prin simplul gest al recunoaşterii şi, ulterior, al deciziei, urmând o muncă titanică, într-adevăr pe măsura unei divinităţi, de aşi recăpăta sănătatea, tinereţea, de a reveni la legalitate, de a opri orice proces de degenerare şi de aşi oferi posibilitatea continuei regenerări. Cei ce vor decide să se înhame la această

muncă pot fi siguri că nu vor avea cum să mai piardă, şi pentru fiecare dintre aceşti curajoşi orice zi va fi un pas înainte, de la bine spre mai bine, în sensul real al unei evoluţii prin perfecţionarea continuă. În Zona Românească sunt trei milioane de pensionari condamnaţi la moarte, efectiv, de menţinerea în continuare a unei ignoranţe iresponsabile, ca şi sute de mii de suferinzi, victime ale materialismului. O întreagă civilizaţie este, practic, condamnată de fiecare în parte, adică fiecare se condamnă pe el însuşi, acesta fiind rezultatul ignoranţei, al ilegalităţii, al necredinţei.

Se poate reveni la normal, dar numai prin bun simţ, numai cu răbdare, aplicând metode de cotă zero, accesibile oricui, şi numai împreună, efectiv împreună. Var veni poate greu să credeţi, dar de aproape 5 ani de zile situaţia mondială este menţinută de echipaje extraterestre şi de alte civilizaţii, care există în afara voastră pe Geea, pentru ca totul să nu se colapseze. De voi depinde să vă reveniţi, căci totul depinde de voi. Ne facem o datorie, dar aceasta este posibilă numai în perioadele de Apocalips, altminteri neexistând posibilitatea de a interveni în alte societăţi decât numai dacă acestea o cer. Chiar şi în prezent, aceste lucruri sunt posibile tot numai prin cei care cer pentru voi şi dau mai departe. Se poate să fie bine, dar pentru a continua, mai întâi trebuie să şi fie. Existaţi dar încă nu v-aţi născut, trăiţi dar nu ştiţi cine sunteţi. Sunt afirmaţii dure, dar pentru a putea merge, trebuie să ştiţi unde v-aţi oprit. Prin acţiunile pe care le demarăm pas cu pas, cei care au ochi de văzut şi urechi de auzit vor putea fi permanent pe fază şi-i vom putea ţine, an de an, la curent cu realitatea, cu ceea ce este şi se manifestă conform Planului Divin, în toţi şi în toate, dar sensul acesteia depinde de voi înşivă. Încheiem aici şi această transmisie şi facem încă o dată apel la responsabilitate şi curaj, la bun simţ şi înţelegere. Puteţi, pentru că este posibil, şi este suficient să vă recunoaşteţi pentru a înţelege şi de ce.

Astfel, prin intermediul canalelor mass-media tot mai

mulţi oameni vor fi informaţi cu ajutorul Universităţii ELTA, întregul sistem de învăţământ va putea fi refăcut în sensul revenirii la normalitate, iar cu ajutorul consilierilor ELTA întreg edificiul economico-social. A ajuta nu înseamnă decât a ne face datoria, ceea ce reprezintă cel mult 5 % din ceea ce trebuie făcut, şi aceasta numai dintr-o etapă. Restul de 95 % aparţine fiecăruia dintre voi şi, pas cu pas, va fi 100 %, deci în totalitate. Ajutorul nu este pentru a depinde de el, ci pentru a vă putea elibera de el, urmând ca mai departe să ajutaţi la rândul vostru. Ajutorul nu implică ierarhii, ci prietenie, şi atunci când nu veţi mai depinde de un ajutor, veţi înţelege că prin voi înşivă, continuând creaţia, puteţi ajuta totul şi puteţi fi ajutaţi de Tot, căci una suntem cu acesta fără să fi fost vreodată separaţi de el, căci chiar şi închisorile conceptelor, ale gândurilor nu sunt decât bariere care oricând pot fi date la o parte, ele nefăcând altceva decât să ecraneze o realitate, dar nicidecum se desfiinţeze. Recunoaşteţivă ca Fii ai aceluiaşi Tată, căci una sunteţi şi una suntem cu voi, din Unul venim şi cu acesta una suntem.

Solteris!

18 XI 1995, ora 12.00, Violet

Solteris! Continuăm în sensul real şi firesc, căci nu avem cum să ne oprim vreodată. Chiar şi ceea ce fizic pare că stă, de fapt se mişcă pe nivele de vibraţii / manifestări ale diferitelor stări de conştienţă ce nu pot fi definite, catalogate sau numărate. Acest drum al entităţii prin ea însăşi, pentru a deschide noi orizonturi evoluţiei, a dus la crearea Planului Fizic. Ceea ce se cere omului astăzi este să continue, să deconspire, revenind la el însuşi. Ansamblul social în manifestările prezentului apare ca o aglomerare de entităţi dispuse haotic, care se împiedică unele de altele, încercând să obţină o supremaţie care nu poate aparţine decât universalităţii şi nicidecum unui unghi al manifestării. Rezultatul este manifestarea unei existenţe pe pilot automat, cu o continuă tendinţă de oprire, de statică, datorată unei stări de anestezie, de

beţie, prin consumarea energiilor subtile în digerarea mediului, într-o instinctualitate erotică şi o ignoranţă determinată de blocaje mentale obţinute printr-o copiere a tradiţiilor, aspect ce cauzează o continuă repetare a unor lucruri demult depăşite. Permanenta încercare de a găsi soluţii unei situaţii haotice apare drept puerilă la vibraţia şi parametrii cu care să obişnuit să trăiască astăzi omul, şi s-a ajuns chiar la paradoxul de a căuta soluţii de perspectivă la ceea ce nu mai există. Astfel, omul a ajuns să caute rezolvări la probleme care nu mai există numai pentru a împăca o tradiţie ce se manifestă împotriva existenţei, prin mentalităţi, ideologii şi dogme. Cu asemenea frâne puse vieţii, este imposibilă înţelegerea realităţii absolute, mai ales că ea, fiind pretutindeni, nu se vede nicăieri.

Conjunctura Apocalipsului prinde entitatea umană pe lângă propria existenţă, trăind o permanentă confruntare cu ea însăşi, un permanent decalaj între ceea ce i spune vocea Christică din ea şi ceea ce i oferă sistemul materialist de valori al societăţii. Lipsa acestui curaj de a asculta propriul spirit face ca, în timp, această voce să fie din ce în ce mai puţin percepută, ducând, odată cu degradarea parametrilor fizici, la blocajul mental. Astfel, la venirea pe Geea, omul se trezeşte sclav al unor mentalităţi, copie fidelă a unui sistem educaţional, fiind complexat, temător, bâjbâind în întuneric, în speranţa că va putea surprinde regulile acestui joc care-i implică manifestarea în Planul Fizic. Omul, ca divinitate, a ajuns să-şi permită latura negativă, formându-şi o credinţă a suferinţei, a nefericirii, a sărăciei şi a urâţeniei. Mai departe ne întâlnim şi cu acea situaţie paradoxală în care cei care se trezesc atingând o stare de relativ bine, ieşind de sub aspectul degradării continue, uită de fraţii lor care duc o existenţă din ce în ce mai lipsită de perspectivă, în care numai anestezia şi lipsa unei alternative mai dau omului puterea să spună că face bine atunci când, de fapt, nu mai face nimic.

Stările de bine au ajuns să fie stările statice în care

omul, fie îndesat ca un sac de produsele mediului, în urma gestului alimentar tradiţional, fie devitalizat în urma unui orgasm sau a unei ejaculări, e obosit, lipsit de energie, cade într-o stare de inconştienţă numită somn, când se întoarce în Planul Astral de unde a venit, pentru că a doua zi să o ia iarăşi de la capăt, la fel de inconştient şi de ameţit. Sunt cuvinte dramatice ale unei realităţi şi mai dramatice. Probabil că unii dintre voi vă daţi seama de ce nu ne apropiem mai mult de voi şi încă menţinem o stare de discreţie. Răspunsul e în faptul că trecerea de la o stare de inconştienţă, de anestezie, la nivele din ce în ce mai elevate de conştienţă, trebuie să se facă treptat, altminteri imposibilitatea de a înţelege duce la dereglări mentale, manifestate fizic prin glandele endocrine care provoacă stări similare nebuniei.

Ceea ce vi se cere este un efort de bun simţ, astfel ca, pas cu pas, să puteţi corecta ceea ce nu vă place, să puteţi crea binele care să ducă la mai bine, prin voi înşivă. Acest efort necesită curajul de a sacrifica o mentalitate tradiţională pe care aţi preluat-o prin copiere, în favoarea unei scări reale, universale a valorilor, şi de a renunţa la o alimentaţie anestezică, denaturată, care vă provoacă doar o plăcere de moment, plăcere care însă astăzi a umplut spitalele planetei, ducând la un rezultat neaşteptat: toată populaţia este bolnavă, deteriorarea corpului fizic existând la fiecare într-un grad mai mult sau mai puţin avansat. La nivel erotic, blocajul alimentar duce la imposibilitatea ca energia Kundalini, aflată la baza coloanei vertebrale, să depăşească centrul energetic aflat în zona plexului solar care, în loc de a da glas voinţei, puterii omului, e permanent „ocupat” cu alimentele denaturate care sunt introduse zilnic în Templu, această stare de blocaj făcând ca sexul să fie înţeles instinctiv, ca având un rol care ar fi procreaţia în locul realităţii sale spirituale, ce ar putea fi înţeleasă numai dacă energia amplificată în acest act ar urca spre centrii energetici superiori.

Sunt lucruri simple, la prima vedere, care se repetă, cunoscute de foarte mulţi, aplicate de foarte puţini. Cum

vă puteţi explica faptul că, la nivelul informaţional accesibil omului obişnuit, atât în domeniul materialist cât şi în cel metafizic, civilizaţia terestră a putut ajunge la asemenea rezultate, de a fi la un pas de autodistrugere? Este o situaţie în care forurile de conducere sunt total depăşite, omul ca fiinţă nefiind obişnuit să-şi asume o responsabilitate asupra ansamblului social, şi fiind incapabil de a renunţa la propriile mofturi pentru o fărâmă de luciditate, la o stare de a continua aşteptarea pentru puţină dinamică, acceptând cu o sinceritate dezarmantă o existenţă în care e condamnat la suferinţă, nefericire, sărăcie şi, în final, la moarte. Nimeni nu poate trăi în locul vostru. Putem oferi o alternativă, dar ceea ce veţi face cu ea, de voi depinde. Nu avem dreptul de a vă educa, ci de a vă îndemna spre autoeducaţie. Nu avem dreptul să vă salvăm dacă voi acceptaţi distrugerea. Obişnuinţa acceptării, de a lua totul dea gata, a făcut ca societatea terestră să ajungă în situaţia de astăzi. Multe, fără număr mai bine zis, sunt minunile lumii, însă cunoaşterea lor nu vă salvează în faţa faptelor. A şti înseamnă a folosi, iar dacă nu poţi folosi, nici cei din jurul tău nu o pot face, şi atunci a şti mai mult nu este decât o direcţionare a existenţei spre o dimensiune din ce în ce mai teoretică, deci de nonexistenţă…

Dincolo de extraordinarul informaţiei se află cel al trăirii, căci realitatea nu are cum să fie percepută într-o continuă stare de război cu manifestarea ei. Încercarea de a coordona existenţa prin gândire, indiferent de tipul de informaţie folosit, gândirea ca instrument al analizei, determină o fragmentare a întregului, deci imposibilitatea trăirii sale. Gândirea, ca instrument al creaţiei şi, de asemenea, de analiză a efectelor create, vă poate oferi totul când este folosită într-un sens creator, sau vă poate răpi totul atunci când apelaţi la ea în virtutea unor stări emoţionale, a unor senzaţii sau impresii senzoriale. Ansamblul social cuprinde un sistem legislativ în care Legile Universale nici măcar nu sunt menţionate, omul putând să le citească în cărţi de factură metafizică, dar

neaplicându-le niciunde, întreaga sa existenţă fiind dedicată unei permanente solicitări sociale şi culmea, fără a reuşi să o controleze vreodată, iar atunci când reuşeşte să se ridice cât de cât deasupra mediei, el îşi concentrează atenţia pentru a menţine acest privilegiu, în sensul de beneficiu, argumentându-şi iresponsabilitatea prin teamă.

Astfel s-a ajuns la paradoxul că entităţi care ar trebui să aibă o anumită experienţă care să le justifice prezenţa într-un post de decizie, sunt tot atât de blocate mental, îmbătate, din pricina unei alimentaţii tradiţionale, impotente atât intelectual cât şi sexual. De la această minoritate aflată în pragul agoniei aşteaptă răspunsuri 6 miliarde de entităţi, care au acceptat o condamnare punându-şi speranţa în exterior, şi poate într-un viitor mai bun. Sunt situaţii paradoxale, în care niciun sistem religios nu mai ţine cont de cunoaşterea sacră, informaţia textelor date omului în atâtea epoci fiind contrafăcută şi adaptată unei stări de carieră, demonstrând în ritualuri depăşite o totală necredinţă.

Ştiinţa a dus la crearea unei tehnologii cu un randament scăzut, dar la o totală ignorare a realităţii umane. Filosofia a căutat o cunoaştere în stare de anesteziere prin exacerbarea gândirii, adică exact ceea ce nu trebuie. Metafizica, apărută ca o cale de cunoaştere reală, la rândul ei a fost contrafăcută şi demult uitată. Ce a mai rămas omului de astăzi este speranţa ca, din această cenuşă care ia acoperit lumina interioară, să poată regăsi o cale, să se poată racorda la fronturile evoluţiei universale, permiţându-şi măcar perspectiva unei vieţi civilizate şi decente.

Vă aflaţi pe craterul unui vulcan cu câteva secunde înaintea erupţiei sale, chiar dacă aceste câteva secunde înseamnă cei 36 de ani ai Apocalipsului, din care au trecut deja 13, iar vulcanul acesta este ridicarea vibraţiilor, a intrării într-o nouă epocă. Faţă de 1982, când a început Apocalipsul, în 2017, când se va termina, vibraţia va fi de 49 de ori mai înaltă, ceea ce va exclude boala, bătrâneţea, moartea şi alte manifestări ale vibraţiilor joase. Cu toate

acestea, există şansa ca fiecare, indiferent unde se află, să poată reveni la realitate, la firescul tinereţii eterne, al puterii, al luminii pe care o are. Cine nu va fi capabil de acest efort, va mai face o escală în Planul Astral, urmând ca la încarnarea următoare să perceapă ceea ce astăzi refuză să creadă. Suntem categorici, dar nu pentru a speria, ci nu facem altceva decât să dăm glas Legilor Universale, pentru a putea percepe unde vă aflaţi şi cam ce ar fi de făcut pentru ca să se mai poată face ceva. Dacă efortul vi se pare că ar fi prea complicat, ar putea fi justificată panica, dar nu vi se cere decât o recunoaştere de bun simţ, pe care să puteţi fonda o muncă de refacere a propriilor vibraţii.

Pesimismul nu este o soluţie, dar umorul da. Daţi la o parte negurile care vă apasă sufletul şi redescoperiţi bucuria existenţei în trăirile voastre particulare, în gesturile şi faptele de zi cu zi, cărora majoritatea aţi uitat să le mai daţi valoare, limitându-vă între temeri şi seriozitate, între stres şi agitaţie, căci dinamica creează o stare de aparent permanentă nesiguranţă, dată de procese continue şi fireşti, de transformare, care oricum au loc, indiferent dacă omul vrea să le conştientizeze său nu. Nu vă mai luptaţi, căci riscaţi să pierdeţi. Trăiţi şi va fi de ajuns pentru a putea continua creaţia. Fiecare îşi poate da pe măsura curajului şi credinţei sale. Nimeni nu poate salva omul de responsabilitatea de a fi liber. Poate că vă întrebaţi ce vrem de fapt şi, într-adevăr, e acel simplu răspuns: „Vrem ceea ce şi voi vreţi, chiar dacă încă nu aveţi curajul de a rosti!” Avem datoria de a răspunde acelui apel care răsună zilnic în fiecare casă, în fiecare suflet, acelei dorinţe de ceva mai multă pace, căldură, lumină şi mai multă prietenie.

Cine suntem? Suntem cei care suntem, glasul unei chemări la existenţa Christului din voi, care se întoarce, după tăvălugul a mii de ani de involuţie pe fond de evoluţie, care a avut ca rezultat formarea corpului fizic. Şi dacă acum două mii de ani, Christ şi-a anunţat venirea prin Fiul Omului, de această dată el a revenit în fiecare şi aveţi

datoria de a vă urma. Sunteţi fii ai aceluiaşi Tată, suntem fii ai aceluiaşi Tată, răspundeţi chemării pe care un întreg Univers o aşteaptă şi de la voi. Am vrea să vă dăm date despre lumi mult mai concrete ale Omului, dar depinde de ceea ce voi vă daţi. În atâtea epoci şi prin atâţia oameni, chiar şi în prezent, date, mesaje din Univers ajung la urechile voastre dar, fie că nu sunt bine redate, fie cei care le primesc nu le înţeleg, se determină un spectacol grotesc prin arogarea unor drepturi ale amorului propriu, care în realitate nu există. Suntem surprinşi că entităţi care se trezesc pentru a-şi face datoria, o misiune, fac câţiva paşi după care cad în faţa ispitelor şi a ignorării celor trăite de majoritatea oamenilor, căutând sau dând acestora o informaţie de spectacol, cu elemente care, la nivelul actual de vibraţie a majorităţii nu pot fi percepute. Este cazul, în Zona Românească, al lui Melfior Ra, de asemenea, al Contelui Incapucciato, entităţi cu care să încercat o colaborare, dar care au deviat de la sensul real şi necesar în prezent, printr-o personificare a unei informaţii care acum constituie ultimul ţărm pentru societatea terestră.

Lăsaţi deoparte datele care vi se par spectaculoase, căci se pare că aceasta este una din ispitele prin care este percepută această ridicare a vibraţiilor. Este tot timpul şi pentru aşa ceva, dar înainte de aceasta, aduceţi pacea în viaţa voastră, pe propria planetă, şi căile lumilor se vor deschide în faţa ochilor tuturor. Ştiinţa nu mai poate salva omul în faţa propriilor sale consecinţe. La reluarea drumului este recunoaşterea, mai departe răbdarea eternităţii. Neam văzut nevoiţi să nominalizăm, dar puteţi fi siguri că atâtea secte, învăţături şi învăţători care vin din afara Zonei Româneşti aducând învăţături din alte timpuri, de fapt vin aici pentru aşi aduce aminte. Nu fiţi timizi, sau terminat acele epoci în care iniţierea era dată celor puţini, pentru a menţine cât de cât un nivel spiritual, în timp ce majoritatea era antrenată, într-un mod inconştient, în procesul de formare şi de obişnuire cu corpul fizic. Astăzi nu mai pot exista maeştri, discipoli, deştepţi sau ignoranţi. Există Omul, chiar dacă manifestările sale sunt ignorante

sau divine. În mii de ani, realitatea interioară nu a putut fi afectată de transformările fizice sau de greşelile făcute.

Credeţi în voi şi asumaţivă responsabilitatea vieţii voastre, a căii voastre, fără a uita de cei care vă înconjoară. Astăzi, se poate numai totul şi pentru toţi. Pot exista privilegiaţi, dar nu beneficiari. Lumea nu se poate manifesta după voia cuiva sau urmând trăirile particulare ale altcuiva. Posibilităţile există pentru toţi sau pentru nimeni. Astfel, am fost nevoiţi să facem aceste nominalizări pentru a vă atrage atenţia, nu pentru a crea disensiuni inutile. Căci singura manifestare firească a diversităţii este individualitatea. Luaţi ceea ce este bun din tot, nu vă faceţi idoli, nu personificaţi. Fiecare are drumul său, dar nu pentru a fi generalizat sau expus lumii ca un număr de circ, ci pentru a fi trăit. Singura informaţie utilă este cea care cuprinde totul şi, conform Planului Divin, înseamnă înainte, în sensul de înaintea manifestării, deci este realitatea puterii cuvântului. Din ceea ce poate fi generalizat urmează ca fiecare să poată particulariza, ca mai departe, generalizând, să poată folosi. Răbdare, deci, şi nu uitaţi că, pe măsura practicii, informaţia are un rost.

Apelul atâtor civilizaţii care se adresează astăzi civilizaţiei voastre nu este pentru a fi ascultat sau urmat, ci pentru a se regăsi în vocea Christică a fiecăruia, prin recunoaşterea în unitate, în Tatăl. De aceea, ne străduim ca datele pe care le dăm să fie pe măsura posibilităţii pragmatice de răspuns a fiecăruia dintre voi. Astfel, ne adresăm şi celor care se află cu un pas înainte, să-i ajute pe cei din jurul lor, pentru ca şi noi să vă putem da noi informaţii. A ne adresa vârfurilor ar însemna să le cultivăm orgoliul, iar pe ceilalţi săi punem în situaţia de autocondamnare. Ajutaţi pentru a putea fi ajutaţi.

Curaj, omule, Solteris!

24 XI 1995

Ora 18.00, roşu/portocaliu

Solteris! Mergem înainte şi sperăm că din ce în ce

mai mulţi prieteni vor răspunde apelurilor pe care le facem, la luciditate, la sinceritate şi bun simţ. În cadrul aceleiaşi tematici a ansamblului social, vom aborda de această dată medicina, ca paradox al unei blasfemii cosmice apărute odată cu dezvoltarea tehnologică, prin confundarea corpului fizic cu o maşină, tratând acelaşi înveliş carnal al entităţii ca pe un mecanism format dintr-o sumă de piese care ar putea fi coordonate, cunoscute şi folosite conştient. Să creat aceeaşi confundare a cauzei cu efectul, ceea ce, de această dată, a transformat omul într-un muritor cuminte, deştept, dar într-o stare de continuă suferinţă, de continuă patologie, incapabil să aibă grijă de propriul corp, prin nerecunoaşterea propriei existenţe, în această stare de anestezie ducând la confundarea entităţii cu acest corp.

Procesul de spiritualizare a Planului Fizic pune omul în situaţia de aşi spiritualiza corpul, deci de al folosi la parametrii săi universali, drept ceea ce este de fapt, şi anume un perpetuummobile de prima speţă, cum ar spune fizicienii. Această lecţie reprezintă conştientizarea unui mod de comportament prin care să vă puteţi perfecţiona permanent corpurile, mai corect să vi le puteţi spiritualiza. Triada alimentaţie informaţie sex poate fi regăsită în acest proces de conştientizare. La prima vedere, această triadă s-ar referi numai la aspectele fizice, însă ea se poate regăsi şi în planurile subtile şi, de asemenea, în orice sistem din Planul Fizic. Denumirile mai mult generice pe care le-am amintit, în realitate sunt trei relaţii care caracterizează colaborarea între oricare două sisteme, indiferent dacă acestea au dimensiuni stelare sau umane. Pentru a putea dezvolta o informaţie asupra aspectelor de relaţie, de colaborare, primul pas este individualizarea, iar la nivel fizic, spiritualizarea propriului corp.

Aspectul de bază care trebuie înţeles este tratarea acestui corp al vostru ca o singură unitate, reflectarea în manifestare a vieţii interioare pe care o duceţi, pornind de la corpurile spirituale, apoi corpul cauzal, corpul mental, corpul astral şi la urmă corpul fizic. Faptul că în prezent

entitatea îşi conştientizează numai corpul fizic din cele 9 corpuri pe care le are, duce practic la confundarea ei cu acesta. Ceea ce propunem prin metoda Jurnalului, a autoeducaţiei, este trezirea corpurilor subtile. Printr-o revenire treptată, perfecţionând cele trei relaţii mai sus amintite, purificarea pe care o veţi realiza vă va permite să simţiţi energiile subtile şi, implicit, să înţelegeţi că, pentru a vă putea controla şi coordona propriul corp, e necesar să-l priviţi ca învelişul acestora, făcut după chipul şi asemănarea corpului astral. Realitatea relaţiilor dintre sisteme arată faptul că un ansamblu nu poate fi coordonat din interiorul său, ci numai dintr-o zonă care permite o imagine holistică asupra sa.

Holistica se află la nivelul imaginaţiei, a puterii cuvântului, a corpului mental, deci orice manifestare fizică, implicit a propriului vostru corp, poate fi creată şi perfecţionată de pe acest nivel folosindu-vă capacitatea divină de a decide şi crea atât în universurile subtile, cât şi în cele fizice. În situaţia actuală, în care omul se confundă cu Corpul fizic, a apărut ca o deviaţie influenţa medicinii care astăzi vă face să trăiţi sub impresia dependenţei de copul fizic, în loc ca acesta să depindă de voi. Sunt publicate deja o multitudine de cărţi prin care aveţi la îndemână informaţia privind această realitate, însă ea nu poate fi folosită decât de cei care se trezesc, folosind metoda Jurnalului, alături de reglementarea parametrilor procesului alimentar şi ai vieţii erotice. Căci numai cei care folosesc această posibilitate de corecţie şi de creaţie prin puterea cuvântului pot depista cauzele particulare ale manifestării şi, implicit, pot remedia efectele. Omul poate fi singurul coordonator, şi orice instituţie, cu atât mai mult cea medicală, interferând cu un sistem particular, nu face decât să-l perturbe, încercând rezolvări la nivel de efect, însă inutile fără înlăturarea cauzelor. O jumătate de adevăr referitor la aceste procese cauză-efect apare ca o remanenţă în actul spovedaniei, care există în cultura religioasă actuală, însă în acest proces funcţia preotului, adică iertarea şi refacerea greşelilor, o poate îndeplini

numai entitatea prin ea însăşi. Dacă există atâta informaţie publicată vizând realitatea raportului dintre cauză şi efect, prin această comunicare încercăm să vă trezim la responsabilitatea folosirii ei. Facem un apel pentru stoparea acestui gratuit genocid mondial, căci cei care, aflându-se în posturile de conducere, dar având la dispoziţie această informaţie, cum de mai permit predarea în şcoli a unei credinţe care, în afara înţelegerii câtorva procese tehnologice, scoate din toate entităţile nişte cetăţeni onorabili, înregimentaţi în subordinea unei scări de false valori. Este incredibil cum de reuşiţi ca, având la îndemână atâtea posibilităţi reale, prin deschiderea în această perioadă a Lăcaşului Leilor, la nivelul politicii particulare şi sociale să aplicaţi tot o tradiţie, deşi consecinţele au demonstrat că este împotriva voastră.

Astfel, civilizaţia terestră în ansamblu prezintă Universului o faţetă completată de sute de milioane de oameni îmbătrâniţi, care aşteaptă să pornească spre planurile astrale, speriaţi, trezindu-se condamnaţi la modul efectiv gratuit pentru că la şcoală au fost învăţaţi că sunt creaturi, muritori, mamifere provenite din maimuţe şi alte asemenea bazaconii cărora, vrând-nevrând, au trebuit să li se conformeze, deşi astăzi cel puţin în Zona Românească sunt zeci dacă nu sute de titluri de cărţi care atestă realitatea divină a omului şi realitatea de manifestare a Planului Fizic. Şi, deşi aceste cărţi sunt de vreo trei ori mai multe decât manualele pe care trebuie să le înveţe o entitate în 17 ani de specializare, de educaţie pentru aşi forma o carieră, abia dacă sunt băgate în seamă de o treime din populaţie, citite de vreo 20% iar cifra celor care încearcă să şi trăiască astfel nu depăşeşte 7%. Sunt date statistice, statistica fiind de altfel una din posibilităţile de a ne forma o imagine holistică, o imagine de ansamblu care să poată conduce la evidenţa unei alternative privind situaţia actuală a civilizaţiei.

La acest rechizitoriu putem adăuga milioane de copii care mor de foame anual, cel puţin câteva conflicte armate în plină desfăşurare din pricina unor handicapuri mentale

la nivelul unor concepte, al unor atribute şi doctrine care nu au nicio legătură cu realitatea universală. Aveţi sute de mii de spitale în care sunt încarceraţi cei care sunt corijenţi la lecţia vieţii. În politică, aveţi războiul partidelor pentru posturile de conducere, dar numai pentru a conduce, nu pentru a-i sluji pe cei pe care-i conduc. La nivel financiar, societatea se împarte în cei care aleargă după bani şi cei care se plictisesc de ei, îndreptându-se spre autodistrugere prin amplificarea anesteziei. La nivel particular, în fiecare casă sunt tensiuni între generaţii datorate folosirii unor concepte diferite, însă având o aceeaşi latură materialistă, senzorială. În ansamblu, aveţi un haos al birocraţiei, al blocajelor mentale, fiecare căutând să se impună sau să trăiască în virtutea unor concepte care ar trebui să-l ducă la consecinţe pozitive, precum să petrecut cândva, dar care în vibraţia prezentului nu mai au nicio legătură cu realitatea.

Este această manifestare a Apocalipsului, în care numai o infimă parte a societăţii este pe drumul trezirii. Această minoritate se află în special în Zona Românească, dar nu numai entităţi care aparţin civilizaţiei Kamor, ci sunt aceşti avatari care împing omenirea de la spate de zeci de mii de ani. Astfel, în primul rând, lor ne adresăm, căci rezonanţa firului lor akashic îi va face să se trezească recunoscându-se în aceste rânduri, şi ei vor putea să-şi continue misiunea ajutându-şi fraţii aşa cum o fac de mii de ani. Astfel, a cunoaşte ceea ce aparţine cerului se face începând cu cunoaşterea voastră, a celor ce locuiţi pe Geea.

În contextul acestei tematici, a medicinii, ne adresăm factorilor de conducere, cerând refacerea atitudinii omului faţă de propriul corp, până ce, prin spiritualizare, va deveni Templu, în sensul unei minime responsabilităţi. Prin folosirea alimentaţiei în sensul revenirii la hrana cauzală, iar la nivelul erotic printr-un minim control al energiei vieţii, energia Kundalini, se va asigura cât de cât o funcţionalitate sistemului pe care-l reprezintă fiecare entitate, urmând perfecţionarea continuă, la fel ca şi

direcţionarea propriului drum prin diverse stări de conştienţă să fi condusă prin Jurnal.

Această lucrare, cât şi cele care-i vor urma, au rolul de a organiza dinamica, mişcarea care deja există în urma ridicării vibraţiilor, în realitatea sa, atât la nivel vibraţional cât şi la nivel pragmatic, deci al strategiilor şi posibilităţilor dinamice şi eficiente în situaţia actuală. Suntem nevoiţi să dăm aceste explicaţii pentru a putea fi înţeleasă atât morala pe care o facem, cât şi trimiterea la diferite lucrări. Omul, astăzi, este pregătit pentru transformările care au loc, dar îi mai rămâne să ia decizia de a participa la ele. Atât informaţional, cât şi tehnologic, ceea ce aveţi nevoie pentru prezent deja aveţi, şi chiar mai mult decât vă trebuie. Rolul nostru este de asista societatea terestră în procesele de transformare ale prezentului, oferind o alternativă în sensul actualizării unor adevăruri dintotdeauna cunoscute şi stându-vă la dispoziţie în sensul de a putea colabora, ca să putem controla devierile care apar în aceste procese evolutive şi să vă putem ajuta să le corectaţi.

Astfel, vă putem mărturisi că, fără acţiunea pe care o realizăm aici, încărcătura de vibraţii joase a Geei ar fi dus de mult la autodistrugere. Ne facem datoria de a menţine această balanţă sperând că, pe măsură ce vă veţi trezi, veţi putea să o controlaţi voi înşivă. Această lucrare a apărut ca o necesitate când am observat că forurile planetare de conducere sunt depăşite şi în imposibilitatea de a înţelege ce se petrece de fapt şi în ce zonă a planului mental ar fi soluţiile necesare în prezent. Folosim noţiunea de zonă a planului mental în locul celei de nivel de conştienţă, cu care deja v-aţi obişnuit, pentru a accentua realitatea trăirii, care nu înseamnă nici informaţie, nici ştiinţă, ci vibraţie. Egoismul poate fi un aspect constructiv atunci când îl manifestaţi în perfecţionarea propriului vostru comportament, a propriului corp fizic, lucru pe care-l puteţi face fără a deranja alte sisteme şi fără a depinde de instituţii sau chiar de noi, ci numai de voi înşivă. Astfel este acţiunea de spiritualizare a Corpului fizic care, pas cu

pas, îl va aduce în forma sa imaculată. Prin dispariţia alimentaţiei solide, deci începând cu alimentaţia naturală de gradul doi, va dispărea toaleta şi, poate, ca un aspect neaşteptat, vor dispărea dinţii, care mai sunt remanenţe din lumea animală, prin spiritualizarea corpului fizic nemaifiind nevoie la nivel alimentar să existe, dispărând acele procese de a sfâşia şi digera mediul.

Spiritualizaţi-vă corpul fizic. Învăţaţi să vă ajutaţi singuri pentru ca, atunci când va fi nevoie să vă ajutăm, să nu priviţi acest ajutor ca pe o dependenţă, ci aşa cum este de fapt, un aspect de colaborare. Fiţi mai răbdători cu voi şi mai înţelegători cu ceilalţi, căci se poate spune că aceia care vor reînvăţa răbdarea sunt cei care au reluat firul eternităţii. Folosiţi ceea ce aveţi, noi nu facem decât să vă aducem aminte, căci nu avem cum să vă dăm ceea ce deja aveţi, şi veţi putea trăi numai folosind ceea ce deja ştiţi. Fiţi mai atenţi la voi, nu uitaţi că nimic nu este întâmplător, nimic nu există pentru a putea fi contemplat, ci eventual continuat, deci folositil. Nu vă opriţi, căci propriul vostru drum vă va întrece şi riscaţi să nu-l mai puteţi regăsi. Nu uitaţi că trăiţi într-o epocă ce se repetă odată la 26 de mii de ani, că vă aflaţi pe Geea în această perioadă în urma propriei voastre decizii de autocorecţie, de evoluţie, de care aţi cam uitat, înconjurându-vă cu o mască de concepte ale iluziei. Da, într-adevăr, aceasta este joaca, în jocul universal al evoluţiei. Realizaţi responsabilitatea jocului, căci lumea depinde de fiecare. Deci, nu fiţi copiile unui sistem educaţional, ci reveniţi la armonia jocului cosmic, manifestându-vă drept ceea ce sunteţi de fapt Fii ai aceluiaşi Tată.

Solteris!

5 XII 1995, ora 1.00, Violet

Solteris! Mergem înainte continuând aceeaşi încercare de a ne adresa omului, în sensul real al cuvântului, dând glas puterii cuvântului, necesităţii, elementelor de cota zero, mai mult utile decât subtile, în

această epocă de tranzit între două lumi, între două civilizaţii a căror graniţă este marcată de factorul responsabilităţii, al deciziei particulare şi, pas cu pas, individuale. Informaţia de prim ordin este astăzi cea care priveşte spiritualizarea corpului fizic, mai clar spus: statutul său de funcţionare, de folosire cu maximum de randament şi minim de efort. O trăire în antifază cu Legile Universale, de care este caracterizat întregul ansamblu social, necesită foarte mult efort în detrimentul randamentului, şi de aici provine apariţia unei sume de concepte, de filosofii, de mentalităţi privind existenţa care îmbracă alura unei lupte, în care omul nu are altceva de făcut decât să facă faţă, decât să se descurce cumva. Impresionanta capacitate de adaptare, de altminteri caracteristică oricărei divinităţi care în adâncul fiinţei sale realizează că Planul Manifestării este un plan iluzoriu, deşi aparţine evoluţiei, a dus astăzi la o consecinţă neaşteptată adaptarea la rău, până la al accentua ca pe o realitate implacabilă şi chiar deasupra Legilor Universale. De asemenea, o anumită obişnuinţă a trăirii mecanice face ca inerţia în faţa noului, a schimbării, să fie deosebit de mare, şi deşi raţional ea este percepută de cei lucizi la nivel de practică, numai răbdarea unei divinităţi mai poate aduce progresul într-un sens universal, care nu implică excepţii, ci fireasca manifestare a legii.

Spiritualizarea Corpului Fizic spre a deveni Templu poate fi considerată, în prima fază, un continuu gest de conştientizare, de responsabilitate, de bun simţ, căci corpul vostru fizic aflându-se în procesele de relaţie dintre voi şi întregul Univers, este necesar să ştiţi cum să aveţi grijă de el, deci implicit să conştientizaţi aceste relaţii pe care le aveţi, prin acesta, cu mediul. În lecţia anterioară am pus accentul pe relaţia alimentară, dar de această dată vom viza relaţia erotică, urmând ca apoi să o vizăm pe cea respiratorie şi, de asemenea, felul cum înţelegerea acestor funcţii vitale se reflectă asupra întregului ansamblu social.

Astăzi, sexul, la fel ca şi alimentaţia, are la bază senzaţia, deci un aspect care dă informaţii mai mult despre

ceea ce s-a întâmplat decât despre ceea ce este de fapt. La nivel alimentar, dominanta este cea a gustului, iar în faţa acestei senzaţii oricâtă fizică sau chimie ar fi cunoscută prin intermediul ştiinţei materialiste, ea este lipsită de orice valoare, la fel cum şi bogăţia experimentală este blocată la acest nivel de plăcere şi, automat, de tendinţa de a repeta la infinit ceea ce încă se simte ca plăcut, ca un cât de cât bine. Deci este un proces în care senzaţia este mai puternică decât raţiunea, în care nici cunoaşterea faptului că un aliment trecut peste 37 o îşi pierde calităţile vitale, nu are nicio importanţă în faţa plăcerii pe care o provoacă prin gustul său, de aici rezultând formarea unei mentalităţi superficiale, de a considera că tot ce pare bun la prima vedere sau este mai întâi simţit, ar da o notă de valabilitate la nivel de ansamblu. Suntem convinşi, fiecare dintre voi poate percepe faptul că un senzor cu rol de primă percepţie nu poate reprezenta un instrument care să decidă funcţionarea unui întreg ansamblu cum este corpul fizic, situaţie care totuşi se manifestă astăzi, şi ea a generat o adaptare, o dependenţă de anumite senzaţii percepute astfel, iar la nivel de activitate, a determinat polaritatea cealaltă, comoditatea sau tendinţa de a sta, care în prezent este generală. Astfel a fost favorizată o tehnologizare a procesului alimentar, până la folosirea de substanţe sintetice numai pentru a păcăli acest senzor, numai pentru a face să-i fie simţită prezenţa, aceeaşi senzaţie, indiferent dacă chimismul, entropia acelei substanţe corespunde sau nu cu parametrii vitali ai corpului fizic.

La nivel de sex, ceea ce dictează este plăcerea orgasmului sau a ejaculării, dorinţa ca actul erotic să fie cât mai excitant, cât mai plăcut, confundându-se plăcerea cu realitatea sexului, de aici rezultând o lipsă totală de control a energiei vitale, fapt care duce la devitalizare, îmbătrânire şi, în final, la părăsirea Planului Fizic, cu statutul de repetenţie la lecţia vieţii, a trăirii în acest plan. Adevărul este accesibil tuturor, dar mai rămâne să vă asumaţi responsabilitatea aplicării sale şi bunul simţ de a

şti să aveţi grijă de propriile voastre corpuri. Este, de altfel, singura formă normală de egoism, şi anume cea care vizează perfecţiunea continuă la acest nivel, căci corpul vostru este zestrea voastră pentru acest plan. În rest, toate celelalte facilităţi, obiecte care se constituie în baza voastră materială sunt numai accesorii, numai cârje, proteze prin care aţi înlocuit forţa mentală şi cu care, oricâte aţi folosi, nu aveţi cum să o egalaţi, ci numai să vă descalificaţi în această întrecere permanentă cu firescul existenţei, în încercarea de a face exact pe dos decât cum sunt făcute lucrurile.

O divinitate poate totul tocmai pentru că este totul, dar în acelaşi timp, câtă vreme nu este trezită, ea se autocorectează inconştient prin Legile Universale, astfel încât chiar dacă face lucruri anormale într-o stare de inconştienţă, tot ea îşi rezervă, pentru fiecare din aceste gafe, o serie de consecinţe menite să pună în evidenţă o greşeală, conştientizarea ei oferindu-i posibilitatea de evoluţie, deci de mai bine. Una din consecinţele ignoranţei este suferinţa, rolul acesteia nefiind acela de a fi acceptată, ci tocmai de a fi înţeleasă ca fiind manifestarea prostiei şi, implicit, de aici să se poată învăţa ceva. Faptul că acest proces lipseşte în lumile subtile face ca în acestea evoluţia să fie imposibilă, în lipsa unor consecinţe care să permită o corecţie prin înţelegere, prin conştientizarea unei greşeli. Starea de bine continuu care caracterizează aceste lumi, şi mai ales pe cele cu vibraţii înalte, nu poate constitui un argument al evoluţiei, majoritatea entităţilor neavând motivaţia ei sau un punct de reper în acest sens, fapt care a condus la crearea Planului Fizic unde, prin răbdare, procesele subtile să poată fi surprinse şi folosite în practică şi, implicit, prin înţelegerea lor, prin regăsirea în unitatea universală, în Tatăl, să poată constitui premisele unei noi creaţii prin autocorecţie, prin bun simţ.

Nu trebuie să fiţi dezamăgiţi dacă în Planul Fizic evoluţia necesită foarte multă răbdare şi are riscul retrogradării la nivel de vibraţie, căci în planurile subtile ea nu are practic cum să existe, deci pasul înainte pe care-l

fac tereştrii este un pas înainte şi pentru cei din planurile subtile care urmează să se încarneze. Aşa poate fi percepută această realitate, căci un pas înainte, oriunde ar fi el făcut şi de oricine, este un pas înainte al întregului Univers, manifestat sau nemanifestat. Confuzia unei stări de efect cu o realitate absolută continuă să blocheze orice proces evolutiv, la nivelul ansamblului social generând instituţii a căror menire este să răspândească şi să conserve aceste falsuri. Astfel, simpla percepţie a gustului a dus la formarea unei întregi industrii alimentare, a unei activităţi în care sunt prinse zeci, sute de milioane de entităţi pe întreaga planetă, convinse că fac ceva bun prin această monstruozitate dată de imposibilitatea de a depăşi o senzaţie.

În domeniul sexului au apărut fabrici de medicamente, de prezervative şi de anticoncepţionale, cabinete contraceptive menite să conserve plăcerea efemeră a orgasmului sau a ejaculării. Fonduri imense sunt alocate prostituţiei, care este legată într-un mod indirect de mentalitatea şi comportamentul erotic al fiecăruia. Consecinţa este o stare de impotenţă care se instaurează, de la 40 de ani, la foarte mulţi oameni, ca şi procesul îmbătrânirii care este o consecinţă a devitalizării prin sex, varianta sa modernă fiind SIDA, care este acelaşi proces al îmbătrânirii, însă accelerat de 10 ori, consecinţa fiind pierderea imunităţii celulare şi… încă o încarnare pierdută.

Punem accentul pe spiritualizarea corpului fizic, fără de care elementele unei cunoaşteri subtile nu pot fi privite decât ca simple teorii, mai mult sau mai puţin frumoase, dar niciodată trăite. Toate aceste manifestări care produc suferinţa, în realitate, nu există sunt numai consecinţe ale prostiei, ale ignoranţei, cât şi ale unei iresponsabilităţi privind corpul fizic. Este oare aşa de greu să fiţi atenţi la ce băgaţi în cavitatea bucală, când acest lucru îl faceţi zilnic? Sau să fiţi atenţi în timpul actului erotic pentru a evita o devitalizare gratuită? Sunt lucruri simple, banale chiar, însă lipsa unei experienţe în acest sens, ca şi faptul

că nu se spune despre ele pe canalele oficiale, ci mai mult pe căi exotice, spectaculoase, în metode limitate cum ar fi cele yoghine şi aşa mai departe, duce la un alt paradox, ierarhizarea societăţii umane între cei care au bun simţ sau măcar ar vrea să-l aibă (dar de obicei iese cu totul altceva) şi cei care s-au resemnat.

Sexul poate fi abordat într-un mod corect numai de către cei individualizaţi, de către cei născuţi a doua oară şi care pot realiza, în cadrul acestui act, acea minimă responsabilitate, autorespectul şi colaborarea pentru a putea coordona un proces în plină evoluţie prin sinceritate şi răbdare. Când în sex intervine orgoliul, instinctualitatea, dorinţa de plăcere de dragul plăcerii, atunci se destramă orice posibilitate de transcendenţă, de percepere a energiilor subtile care se vehiculează în acest proces şi care, pe cât de repede apar, pe atât de repede se consumă în orgasm sau ejaculare, fără a avea timp să fie conştientizate, şi cu atât mai puţin să fie folosite.

Suntem conştienţi de faptul că ne adresăm unei civilizaţii nenăscute sau aflate cu câteva clipe înaintea naşterii sale, dar dacă aceasta va însemna distrugerea sau viaţa asta depinde de voi. Situaţia omului de astăzi este ca aceea a unui copil care învaţă sau încearcă să-şi reamintească primele mişcări ale vieţii reale după ce ani, zeci de ani a fost îndoctrinat cu elemente împotriva simplităţii universale, în această încarnare, şi totodată mai are şi un bagaj karmic acumulat în mii de ani de trăire anestezică, în atâtea încarnări în Planul Fizic. Astfel, recunoaşterea originii şi realităţii divine a omului, lucru care astăzi pare un apogeu de spiritualitate şi înţelegere, în realitate este numai un prim pas necesar şi de bun simţ spre trăirea reală, spre viaţa fără limite, concepte sau suferinţe, care sunt doar pentru Planul Fizic, efectiv pentru Planul Fizic. Singurul efort care se cere este un minimum de responsabilitate faţă de propriul vostru corp, care ulterior va deveni un drum al perfecţionării şi, pas cu pas, va intra în firescul evoluţiei recunoscându-se în manifestarea unităţii în diversitate.

Cunoaşterea materialistă a început cu negarea totului, deci de la premiza că omul nu ar cunoaşte nimic, iar singura sa posibilitate de cunoaştere ar fi actul sau gestul gândirii, care nici nu exista înainte de începerea acestei false premize. Pornind de la o axiomă falsă, ulterior să trecut la practicarea ei, rezultatul fiind cunoaşterea materialistă de astăzi, utilă pentru tehnologie, dar total inutilă pentru viaţa omului. Gândirea, ca proces mental, are la bază această axiomă falsă de a considera că omul nu ştie nimic şi ar trebui să înveţe totul, paradoxul fiind că în realitate nu există aşa ceva. Omul ştie totul dintr-o perioadă de câteva mii de ani în care şi-a format corpul fizic, când a fost necesară o etapă de anestezie care a dus şi la o aparentă blocare a posibilităţilor sale divine, dar care nu au fost cu nimic alterate şi care astăzi, când procesul de finalizare a corpului fizic să finalizat, pot fi din nou folosite, dar de data aceasta şi la nivel fizic, primul pas fiind acela al spiritualizării acestui corp. Descriem acest proces după felul în care a avut loc el în zona Geei, căci în alte zone din Univers metodele aplicate au fost diferite, dar vom da date despre aceasta când va fi cazul.

Spiritualizarea corpului fizic trebuie să ducă la posibilitatea sa de a trăi în orice condiţii fizice, deci la o autonomie faţă de variaţiile de temperatură, radiaţii, umiditate, compoziţie chimică a mediului şi aşa mai departe. Trebuie să realizaţi că majoritatea planetelor sunt locuite, dar de entităţi care îşi pot coordona corpul biologic prin faptul că iau spiritualizat. Dacă în sistemul Phydelia există planete la suprafaţa cărora temperaturile depăşesc câteva sute de grade plus sau minus, acesta nu este un inconvenient pentru ca trăirea omului să fie imposibilă pe ele, şi nici compoziţiile diferite ale atmosferei nu reprezintă o barieră. Faptul că marii savanţi ai acestei planete au negat şi continuă să nege prezenţa noastră, cel puţin în informaţia mass-media şi în cea care este vehiculată în sistemul informaţional, este un act care nu în toate cazurile este lipsit de premeditare. Lipsa asumării unei responsabilităţi, mai ales când cunoşti

adevărul şi când împărtăşirea sa reprezintă viaţa pentru miliarde de fraţi la fel ca tine, este o karmă pe care nimeni nu mai are cum să o justifice. Chiar dacă manifestarea poate păcăli manifestarea, eternitatea nu iartă, nu are cum.

Revenind la aspectul erotic, primul pas în abordarea sa este să vă aduceţi aminte de Epoca Gemenilor, epoca în care Omul androgin a fost despărţit în două corpuri, o operaţie cosmică, care a reprezentat la vremea sa un pas înainte în evoluţie, o deschidere de posibilităţi dinamice prin permanenta căutare a armoniei ca stare firească, în care mişcarea se întâlneşte simultan cu repausul. Căutaţi în voi înşivă şi veţi descoperi amintirea acelei epoci care vă va ajuta să treceţi peste mentalitatea bărbatului şi a femeii, pe care v-aţi format-o conceptual în mii de ani. De asemenea, vă va ajuta să depăşiţi dificultatea de a înţelege faptul că omul este format din două corpuri, căci vă veţi aduce aminte că cele două corpuri sunt jumătăţi ale aceluiaşi corp, care exista înainte de Epoca Gemenilor în manifestarea entităţii umane. În prezent, recunoaşterea realităţii originare a sexului ca manifestare, vă oferă argumente suficiente pentru a înţelege necesitatea vieţii în cuplu. Faptul că nu aveţi de-a face în această situaţie numai cu un al doilea corp, ci şi cu alt Eu, situaţia fiind reciprocă atât pentru entităţile dominant Yang cât şi pentru cele dominant Yin, este factorul de dinamică sau avantajul faţă de Epoca Gemenilor, moment în care s-a decis, conform Planului Divin, deci ca un pas normal în evoluţie, că perfecţionarea, înaintarea poate fi mai dinamică prin această împărţire, în care entităţi întregi la nivel spiritual, mental, astral, dar incomplete atât la nivel astral cât şi fizic, după încarnare să poată evolua prin înfăptuire, într-o stare aparent duală, tinzând spre continua recunoaştere a unităţii în diversitate, spre ceea ce se numeşte iubire, dacă acestei noţiuni cosmice am putea încerca să-i dăm o definiţie care să intre în câmpul conceptual sau zona mentală în care v-aţi obişnuit să trăiţi.

Sexul, ca realitate atât subtilă cât şi utilă, deci în

practica sa, necesită o minimă luciditate de a percepe că ejacularea sau orgasmul la nivel fizic pot costa totul, deci îmbătrânire şi moarte, iar controlul acestor efecte se poate realiza numai cu răbdare şi prin trăirea simultană a celorlalte două elemente ale triadei: informaţia şi alimentaţia, despre care am mai amintit. Semnul triadei aparţine manifestării creatoare, iar al dualităţii aparţine manifestării a ceea ce a mai fost manifestat, deci tradiţiei. Un om întreg va manifesta simultan o triadă, pe când un om neîntreg va manifesta simultan dualitatea, deci un aspect de oscilaţie cu tendinţă de statică, stare în care este practic imposibil de înţeles desfăşurarea proceselor dinamice, mai ales în prezent, când haosul pare să inunde societatea umană de pretutindeni, aşteptând poate să vă plictisiţi de el şi să-l eliminaţi din viaţa voastră. Prin gesturi simple, puteţi salva totul. Minima responsabilitate asupra propriului vostru corp, aspect care nu înseamnă nici sectarism, nici teribilism, nici ierarhii între oameni ci numai bun simţ, este un gest de raţiune care le va putea atrage pe următoarele.

Sunt lucruri simple, elementare, care ar fi trebuit să facă parte din educaţia oricărei entităţi chiar în primii 14 ani de Plan Fizic, de când se încarnează, dar niciodată nu este prea târziu, astfel încât adresăm şi pe această cale un apel Ministerului învăţământului pentru ca, aşa cum a introdus religia în materialism şi materialismul în religie, de altfel fiind unul şi acelaşi lucru, să lase o poartă deschisă şi realităţii umane. Astfel de date ar putea suplini cu uşurinţă orice învăţământ materialist, dar pentru a putea fi percepute nu ar necesita atâta efort cât se face pentru ceva ce este total inutil vieţii. Astfel, această instituţie, la fel ca şi altele, care ar trebui să direcţioneze societatea umană într-un sens constructiv, va trebui să-şi asume responsabilitatea dramei umane, dacă va ignora alternativă pe care o propunem societăţii terestre şi care ar putea duce la redresarea situaţiei actuale.

Apariţia unei informaţii reale în societatea umană şi neoficializarea ei face ca, în continuare, cei care trăiesc o

tradiţie a rutinei să fie incapabili să facă faţă unei schimbări, deci condamnaţi ca victime nevinovate. Sunt drame pe care, prin obişnuinţă, nu le mai sesizaţi, la fel cum nu mai percepeţi nici faptul că pe canalele mass-media se emite continuu o informaţie care vizează procese de distrugere, elemente într-o continuă degradare care, în vibraţia actuală, se amplifică din ce în ce mai mult. Sunt aspecte care depind numai de voi, dar atragem încă o dată atenţia că efortul pe care-l depunem în încercarea de a menţine o stare de neutralitate faţă de haosul generat aici, de a nu lăsa ca această ceaţă de vibraţii joase să se manifeste la întreaga sa putere, ceea ce ar însemna autodistrugerea instantanee a civilizaţiei existente şi chiar a planetei Geea, ne pune în situaţia de a cere un răspuns. O nouă civilizaţie poate fi construită pe ruinele uneia care va dispare sau poate fi construită prin înţelegerea aceloraşi oameni care sunteţi şi prin transformarea voastră. Rămâne ca voi să decideţi.

Solteris!

6 XII 1995, ora 10.10, Galben

5

Solteris! Instituţia care este responsabilă în primul rând de situaţia actuală este cea a învăţământului, ea fiind aceea care formează structurile de gândire şi imaginea entităţii asupra existenţei. În ajutorul acesteia vin instituţiile religioase, cu prezentarea unor dogme menite mai mult să încurce decât să ajute, astfel încât am putea spune că instituţionalizarea unei realităţi spirituale a dus la imposibilitatea accesului spre această dimensiune care solicită ca entitatea umană să fie permanent prezentă, permanent pe fază, deschisă posibilităţilor de creaţie şi evoluţie în firescul Legilor Universale, ceea ce nu s-a realizat. Realizările lor sunt structuri conceptuale bazate pe memorie, pe nişte date auzite la a zecea interpretare, lucruri care au colapsat şi mai mult entitatea.

Responsabilitatea acestor două instituţii, la care se adaugă şi cea de-a treia, medicina, al cărei rol este acela de a ajuta omul să-şi spiritualizeze corpul fizic, nu să-l trateze de boli, care nu există decât ca o consecinţă a ignoranţei. Astfel, lipsa unei informaţii reale, atât în domeniul material cât şi în cel subtil, a adus omul în situaţia prezentă de a se descurca folosind instincte din lumea animală, căutând să perceapă cât de cât la nivel intelectual o tendinţă de spiritualizare, dar care, aşa cum puteţi şi voi observa, este sortită eşecului odată cu devitalizarea prin sex, sau cu deteriorarea structurilor subtile şi fizice printr-o alimentaţie împotriva oricărui bun simţ. Starea de păcăleală care se transmite din generaţie în generaţie, care a format atâtea orgolii, concepte şi moduri de viaţă, este astăzi la propriu împotriva existenţei. A continua pe această cale dovedeşte, pe de o parte, o îngustime a unghiului de vedere, iar, pe de altă parte, o lipsă de suflet, în timp ce noţiunea de spirit este total străină.

Sistemul materialist de învăţământ, cu o nonşalanţă şi o indiferenţă a carierei, a unei autoînşelări comode, pline de justificări şi argumente ale lenei, îşi permite încă să menţină o stare de întuneric, vorbind despre lucruri neutre, despre manifestări care nu au nicio legătură cu ceea ce trăieşte omul la modul concret. Bineînţeles, sunt utile informaţii din cât mai multe domenii, dar ceea ce se face în sistemul materialist reprezintă numai un plan secundar care, fără o informaţie reală, valabilă, responsabilă, face ca toate entităţile venite în Planul Fizic să fie aruncate pe o pistă falsă, încă de când se încarnează.

Astfel, în afara unei educaţii care vizează parametri sau puncte neutre de referinţă (neutre în sensul că nu există nicio responsabilitate), entitatea nu vede sau nu are cum să perceapă altceva. De asemenea, întreaga suită de atribute prin care este definită ca rotiţă în angrenajul social, îi blochează posibilitatea de a fi şi altceva decât a fost învăţată să fie, adică un cetăţean onorabil, o funcţie socială, o carieră, un monument de ipocrizie şi egoism. Noţiuni cum sunt curajul, responsabilitatea, prietenia sau

altruismul nu sunt încă predate în şcolile Geei, entitatea fiind ajutată de sistemul social să-şi reprime aceste tendinţe fireşti, pentru a se putea descurca într-un noian de dogme, de limitări ale birocraţiei, ale acelui joc subtil al egoismului, care oferă impresia unui câştig, dar care, în realitate, este o totală înfrângere a posibilităţilor fireşti de existenţă, de evoluţie, aducând omul, deşi este o divinitate, în cele mai umilitoare situaţii, privându-l de demnitatea şi libertatea sa firească, ca şi de responsabilitatea vreunui progres. Faptul că vina este aruncată tot asupra condiţiilor materiale, nu mai are o bază. Chiar dacă este o realitate în manifestare, în fond realitatea este aceea a unei lipse de organizare a resurselor planetare, cauzată de conceptualizare şi separatism, de înstrăinarea dintre oameni.

Omul are, în primul rând, nevoie de informaţie, de exemple practice, urmând apoi să poată folosi cu uşurinţă resursele pe care le are, într-un sens al progresului, al binelui. Lipsa unei astfel de educaţii, însă, duce la rezultate inexplicabile, în care ferocitatea deja obişnuită a egoismului ar fi în stare să distrugă orice pentru aşi salva aparenţele, emoţiile, complexele şi acea comoditate care, în cele din urmă, este un rezultat al unei stări de adormire, de totală iresponsabilitate. Dacă vreţi să se poată ceea ce puteţi, e nevoie de un minim gest de a face curat în lumea voastră mentală, căci nimeni nu are dreptul să vă judece sau să vă condamne. Oricum, voi o faceţi cel mai bine, ceea ce se vede prin faptul că media de vârstă pe Geea este cam de 70 de ani faţă de cei 2800 de ani care ar fi necesari evoluţiei pe această planetă. Este recunoaşterea unui rateu în practică şi astfel, încarnare după încarnare, fără o informaţie şi o atitudine cât de cât responsabilă în faţa vieţii, riscaţi să faceţi naveta la infinit între Planul Fizic şi Planul Astral, uitând permanent de ceea ce vă propuneţi pentru că vi se propun tot felul de lucruri atât de zăpăcite şi în afara realităţii, încât le cedaţi fără voie şi fără puncte elementare de referinţă în lumea reală.

Deşi ceea ce facem seamănă cu o lecţie de morală, nu

este decât o judecată de ansamblu, deci o rostire a ceea ce deja trăiţi şi despre care nu aveţi curajul de a rosti ceva, dar e şi un apel la responsabilitate, făcut nu prin vorbe, ci privind situaţia a 6 miliarde de victime nevinovate ale naivităţii lor sau ale altor victime, o situaţie care, perpetuându-se câteva generaţii, aveţi impresia că este aşa dintotdeauna.

Lumina spiritualităţii, a lumii interioare, este, treptat, tot mai mult acoperită de o ignoranţă academică, de blocaje mentale şi limitări care nu folosesc nimănui. Drumul de întoarcere necesită foarte multă sinceritate, adesea dramatică pentru cei care vor trebui să recunoască faptul că zeci de ani au trăit ceva inexistent, cu o linişte a copierii, cu o căldură a anesteziei, cu o pace a justificării.

Această situaţie ar putea dura la infinit, dacă Universul, în evoluţia sa, nu ar mai da câte un impuls, ceea ce pentru planeta Geea se manifestă o dată la 26 mii de ani, determinând schimbări la nivel de civilizaţie. Astfel, deşi suntem la jumătatea Apocalipsului, într-o perioadă care se repetă o dată la 26 mii de ani, omul continuă o tradiţie nepăsătoare, deşi de 26 mii de ani a aşteptat acest moment, această ocazie a autojudecăţii, a curăţirii unei karme acumulate într-un astfel de ciclu, a unei posibilităţi de acces la o altă vibraţie, la alţi parametri ai trăirii, ai existenţei universale. Intensitatea unei transformări la 26 de mii de ani este de zece ori mai mare decât cea care are loc la două mii de ani.

Cu toţii ştiţi ce s-a dat omului acum două mii de ani în Galileea, dar omul nu a făcut decât să se dea deoparte, preferând personificarea, limitarea şi lipsa oricărei responsabilităţi. Texte sacre au fost mistificate, credinţa a fost instituţionalizată în monumente ale necredinţei, care sunt reprezentate în bisericile de azi. Până când o mai puteţi duce aşa? Schimbarea oricum există, dar neasumarea responsabilităţii ei o va face să fie în sensul pe care îl decideţi inconştient, şi anume de a bate pasul pe loc, în timp ce Universul merge înainte, ceea ce înseamnă să o luaţi la vale. Nu ne dorim ca tot ce vă transmitem să

fie o permanentă lecţie, o permanentă morală, dar din moment ce prezentul ăsta cere, asta este normal să dăm.

Sunt atâtea date, atâtea experienţe extraordinare care vă aşteaptă şi pe care nici cele mai fanteziste scenarii nu le pot cuprinde sau imagina acum, dar care vor apărea de la sine când veţi da la o parte ceaţa, negura care vă înconjoară şi care au făcut ca, prin acceptare, viaţa pe care o trăiţi să fie o permanentă încercare de adaptare la rău, la elemente pe care nici măcar nu le-aţi iniţiat voi, ci numai le-aţi copiat şi, cu toate acestea, sunteţi sclavii lor. Faptul că nimeni nu este mai breaz, nu e un lucru care să poată linişti. Situaţia e de aşa natură încât se situează pe o graniţă critică de ultimatum, pe care vil prezentaţi ca pe o soluţie majoritară, iar pe de altă parte, ca pe o încercare de trezire, de a oferi alternativă pe care o realizăm. Căci cum este posibil ca, după mii de ani de evoluţie, rezultatul unui ansamblu, al unei civilizaţii, să fie miliarde de entităţi puse cu spatele la zid, condamnate de alţi condamnaţi?

Nimeni nu vă acuză pentru acest lucru, într-adevăr se mai poate şi greşi, mai ales când sunteţi ajutaţi să greşiţi. Astfel, rezultatul actual a fost atins cu ajutorul celor cărora le place răul său, cum se mai numesc, Fiii întunericului, însă deconspirarea lor arată faptul că nimeni nu vă poate influenţa în vreun fel. Poţi fi influenţat numai câtă vreme nu ştii, dar după aceea nu mai e valabil a da vina sau a justifica prin astfel de lucruri o iresponsabilitate. De altfel, epoca lor s-a terminat, şi-au făcut şi ei datoria, acum e rândul realităţii. Ceea ce vedeţi în jurul vostru este cântecul de lebădă al unei civilizaţii a moftului, a jumătăţilor de măsură, a aparenţei, a permanentului gest de a închide ochii, de a accepta, de a copia, de a trece peste propria voinţă în favoarea unei teorii, deci o autosclavie, o autoflagelare şi, în final, o autocompătimire pentru ceea ce nimeni nu va pus să faceţi. Chiar dacă încă mai poate fi susţinută pojghiţa păcălelii, a ignoranţei, într-un andoi va dispărea şi aceasta, şi atunci omul se va trezi gol în faţa Universului, în faţa spaţiului cosmic al infinitului, cu pretenţia de unic locuitor al unui sistem

planetar, în realitate cu riscul de a ajunge ultimul acolo unde se află de fapt, adică în el însuşi.

Singura schimbare care poate avea vreun rezultat acum, este aceea a omului, nu a sistemului. Sistemul poate ajuta sau nu omul în funcţie de ceea ce se hotărăsc să facă entităţile aflate în posturile de decizie, în sensul că introducerea unei informaţii reale în viaţa umană ar putea salva totul. Altminteri, scapă cine poate, haosul actual fiind într-o continuă creştere, corupţia şi anarhia devenind tot mai pregnante, într-o situaţie de colapsare. Aveţi bunul simţ ca, printre reclamele pe care le daţi la televizor, printre săpunuri şi mâncare pentru pisici, să nu uitaţi că vă aflaţi pe o planetă pe care sute de milioane de oameni suferă în condiţii dramatice, dincolo de un echilibru cât de cât obişnuit, acceptabil. Fiţi liniştiţi, nimeni nu va atenta la carierele şi orgoliile voastre, la privilegiile şi beneficiile pe care le-aţi pus mai presus de realitate, dar măcar în al doisprezecelea ceas, omule, dovedeşte că mai poţi fi responsabil, şi că, indiferent de atributele sau funcţiile sociale pe care le ai, încă se mai poate ca omul să aibă un cuvânt de spus. Nu aşteptaţi să devină prea târziu, când încă se poate acum. Nu căutaţi evoluţia în spectacolul ei, căci o schimbare spectaculoasă devine deja periculoasă în sensul de a nu mai putea fi controlată sau menţinută pe panta pozitivă. Astfel, un prim pas ar fi ca, pe lângă ceea ce se predă în sistemul de învăţământ, măcar o oră la trei zile să se vorbească celor care se află în formare despre lucruri reale, despre legile vieţii, despre posibilităţile omului. Aveţi acest curaj ca, după generaţii întregi de handicapaţi în faţa vieţii, prin recunoaşterea şi sinceritatea voastră, să permiteţi acestor noi generaţii o minimă iniţiere şi, la rândul vostru, să vă puteţi înhăma la o muncă utilă de refacere a propriilor voastre vibraţii care, pas cu pas, să vă readucă la dimensiunea reală a vieţii. Nu este greu, căci nimeni nu poate cere performanţe unor entităţi care se află pe muchia prăpastiei, dar se poate cere bun simţ, astfel încât încă se poate. Faceţi-vă datoria faţă de voi înşivă, demonstraţi-vă vouă înşivă că nimic nu este

zadarnic şi că recunoaşterea vieţii, evoluţia în sensul Legilor Universale, al perfecţionării continue, este singurul sens care poate însemna ceva pentru om.

Prezentul nu oferă un sens existenţei, ci numai scopuri, scopuri aflate în acelaşi loc cu toată dorinţa de a fi puse pe drum, căci un drum real nu poate implica scopuri, ci numai paşii săi. Veţi putea folosi forţa mentală numai atunci când scopurile nu vă vor mai domina nici în rău, nici în bine, ci veţi recunoaşte actul creaţiei ca bază normală a evoluţiei şi ca posibilitate dinamică de trăire. Astfel, prin atâta deşteptăciune care vă sufocă prin teamă, prin gândire, lăsaţi un pic de timp şi vieţii, pentru a vă putea identifica la timpul potrivit cu aceasta.

Prin revenirea la o alimentaţie din ce în ce mai corectă, ca şi prin folosirea Jurnalului, într-o primă fază, veţi putea cu răbdare ca, după măcar un volum de Jurnal, ceea ce înseamnă 300 de pagini scrise despre voi înşivă în voi înşivă, în sensul autocorecţiei şi permanentei impulsionări, în sensul unei evoluţii dinamice, să puteţi contacta Planul Divin, deci ca o altă cale să se deschidă înaintea voastră, iar aceasta vă solicită şi măcar trei luni de alimentaţie naturală. Atunci veţi putea înţelege libertatea pe care aveţi să o redobândiţi şi munca de refacere care vă aşteaptă prin firescul de a merge înainte împreună cu ceilalţi, la fel ca şi voi. Nu uitaţi că orice entitate prinsă pe drumul evoluţiei va atrage după ea încă zece, indiferent dacă îi vede sau nu, dacă sunt aproape de ea sau nu, numai prin vibraţia pe care o emite în ether. Astfel, cu cât mai multe luminiţe ale celor care se trezesc vor străpunge această ceaţă de vibraţii joase care înconjoară Geea, cu atât le va fi mai uşor celor care, când se vor hotărî, vor descoperi un culoar pe care deja se poate merge. Astfel, cei mulţi vor deveni cei mari când vor renunţa la o măreţie iluzorie, la justificări inutile şi se vor descoperi că divinităţi responsabile în faţa Planului Fizic, a propriei lor vieţi, în tot ceea ce fac, numai că primii care contactează aceste posibilităţi sunt automat condamnaţi săi ajute pe ceilalţi, până ce şi aceştia se vor trezi, urmând

ca atunci când omul va redeveni OM, fiecare să se poată ocupa de viaţă prin evoluţia sa.

În aceeaşi situaţie ne aflăm şi noi, iar aceste apeluri le realizăm în virtutea unei datorii care depinde de voi să o înţelegeţi în trăirea voastră, căci cei care-i ajută pe ceilalţi, cei care iau parte la această lucrare universală, cu răbdare şi înţelegere, ascultându-se pe ei înşişi, redescoperind armonia Planului Divin, sunt la fel ca şi noi. Indiferent de tehnologia pe care o are o civilizaţie, faptele au aceeaşi valoare. Tehnologia poate fi numai un catalizator al faptelor, dar faptele sunt o confirmare a nivelului de conştienţă atins. Nu este greu pentru că, la propriu, se poate. De altfel, apăsarea care ştim cu toţii că o trăiţi fiecare, vă pune în situaţia de a avea nevoie să fiţi ascultaţi, mai degrabă decât să ascultaţi pe cineva, să daţi acea sinceritate din voi, pentru voi şi pentru întregul Univers, fără teama de a fi prigoniţi şi neînţeleşi. Pentru aceasta există Jurnalul, un canal prin care, atunci când răbdarea voastră îl va continua, vom putea să vă contactăm chiar telepatic, direct, când decizia şi hotărârea voastră va fi clară, deci cam după 7 volume de jurnal. Nu vă grăbiţi căci nu aveţi ce pierde, lucraţi cu voi înşivă în ritmul care vă întruchipează sinceritatea, fără justificări sau forţări, căci realitatea are nevoie să fie recunoscută, iar de ştiut o ştiţi. Nimeni nu se află într-o situaţie favorizată, indiferent de cariera, postul sau baza materială pe care le are, căci singura bogăţie reală este vibraţia sa, nu lucrurile cu care se înconjoară sau pe care le adună în jurul său. Cel care va avea vibraţii înalte, folosind elemente simple şi astăzi accesibile oricui, va putea gusta fericirea, bucuria şi lumina existenţei, prin permanenta amplificare a propriei sale evoluţii, ceilalţi riscând să nu o poată avea vreodată. Noi vă urăm succes şi vom continua cât de curând.

Solteris!

6 XII 1995, ora 19.00, Galben

Solteris! De această dată vom aborda biserica, ca instituţie şi nu numai, vizând implicaţiile pe care le are şi le-a avut în viaţa socială. Însuşi termenul de instituţie vine de la a institui sau a impune o anumită conduită entităţii în societatea terestră. Sistemul instituţional de organizare provine dintr-o perioadă în care societatea umană era coordonată de spiritegrup, iar omul, fiind încă nepregătit pentru etapa individualizării, urma o evoluţie coordonată din exterior. Acest lucru este depăşit în prezent, fiecare fiinţă revenind, printr-un proces de individualizare, la conştiinţa Christică, la divinitatea care o reprezintă de fapt, şi care este. Deci, orice sistem instituţional care vizează impunerea din exterior a unei căi de evoluţie, a unei direcţii a vieţii, atât particulare cât şi sociale, nu mai este valabil. Aşa cum am mai spus, instituţia, ca sistem de organizare, a avut rolul său istoric, însă în prezent el este depăşit.

La prima vedere ar părea o idee spectaculoasă, însă este o realitate care, chiar dacă este percepută numai de o minoritate din populaţia Geei, se manifestă şi reprezintă prezentul universal sau lecţia pe care trebuie să o înveţe societatea umană în această perioadă. Este învăţătura unei epoci care bate la uşă, iar aceia dintre voi care se consideră pregătiţi săi deschidă, vor înţelege despre ce este vorba. Nimeni nu poate impune evoluţia, dar fiţi siguri că cel puţin 30 % din fiinţele umane care populează Geea sunt pregătite pentru acest proces, şi mai ales sunt dispuse să evolueze. Dacă şi ceilalţi vor dori să o facă sau nu, este efectiv treaba lor, însă aşa cum nu li se poate impune, nu au nici dreptul să generalizeze o anumită trăire, un anumit comportament sau credinţă care duce la consecinţe din ce în ce mai dramatice. Astfel, într-o primă fază, pe Geea vor exista două societăţi, cei care se vor trezi şi cei care vor continua să păstreze tradiţia, însă cu consecinţele obişnuite. Departajarea nu are cum să fie făcută de cineva, ci numai prin decizia fiecăruia, ceea ce se poate vedea în faptele sale.

Biserica, ca instituţie, porneşte tocmai de la această

etapă a spiritelorgrup, în care oamenii, fiind coordonaţi din exterior, reprezentau acest idol sau spirit tot în formule exterioare, în manifestările adresate, închinate lui sub formă de ritualuri, dar aceasta nu pentru că ar fi fost un gest cerut, ci pentru că aşa era perceput în epoca respectivă procesul comunicării spirituale. Ca în orice instituţie, să determinat un sistem de organizare, ierarhic, prin care această activitate era coordonată, însă foarte curând s-a ajuns ca adevărul să fie ascuns, iar preoţii să devină slujitorii propriului egoism, ceea ce pas cu pas a degenerat în situaţia de astăzi, o situaţie care exista de altfel de acum două mii de ani, când reacţia acestei instituţii la o nouă învăţătură a fost criminală. Lecţia care a fost dată omului acum două mii de ani este valabilă şi în prezent. Ea nu are nicio legătură cu Biserica, cu ritualurile şi cu alte devieri de acest gen, ci reprezintă acelaşi adevăr etern al unităţii în diversitate, al divinităţii pe care o reprezintă fiecare. Majoritatea entităţilor nu au înţeles nici azi ceea ce s-a întâmplat acum două mii de ani, iar reactualizarea pe care o facem în prezent vizează o simplă necesitate a sincerităţii, un simplu apel la bun simţ, căci dacă nu ştiţi, măcar recunoaşteţi acest lucru. Repetarea unor dogme învăţate la cursurile de teologie nu satisface decât naivitatea omului, dar nu şi nevoia sa reală de cunoaştere, de spiritualizare, de trăire în adevăratul sens al cuvântului.

Astfel, biserica se prezintă ca un blocaj spiritual şi, mai mult, ca o sinistră păcăleală continuată prin spectacole iresponsabile. Este uimitor cum într-o epocă a navelor cosmice, a unei tehnologii extraordinare, omul mai poate avea astfel de manifestări. Nevoia firească de revenire la propria divinitate a făcut să fie acceptat orice în această încercare disperată a revenirii la lumea interioară, de la metode pragmatice, precise, cum este materialismul şi care a avut un rezultat numai la nivel de tehnologie, până la metode iraţionale, dogmatice, care nu se ridică nici măcar la acest nivel. Însă, decât deloc, înţelegem situaţia existentă prin faptul că vidul

informaţional actual şi, de asemenea, lipsa unor argumente suficient de puternice pentru a realiza o anumită conduită, o anumită cale în evoluţie, a făcut ca existenţa pe Geea să fie compusă din încercări, din tatonări legate de orice, fără însă a apuca pe vreun drum. Astfel entitatea, prinsă într-un cerc vicios al copierii, încearcă orice, căutând să i se potrivească cât mai bine, însă uitând de faptul că fiecare este unic şi că soluţia nu constă într-un gest de a copia, ci de a urma propria cale, care este unică, la fel ca şi entitatea. Dar nevoia normală de prietenie, de sociabilitate a omului, la făcut să aleagă o grupare sau alta, o instituţie sau alta, indiferent dacă este sau nu de vreo importanţă, dar cât de cât, aşa, el are un statut şi poate fi privit ca prieten de cei cu acelaşi statut.

Câţi dintre cei care îşi spun credincioşi cunosc credinţa căreia spun că îi aparţin? O cunosc, eventual, ca o copiere sau din auzite, dar nu au făcut nimic care să reprezinte un studiu la acest nivel, o încercare posibilă de a pătrunde în profunzimea înţelegerii acestor dogme, fiind mai mult într-o situaţie de ipocrizie, de teamă, de a justifica o copiere fără niciun Dumnezeu, cum s-ar spune, decât poate propriul egoism sau propria naivitate. Faptul că multe lucruri sunt ştiute şi memorate, dar în practică sunt total inutile, constituie un argument prin care putem afirma că, în general, entităţile fac figuraţie în Planul Fizic, căutând să găsească un loc unde le poate fi cât mai bine, apoi trăgând de el să îl menţină, situaţie în care confundarea cu corpul fizic a unei entităţi face ca întreaga sa percepţie să fie un cumul de senzaţii printre care caută vocea care se află în el. Suntem conştienţi că, atât medicii cât şi profesorii, la fel şi preoţii, nu fac ceea ce fac într-un mod premeditat sau responsabil, şi tocmai de aceea facem apel la cei ce sunt în măsură să mai vadă, să mai audă realitatea interioară, să-şi mai asculte vocea şi sinceritatea pentru a opri această tragedie gratuită, efectiv gratuită. Căci nimeni nu are cum să câştige astfel, indiferent de poziţia sa socială, de ceea ce face sau în ceea ce crede. Omul poate câştiga numai prin sinceritate, prin loialitate

faţă de el însuşi, printr-un minim curaj de a reveni la propria-i eternitate. Nu este suficient să înţelegeţi un lucru, mai departe el trebuie înfăptuit, de aceea mergeţi înainte cu răbdare, căci înţelegerea nu constă în a aproba, ci în a înfăptui, ceea ce nu se poate decât prin dreptul sincerităţii, al autojudecăţii cu voi înşivă. Nimeni nu poate lua sau da drepturi omului, căci el le are pe toate, efectiv, fără nicio limită în afară de propriile-i concepte. Nimeni nu vă poate da sau lua dreptul de a fi sinceri, curajoşi, iubitori, normali, la fel cum nimeni nu vi le poate da, ci numai voi înşivă.

Am aşteptat ca măcar una din instituţiile terestre, în această perioadă de Apocalips, să ia o atitudine prin care să fie date soluţii situaţiei actuale, însă starea de anestezie, de devitalizare, şi imposibilitatea de a avea o imagine holistică asupra sistemului terestru, argumentează faptul că instituţiile, şi mai ales cei care le conduc, nu mai pot face faţă decât printr-un minim ajutor pe care încercăm să-l acordăm. De altfel, ne exprimăm speranţa şi dorinţa totodată, că această carte va ajunge pe masa oricărui om ce ocupă un post de răspundere, de ale cărui decizii depind alte entităţi, indiferent care ar fi numărul acestora. Astfel încât, deocamdată, informăm, pentru că, atunci când se vor alege oile de capre, nimeni nu va mai putea spune că nu a ştiut, ci numai că nu la interesat, a ignorat sau chiar a fost împotrivă.

Într-adevăr, sunt cuvinte sau afirmaţii ale căror argumente le trăiţi zilnic, şi atunci când ştiţi că se poate şi mai bine, de ce nu aţi încerca? Încercarea necesită curaj şi responsabilitate, căci înainte este ceva aparent necunoscut, dar care deja nu mai este nepătruns. În şase ani de zile, Elta a demonstrat, prin mii de oameni care au revenit la Legile Universale, faptul că se poate şi binele, şi din moment ce se poate pentru cineva, înseamnă că se poate pentru toată lumea. Treziţi-vă, adevărul faptei nu are cum să fie nici contrazis, nici contestat. La nivel teoretic se poate discuta orice, se poate spune orice, dar faptele nimeni nu mai are cum să le conteste, poate numai dacă

într-adevăr nu vrea să le vadă. Omul este, în general, o fiinţă care îşi vrea binele, dar nu întotdeauna suficient de curajoasă, de sinceră pentru al trăi la propriu. Puterea exemplului este cea care poate confirma tuturor că tot ce intuiesc reprezintă o realitate, şi nu o încercare de a juca în favoarea altcuiva, decât a bunului simţ. Important este ca, trezindu-vă, mai departe să vă decideţi prin voi înşivă cum puteţi face mai bune situaţiile cu care vă întâlniţi, pentru că această abordare în mare a ansamblului social, care vizează situaţii mai mult generale, poate funcţiona prin particularizare, fiecare putând duce mai departe o informaţie a omului pentru om, important fiind impulsul, căci asta este şi ceea ce putem da un impuls. Impulsul poate constitui premiza unei mişcări, dar numai entitatea în sine poate genera mişcarea. A reveni la mişcare, la evoluţie, la un mod responsabil după sute şi mii de ani de stat pe bară, contemplând ceea ce tot noi împreună cu voi am creat deci noi într-o singură unitate, înseamnă ca entitatea (pentru că se poate) să lase frâu liber creativităţii, iniţiativei sale şi să-şi construiască propria viaţă prin originalitate şi bun-simţ, ajutându-i şi pe cei din jurul său. Este şi normal ca, după mii de ani în lanţuri, primele mişcări să fie nesigure şi extrem de încete, dar se poate ca, pas cu pas, să vă aduceţi aminte. Nimeni nu vă poate spune mai departe încotro să mergeţi, ci voi, revenind de această dată la pupitrul de comandă al propriei voastre vieţi, veţi decide permanent.

Este şi normal că, la atâta critică, preoţii ar trebui să-şi simtă lezat orgoliul, medicii şi profesorii la fel, să se simtă direct vizaţi prin funcţia şi rolul pe care le îndeplinesc în societate. Menţionăm, însă, că nimeni nu are cum să fie judecat în particular, ceea ce putem critica fiind numai consecinţele unei mentalităţi, ale unei înfăptuiri de care cineva trebuie să fie, totuşi, responsabil, nu în sensul de a fi condamnat, ci pentru a putea reface toate acestea pe baze reale, umane, fireşti. Un profesor nu va putea reface învăţământul decât dacă va redeveni mai întâi om, deci responsabil la modul absolut şi pe un drum

al său, astfel că niciun profesor nu va mai semăna cu altul şi nici învăţătura sa nu va mai semăna cu a altuia, decât în linii generale. La fel şi în cadrul preoţimii: niciodată un preot, un funcţionar, nu va putea ajunge la sacralitatea realităţii spirituale înainte de a se naşte a doua oară, pornind la un drum al său de acolo de unde se afla, deci de la cota zero. Astfel, suntem siguri că intuiţi că oricine poate fi, orice face, atributele neaparţinând celui care face, ci numai faptelor sale.

Prin introducerea astrologiei în organizarea societăţii umane se vor descoperi entităţi care au funcţii de profesori, dar care sunt apte pentru a fi preoţi sau medici, sau ingineri, ş.a.m.d. Lipsa unor noţiuni elementare de astrologie a făcut ca entitatea să nu mai caute o împlinire a capacităţilor sale dominante sau o continuare a unei misiuni din alte încarnări, ci să se îndrepte spre lucrul unde câştigul este cel mai uşor sau spre care este atras ideologic, dar practic nu rareori fiind chiar în antifază, deci nepotrivit pentru rolul pe care îl joacă. Lipsa unei educaţii în primul rând umane, deci întregi, face ca fragmente dintr-un întreg să caute în permanenţă întregul, aşa-zisa specializare aplicată azi nefiind decât un blocaj mental, un aspect de limitare şi interdependenţă continuă.

Oricât s-ar vorbi de libertate, indiferent ce sistem de organizare socială ar fi aplicat, omul nu poate fi liber decât prin el însuşi. Nimeni nu-i poate oferi libertatea, fericirea, sănătatea, ci numai el însuşi. Pentru aceasta, condiţiile nu sunt o justificare, căci nu condiţiile lipsesc, ci informaţia, metoda pentru a realiza aceste performanţe atât de fireşti şi pentru care, culmea, chiar când o aveţi, aveţi şi exemplul aplicării ei, dar tot continuaţi să o ignoraţi. Nu uitaţi că milioane de nevinovaţi suferă pentru cei care ignoră având încă posibilitatea de a o mai face şi care, dacă s-ar trezi, iar putea ajuta şi pe cei care riscă să se trezească prea târziu. Un om îşi permite să ignore un adevăr atâta vreme cât o duce bine, un bine care nici el nu ştie cât va dura, dacă va dura, de unde este, pentru ce, deşi aceasta este, la propriu, o situaţie de iresponsabilitate

care pe moment nu costă pentru cel care se consideră realizat sau mulţumit, împăcat cu ceea ce trăieşte, dar această împăcare a sa înseamnă ignorarea a milioane de nevinovaţi, de necunoscuţi a căror chemare de ajutor nu se aude, chiar dacă auziţi despre ea, şi nu se vede, chiar dacă o vedeţi. Pare incredibil, dar de câte ori urmăriţi un buletin de ştiri, ar trebui să realizaţi că acelea nu sunt date pentru a fi ascultate, ci care vă implică întreaga responsabilitate. Poate că nu este uşor să percepeţi asta şi nici nu aveţi o educaţie în acest sens. Dar orice informaţie privind omul îl priveşte pe orice om, orice situaţie manifestată de oricine, oriunde, oricând, cu consecinţe pentru ceilalţi, vă implică în egală măsură pe fiecare în parte, rămânând însă ca voi să vă implicaţi.

Niciun lucru nu este imposibil când credeţi în posibilitatea sa. Marile evenimente nu pornesc de la mari manifestări, ci de la bun-simţ, efectiv de la bun-simţ, deci este o situaţie care nu are cum să fie interpretată prin sfera gândirii, ci a responsabilităţii particulare care, prin individualizare, va viza direct sfera universalităţii. Astfel, critica nu se adresează cuiva, ci este în înseşi consecinţele faptelor pe care le trăiţi, cauzate de o negură, de un întuneric informaţional şi, de asemenea, de lipsa unei metodologii în aplicarea unei informaţii de acolo de unde vă aflaţi. Această metodologie poate fi numai particulară, la fel cum şi situaţiile sunt particulare. Nu daţi vina pe condiţii, căci vă veţi autocondiţiona. Nimeni nu este privilegiat, căci cei care au condiţii mai bune înseamnă că numai la aşa ceva pot face faţă, şi cu cât o entitate este prinsă în probe mai grele, cu atât înseamnă că poate mai mult, permanent fiind solicitată să trăiască, să înfăptuiască la întreaga sa capacitate. În teorie pot exista reguli, dar în practică există numai Legile Universale, care nu vă întreabă ce teorie aplicaţi, ci vă oferă consecinţele experienţei voastre, ale metodelor pe care le aplicaţi.

Nimic nu este întâmplător, orice eveniment este cauzat de o iniţiere a sa printr-o anumită formă mentală, iar în practică el apare în ordinea unei armonii unitare.

Dacă aţi fi puţin atenţi, aţi putea percepe faptul că orice eveniment, de oriunde din Univers, raportat la orice alt eveniment, este într-o relaţie care îi justifică simultaneitatea şi manifestarea, în planul cauzal corelările fiind făcute de la sine în afara structurilor de gândire şi în mod inconştient, cu maximum de randament şi cu efort zero. Deci, nu uitaţi că, oriunde aţi fi, orice aţi face, vă puteţi trezi şi-i puteţi ajuta şi pe alţii să se trezească, indiferent dacă acest lucru îl percepeţi imediat sau nu, căci, pentru cei care au decis, mişcarea şi continuitatea reprezintă confirmarea cea mai firească a progresului.

În infinitul care se deschide înaintea voastră, Jurnalul vă oferă posibilitatea permanentă a autocorecţiei, a dezvoltării imaginaţiei în sensul creativităţii, al originalităţii la nivel de practică, deci implicit nu aveţi cum să vă pierdeţi. Pe de altă parte, fiecare din voi este ajutat de prieteni din dimensiunile subtile, pentru a nu pierde o cărare pe care vă aflaţi, astfel că, prin acest efort unitar şi prin înţelegerea posibilităţilor care vă aparţin, a ajutorului pe care-l aveţi, este imposibil să nu reuşiţi, odată porniţi la drum, dar de această dată este drumul vostru, care nu vă izolează, ci vă reîntoarce la prietenie, la Iubirea universală.

Revenind la biserică, faceţi ca propriul vostru corp să devină Templu, faceţi ca propria voastră viaţă să fie o permanentă confirmare a înţelegerii, a continuării creaţiei, a responsabilităţii pe care numai un Christ o poate avea. Despre jucării cum este biserica nu se poate vorbi serios, însă despre jucători se poate vorbi responsabil. Este un paradox, căci pentru a vă redescoperi existenţa trebuie să renunţaţi la ceea ce nu există. Chiar şi ceea ce criticăm noi, în realitate nu este decât o mentalitate care, prin repetare, a devenit dramatică la nivel de fapte, dar suntem convinşi că veţi reuşi să vedeţi printre rânduri că, dincolo de duritatea cu care ne adresăm, dincolo de critica pe care o facem, ne aflăm aici ca prieteni, ca prieteni care vă aşteaptă de prea mult timp să nu mai aşteptaţi, şi care se întreabă de ce şi în al doisprezecelea ceas fraţii lor încă şovăie. Suntem aici şi ne-am bucura dacă v-aţi mai aduce

aminte de voi, căci atunci aţi şti că ne ştiţi. Existenţa nu este a cuiva, ci a tuturor, numai că necesită efortul ca fiecare să şi-o dăruiască prin el însuşi. Curaj, prieteni!

Solteris!

7 XII 1995, ora 9.26, Portocaliu

Solteris! Tema pe care o vom aborda face parte din tot şi din toate, putând fi percepută la o intensitate deosebită în perioadele de Apocalips. Este vorba de Justiţia Divină. În primul rând, această noţiune trebuie scoasă din imaginea personificării, a unei judecăţi dictate de cineva. Judecata Divină este cea care se află în lumea interioară a fiecăruia, ea aparţine minţii universale sau Christului întrupat în fiecare. În perioadele de Apocalips (în cazul Geei cu o ciclicitate de 26 de mii de ani, perioadă ai cărei parametri fizici corespund mişcării de precesie) este vorba de acumulări de vibraţii care se însumează, rezultanta lor fiind un bilanţ al acestui ciclu. De această rezultantă depinde direcţia pe care urmează să o ia în evoluţie civilizaţia respectivă. Acest principiu este valabil pentru orice sistem, pentru orice planetă, manifestările fiind, bineînţeles, particulare datorită unicităţii conjuncturii.

Orice societate are particularităţile sale, care sunt date în primul rând de influenţele astrologice, iar mai fizic spus, de influenţele câmpurilor magnetice şi de radiaţii, şi ale câmpurilor subtile la care ea este supusă, în general, dar mai ales în cazul societăţilor exteriorizate cum este civilizaţia Kamor. În prezent, toate activităţile umane şi sociale stau sub semnul acestei influenţe exterioare. Suntem siguri că vă daţi seama că aceste influenţe variază dintr-un loc în altul, în Univers. Pot exista comparaţii, similitudini, însă în situaţia actuală, când civilizaţia de pe Geea funcţionează ca un sistem închis, deci fără să recunoască existenţa altor civilizaţii, ea nu are puncte de referinţă prin care să poată realiza o îmbunătăţire a sistemelor de organizare sau să-şi poată îmbogăţi cultura cu elemente ale experienţei altor civilizaţii. Civilizaţiile

închise, cum este şi cazul celei de pe Geea, reprezintă o copie a câmpurilor planetare şi stelare aflate în vecinătatea lor, dar, practic, doar atât. Trezirea entităţii poate face să se manifeste atât factorul de creativitate, cât şi cel de colaborare cu alte civilizaţii, ceea ce poate duce la o continuă perfecţionare, la o evoluţie a sistemului, lucru imposibil câtă vreme acesta este închis.

Neam exprimat dorinţa de a prezenta această situaţie a ansamblului social prin comparaţie cu alte trei sisteme de organizare, cele ale civilizaţiilor de pe Venus, Lună şi Marte, însă fiecare lucru la timpul potrivit, probabil în volumul următor al acestei lucrări. Contactul permanent cu societăţile care o înconjoară ar putea ajuta civilizaţia terestră să treacă mult mai uşor de impasul în care se află acum, mai ales că această colaborare nu porneşte de la cota zero. Cel puţin civilizaţia sumeriană este un vechi colaborator al vostru, şi suntem convinşi că, pas cu pas, vă veţi aduce aminte de ea.

Justiţia, pe care o percepeţi prin intermediul planetei Jupiter, cuprinde toate formele manifestării, toate regnurile şi toate faptele pe care cineva le face clipă de clipă. Manifestarea unei instituţii în planul de organizare social, ca o accentuare a acestui lucru, la fel ca şi celelalte instituţii, trebuie reorganizată în sensul de a ţine cont de realitatea divină a omului, deci implicit de Legile Universale. Nimeni nu se poate exclude de la Lege, nimic nu rămâne neplătit sau uitat. Orice greşeală poate fi îndreptată, mai întâi prin recunoaşterea sa, deci este nevoie de sinceritate, după care urmează o muncă de refacere, de perfecţionare a acelei vibraţii. Se poate merge de la greşelile vizibile şi care afectează alte entităţi, la greşeli din ce în ce mai subtile, mai fine, de care numai fiecare este conştient şi responsabil, ele fiind iniţiate în planul său de creaţie, de evoluţie. Greşeala, mai ales în planul fizic, este singura posibilitate pentru a acumula experienţă, de aceea în Legea Divină există o clauză. Această clauză este dată de consecinţe. Existenţa consecinţelor permite oricui să vadă dacă ceea ce face este

bine sau nu şi, implicit, să corecteze. Dar neglijarea acestor clauze duce la acumulări de vibraţii joase, care deja intră sub incidenţa Karmei universale, situaţie când greşelile nu mai pot fi îndreptate, ci trebuie plătite. Recunoaşterea acestora prin sinceritate şi prin declanşarea unei munci de refacere a vibraţiilor face ca, în firescul Legii, să vi se ofere posibilitatea de a merge înainte, în cazul fiecăruia justiţia divină depinzând de gradul său de recunoaştere, de sinceritatea faţă de sine însuşi, de atenţia şi responsabilitatea sa.

Practic, nu se poate vorbi de o karmă socială. În prezent, entitatea fiind într-un proces de individualizare, ea revine la responsabilitatea particulară a gesturilor sale. Dacă, acum două mii de ani, coordonarea regnului uman de către spiritegrup făcea ca aceste noţiuni să fie plasate în exterior, astăzi fiecare este direct responsabil. Permanent vă întâlniţi cu voi înşivă, cu scenariile şi greşelile voastre, prin ceea ce la nivel de manifestare înseamnă consecinţe. O consecinţă neglijată se va repeta până ce o veţi percepe, îi veţi deconspira cauza şi îi veţi schimba parametrii în sensul autocorectării, al îmbogăţirii în experienţă. Nu pot exista reguli doar pentru a fi acceptate, ci există doar acele reguli rezultate din experienţă, iar acest fapt face ca fiecare să fie responsabil în propria-i existenţă. Multe noţiuni care, la nivel real, înseamnă vibraţii, au fost integrate în viaţa societăţii umane prin experienţă şi, de asemenea, prin lecţiile aduse de învăţătorii care au direcţionat această societate în diferite epoci, iar ceea ce îi rămâne omului de azi înainte este să continue această responsabilitate, acest permanent joc cu Justiţia Divină, în propriile sale experienţe, ţinând cont de propriile sale consecinţe şi de faptul că numai el poate corecta şi reface ceea ce tot el a greşit.

Nu există şi nici nu ar avea cum să existe entităţi care să fie înţelepte prin definiţie sau mai presus decât alţii la modul ierarhic. Fiecare, acolo unde se află, poate greşi, greşeala având rolul de experienţă, rezultatul său prin recunoaştere, înţelegere şi refacere fiind

înţelepciunea. De altfel, înţelepciunea nu este atât o calitate, cât un permanent proces de continuare a creaţiei, de îmbogăţire în experienţe prin greşeli şi îndreptarea greşelilor. Dar îndreptarea greşelilor nu se referă la un anumit cod, la un anumit standard prin care să se spună cum este bine, ci acest lucru îl poate surprinde fiecare în practică, prin consecinţele la care ajunge în urma unei experienţe. Vedem cât de dificilă pare o schimbare individuală pentru cei care s-au obişnuit să menţină o manifestare mecanică, o repetare permanentă a unei tradiţii. Cu atât mai puţin posibilă este, la nivel social, o refacere prin impunerea unor reguli sau a unui sistem de organizare, pentru că nu se poate vorbi, în cazul civilizaţiei terestre, de un sistem unitar, ci de 6 miliarde de sisteme, care numai fiecare ştie unde a greşit, de ce, pentru ce, chiar dacă manifestările anumitor consecinţe sunt comune. La aceasta îşi dă concursul, pe de o parte, educaţia primită în sensul de copiere a societăţii, astfel încât entităţile sunt mai mult copiile unui program social. Dacă acesta este greşit, toţi fac aceleaşi greşeli. Pe de altă parte, vedem cum în evoluţia societăţii umane să încercat permanent ca, prin schimbarea unui sistem, a unei structuri sociale cu o alta, să se poată realiza o redresare în ansamblu, rezultatul fiind un haos organizat asupra căruia nimeni nu-şi mai asumă vreo responsabilitate. O stare de automulţumire, de autoliniştire este cam aceeaşi în toate statele, iar criteriul de comparaţie legat de baza materială, şi nu de existenţa umană, face imposibilă evoluţia. Acesta este, de astfel, un paradox al sistemelor închise care, fără o colaborare cu exteriorul, sunt lipsite de funcţionalitate, ajungând la o repetare a unei dimensiuni experimentale care, pas cu pas, degenerează.

Epoca în care se intră nu mai permite apariţia unui nou sistem social în ideea de a rezolva problemele tuturor, de această dată fiecare trebuind să-şi asume responsabilitatea propriei sale căi, a răului şi a binelui particular, care nu pot fi nici luate, nici date de regulamente sociale, de structuri de organizare, de

guverne, ministere şi alte instituţii. Ceea ce pot face acestea prin revenirea la Legile Universale, este să sprijine informaţional şi material omul în procesele sale de refacere, de aşi aduce aminte de Legile Universale şi, totodată, de ai asigura condiţiile materiale necesare acestor procese particulare. În prezent, faptul că structura de organizare socială nu asigură nici măcar condiţiile materiale unei entităţi venite pe Geea, decât într-un mod limitat, guvernat de o lege a junglei în care câştigă cel mai egoist, denotă o lipsă de organizare a resurselor pe care le aveţi. Lipsa de organizare dată, pe de o parte, de blocarea într-un sistem birocratic, pe de altă parte de lipsa unei scări reale, universale, a valorilor, duce la manifestări aberante ale necredinţei, ce degenerează ulterior în războaie, înfometare, suferinţă, nefericire, sărăcie, şi aceasta la nivel de ansamblu. Faptul că pe prim-plan nu este pusă viaţa omului, ci fiecare îşi vede numai interesul particular, duce la fragmentare, la risipirea resurselor în sensuri egoiste. Nimeni nu poate interzice cuiva să fie egoist, însă practic aceasta nu este o calitate potrivită pentru cei aflaţi în posturile de decizie care, intrând în vibraţia responsabilităţii, în mod normal ar trebui să renunţe la viaţa lor particulară în folosul celorlalţi, căci a conduce este un sacrificiu, nu un beneficiu.

Chiar dacă această carte apare în Zona Românească, nu ne referim strict la sistemul de organizare de aici, ci la toate sistemele de pe întreaga planetă. Prin coborârea vibraţiilor în procesul de formare a Planului Fizic, tot mai puţine entităţi cu vibraţii înalte au dorit să se încarneze pe Geea, lucru care a făcut ca aşa-zişii conducători, prin destinul sau vibraţia lor, să nu mai existe, cei care au rămas aparţinând marii majorităţi, trezindu-se în funcţii de conducere şi găsind în asta o ocazie extraordinară de aşi satisface dorinţe şi elemente particulare, ceea ce a dus la consecinţele de astăzi. În practică sa demonstrat că niciun sistem, şi implicit nici cele actuale, nu este în stare să facă faţă nevoilor omului, cu atât mai puţin să le anticipeze sau să poată urmări o direcţie în evoluţia societăţii. În această

situaţie, prin ridicarea vibraţiilor, consecinţele o iau înaintea soluţiilor, astfel încât înainte ca o problemă să fie soluţionată, ea degenerează în alta şi apare o stare de permanentă nerezolvare, de supravieţuire, de efort maxim dar cu un randament foarte scăzut.

La această situaţie contribuie şi structura mentală cu care sunteţi obişnuiţi, în care noţiunea de holistică, de sinteză, este destul de puţin cunoscută, mai degrabă existând o încercare de atingere a ei printr-o sumă de analize, de elemente ale gândirii, ale memoriei, dar care, oricât de multe ar fi, tot limitează entitatea la o imagine fragmentară a existenţei, la o stare de conştienţă senzorială, ceea ce face ca soluţiile pe care ea le aplică să fie valabile numai în mare, adică teoretic, iar la nivel de practică inutile. Această situaţie nici nu are cum să fie coordonată de cineva, de un grup sau de o grupare de entităţi. Poate exista aşa ceva numai în sensul coordonării unui astfel de proces, deci de autoconducere, de autoadministrare a unei situaţii, ceea ce necesită responsabilitatea colaborării. Dar acest lucru se poate realiza numai prin spiritualizarea, prin evoluţia entităţii.

Prima lecţie de care trebuie să vă aduceţi aminte este cea a răbdării. Ar fi ideal să existe soluţii spectaculoase în sensul binelui, şi care să fie şi durabile, însă spectaculosul este foarte limitat, el putând crea doar impresia unui bine, ca apoi să determine un proces de degenerare. Pe parcursul evoluţiei, fiecare sistem, ideologie, dogmă folosită în societatea terestră a pornit dintr-un moment în care premiza aplicării sale era aceea a unor consecinţe pozitive. Majoritatea au rămas la nivel de teorie, iar cele care au primit răspuns în practică, ulterior au intrat într-un proces de degenerare. Ceea ce trebuie perceput este faptul că nu pot exista soluţii practice, sisteme care să fie valabile într-un mod continuu. Sigura formă de organizare care poate determina un permanent bine nu este o formă, ci un proces în care soluţiile sunt permanent corectate în funcţie de consecinţe, în care informaţia poate circula dinamic, maximum de dinamică însemnând telepaticul,

însă nu este vorba de acest aspect, cât de posibilitatea ca informaţiile să poată fi preluate în procesul de organizare în timp util, adică evenimentele să fie anticipate şi problemele să fie rezolvate înainte ca ele să se manifeste, lucru care este, practic, un ideal spre care se poate tinde la nivel de ansamblu, dar care porneşte de la practica fiecăruia. Un astfel de sistem de organizare dinamică în sensul de a anticipa greşelile, de a le putea evita câtă vreme se află numai la nivel de scenariu, în lumea mentală, îl poate realiza fiecare, fiind totodată şi în situaţia de a avea toate datele despre evenimentele cu care se întâlneşte şi, mai mult, fiecare fiind un sistem autonom, le poate folosi într-un timp util, deci poate realiza o proiecţie mentală înaintea manifestării.

Nu este ceva greu, instrumentul la nivel particular fiind Jurnalul, dar mai departe fiecare urmează să se decidă, să hotărască încotro vrea să o apuce, căci totul depinde numai de el. Deci, pentru ca un sistem de organizare să poată funcţiona la nivel de ansamblu social, tot mai mulţi oameni ar trebui să-şi reamintească ce înseamnă organizarea dinamică, elementele de holistică, să capete o experienţă cât mai variată prin practică şi prin propria lor lucrare, propria lor informare şi aplicare originală a ceea ce ei decid, astfel încât să poată apărea acei oameni care, pas cu pas, ajutându-i şi pe cei din jurul lor, să poată ridica standardul societăţii, deci implicit să direcţioneze o evoluţie împreună. Numai astfel vor putea apare şi posibilităţile mai concrete de colaborare cu noi, pentru că ea există, la fel ca şi organizarea, ca şi soluţiile de ieşire din această criză planetară, dar mai rămâne să existe şi Omul, lucru care se poate numai prin trezirea sa.

Procesul de trezire este simplu şi accesibil oricui, şi mai ales este necesar, reflectarea sa fiind la nivel de înfăptuire, de permanentă corectare a vieţii particulare, şi se face pas cu pas, prin dobândirea de experienţă, prin posibilitatea de a percepe realitatea în mod holistic şi de a intui, de a anticipa situaţiile cu care vă întâlniţi. Dar noţiunea de experienţă nu este suficientă pentru ca

aceasta să fie câştigată, căci fiecare se întâlneşte cu tot felul de experienţe, însă neconştientizarea lor sau lipsa de înţelegere asupra acestor aspecte, cât şi lipsa unei autocorecţii, face ca aceste lecţii pe care le întâlniţi în viaţa voastră să fie oarecum inutile. Reuşiţi să vă obişnuiţi cu prezenţa unor situaţii, să le percepeţi, dar mai mult prin acceptare decât printr-o implicare responsabilă şi cât de cât activă. Nu luaţi aceste lucruri ca pe o critică, fiindcă nimeni nu are cum să procedeze astfel dacă nu lucrează permanent cu el însuşi, dacă nu întreprinde acea muncă interioară care este şi poate fi făcută prin Jurnal, o metodă extraordinar de simplă, de accesibilă, ale cărei elemente simple sunt continuitatea, ritmicitatea şi sinceritatea. Nu este ceva greu, iar rezultatele se pot vedea numai prin acumulări, numai printr-o continuitate a utilizării sale zilnice. Iar dacă rezultatele nu sunt impresionante în câteva luni sau după câteva sute de pagini, ele vor fi de netăgăduit într-un an doi sau după câteva mii de pagini scrise. De astfel, este singura cale unde nu este loc pentru compromisuri, pentru aspecte tratate incomplet sau în mare, ci este posibilitatea voastră de a vedea lucrurile întregi şi în detaliu, şi de a sesiza acele amănunte care, schimbate în evoluţia unui proces, pot duce la rezultatele scontate. Practic, este acea muncă de permanentă cercetare şi sinteză, de permanentă condensare şi unificare a puterii cuvântului din atâtea şi atâtea manifestări, experienţe şi rezultate umane.

Jurnalul vă poate scoate din generalitate şi, totodată, în procesul de individualizare vă poate oferi accesul la băncile de date universale, la documentul Akashic şi la experienţe, la informaţii stocate în diferite nivele de vibraţii pe care le veţi putea atinge în răbdarea şi în munca voastră. Căci nu pot exista întrebări fără răspuns atunci când le căutaţi în lumea voastră interioară, în intimitate, în acea vibraţie sacră a propriului altar în care scrieţi, meditaţi, continuaţi această muncă a voastră cu voi înşivă, permanent menită să vă îmbogăţească, să vă ducă mai departe.

Dacă orizontul fizic pare limitat, orizonturile lumii mentale, ale imaginaţiei, nu pot avea limite, imaginaţia fiind, de altfel, primul pas în continuarea creaţiei. Cel care va avea înţelepciunea şi răbdarea de a menţine armonia între imaginaţia sa, planul său de creaţie şi manifestarea sa fizică, acela va reuşi să aducă în înfăptuire noi paşi, noi manifestări ale evoluţiei, cuprinzând un sens dinamic şi sincer, posibil pentru oricine, oriunde, oricând. Ceea ce se întâmplă astăzi, când majoritatea a oamenilor, după o luptă acerbă pentru a ajunge pe un anumit podium social, continuă o luptă pentru menţinerea sa, duce la repetarea unor scenarii care demult nu mai sunt valabile, fiind în virtutea unor elemente care o limitează, şi la repetarea unor manifestări în care, datorită situaţiei de supravieţuire în care se află entitatea, de permanentă alergătură după elemente ale unor scenarii care de mult nu mai sunt valabile sau în virtutea unor concepte care o limitează, ea face faţă doar în sensul că nu se plictiseşte de repetarea mecanică prin înlocuirea plictiselii cu o degradare, o devitalizare, o stare de amorţeală, de anestezie, ş.a.m.d. În afară de aceasta, intervine şi curentul social în care factorul figurativ este predominant, foarte mulţi căutând o autoliniştire în starea de copiere a anumitor situaţii. Când un lucru este făcut de mai mulţi, chiar dacă el este rău, această putere a comunităţii produce impresia că el ar fi bun, mai ales că nimeni nu-şi asumă vreo responsabilitate. Să ajuns astfel la situaţia paradoxală că mai toată lumea trăieşte cu frica în sân, fiecare urmărind permanent să salveze aparenţele, atât în faţa şefilor, a celor cu care vine în contact în activităţile sociale, cât şi în faţa prietenilor şi a familiei, iar cei care nu caută să salveze aparenţele, caută să impună tuturor. Acestea sunt extreme în care, din când în când, este loc şi pentru normalitate, şi pentru armonie, dar asta câtă vreme entitatea nu suferă din pricina unor consecinţe, a unor înfăptuiri pe care vreme îndelungată nu le-a băgat în seamă.

Tendinţa de continuă perfecţionare vă va pune permanent în situaţii de autocorecţie, situaţii în care veţi

constata că perfecţiunea înseamnă continua perfecţionare, aceasta fiind un proces şi nu o noţiune statică, un scop, o ţintă. Ceea ce trebuie realizat este faptul că, în procesul de revenire la puterea cuvântului, multe cuvinte prin care erau înţelese noţiuni statice se vor dezvălui ca procese dinamice, având acea imagine aparent dualã care este întâlnită şi în definiţia luminii (asupra căreia există două imagini, cea de corpuscul şi cea de undă), iar acest aspect aparent dual, dar în realitate unitar, în care mişcarea şi repausul se manifestă simultan, este prezent în toate noţiunile. De aceea se spune că lucrurile lucrează, sau că formele mentale lucrează, pentru că momentul manifestării dă doar impresia staticii, neoferind şi imaginea procesului dinamic care are loc în diferite planuri de vibraţii, de la rostirea cuvântului şi până la materializarea sa. Deci este o situaţie în care fiecare poate percepe că are acces la orice doreşte, în virtutea necesităţii, adică dacă îi este necesar, şi folosind puterea cuvântului. Nu este ceva greu. Puterea cuvântului oferind imaginea unui proces dinamic care este cu atât mai funcţional, cu cât este mai inconştient, gândirea şi oscilaţiile pe care le realizaţi nu fac altceva decât să perturbe acest proces, să-l întârzie şi, practic, să vă pună într-o permanentă stare de îngrijorare, de neîncredere, de teamă.

Sunt procese care, prin simplitatea lor, par dificil de înţeles, rămânând şi acel semn de întrebare asupra materialismului, care a adus în manifestare o multitudine de tehnologii complicate, în ideea de a se coordona şi realiza într-un mod mai dinamic anumite procese ale vieţii particulare. Aşa cum am mai spus, materialismul este extraordinar prin tehnologie, chiar dacă aceasta are încă un randament mic, dar pas cu pas, pe măsură ce vibraţia omului va creşte, va creşte şi randamentul tehnologiei voastre, în sensul că veţi putea contacta noi dimensiuni de vibraţii, care să vă ofere soluţii în plan ideatic şi pe care apoi să le puteţi aplica. Dar materialismul este fără nicio aplicaţie în viaţa reală a omului, deci tehnologia nu poate fi

folosită ca un catalizator al proceselor evolutive individuale, iar dacă acestea sunt necunoscute sau au un sens distructiv, atunci el este, efectiv, o dramă. Să ajuns ca resurse care ar asigura un nivel de viaţă mai mult decât civilizat oricărei entităţi de pe planetă să fie investite în experienţe atomice, în armament, în atâtea şi atâtea lucruri care sunt total împotriva existenţei. Dacă, în anumite epoci, armele sau războiul au avut un cadru în care entităţile să poată învăţa lecţia curajului, proporţiile la care s-a ajuns în prezent sunt total neaşteptate şi inutile, de o iresponsabilitate şi un orgoliu aflate dincolo de orice închipuire, devenind argumente care nu au cum să fie în favoarea voastră.

Totul se poate reface, dar pentru aceasta trebuie să porniţi la drum, fiecare aşa cum poate, de acolo de unde se află, prin experienţa sa, prin greşelile sale, pas cu pas, cu răbdare şi bun-simţ, căci se poate, efectiv se poate. Justiţia Divină reprezintă divinitatea din fiecare, fiţi sinceri cu voi şi atunci veţi putea face ca Legile să lucreze în favoarea voastră. Nu este ceva greu, dar este nevoie de răbdare, de sinceritate şi, la propriu, de fapte, căci oricât de sinceri şi de răbdători aţi fi, oricât de deştepţi şi de înţelepţi aţi deveni, ceea ce contează în prezent sunt faptele. Milioane de oameni aşteaptă aceste fapte, iar a înfăptui înseamnă fiecare pe măsura sa, fiecare să-şi facă datoria acolo unde se află, acea datorie umană, prezentă, nu ideologică sau teoretică, conceptuală sau formală, ci acea datorie faţă de sine însuşi, ascultând vocea spiritului său, acea voce a sincerităţii care nu iartă, care spune numai adevărul, pentru care nu există lucruri ascunse şi nici taine de neînţeles, nici lucruri imposibile. Este puterea care se află în voi, sunteţi voi înşivă, este una cu voi înşivă, căci nu are cum să aibă definiţii (de altfel, însăşi definiţia, ca formă de exprimare, în realitate este o limitare a puterii cuvântului).

Deci, se poate face faţă proceselor actuale de transformare, nimic nu este bătut în cuie, nimic nu este deasupra deciziei voastre, dar pentru asta trebuie să ştiţi în ce situaţie vă aflaţi, care îi sunt cauzele şi care ar fi

direcţiile în care ar putea fi găsite soluţiile. Nu uitaţi că una sunteţi. Oricine, prin acţiunea sa, prin viaţa sa, poate influenţa acest ansamblu de 6 miliarde de sisteme, şi o poate face într-un sens bun, căci în realitate cel care va dărui binele îl va regăsi în viaţa sa, şi cel care va reuşi să renunţe la sine pentru a-şi face datoria, acela se va regăsi. Sunt lucruri simple şi, mai ales, cunoscute dintotdeauna. Cei care caută spectacolul în colaborarea cu noi vor fi şocaţi de simplitate, de naturaleţe, de libertatea care este dreptul oricărei divinităţi. Complexele, lipsa unor puncte de referinţă, atâtea şi atâtea supoziţii date, de fapt, de neîncrederea în voi înşivă, în viaţa pe care o trăiţi, ca şi acest blocaj în faţa noului, face ca imaginea noastră în lume să fie undeva între ipoteză şi realitate, între bine şi rău, mai mult spre rău decât spre bine, căci v-aţi obişnuit să puneţi răul înaintea noului, pentru a nul cunoaşte.

Nu suntem cu mult diferiţi de voi, ca aspecte ale realităţii noastre atât fizice, cât şi mentale, ci poate doar ceva mai întregi, mai reali, în sensul că civilizaţiile din care venim folosesc Legea, Armonia, şi continuă de mii de ani Creaţia, evoluţia în acele lumi, dintr-o etapă în care aici oamenii erau coordonaţi încă de spiritegrup. În prezent avem posibilitatea de a vă ajuta, la fel cum alţii, la rândul lor, ne-au ajutat pe noi, iar această realitate a sistemelor deschise, în Legea Iubirii, în care oricine dă va primi şi oricine primeşte trebuie să dea, guvernează majoritatea relaţiilor din Univers. Avem datoria de a face pentru voi ceea ce şi alţii fac pentru noi, adică să vă dăm acel ajutor de bun-simţ care reprezintă o realitate a întrupării Iubirii în fapte, acea realitate a unităţii în diversitate, care exclude separarea şi include cât mai multă colaborare. N-am avea cum să vă ajutăm dacă am fi foarte mult diferiţi de voi, pentru că diferenţa de vibraţie şi posibilităţile de comunicare ar fi greu de realizat. Tocmai de aceea, în aceste ierarhii, să spunem, care vizează de fapt frecvenţe vibraţionale traductibile prin experienţă şi normalitate, şi tu poţi fi ajutat de cei care se află cu un pas înainte şi îi poţi ajuta pe cei aflaţi cu un pas în urma ta. Astfel există şi

un permanent control, în sensul că ştii de unde vii şi încotro mergi. Acest ajutor nu implică un efort extraordinar, ci este în însuşi firescul lucrurilor. Suntem convinşi că aţi remarcat cum, prezentând situaţia actuală şi alternativele care pot fi aplicate, folosite, nu le şi particularizăm, aspectele de amănunt fiind cele care intră în responsabilitatea şi practica voastră, căci ajutorul pe care îl putem da este cam de 10 %, restul depinzând de voi.

Nu este greu ca, fiindu-vă dată această vibraţie universală, mai departe să o puteţi continua în experienţa voastră, în Jurnalul vostru, în viaţa voastră, şi astfel veţi putea, la fel cum şi noi ne dăm silinţa să reducem această diferenţă de vibraţii dintre noi, să faceţi colaborarea mereu mai funcţională, mai pragmatică şi într-adevăr viabilă. Ca informaţia, a.b. c.ul pe care îl prezentăm să devină o bază, care într-adevăr este imperios necesară, acest lucru mai departe depinde de noi, efectiv de noi, împreună. Nimeni nu poate spune ce va fi, căci nu poate fi decât ceea ce creăm noi. Până acum poate că nu aţi ştiut de puterea, de responsabilitatea pe care o aveţi, de fapt de voi înşivă. Acest paradox al preluării unei ştafete din generaţie în generaţie, a făcut ca noţiunile reale să fie acoperite de văluri şi perdele, de ignoranţă, de o păcăleală care, însă, se poate deconspira. Căci, pas cu pas, veţi putea reînvăţa să învăţaţi, să trăiţi, aceasta fiind, de altfel, prima lecţie în Planul Fizic, după care se pot construi tehnologii, se poate face orice, efectiv orice, dar bazat pe o cunoaştere reală a credinţei, a Legilor Universale, a voastră înşivă.

Aveţi încredere în voi, căci se poate realiza refacerea lucrurilor pe care, nu că le-aţi fi pierdut, dar le-aţi uitat. Nu vă faceţi complexe şi căutaţi să scăpaţi de imaginile extraordinare pe care le aveţi despre noi. Dacă am şti că, aterizând în mijlocul vostru sau mergând pe stradă, nu v-aţi închina în faţa noastră, sau nu aţi lua-o la fugă, sau nu aţi pune mâna pe arme, ar fi foarte uşor să facem această colaborare, pe care o iniţiem, mai dinamică, mai la

propriu. Dar ceea ce ne împiedică este felul în care ne priviţi, felul în care priviţi lumea, iar soluţia, pentru ca prezenţa noastră aici să fie înţeleasă, este răbdarea, de aceea căile pe care le oferim, instrumentele cu care să vă puteţi trezi ne vor ajuta să facem ca această colaborare să fie mai directă. Dacă intervenţia noastră ar fi mai bruscă sau mai spectaculoasă, omul obişnuit s-ar afla, astfel, într-o situaţie limită, ar fi şocat şi ar reacţiona fie violent, fie prin renunţare la sine.

Este o situaţie care denotă un lucru manifestat la nivel de civilizaţie, şi anume faptul că oamenii nu ştiu să ia decizii. Acest lucru este vizibil şi în ceea ce priveşte situaţiile pe care ei le cunosc, dar cu atât mai mult în situaţiile noi, despre care nu ştiu mai nimic. De aceea, colaborarea utilă, în faza actuală, se rezumă încă la acest aspect informaţional, în sensul sesizabil de către voi. Alte acţiuni care vizează societatea în ansamblu, le vom deconspira la timpul potrivit, atunci când le veţi putea înţelege. Cu cât vă veţi obişnui mai mult cu o informaţie reală, pragmatică, concretă şi totodată cu implicaţii în viaţa voastră, în procesele care au loc în societatea terestră, cu atât vă va creşte încrederea în voi înşivă şi, pas cu pas, veţi putea să ne priviţi normal şi firesc, astfel ca această colaborare să nu se blocheze într-o situaţie şocantă, ci să poată evolua normal.

Nu ne ascundem, tocmai pentru a vă putea obişnui cu prezenţa noastră. De altfel, în Zona Românească este suficient să priviţi cerul ca să vedeţi că suntem aici. Câteodată ne apropiem mai mult, însă de obicei menţinem o distanţă care să nu permită spectacolul. Navele noastre, în felul în care le puteţi vedea, fie au aspectul unor stele care se deplasează pe cer, fie că realizează un schimb de lumini de diferite culori sau o scintilaţie asemănătoare cu a stelelor, după care se deplasează pentru a evita orice confuzie. Deocamdată, acesta este argumentul suprem pe care îl puteţi avea şi care este accesibil fiecăruia dintre voi, fără nicio filosofie, fără niciun efort. Ne permitem acest lucru, căci în prezent sunt concentrate în Zona

Românească sute de nave, de echipaje care aparţin atât Confederaţiei Galactice, Civilizaţiei Sumeriene, echipei Elta, cât şi altor prieteni de pe planetele sistemului Phydelia, care se vor deconspira la timpul potrivit, deci prieteni de pe Marte, Venus, Lună (ŞI), chiar şi de pe RA (Soare) şi de pe Jupiter, dar este bine să nu ne grăbim, căci această lucrare nu este nici S.F., nicio carte de aventuri, ci un apel adresat civilizaţiei terestre de către reprezentanţii altor civilizaţii, fără număr am putea spune.

Într-adevăr, aşa ceva nu să mai făcut de mii de ani, o colaborare atât de directă nu să mai realizat de acum 12 mii de ani, de pe vremea intervenţiei lui Samiaza, care, împreună cu o echipă de 22 de discipoli, care la rândul lor aveau câte 22 de discipoli fiecare, au preluat la acel moment, pentru puţină vreme, organizarea societăţii terestre, în sensul de a ajuta, de a sugera societăţii umane o direcţie, un sens. De această dată, ajutorul care poate fi dat vă implică mult mai responsabil, căci foarte multe lucruri, aproape totul, depinde de decizia voastră, mai ales prin procesul de individualizare atât de necesar pe care urmează să-l traversaţi. Ne străduim ca apariţia acestei cărţi în societate să fie cât mai normală. În prima parte sugerăm, chiar, un alt mod prin care această informaţie să ajungă în mass-media. De asemenea, în revista ELTA avem acel serial de mesaje ca un fir călăuzitor, care să menţină, cât de cât, o luminiţă aprinsă, în sensul de atenţie, de punct de reper. Prin publicarea acestei cărţi, care va ajunge la fiecare conform Planului Divin, se pune o temelie, o primă cărămidă, unei posibilităţi de colaborare, în sensul anunţării sale mai pragmatice, mai clare, subliniind necesitatea sa. Cartea nu are autor, în sensul de unul singur. Ar fi nedrept să trecem un nume, când la scrierea sa, nu numai în cuvinte, ci şi în fapte, îşi dau concursul mii, zeci de mii de extratereştri, dacă se poate spune aşa, atâţia prieteni din planurile astrale şi, bineînţeles, şi cei de aici care, pas cu pas, reuşesc să prindă firul, să se trezească, să redevină ei înşişi.

Într-adevăr, sunt evenimente unice, evenimente care

se repetă o dată la 26 de mii de ani, dar niciodată identic, permanent urmărinduse evoluţia, progresul, perfecţionarea. Acest prim volum se manifestă sub forma unui apel în care aveţi la îndemână, cum s-ar spune, date despre ceea ce este, sunteţi şi suntem, despre tatonările pe care le încercăm pe acest tărâm al colaborării, pentru a găsi un limbaj comun, metode comune, în sensul de inteligibile, prin care să poată fi depăşită această situaţie dramatică. În critica şi morala care sunt cuprinse în aceste pagini, este şi vocea voastră. Ea nu poate viza pe cineva anume, ci o situaţie în sine, care, atâta vreme cât omul nu a ştiut, putea fi justificată prin acel concept de „victime nevinovate”, adică nimeni nu este de vină, dar odată deconspirată, ea se traduce prin „toată lumea este de vină” sau, mai concret, fiecare. Urmează o muncă de refacere pe care cei mai lucizi o vor înţelege şi vor porni la drum în viaţa lor, pe propriul lor drum, pas cu pas, ajutându-i şi pe cei din jurul lor să-şi abandoneze oscilaţiile în favoarea mersului. Facem un apel către toate canalele mass-media, în sensul realizării unei colaborări, prin care informaţia apărută sub egida ELTA Universitate şi a Editurii Solteris să ajungă la o categorie cât mai largă de oameni. Oricât de mult am scrie, oricâte cursuri s-ar ţine, acestea încă nu pot face cât toate ziarele, emisiunile radio şi de televiziune prin care, zi de zi, este prezentată o informaţie a distrugerii, a temerii, a oficializării, a atâtor aspecte ipocrite, într-o plictiseală a ignoranţei. De asemenea, este un apel pe care îl adresăm şi celor aflaţi în posturi de conducere, în sensul de a ţine cont pe ce lume se află şi de responsabilitatea pe care o au. Ei pot fi liniştiţi, căci nu ne aflăm aici pentru a le desfiinţa iluziile propriilor orgolii, dar prin acestea ei riscă să se autodesfiinţeze. Încă vă puteţi redresa!

Schimbările îl vizează pe fiecare, şi oricât s-ar schimba sistemele sociale, guvernele şi ideologiile, tot nu s-ar face nimic. Soluţia pe care o poate aplica fiecare este aceea de a menţine, încă, o normalitate socială în care, paralel cu datoria faţă de Cezar, să aveţi timp şi de voi

înşivă, să vă puteţi reveni prin procesele normale şi continue pe care le implică spiritualizarea, iar rezultatele pe care le veţi obţine prin voi înşivă, ulterior veţi vedea cum pot fi aplicate în societate, în structura de organizare prezentă, dar bineînţeles, pentru fiecare unde se află şi pornind de acolo de unde se află. Vă spunem sincer, nici noi nu neam încumeta să preluăm funcţii de conducere pe care mulţi şi le asumă cu o nonşalanţă uluitoare. Asemenea aspecte, fără trezirea omului, nu au unde să ducă şi, efectiv, nu reprezintă decât o păcăleală general acceptată, în care unele entităţi au impresia că ele conduc, altele că sunt conduse, în realitate fiecare învârtindu-se, spaţial sau mental, între conceptele şi obişnuinţele sale, fără aşi asuma vreo responsabilitate particulară, exteriorizându-se, confundând cauza cu efectul.

A reînvăţa să trăiţi nu se referă la cineva anume, ci la întreaga societate terestră care, practic, se află în aceeaşi zonă de înţelegere a realităţii, excepţiile neputând fi de mare folos. Metoda ca acest ajutor să fie posibil şi, mai mult, să nu creeze complexe de dependenţă, solicită o permanentă colaborare, în care şi noi putem să vă ajutăm în funcţie de cât de mult înţelegeţi, de efortul pe care îl depuneţi lucrând cu voi înşivă, şi bineînţeles, de faptele voastre. Astfel, vom putea coordona această undă de vibraţii, cel puţin în Zona Românească, de unde ea se va răspândi pe toată planeta. Colaborarea pe care o vizăm rezultă din reacţia de feedback între acţiunile noastre şi acţiunile voastre, rezultanta fiind o vibraţie de autocorecţie, de modelare a acestei mişcări creatoare, civilizatoare, în sensul real şi firesc. Mişcarea oricum există, dar ceea ce putem face împreună este ca, din momentul în care şi voi veţi alege calea reală a evoluţiei, să continuăm creaţia permanent, împărtăşindu-ne din experienţa căpătată şi căutând realizarea acelor puncte comune prin care să putem deschide noi orizonturi accesibile tuturor.

Aşa cum am spus, nu ne interesează excepţiile, ci numai elementele care implică holistica situaţiei, care pot

fi folosite de orice fiinţă, de orice om, fără ai cere performanţe deosebite sau spectaculoase, ci numai un minim efort de bun-simţ, efectiv de bun-simţ. Cei care s-au grăbit să o ia înaintea fraţilor lor, uitându-i, să se descurce mai departe, căci binele nu este în manifestare, ci în responsabilitatea sa, iar aceasta trebuie să implice totul, fiind singura realitate a evoluţiei care, conform Planului Divin, poate implica totul. Este o situaţie în care nici noi nu avem dreptul să vă spunem cum să evoluaţi, nici să preluaţi metodele noastre, nici să faceţi ca noi, şi cu atât mai puţin am putea să vă impunem, deci ne aflăm împreună în faţa unui joc care nu să mai jucat şi care depinde de efortul fiecăruia, de bucuria firească a trăirii şi de normalitatea mersului înainte. Totul este permis, se pot face greşeli, dar care ulterior vor trebui îndreptate, se pot face excepţii, se pot realiza vorba ceea câte entităţi, tot atâtea căi sau gesturi originale de evoluţie, căci nimeni nu poate interveni peste creativitatea, decizia şi libertatea firească a fiecăruia, de evoluţie, de trăire la propriu, de această dată. Totodată, aceasta este şi o carte care condamnă, căci aceia care, până să o citească, mai aveau ca unică justificare faptul că nu au ştiut, acum şi-o vor pierde şi pe aceasta, în sensul că vor trebui să-şi asume responsabilitatea propriei lor decizii, în locul unei mişcări în virtutea unei tradiţii, a unei inconştienţe copiate.

Intrarea lui Uranus în semnul Vărsătorului, care va avea loc în luna ianuarie a anului 1996, spre finalul anului lui Marte, apoi intrarea în Anul Soarelui, în jurul datei de 15 februarie 1996, Soarele fiind simbolul spiritualităţii, ca şi intrarea planetei Pluto în Constelaţia Săgetătorului, ceea ce, după 36 de ani, cât a stat în Constelaţia Scorpionului, şi care a făcut ca percepţia vieţii sexuale a omului să fie total deformată, de această dată oferă cale liberă spiritualizării omului şi, la acest nivel, revenirii entităţii umane la realitatea întregului, a monadei, a Omului. Sunt evenimente care influenţează într-un mod inconştient întreaga societate planetară, reprezentând o creştere a vibraţiilor şi o nouă dimensiune a înţelegerii existenţei, în

toate aspectele sale. Pentru cei care au ales binele, va fi răsplata răbdării şi a tenacităţii lor, iar pentru ceilalţi, aflaţi în bătaia vântului, mai există speranţa că se vor putea decide prin exemplul celor mai curajoşi decât ei, prin informaţia şi elementele pe care le putem oferi, căci ce argument mai puternic vreţi, decât faptul că 24 de ore din 24 ne plimbăm pe deasupra voastră, iar atunci când este senin, după apusul soarelui, oricare dintre voi ne poate vedea!

Pentru cei care, timp de sute şi mii de ani, au încercat să obstrucţioneze societatea umană, acesta este, într-adevăr, cântecul de lebădă. Creşterea vibraţiilor nu poate ţine cont de oscilaţii, de gânduri, de frământări inutile, ci numai de fapte, efectiv de fapte. Nu se poate ţine cont de altceva decât de unitate în unicitate, deci fiecare aflându-se în imaginea responsabilului absolut pentru fiecare gest al său, pentru ceea ce el însuşi face, gândeşte, trăieşte. Mai există o speranţă reală şi posibilă, căci este suficient ca 7 % din populaţia Geei să intre în acest proces de recunoaştere, pentru ca aceşti 7 % să poată ajuta întreg ansamblul social în sensul reorganizării posibilităţilor de evoluţie, pentru ca şi ceilalţi să se poată trezi, să poată avea răbdarea revenirii lor. Aşa cum am spus, toate entităţile care în prezent au în jur de 1014 ani, şi bineînţeles, şi cele mai tinere, ca să folosim limbajul vostru, sunt pregătite pentru o nouă civilizaţie, evoluţia şi existenţa lor depinzând de trezirea a 7 % din cei aşa-zişi maturi, căci maximul de maturitate este luciditatea. Deci ceea ce vi se cere este un efort de responsabilitate care nu vă vizează numai pe voi, ci şi aceste generaţii care încă nu au corpurile subtile simetrizate cu corpul fizic, care încă nu pot decide pentru ele din punct de vedere material, iar la nivel mental încă nu sunt complet încarnate. Responsabilitatea lor, ca şi aceea a milioanelor de pensionari care, cel puţin în Zona Românească, sunt condamnaţi la moarte, rămâne acelor câteva milioane, din cele aproape 30 de milioane care populează această zonă ce nu include numai România, deşi aceasta ocupă cea mai

mare parte. De aceste câteva milioane care încă se mai ţin pe picioare, cum s-ar zice, depinde dacă ele în continuare vor ignora situaţia, condamnând cu zâmbetul pe buze milioane de nevinovaţi de care nu vor să ştie, sau dacă îşi vor lua în serios rolul de oameni şi vor realiza situaţia în care se află şi care îi solicită în permanenţă, la nivel de probă. Îi solicită pentru ca ei să-şi probeze maturitatea, luciditatea şi înţelepciunea, puterea şi bunul simţ.

În această zonă sunt 1 milion şi 400 de mii de oameni lucizi, iar dacă aceştia se trezesc şi îşi continuă datoria faţă de toţi ceilalţi, atunci întreaga civilizaţie are şansa să fie salvată. Pentru a vă decide, nu aveţi nevoie de mai mult de o secundă, dar acea secundă poate însemna ani de zile de muncă şi mii de vieţi salvate. Într-adevăr, această informaţie nu vine spre voi prin canalele oficiale, prin mass-media, căci dacă venea, nu mai era nevoie de ceea ce facem noi. Apreciaţivă pe voi înşivă şi asumaţivă ceea ce consideraţi că merită. Aşa cum am mai spus, astfel de momente se repetă o dată la 26 de mii de ani. Sunt momente în care o entitate, care în toată această perioadă a gafat, doar în câţiva ani de atenţie, de recunoaştere, de sinceritate, de bun-simţ, poate reface totul, îşi poate ierta totul, şi chiar mai mult, îi poate ajuta pe cei din jurul său. Acestea sunt momentele de bilanţ cosmic, la care participă toate regnurile şi pentru care există o singură metodă: autojudecata.

Avem încredere în voi şi în faptul că puteţi. Indiferent de situaţie, nu vă pierdeţi simţul umorului, nu vă lăsaţi limitaţi de propriile concepte, dogme, idealuri. Nimeni nu vă cere să fiţi uşă de biserică, sfinţi, să fiţi deosebiţi sau fantastici, dar fiţi oameni, căci mai mult de atât nu poate fi nimeni şi nimic. Toate atributele şi apelativele de laudă, putere, preamărire, nu valorează cât cuvântul OM, acest cuvânt al Fiului care şi-a regăsit Tatăl, care îşi înţelege viaţa şi drumul pe care merge. Nu este ceva greu, repetăm acest lucru, nu este ceva complicat, gesturile care vi se cer le poate face şi o fiinţă care a venit doar de 10 ani în Planul Fizic. Ea ar vrea să le facă, dar nu vede decât ceea

ce faceţi voi, şi atunci vă copiază. Dacă această posibilitate nu ar fi deschisă oricui, situaţia ar fi într-adevăr dramatică. Este surprinzător cum atâtea şcoli în care se încearcă spiritualizarea folosesc metode care au la bază un egoism exacerbat, ce vizează o evoluţie a individului în locul individualizării, ceea ce este imposibil, căci o oaie dintr-o turmă nu are cum să evolueze până ce nu devine cioban. Avem încredere în faptul că veţi reuşi să vă depăşiţi naivitatea, propriile complexe şi limitări, pe care numai voi le puteţi depăşi. Oricât var vorbi cineva, oricâte cărţi aţi citi şi oricâte fapte s-ar face pentru voi, numai voi înşivă vă puteţi corecta aceste lucruri, numai voi puteţi lăsa Soarele, Christul din voi, să strălucească, dar cu răbdare, cu zâmbetul pe buze, căci, cum s-ar spune, mai bine o greşeală sinceră decât o deşteptăciune a orgoliului. Puteţi greşi, puteţi face cum vă place, însă încercaţi să realizaţi că dacă în fiecare zi măcar un atom din această atitudine a voastră se mişcă înainte, şi tot este uimitor că, după mii de ani de nemişcare, de acceptare, de resemnare, puteţi să spuneţi DA mişcării, evoluţiei, dinamicii universale, prin recunoaşterea voastră în Tatăl, în unitate cu întregul Univers.

Această carte este încă un pas, încă un apel, un semnal de alarmă adresat omului, fiecăruia în parte. Astfel, primul volum din „Viaţa pe Geea” reprezintă şi pentru noi o experienţă inedită, în care neam dat silinţa să formăm un limbaj, să prindem cât mai exact necesităţile prezente ale omului în procesele de transformare actuală. Însăşi colaborarea se află în evoluţie, la fel ca şi situaţiile, de aceea următorul volum, în care vă vom prezenta şi imaginea societăţilor de pe planetele învecinate, şi unde vom intra în lucruri mai profunde, vizând situaţia omului ca fiinţă universală, va putea fi coordonat tot prin efectul determinat în voi de acest apel pe care vil adresăm. Este un paradox că niciodată nu ai cum să ştii tot ce se poate, dar există o permanentă înaintare în sensul real, holistic, uman. Prima copertă a acestei cărţi reprezintă yantra salutului nostru către civilizaţia voastră: Solteris! Pe

coperta a patra este semnul triunghiului, al triadei, al primului pas care vizează ieşirea din dualitate, revenirea la întreg, la unic, care depinde de fiecare.

Practic, aceste pagini cu care încheiem primul volum scris în această misiune, în această perioadă, ar trebui să conţină un fel de sinteză a sintezei, dar nimic nu începe şi nimic nu se termină. Este primul volum dintr-o serie de cărţi care, pas cu pas, vor putea avea şi un statut de specializare vizând diferite domenii sociale, diferite aplicaţii în tehnologia terestră, dar acest „primul" este un element necesar oricărei entităţi, la fel ca şi următoarele două. Sunt cărţi dintr-o triadă care vizează un ABC al prezentului, o datorie şi o dorinţă de a vă aduce aminte, de a ne reaminti împreună de lumea reală, universală, care se cuvine pe drept oricărei fiinţe, oricărui FIU al OMULUI. Vom continua, de asemenea, seria mesajelor în revista ELTA şi, pe măsura evoluţiei situaţiei, vom vedea ce canale de colaborare se vor deschide, atât dinspre voi, cât şi dinspre noi, căci unitatea în diversitate exclude separarea, ceea ce înseamnă că aceste punţi sunt posibile, şi mai rămâne răbdarea manifestării lor.

Solicităm celor care vor rezona, care vor percepe ceea ce se întâmplă, să ne sprijine în măsura posibilităţilor lor, căci de aceasta depind milioane de fraţi care aşteaptă cuvântul, confirmarea faptului că se poate. De asemenea, facem un apel către cei care se trezesc: Nu uitaţi de fraţii voştri! Veţi avea tot timpul să vă bucuraţi după Apocalips, dar nu vă grăbiţi acum, când milioane dintre cei ca voi, şi cu care eraţi la fel până nu demult, aşteaptă din partea voastră un ajutor, un zâmbet, o vorbă care să le anunţe venirea acelei Împărăţii care se află în lumea interioară a fiecăruia şi pe care voi deja o vedeţi, o pipăiţi şi vă bucuraţi, căci o recunoaşteţi, dintotdeauna, a voastră, a tuturor, în timp ce, pe de altă parte, paradoxal, resurse fantastice sunt folosite pentru lucruri care amplifică şi continuă distrugerea, căci resurse există.

În aproape 6 ani de activitate ELTA şi de colaborare extraterestră, sau creat acumulări care aşteaptă semnalul

pentru a intra în viaţa voastră. Foarte multe cărţi deja scrise aşteaptă să fie publicate, revista de metafizică – ELTA – ar putea apărea chiar săptămânal şi chiar de două ori pe săptămână, există sute de ore de cursuri înregistrate pe casete audio şi video, în ani de zile, de la atâtea întâlniri ELTA, ale oamenilor care s-au trezit, atât în zona Palmirei, în Rarău, cât şi în taberele de la Săcărâmb, Brad, Miercurealiuc, Bucureşti. În Zona Românească există treizeci de oraşe în care ţinem cursuri de două ori pe săptămână, lunar au loc conferinţe, există emisiuni radio şi TV, care, pas cu pas, prin apelul oficial pe care l-am adresat presei, sperăm să se îndesească, deci există o realitate care vizează direct această situaţie a intervenţiei în societatea terestră din interiorul acesteia, evitând spectacolul şi şocurile informaţionale. Ne apropiem de un moment în care, pe plan internaţional, materialismul va fi declarat nul şi împotriva existenţei umane. Într-adevăr, lipsa publicităţii vă poate surprinde, dar nu era nevoie de publicitate sau de spectacol, de prea marea reliefare a unor situaţii înainte ca ele să vă poată implica pragmatic şi, la rândul vostru, să puteţi contribui, să puteţi reveni, conştientizând acest proces de transformare din voi înşivă. Fapta este înaintea vorbei pentru cei care îşi asumă o responsabilitate şi care percep că marile lucruri se pot spune numai prin fapte.

Prin acumulările create în această perioadă, care pot fi verificate de oricine şi care reprezintă argumente supreme ale alternativei pe care o oferim societăţii umane, ne permitem să adresăm un apel Ministerului Sănătăţii, Ministerului Alimentaţiei Publice, Ministerului învăţământului în primul rând acestora, dar şi tuturor celorlalţi, în sensul posibilităţii de colaborare, de a face ca soluţiile pe care le propunem să fie aplicate în viaţa omului. Nu este un beneficiu să fii cu un pas înainte, dar de undeva trebuia să reînceapă viaţa pentru această lume, astfel încât solicităm posibilitatea de a introduce informaţia ELTA în sistemul de învăţământ, adiacent cu celelalte aspecte deja existente. De asemenea, Ministerului

Sănătăţii îi solicităm introducerea alimentaţiei şi metodelor de tratament ELTA în spitale, ca şi sprijinul pentru înfiinţarea unor Case ale Vieţii în care cei aflaţi într-un proces de îmbătrânire să poată reveni la parametrii normali ai omului, care nu depăşesc vârsta de 30 de ani ca înfăţişare, iar ca durată a vieţii pe Geea fiind necesari cel puţin 2800 de ani de viaţă continuă pentru a putea înţelege lecţia acestei planete. Facem apel pentru încetarea sacrificării gratuite a regnului animal, sacrificare făcută doar pentru o alimentaţie care determină o perpetuare a suferinţei, a îmbătrânirii, a morţii.

Facem apel, în al doisprezecelea ceas, la colaborare. Nu avem dreptul să judecăm sau să condamnăm, ce a fost, a fost, dar depinde numai de voi să puteţi întoarce căruţa spre bine, şi nu uitaţi că o planetă întreagă vă va mulţumi. Prin acest apel solicităm colaborarea la propriu, în măsura bunului simţ şi a necesităţilor situaţiei actuale, pentru a opri un genocid gratuit. Până la reluarea contactului universal, apariţia alternativei necesare azi, şi nu în vorbe, ci în exemplul viu al vieţii practice de zi cu zi a mii de oameni. Exemplul ELTA este un argument care nu mai poate fi nici ignorat, nici ascuns.

Dar să nu ne grăbim. Lăsăm ca fiecare, în răbdarea şi sinceritatea sa, să-şi vorbească sieşi despre cum ar fi mai bine. Noi ne putem face datoria, dar deciziile nu avem cum să le luăm în locul vostru. Să ne bucurăm, deci, că se poate, tot aşa cum plângem că milioane de nevinovaţi încă nu ştiu asta, lucru care depinde de colaborarea cu forurile de conducere actuală, cu mass-media, astfel încât, fără a crea şocuri în societate şi în viaţa particulară a fiecăruia, raza de lumină ce vine din Univers să poată descătuşa, să poată curăţa această ceaţă de vibraţii joase care s-au acumulat pe Geea de mii de ani. Aceasta se poate prin răspunsul vostru, prin dorinţa şi datoria celor care au rămas credincioşi lor înşişi, cât şi valorilor reale, universale, care nu sau lăsat păcăliţi sau limitaţi în formalităţile materialiste.

Să ne urăm, deci, succes, împreună cu urarea

noastră de Lumină şi Iubire, cu convingerea că Anul Soarelui (19.02.1996 – 7.02.1997, n. red.) care urmează va putea face din toţi cei care sunt o parte din lumină, prin recunoaşterea simplă şi sinceră, căci lumină sunteţi: Fii ai Luminii. Vom continua comunicările în mesajele din revista ELTA, în volumele următoare ale acestei cărţi-apel, dar pentru acest volum, pentru acest nou început, să ne mulţumim şi să ne urăm Pace şi Iubire!

Solteris!

Articol II. ANEXA – HĂRŢI

Prezentăm, aşa cum am promis de atâta vreme, trei hărţi cu poziţiile noastre. Hărţile nu sunt funcţionale la vibraţia cu care sunteţi obişnuiţi. Rolul prezentării lor este deschiderea unor cercuri şi formarea unei obişnuinţe de a lucra cu imagini, de altfel ca şi grafica din această carte. Imaginea este mult mai întreagă decât exprimarea analitică, cu care sunteţi obişnuiţi. Simbolul este cel al prieteniei.

Obişnuindu-vă cu aceste imagini, veţi fi mai aproape de noi, legea rezonanţei deschizându-vă canale energetice care vor permite noi paşi înainte. Însoţim aceste hărţi şi cu date caracterizate de analogie, prin care să aveţi un corespondent în structurile mentale cu care sunteţi obişnuiţi şi, de asemenea, în punctele de referinţă fizice. Mai multe date asupra lor vom da la momentul potrivit.

Subliniem faptul că funcţionalitatea lor nu este de ordin fizic, ci numai mental, deocamdată… Le puteţi folosi în loc de tablouri, în locul în care lucraţi cu voi înşivă, sau oriunde altundeva vreţi. Prezenţa lor va crea o aură de vibraţie care vă va ajuta şi ne va ajuta să fim mai aproape, facilitându-vă accesul la anumite frecvenţe vibraţionale. Ţineţi-le în apropierea voastră, în mediul vostru, şi ele îşi vor face datoria fără să vă solicite un efort conştient.

Solteris!

Harta I – ZONA ROMÂNEASCĂ

Harta a II-a – ZONA SUMERIANĂ BUCEGI

Harta a III-a – ZONA CAPITALEI ARKAZAMY (Bucureştiul).

Harta I – Zona Românească

Harta reprezintă reţeaua majoră a câmpurilor generate de noi în Zona Românească, cu ajutorul satelitului Gentorem şi a altor doi din cei 14 sateliţi cărora primul le coordonează influenţele în Zona Românească. Rarăul este centrul zonei a III-a a Geei, aceasta fiind împărţită la rându-i în alte cinci zone, împărţire care se vede prin liniile groase care pornesc din acest vârf, imagine a unui turbion emis din spaţiul cosmic, în mod continuu, în timpul acestui Apocalips.

A doua categorie de elemente o reprezintă structurile în formă de triunghi, 7 la număr, care au acelaşi centru de greutate din punct de vedere geometric, situat în zona sumeriană a Platoului Bucegi. Fiecare din aceste 7 triunghiuri este împărţit la rândul său în alte 7. Modul de generare a acestor câmpuri implică o tehnologie despre care este încă prea devreme să vă vorbim.

A treia categorie de elemente sunt zonele cele mai intens vizate, 5 la număr: Rarău (Palmira), Zona sumeriană Bucegi, Zona Retezat, Zona oraşului Orşova şi zona capitalei Geei, Arkazamy (Bucureştiul).

Prin unirea vârfurilor exterioare ale reţelei de triunghiuri, se realizează o imagine care a fost denumită în mod simbolic Ochiul Cosmic al Geei, denumire pe care o veţi regăsi în unele din textele mesajelor transmise, şi care nu este o simplă metaforă, ci această imagine de ansamblu a câmpurilor de bază emise continuu, pentru a putea echilibra ceaţa de vibraţii joase de pe Geea şi a deschide fronturi de lucru în cadrul civilizaţiei terestre. De altfel, în multe din oraşele cuprinse în aceste zone există filiale ale ELTEI-universitate, corespondentul nostru terestru.

HARTA A II-A – Zona sumeriană Bucegi

Legenda: Baza sumeriană

Bază a Confederaţiei Galactice Emiţător

Sistemul de 7 triunghiuri reprezintă un amplificator format din 7 segmente. Funcţionarea sa va putea să unifice câmpurile emise de emiţătoarele din zonă şi ale tuturor bazelor de aici. Prin unificarea lor se va realiza o cupolă energetică centrată în zona de legătură cu Oraşul sumerian aflat sub Munţii Bucegi.

Structura la care se lucrează, şi care va putea intra în funcţiune după trezirea Omului, are un rol pe care îl veţi cunoaşte în mod pragmatic, la timpul potrivit.

Harta a III-a – Zona Capitalei Geei Arkazamy (Bucureştiul)

Arkazamy este baza unui front de unde conic, turbionar, ce porneşte de pe Gentorem. Răspunsul, susţinerea sa la sol, o oferă bazele existente în această zonă, pe care însă e prea devreme pentru a le deconspira. Acest front de undă acoperă o zonă mult mai întinsă, însă centrul său se află deasupra Bucureştiului. Acţiunea este realizată aici de echipaje din Constelaţia Aries, Constelaţia Andromeda şi de către echipe care aparţin sistemului vostru planetar – Phydelia.